C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\F\Forstchen Wiliam\Forstchen_W_R-WC3.pdb

PDB Name: Forstchen_W_R&Keith_A-WC3
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 7.2.2004
Modification Date: 7.2.2004
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

W. R. Forstchen & A. Keith

TYGŘÍ SRDCE

Kirathové přitlačili pozemšťany ke zdi. Zdá se, že konec je blízko. Lidé stojící proti obrovské přesile připravují poslední útok, aby si vynutili konec války. Ještě nikdy se neočekávalo tolik od takové hrstky lidí...
"Panebože, plukovníku, co teď budeme dělat?" Žule se třásl hlas, ať už vyčerpáním, šokem nebo zklamáním. To Blair nedokázal rozeznat. "Jsou... pryč."
"Uděláme, co ještě můžeme," řekl a ze všech sil potlačoval zoufalství ve vlastním hlase. "A budeme se modlit, aby místní obrana uvnitř soustavy zpozorovala to svinstvo dřív, než nadělá v kolonii nějakou škodu..."
"Napočítal jsem jich celkem pět, plukovníku," ozval se Vaquero. "Nemohli bychom pokrýt příletové trasy a sejmout je dřív, než se dostanou k planetě?"
"Můžeme to zkusit," přisvědčil Blair.
"Takže... zamíříme domů, skippere?" zeptal se Vaquero.
"Ale... co kolonie?" žadonila Zula. "Nemůžeme se jen tak vrátit. Musíme ty střely zastavit!"
"Uděláme, co bude v našich silách, poručíku," slíbil Blair. "Rozestoupíme se, budeme pokračovat v lovu a pořádáme Victory o doplnění paliva. Domobrana a případné další lodě, které jsou blíž Čtyřce, mohou hledat také. Jenže těžko můžeme vystopovat něco, co nevidíme. A v tomhle ohledu si nedělám příliš velké naděje."

PROLOG

Princ Thrakhath stál před trůnem se sklopenou hlavou.
"Zklamal jsi mne, vnuku."
Princ mlčel.
"Když tvoje nová flotila odlétala k Zemi, sliboval jsi, že válka je u konce, že lidé budou zlikvidováni. Teď se vracíš a polovina tvé flotily je zničena. Flotily, jejíž stavba vyčerpala naše zdroje na nejvyšší míru. Naše truhly jsou prázdné, vnuku..." Císař se odmlčel.
"Prázdné!" zaburácel jeho hlas audienčním sálem.
Thrakhath vzhlédl.
"Co teď?" hřímal císař. "Čekat další půl osmice let, až postavíme nové letounové lodě? A kde seženeme posádky? Příliš mnoho prvorozených synů šlechticů odlétlo s tvou flotilou vstříc smrti."
"Zahynuli pro větší slávu říše," odvětil Thrakhath klidně. "Jejich jména budou vytesána v chrámech jejich předků."
"Ty opravdu očekáváš, že tomu ještě uvěří?" zasyčel císař. "Já mluvím o našem přežití. Od té doby. co tě porazili u Země, se mě již dvakrát pokusili zavraždit. Ostatní klany stojí jen krůček od otevřené vzpoury."
Thrakhath pohlédl na svého děda s neskrývaným úžasem.
Císař zvolna přikývl.
"Kdyby uspěli, nejspíš bys už byl také po smrti."
Starý válečník vzdychl a sklesl zpět do křesla.
"Chci nasadit naši novou zbraň," ozval se císař posléze.
Thrakhath nevrle zavrčel. "To nikdy nebyl náš způsob. Schází tomu chuť radosti ze zabíjení."
"Já vím, já vím. Jenže tahle válka se vinou lidí změnila natolik, že to přesahuje naše chápání. Řeknu ti to zcela jasně. Nemůžeme tuhle válku protahovat už ani o rok déle. Nejde o lidi. Věřím zprávám, že jsou také ochromení. Jsme dva bojovníci, kteří spolu zápasili až do úplného vyčerpání. K jejich vyřízení postačí už jen jediná rána. Skutečnou hrozbu nyní představuje to, co, jak se obáváme, číhá za naší vzdálenou hranicí na opačné straně říše."
"Dali se do pohybu?"
Císař přikývl. "Když jsi byl pryč, přišly nové zprávy. Jsou ještě celé roky, možná celé osmice roků daleko, ale znovu se k nám blíží. Až přijdou, musíme být připraveni, musíme mít zajištěné ostatní hranice. Všechny zdroje teď musíme nasměrovat proti této hrozbě. Už jen z tohoto jediného důvodu přikazuji, abychom skoncovali tu válku s lidmi, ať už se ti použité metody líbí nebo ne. A za druhé, ještě bezprostřednější hrozbu představují klany. Ještě jedna porážka jako ta

poslední a obávám se, že našemu rodu vyklouzne císařský trůn z drápů."
Thrakhath v duchu zuřil při pouhé představě, že ti, kdo stojí pod ním, by se vůbec mohli opovážit snít o tom, že by jeho klanu upřeli zákonné právo na vládu. Poslední baron, který na něco takového pomyslel, byl nyní mrtev a princ doufal, že infekce toho cizáckého myšlení odešla s ním.
"Přeji si, abys novou zbraň vyzkoušel co nejdříve," prohlásil císař. "Lidi je třeba vyhubit jako obtížnou havěť; nic jiného ani nejsou. Čest a chuť krve patří minulosti. Vyzkoušej tu zbraň, a jestli bude fungovat, pobij je všechny bez výstrahy."
Císař zaváhal, načež se s vyceněnými tesáky ušklíbl. "A jestli se mi některé klany opováží vzdorovat, až budeme hotovi s tímhle, obrátíme novou zbraň i proti nim."

KAPITOLA PRVNÍ

Dopravní člun Horatio Nelson soustava Torgo
"Předpokládaný čas příletu na TCS Victory za deset minut... teď." Tichý, počítačem generovaný hlas přiměl plukovníka Christophera Blaira, aby se na sedadle nervózně zavrtěl. Nelíbilo se mu být pouhým pasažérem na palubě jakékoliv malé lodě, a to ani takovéhoto člunu pro kyvadlovou přepravu mezi povrchem a oběžnou dráhou. Už osmnáct let byl Blair bojovým pilotem Loďstva Pozemské konfederace a létal se vším, co mělo loďstvo v arzenálu, až do velikosti fregaty. Stále pro něho bylo obtížné jen tak sedět a nechat řízení na někom jiném, zejména když jeho obrazovky pracovaly v nejlepším případě s výpadky. Počítačem odříkávaná prefabrikovaná hlášení o průběhu přiblížení pak všechno ještě zhoršovala. Kdyby seděl v pilotní kabině a v ruce držel řídící páku, odečítal by časy, vzdálenosti, tah a vektory s instinktem bojového pilota obroušeného mnoha roky téměř nepřetržitého válčení - a let by mohl probíhat nepatrně hladčeji.
Válčení... válka mezi Kilrathskou říší a Pozemskou konfederací začala dřív, než se Christopher Blair narodil. Obé strany se spolu potýkaly už téměř čtyřicet roků a Kilrathové zdaleka nevypadali na to, že by toho chtěli nechat.
Občas se Blair sám sebe ptal, jestli se dožije konce války. A občas se bál, že ano.
Protože jeho monitor stále nefungoval, přesunul pozornost na malý novinodisplej připevněný na boční opěrce sedadla. Váhavě stiskl zelené tlačítko na spodním okraji přístroje. Obrazovku na okamžik zaplnilo logo Pozemského zpravodajského kanálu, které vzápětí nahradil záběr na hlavu a ramena nejznámější redaktorky PZK Barbary Milesové. Její přitažlivé rysy byly až příliš dokonalé a Blair se prchavě usmál při vzpomínce na jednu pánskou jízdu na lodi před několika lety, na které někteří jeho společníci tvrdili, že tahle ženská je ve skutečnosti počítačová simulace.
Záznam ovšem zůstával strnulý a čekal, až Blair odklepne vybrané téma z menu v jednom rohu obrazovky. Vybral si válečné zprávy a poslouchal, jak redaktorka shrnuje poslední události boje proti Kilrathům... tedy ty, které byly odtajněny.
Většinu z nich už slyšel v předchozích zprávách PZK nebo z úředních kanálů v komplexu konfederačního velitelství na Torgu III. Novinky cestovaly přes mezihvězdné vzdálenosti pomalu a průměrná životnost každé jednotlivé zprávy bývala dlouhá, zejména když pocházela ze světů ležících u vzdálenějších hranic.
Obrazovka znovu přilákala jeho pozornost, když relace přešla od zpráv k obecnějšímu komentáři.
"Navzdory vážným ztrátám v několika hustě obydlených sektorech trvají představitelé Konfederace na tom, že v galaktickém boji proti Kilrathům má lidstvo navrch. Naše zdroje však dokumentují soustavné zamlčování zpráv o kilrathských výpadech, zejména proti civilním a průmyslovým základnám."
Žena se s pohledem upřeným přímo do kamery odmlčela a nechávala ze sebe vyzařovat na diváky zamyšlené, vážné obavy. "Vyskytly se dokonce zprávy, podle nichž Konfederace plánuje ‚apokalyptickou evakuaci' Země, aby rozesela výhonky lidstva ve vzdálené části galaxie. Otázkou zůstává... kdo odejde? Kdo zůstane? A co je nejdůležitější, kdo o tom bude rozhodovati"
Blair se znechuceným odfrknutím novinodisplej vypnul. Zrovna PZK přijde s těmi vousatými pověstmi o evakuaci! Tyhle drby se šířily po lodních klubovnách už v době, kdy byl Blair pouhý podporučík. Samo technické zabezpečení všeobecné evakuace z lidmi obývaného vesmíru by bylo noční můrou, kvůli které je celý ten nápad k smíchu. Mimoto bylo nabíledni, že kam až by snad mohli lidé doletět, tam je mohou Kilrathové pronásledovat. Lidstvo nemělo kam utéci.
Nicméně byla rozhodně pravda, že silně cenzurované zprávy, které Konfederace šířila, měly sklon pravdu o válce zastírat. Po čtyřicetiletém válčení to nebylo nic nového. Jenže Blair se bál, že někteří z nejvyšších lampasáků skutečně začínali věřit vlastním propagandistickým mlýnům, a to bylo vskutku špatné znamení.
Například admirál Tolwyn... to byl člověk, který zoufale potřeboval konfrontaci s realitou.
Právě admirál Geoffrey Tolwyn pověřil Blaira novou funkcí. Tolwyn, řízný šedesátník, který mluvil úsečnou britskou angličtinou a ze kterého, ať řekl nebo udělal cokoliv, vyzařovala přímo esence vybroušené vojenské preciznosti, si během let vysloužil pověst geniálního vojevůdce, jenž stál za dvojicí velkých vítězství Konfederace - za náletem na Kilrah a za bitvou o Zemi. Jenže Blair pod tímto člověkem sloužil už dřív a věděl, že velký podíl na té legendě má štěstí a propaganda.
Nicméně když se Blair hlásil v jeho kanceláři, Tolwyn překypoval sebedůvěrou a odhodláním. "Vypadá to nadějně, plukovníku," řekl s úsměvem. "Konfederace udělala na několika místech skutečný pokrok. Kilrathové ustupují od Gardelu a Morfea.
To byla sice pravda, jenže lidé současné ztratili při nových kilrathských ofenzívách tři jiné soustavy, a to ve strategicky důležitějších sektorech. A samozřejmě tu byla i ztráta Concordie.
Blair potlačil zachvění. Byl velitelem wingu Concordie tři roky, až do bitvy o Zemi. Kdyby ho nebyla zasáhla ta

kilrathská střela, která ho uzemnila na dlouhých šest měsíců, nacházel by se Blair na palubě, když Concordia bojovala beznadějný boj nad Vespem: bojovala a zahynula. Blair byl členem pátracího týmu, který objevil polámaný trup letounové lodě napůl ponořený ve vodách nedaleko Pobřeží mistralů.
Concordia byla pryč a s ní i muži a ženy, kteří s Blairem tak dlouho sloužili, kteří s ním prošli tolik bitev. Další válečné ztráty. Statistiky zahrnuté do zpráv nebo skryté ve falši informací, které Konfederace pustila na veřejnost. Jenže pro Christophera Blaira ti lidé byli víc než jen statistika. Byli víc než přátelé, víc než kamarádi ve zbrani... byli rodina, sjednocená nejsilnějším možným poutem společného nebezpečí a obtížné služby daleko od domova a svých blízkých.
Blair zavřel oči a vyvolával si podoby známých tváří. Ledňáček... Duch... Rytíř... Šéfko... ten seznam se každým rokem prodlužoval. Spolubojovníci odcházeli na frontu a umírali a z akademie přicházela čerstvá mládež, aby je nahradila... a zahynula, když na ni přišla řada. Občas se zdálo, že válka ztratila veškerý cíl nebo účel. Dnes už jen skvělí lidé nasazovali životy v boji o nějaký kus skály, která by před válkou nikomu nestála za druhý pohled.
Christopher Blair měl všeho plné zuby: boje, smrti i téhle nekonečné války.
Osud ho ušetřil, zatímco spousta jiných zahynula. Nyní Blair, uznaný opět za schopného plné aktivní služby, obdržel z rukou samotného admirála Tolwyna další pověření. Znovu bude velitelem wingu... ale na palubě Victory.
Monitor, jako by reagoval na jeho hořké myšlenky, se konečně rozsvítil záběrem z příďových kamer člunu. Victory se blížila volným pádem a byla ani ne půl kilometru před nimi. Vypadala navýsost tak, jak Blair čekal (což nebylo nic moc). Byla to lehká letounová loď pozůstalá z uplynulé éry, zkonstruovaná téměř půl století před začátkem kilrathské války. Jelikož většina novějších letounových lodí konfederačního loďstva byla ztracena v boji nebo zařazena k Obranné flotile Země, objevovaly se lodě jako Victory na frontě stále častěji. Možná i proto se zdá, že Kilrathové mají dnes navrch, uvažoval Blair.
I na tu vzdálenost bylo zřejmé, že loď už zažila lepší časy. Bok trupu pokrývaly ožehlé plochy a nástavbu pak hlubší jizvy tam, kde byla poškozená místa nahrubo zaplatována.
Jedna věc byla jistá... Concordia to rozhodně nebyla.
Monitor znovu zhasl. Člun patřil k parku malých plavidel Victory a bylo zřejmé, že při sestavování plánů údržby vyšly méně důležité systémy zkrátka. Vnitřek člunu byl výrazně omšelý a vybledlé nátěry, prodřená sedadla a chybějící dveřní panely prozrazovaly ledabylou opravářskou práci. Ukazovalo to na malé nároky na palubě Victory, avšak Blair měl v plánu postarat se, aby věci nabraly jiný směr, jakmile převezme velení wingu. Posádce možná na lodi nezáleželo natolik, aby se namáhala práci skutečně odvést a ne jen předstírat, ale jestli Blair dostane volnou ruku, tenhle postoj se brzy změní.
"Přechod na závěrečné přiblížení na přistání," oznámil tiše počítačový hlas.
Zastaralá loď a posádka, které už bylo očividně všechno jedno. Když proti Kilraťům nedokázala obstát Concordia, jak mohla Victory očekávat, že se vůbec dokáže pustit do boje?
Když člun pomalu manévroval směrem k letové palubě letounové lodi, musel se Blair sám sebe zeptat, co se za tímhle převelením skutečně skrývá. Čekal snad od něho Tolwyn, že loď a posádku zpohlavkuje do nějaké bojeschopné podoby? Nebo dospělo nejvyšší velení k názoru, že se Blair a Victory jeden k druhému hodí, dva vysloužilí váleční koně, odsunutí na pastvinu, protože už jsou k ničemu?

Letová paluba TCS Victory soustava Torgo (TCS - Terran Confederation Starship - Hvězdná loď Pozemské konfederace)

Když se přístupová rampa spouštěla k palubě, pronikavě zaskřípěla. Blair sebou při tom zvuku trhl. První pohled na interiér jeho nového domova jím trhl znovu. Byl ještě omšelejší, než si představoval. Vzduch byl prosycen zřetelným zápachem; odérem potu, mazadel, spálené izolace a dalšími neidentifikovanými nepříjemnými pachy. Klimatizace zjevně nedokázala udržet ovzduší čerstvé a čisté. Hodil si vak s osobními věcmi přes rameno a zvolna se vydal po rampě dolů.
Ve velkém otevřeném prostoru hangáru stála v řadách posádka, většina lidí oblečená do pra covních kombinéz, které pamatovaly lepší dny. Blair střelil pohledem na konec hangáru, kde byl skrz matnou zář silových polí, která zadržovala atmosféru uvnitř lodi, vidět volný vesmír. Přistihl se, že doufá, že alespoň ta pole jsou udržována lépe než zbytek lodi. Potlačil tu myšlenku a snažil se před posádkou nedávat své pocity najevo.
U úpatí rampy ho očekával hlouček vyšších důstojníků, kterým dominoval černoch se širokými rameny, prošedivělými vlasy a čtyřmi výraznými proužky kapitána loďstva na rukávu. Nedopřál Blairovi čas na to, aby si dál prohlížel své okolí, ale vykročil mu vstříc.
"Plukovník Blair?" oslovil ho s úsměvem. "Já jsem William Eisen. Vítejte na palubě Victory."
Blair řízně zasalutoval a Eisen pozdrav vážně opětoval. Teoreticky měli stejnou hodnost - plukovník Vesmírných sil Konfederace a kapitán loďstva -jenže na palubě každé lodi ve vesmíru je vždy považován za vyššího důstojníka její velitel bez ohledu na hodnost (i kdyby to byl pouhý poručík, který přijímá hosta vyšší hodnosti).
Kapitán zakončil pozdrav podáním ruky. Měl pevný stisk, který odpovídal jeho hrdému vystupování a auře klidné autority. "Dovolte mi, abych vám představil některé ze svých vyšších důstojníků, plukovníku. Tohle je komandér Ralgha nar Hhallas..."'
"Hobbesi!" vyjekl Blair, zatímco Eisen ustupoval, aby Blairovi uvolnil výhled na důstojníky. Ralgha nar Hhallas by byl nápadný v každém lidském zástupu, protože to byl kilrathský šlechtic. Vysoký a mohutný, postavou humanoid, avšak svými rysy zřetelně odlišný od lidí, s hlavou na člověka příliš velkou a plochou. Tělo i obličej měl pokryté hustou srstí a oči, uši a tesáky mu dodávaly výrazně kočičí vzhled. Kilrathové samozřejmě nepatřili mezi kočkovité šelmy, nicméně vyvinuli se z šelem s mnoha kočičími znaky a jejich způsob myšlení byl lidstvu ještě cizejší než způsob myšlení pozemských koček.

Blair sotva dokázal uvěřit, že už uplynulo více než deset let od chvíle, kdy lord Ralgha, kapitán lodě Císařského kilrathského loďstva, přeběhl ke konfederaci. TCS Tygří spár byl součástí eskadry, která mu při přeběhnutí pomáhala, a Blairovi (tehdy podporučíkovi) ještě neoschl pilotní odznak. Po poskytnutí informací rozvědce Konfederace přešel Ralgha ke kosmickým silám a nějaký čas pobyl v Blairově peruti, než se jejich cesty po nových převeleních rozdělily. Mnoho důstojníků váhalo létat s Kilrathem na čísle, ale Blair odjakživa pokládal Ralghu za veselého, schopného a znalého své práce: za skvělého pilota a výborného kamaráda. To on přeběhnuvšímu Kilrathovi přišil přezdívku "Hobbes", když to jméno objevil ve sbírce staré lidové slovesnosti, kterou měl půjčenou od jednoho kolegy pilota.
"Vy tedy komandéra znáte?" otázal se Eisen a pozdvihl obočí.
"Ne v téhle hodnosti," prohlásil Blair. "Tady Hobbes je jedním z nejlepších pilotů, který kdy létal u kosmoplánových oddílů. Co tu děláte v uniformě loďstva? Zestárl jste natolik, že už se nesložíte do pilotní kabiny?"
Ralgha se lehce uklonil. "Hřeje mě u srdce, že vás zase vidím, plukovníku," řekl hlubokým hrdelním hlasem se zvláštní výslovností a nezvyklým přízvukem, který si Blair dobře pamatoval. "Obávám se však, že není vhodná chvíle si vyprávět o cestách osudu."
Blair se zazubil. "Pořád takový puntičkář, Hobbesi? No dobře, popovídáme si později."
Kilrath se opět uklonil.
Eisen pokračoval v představování velitelů úseků a vyšších štábních důstojníků. Pro Blaira představovali jen změť neznámých jmen a tváří... ale přesto ho povzbudilo vědomí, že na této cestě s sebou bude mít alespoň jednoho starého přítele.
Kapitán si na závěr představování nechal růžolícího mladíka s výložkami poručíka. "Tohle je poručík Ted Rollins, spojový důstojník."
"A holka pro všechno," ušklíbl se Rollins. "Pane."
"Přidělil jsem panu Rollinsovi navíc funkci vašeho pobočníka," pokračoval Eisen a nevšímal si poručíkovy poznámky. "Aspoň než se usadíte a sestavíte vlastní štáb. Doufám, že vám to bude vyhovovat, plukovníku."
Blair přikývl. "Dokonale, pane. Děkuji vám."
"Poručík vám ukáže vaši ubikaci a pomůže vám seznámit se s terénem. Ocenil bych, kdybyste za mnou mohl přijít do mé poradní místnosti v... řekněme šestnáct nula nula lodního času? To vám nechá pár hodin na aklimatizaci."
"Šestnáct nula nula," zopakoval Blair. Znovu se rozhlédl po hangáru. Bude mu vůbec jakkoliv dlouhá lhůta stačit, aby se aklimatizoval na tomhle rezavém kbelíku? "Budu tam, pane."
"Dobře, plukovníku. Rozchod." Když se Blair otočil, Eisen se ještě ozval. "Jsme rádi, že vás máme na palubě, plukovníku."
Blair si přál, aby mohl tu poklonu opětovat, ale věděl, že by to vyznělo hořce a ironicky.

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Torgo

"Pojďte dál, plukovníku, pojďte dál. Posaďte se."
Blair vykročil ke křeslu před kapitánovým stolem, ke kterému Eisen pokynul, a cestou se rozhlédl po místnosti. Povšiml si, že vkusný spartánský vzhled a atmosféra péče tvoří ostrý kontrast k většině toho, co pozoroval jinde na palubě Victory. "Nuže, plukovníku, doufám, že se pan Rollins postaral o vaše potřeby." Kapitán vstal a přešel k pultu na jednom konci místnosti. "Dáte si něco k pití? Před pár měsíci jsme získali náklad novosamarkandské vodky, která kope jako lasery Gramy,"
"Děkuji, pane." Blair vlastně nijak zvlášť po pití netoužil, ale není moudré odmítat pohostinnost velitele, zejména hned první den na palubě.
Eisen se vrátil se dvěma skleničkami a jednu podal Blairovi. "Takže si připijeme, plukovníku. Na vítězství!"
Přiťukli si a Blair opatrně usrkl. "To myslíte loď nebo celkové, pane?" zeptal se.
"Obojí," prohlásil Eisen a sedl si. Zamyšleně dodal: "Tuhle válku vyhrajeme, plukovníku, a já si myslím, že tahle stará kocábka v ní ještě sehraje velkou roli, než střílení skončí."
Blair se snažil tvářit neutrálně. "Také doufám, pane."
Kapitán si ho prohlížel pronikavým pohledem. "Připouštím, Blaire, že není jako Concordia..."
"To už není ani Concordia sama." Tentokrát se Blair nesnažil své pocity skrývat.
"To byla hrozná ztráta," řekl Eisen. "Nikdy není lehké tolik ztratit. Máte můj soucit." Odmlčel se a zahleděl se do sklenky. "Nicméně teď jste zde a já od každého důstojníka i příslušníka mužstva na téhle lodi neočekávám nic menšího než plné nasazení a oddanost."
"Ode mne je máte mít, pane," řekl Blair tiše. "Ale jestli mohu mluvit otevřeně...?"
"Vždycky, plukovníku."
"Z toho, co jsem zatím viděl, potřebujete od téhle posádky míň oddanosti a víc údržbářské práce."
Eisen se naklonil kupředu. "Připouštím, že loď nevypadá nijak zvlášť, Blaire," řekl vážně. "Máme ve všech úsecích málo lidí a stáří i množství bitev si také vybraly svou daň. Tahle stará holka byla už před deseti lety určená k vyřazení, ale místo toho ji poslali zpátky do služby. Možná nevypadá tak dobře jako ty velké lodě, na kterých jste sloužil dřív, ale to ještě neznamená, že nedokáže odvést svou práci. A na frontě nás drží posádka, muži a ženy, kteří den za dnem pracují přesčas, jenom aby ji udrželi v chodu. Tahle oddanost znamená všechno, plukovníku, a i když už jí snad nezbývá na nový nátěr nebo na zajištění toho, aby jídelní automaty v odpočinkové místnosti měly každý den plnou zásobu kuřecí polévky, pro mne znamená hodně."
Blair hned neodpověděl. "Chápu... vaše hledisko, pane," ozval se konečně. "Promiňte, jestli jsem se vašeho úseku velení nějak dotkl..."

Eisen se nenucené usmál. "Na to už jsem si zvykl, plukovníku, věřte mi. Ona nevypadá nijak zvlášť extra, to vám klidně podepíšu. Jenže já jsem byl na Victory spojovým důstojníkem na její první cestě a byla to moje první funkce po vyřazení z akademie. Během své kariéry jsem se na ni pak několikrát vrátil a řekl bych, že k ní mám poněkud ochranitelský vztah."
"Tohle chápu, pane. Během té doby jste... k lodi přilnul." Vzpomněl si na starý Tygří spár... a na Concordii. "Přiznávám, že když mi o tom admirál Tolwyn řekl, příliš jsem se na tohle zařazení netěšil. Ale teď už se cítím o hodně lépe."
"To jsem vám tak přesvědčivě promluvil do duše?" zazubil se Eisen.
"Jednak... a pak to, že jsem tu našel Ralghu nar Hhallase. To je jeden z nejlepších."
"Komandér nar Hhallas? Ano, to je dobrý důstojník. Bude na téhle cestě mým výkonným důstojníkem..."
"Pane... se vší úctou, to je vyložené plýtvání talenty. Hobbes je rozený stíhací pilot. Přeřadit ho k loďstvu... myslím, že to je chyba."
"Došlo k tomu na jeho vlastní žádost, plukovníku. Znám jeho záznamy, ale..." Eisen se odmlčel a pokrčil rameny. "Faktem je, že nikdo na téhle lodi nechce létat s Kilrathem na čísle."
"Patnáct let věrné služby a řada sestřelů dlouhá jako moje ruka nic neznamenají?"
Kapitán odvrátil pohled. "Pro tyhle lidi ne, Blaire. Rozhodně ne po tom, čím prošli během téhle zatracené války. Ostatně to on podal tu žádost pro dobro wingu."
"Nu, teď velím wingu já," opáčil Blair. "A já ho chci pro dobro wingu co nejdřív vrátit mezi letce." Odmlčel se. "Ne že bych vám samozřejmě chtěl mluvit do toho, jak vedete loď..."
"A pročpak ne? Není to snad uznávaná úloha každého velitele wingu v loďstvu? Vy poletuchy přece máte odjakživa za to, že loďstvo je jenom parta neprávem oslavovaných taxíkářů." Eisenův úsměv rychle pohasl. "Podívejte, plukovníku, vaše přátelství je obdivuhodné a já ho ochotně vrátím k létání, ale základní problém stále zůstává - kdo bude létat ve dvojici s Kilrathem?"
"Já," pravil Blair chladně. "I kdyby nikdo jiný nechtěl. On je to nejlepší číslo, s jaký jsem kdy létal, a mám pocit, že ho budeme potřebovat, jestli míříme do oblasti bojů."
"Když to říkáte, plukovníku," pokrčil Eisen znovu rameny. "Ale myslím, že si říkáte o potíže. Ne že bych vám samozřejmě chtěl mluvit do toho, jak vedete wing..."

KAPITOLA DRUHÁ

Kancelář velitele wingu, TCS Victory soustava Torgo

Blairova kancelář byla malá a smáčknutá mezi středisko řízení letového provozu a jednu ze čtyř hotovostních místností wingu. Kromě stolu se zabudovanými počítačovými terminály a soustavou monitorů v něm bylo nábytku jen málo. Za zmínku zde stála pouze stěna za stolem: jednolitá deska z průhledného transplastu, která poskytovala výhled na hlavní hangárovou palubu.
Když Blair vešel, od jednoho z monitorů vzhlédl Rollins. "Jenom vám sestavuji rozvrh, plukovníku," řekl a vstal, aby pustil Blaira sednout. "Takže starý vám promlouval do duše, co?"
"Něco takového." odvětil Blair úsečně. Rollins byl mladý a dychtivý se zavděčit, ale měl v sobě něco, co Blaira zneklidňovalo. Rollins se choval cynicky, měl ostrý jazyk a očividně neměl zábrany říkat, co si myslí, Blair byl sám skeptik a často mluvil přímočaře, ale od kluka, který sotva skončil výcvik, mu to připadalo nepatřičné.
"Hlavu vzhůru, plukovníku. Pořád ještě máme dostatečnou zásobu horké vody, abychom mohli všechny ty kydy spláchnout."
Blair na něho upřel dlouhý pronikavý pohled. "Kapitán Eisen podle všeho své lodi... i posádce... upřímně věří. To je pro pozvednutí morálky dobrý postoj."
"Vy jste nesledoval rádiový provoz velení tak jako já, pane," namítl Rollins. "Kdyby starý řekl posádce jenom polovinu toho, co ví, frnkli by všichni ze sektoru během půl nanosekundy a v životě už by se nevrátili!"
"Podívejte, poručíku, je mi jedno, jakým paranoidním fantasiím se ve svém volném čase oddáváte," sdělil mu Blair příkře. "Ale nerad bych slyšel, že jimi oblažujete zbytek posádky. Vyjádřil jsem se dost jasně, pane Rollinsi?"
"Ano, pane," odvětil Rollins najednou upjatě. "Ale nehodlám prostě ignorovat to, co se venku děje, plukovníku. Kdybyste změnil názor a usoudil, že chcete na rovinu vědět, co se děje, prostě přijďte za starým Rádiem Rollinsem," odmlčel se. "Jednou vám to může zachránit život."
"Jo... a ze všech Kilrathů se mohou stát přes noc pacifisti a vegetariáni." Blair sjel pohledem dolů na stůl. "Dneska už vás nebudu potřebovat, Rollinsi, takže se můžete vrátit zpátky ke svým ostatním povinnostem. Ale mohl byste cestou odsud vyřídit, že bych rád mluvil s Ralghou nar Hhallasem? A také se svým zástupcem, v řečeném pořadí. Je na čase, abych trochu provětral zasmrádlé pohodlíčko téhle party."
"Rozkaz, pane," odpověděl Rollins.
Blair odcházejícího mladíka sledoval pohledem. S ohledem na vlastní hořké pocity vůči nejvyššímu velení a ohledně stavu války všeobecně mu připadalo ironické, že on sám hájí vládnoucí režim, jenže neměl příliš na vybranou. Soukromé pochybnosti jsou jedna věc, ale pochybnosti šířené po lodi někým, kdo se nachází v takovém postavení, že má přístup k utajovaným informacím... to si vyloženě říká o katastrofu. Jedno kyselé jablko jako Rollins dokáže otrávit i tu nejlepší posádku.
Odsunul své obavy stranou a pustil se do práce. Vyvolal si na obrazovku počítačové soubory o 36. wingu kosmoplánů. Ten byl na Victory převelen už před více než rokem a operoval převážně na vedlejších bojištích a v

zadních řadách. Wing se skládal ze čtyř bojových perutí a z podpůrné perutě, která provozovala park nákladních a malých člunů a dalších pomocných plavidel Victory.
Čtyři perutě... čtyřicet úderných a záchytných stíhaček a stíhacích bombardérů. Červená peruť létala na Hellcatech, stíhacích kosmoplánech bezprostřední obrany odvozených od typu Šíp a určených k přímému doprovodu letounových lodí a dalších těžkých plavidel. Třebaže měly omezeny dolet a vytrvalost, byly na svou velikost dobře vyzbrojené. Dojde li na boj v přímém okolí lodí, budou mít cenu své hmotnosti v platině.
Modrá peruť létala na stíhací verzi Šípů určené k získání a udržení převahy v kosmickém prostoru. Ta měla dostatečný dolet, rychlost a vytrvalost na dlouhou hlídkovou činnost nebo dlouhodobý manévrový boj, ale nesla poměrně malou výzbroj a lehké pancéřování. Blair už se Šípy létal, ale nikdy o nich neměl valné mínění. Měl raději těžší a účinnější stroje, ovšem stále natolik obratné, aby dokázaly nepřítele nejen zdrtit převahou výzbroje, ale i vymanévrovat.
Výzbroj Zelené perutě tvořily těžké stíhací bombardéry. Peruť, jež používala bitevní kosmoplány F/A-76 Longbow, představovala vlastní údernou sílu Victory pro útočné operace. Longbow provázela pověst neohrabaného stroje s nedostatečným výkonem motorů, ale přesto měl dobré bojové výsledky. Blair se nikdy nepokládal za bombardovacího pilota a s F/A-76 létal jen v simulátorech.
Zbývala Zlatá peruť, která měla ve stavu těžké stíhací letouny HF-66 Thunderbolt. Těžké stíhačky se používaly k útoku i k obraně a měly dostatečnou nosnost a prostor pro podvěsy na to, aby v případě potřeby mohly posloužit i jako bombardéry. Přesto měly palebnou sílu i rychlost na to, aby se skvěle uplatnily i v manévrových soubojích. Blair byl rád, že vidí Thunderbolty ve výzbroji. Až se wing vydá do boje, hodlal Blair letět se Zlatou perutí v kabině jednoho z těchto odolných a spolehlivých starých stíhacích strojů. Bude podle toho muset upravit letový rozpis, aby do něho vpravil Hobbese a sebe...
Jakoby v odpověď na tuto myšlenku se ozvalo zaklepání na dveře. "Vstupte," řekl Blair. Počítač zareagoval na pokyn a dveře otevřel. Za nimi stál Hobbes.
Blair vstal, vykročil mu vstříc a napřáhl ruku, aby mu srdečně stiskl velkou tlapu s krátkými a silnými prsty.
"Rád vás vidím, starý příteli," řekl Hobbes. "Vypadáte svěže a ve formě. To vám tahle válka tolik svědčí?"
Blair se uchechtl. "Jo, asi jako utržené vztlakové klapky při letu v atmosféře." Ustoupil o krok, položil kilrathskému renegátovi ruce na ramena a přejel ho pohledem odshora dolů a zpět. "Zatraceně rád vás vidím, kámo. Nikdo mi neřekl, že vás tady najdu."
"Ani my jsme neočekávali, že uvidíme Mavericka Blaira na Victory, příteli," odvětil Ralgha. "Musíte připustit, že to je oproti Concordli a jí podobným velká změna."
"Jo... to je." Blair odvrátil pohled. "No nic, posaďte se. Musíme si o něčem popovídat."
"O starých časech?" zeptal se Kilrath a opatrně se spustil na židli, která nebyla dimenzovaná na kilrathskou postavu.
"Kdepak. O nových. Mám pro vás dobré zprávy, kámo. Jste s okamžitou účinností zpátky na letovém rozpisu ve Zlaté peruti - budete sedlat Thunderbolta."
Ralgha zaváhal. "Ale já jsem požádal..."
"Jo, Eisen mi to říkal. Ale to, že jste narazil na pár zabedněnců, není důvod, abyste zůstal do konce sedět na střídačce. Potřebujeme vás na palebné čáře, Hobbesi. Já vás potřebuji. Budete létat jako moje číslo, aspoň než pár lidem otluču hlavy o sebe a ukážu jim, že jsou vedle."
"Plukovníku..." Ralgha se odmlčel. "Na téhle lodi se nachází mnoho statečných a skvělých pilotů, příteli."
"Až budu nasazovat zadek na frontě, chci číslo, kterému mohu věřit. A vy jste jeden ze zatraceně mála pilotů, kterým věřím. Hobbesi. Jak říkám, potřebuji vás tam."
"Pak se pokusím vás nezklamat, starý příteli."
"Ještě jsem neměl možnost si prohlédnout osobní složky," řekl Blair. "Ve vesmírných silách máte hodnost podplukovníka. Máte přehled, kam vás to v žebříčku velení řadí?"
"Teď, když jste u nás, budu číslo dva," odvětil Ralgha rozvážně.
"Můj zástupce?"
Kilrath vážně přikývl, ale to lidské gesto u něho působilo nemístně. "Myslím, že to byl hlavní důvod k odporu vůči mé přítomnosti," řekl. "Předešlým velitelem wingu byl plukovník Dulbrunin. Padl těsně předtím, než mě převeleli sem, a mám za to, že někteří piloti měli výhrady proti Kilrathovi jako veliteli. Možná těch námitek bude méně, když teď velíte vy."
"To vám zaručuji. Jestli bude mít někdo námitky, nechá si je pro sebe. nebo ho nechám přeřadit k jinému wingu."
"Nesuďte je příliš přísně. Tahle válka byla krutá. Mezi dvěma tak odlišnými druhy, jako je váš a můj, je těžké se vyhnout nenávisti a jen málokdo se naučí rozlišovat mezi věrností a rasou, když jsou fyzické rozdíly tak nápadné."
"Jste až zatraceně moc ušlechtilý, Hobbesi. To je jediná vaše vlastnost, se kterou se pořád nedokážu vyrovnat. Pořád si představuji, že se chováte jako člověk a máte nějakou skrytou temnou stránku, ale jestli je tomu tak, nikdy se neukazuje na povrchu."
"I lidé mají své skryté hlubiny, ať už dobré nebo zlé." Ralgha se odmlčel. "Ale existují i lepší náměty k hovoru, než je filosofie, jako třeba staří přátelé a druhové ve zbrani. Jak se vede vaší družce, té skvělé pilotce a přítelkyni Andělovi?"
Blair stočil pohled stranou a jeho úsměv pohasl. Poslední dobou se snažil na Anděla nemyslet. "Nevím, Hobbesi," řekl váhavě. "Už celé měsíce jsem o ní neslyšel. Poslali ji na nějakou hloupou tajnou operaci a dokonce i Paladin o tom mlčí."
"Promiňte... nechtěl jsem probouzet špatné pocity," ozval se Ralgha. "Ale víte stejně dobře jako já, že Anděl se o sebe dokáže postarat. Časem se k vám vrátí, je-li to vůle Bohyně války."
"Jo," přikývl Blair, ale sevřený pocit kolem žaludku nepomíjel. Jeannette Devereauxová (volací znak Anděl) začínala s Blairem na palubě Tygřího spáru, nejdřív jako kolegyně pilotka, potom jako přítelkyně, a potom... ještě mnohem víc.

Avšak když Blairovi nabídli funkci velitele wingu na Concordii, Anděl přešla k oddělení tajných operací brigádního generála Jamese Taggarta. Udělala to, jak říkala, z úcty k Taggartovi, který s nimi pod přezdívkou Paladin létal na Tygřím páru. Blair to rozhodnutí nikdy nepochopil, ani se s ním nesmířil. Tajné operace mu s Andělem nešly příliš dohromady. Bývala vždycky tak chladná a racionální, spíš oddaná vědě než válečnickým emocím.
Jenže se k Taggartovu oddílu připojila, a třebaže se s ní Blair i nadále vídal (když to bylo možné), postupně se odcizili. Nakonec, po bitvě o Zemi a po Blairově dlouhém pobytu ve vojenské nemocnici, prostě zmizela. Když Blair uhodil na Paladina, ten připustil, že Anděl je v akci, ale nic víc neprozradil. Oddělení tajných operací vykonávalo ty nejobtížnější a nejnebezpečnější úkoly konfederačního loďstva. Už mohla také být docela dobře po smrti...
Blair se přiměl odsunout tu hořkou myšlenku stranou. "Podívejte, Hobbesi," řekl zvolna, "nerad tenhle hovor přerušuji. Nic by se mi nelíbilo víc, než si v odpočinkové místnosti dát pár džbánků chlastu a připít si s vámi na staré časy, jenže se musím napřed přehrabat hromadou materiálů, než si budu moci dát pohov."
"Rozumím, příteli," řekl Ralgha a pomalu se zvedl. Lehce se Blairovi uklonil, aby mu tím po kilrathském způsobu projevil úctu. "Až kapitán mé převelení oficiálně potvrdí, snad vám jako váš zástupce dokáži vaše břemeno trochu ulehčit."
"Stačí zítra, Hobbesi. A... díky."
Kilrathský pilot ještě ani nedošel ke dveřím, když se ozvalo další zaklepání. Ralgha vybídl příchozího, aby vstoupil, odešel a zanechal Blaira samotného s dalším známým obličejem, s další vzpomínkou na minulé boje.
Ten člověk se za ta léta změnil jen málo. Byl o něco mohutnější, než si ho Blair pamatoval, a ve tmavých vlasech měl šedivé nitky. Stále však kolem sebe šířil totéž ovzduší potlačované energie a v očích mu plál oheň.
"Maniak Marshall," vyslovil Blair zvolna. "Vám se tedy nějak podařilo zůstat naživu? Kdo by si to byl pomyslel?"
"Plukovníku Blaire." Major Todd Marshall se při pohledu na plukovníka tvářil všelijak, jen ne radostně, a ten pocit byl zcela oboustranný. Marshall byl další z mazáků z Tygřího páru. Vlastně se znali ještě déle. Jako spolužáci na akademii soupeřili ve všem od letecké soutěže v posledním ročníku až po získávání přízně jisté mladé dámy.
Marshall si vysloužil přezdívku už na akademii svým zbrklým, překotným stylem létání. Vznětlivému a slávychtivému Maniakovi se nikdy nedařilo tak jako Blairovi. Akademií sotva prošel, zatímco Blair sklízel vyznamenání. Na Tygřím páru Marshall proslul jako nepopulární číslo, protože ho zbytek perutě považoval za až nebezpečně nespolehlivého. Od začátku Blairovi záviděl, že je vždy před ním v počtu sestřelů, ve vyznamenáních i v povyšování, Blaira velice potěšilo, když je po turnusu na Tygřím páru rozdělili na různé lodě.
Nyní byl Marshall majorem a Blair plukovníkem a nejvyšší velení, anebo nějaká pomstychtivá sudička, je opět svedlo dohromady.
"Dlouho jsme se neviděli, majore." Blair se neobtěžoval vstávat, nicméně pokynul rukou k židli, kterou uprázdnil Hobbes. "Posaďte se a řekněte mi, co pro vás mohu udělat."
"Rádio Rollins říkal, že chcete vidět svého zástupce," prohlásil Marshall, zatímco si sedal. Usmál se, ale tomu výrazu zcela scházela vřelost. "Hádám, že to jsem já."
"Byl jste," opáčil Blair bez obalu. "Ale právě jsem požádal kapitána, aby Hobbese převedl zpátky mezi letce, a obávám se, že vás hodností převyšuje. Bude mým zástupcem a současně velitelem Zlaté perutě."
Marshall se zatvářil zaraženě. "Ten mizemej Kočičák..." Zmlkl, když postřehl výraz Blairovy tváře. "No dobře, dobře. Nasazovat na kolegu důstojníka, to se nedělá a tak dále, že? Ale stejně nikdy nepochopím, co na tom kocourovi vidíte. A na tom nic nezměníte."
"To je docela prosté. Je to číslo, kterému mohu věřit."
Maniak pohrdavě odfrkl. "Věřit někomu, kdo zabíjí tvory vlastního druhu? To je od vás opravdu velká velitelská moudrost."
"Když už nic jiného, nevím o žádném případu, kdy by se mi Hobbes utrhl z formace tak jako vy u Gimle. Já potřebuji číslo, o kterém vím, že mi bude krýt záda a nebude se honit za slávou, aby potom volalo o pomoc, když se nechá vlákat moc hluboko..." Blair pokrčil rameny. Držel Maniakovi tuhle přednášku už několikrát, ale nikdy to k ničemu nevedlo. Nedokázal si představit, že by se ten člověk zrovna teď změnil. "A když na to přijde, majore, mohu si za číslo vybrat, koho chci. To je jedna z výsad hodnosti, víte?"
"Jo," opáčil Maniak dutým, hořkým hlasem. "Ty zlaté štráfky, co máte na límci, opravdu bijou do očí, pane plukovníku Blaire. Vsadím se, že zůstáváte vzhůru hodně dlouho do noci, abyste si je tak skvěle naleštil."
"Ne, nezůstávám," sdělil mu Blair chladně. "Nechávám si je leštit od majorů."
"Rozdíl v našich hodnostech je jen formalita, pane," řekl Marshall a vstal. "Oba víme, kdo je za kniplem lepší."
"To je pravda. Oba to víme. A to vás žere už od akademie, že, majore?"
Maniakovi se v očích zračila čirá nenávist. "Chtěl jste ještě něco... pane! Nebo smím odejít?"
"To je všechno," prohlásil Blair, odvrátil se a zahleděl se do okna do hangáru. Počkal, až se za Marshallem zasunuly dveře, a potom se unaveně posadil.
Opřel se, zavřel oči a snažil se po tom vzrušeném výstupu uklidnit. Původně si chtěl s výkonným důstojníkem wingu promluvit o silných a slabých stránkách jednotky, pokud jde o výzbroj, personál a zkušenosti. Ale když po tolika letech zase spatřil Marshalla, na všechno tohle zapomněl a připustil, aby osobní pocity převážily nad soudností. Maniak měl dar probudit v Blairovi ty nejhorší stránky.
Blair se vrátil ke stolnímu počítači a vyvolal si na obrazovku osobní složky příslušníků wingu. Nejdříve se pustil do Marshallových materiálů. Když je studoval, začal chápat jeho bojovnost o něco lépe.
Byl zástupcem plukovníka Dulbrunina a díky odsloužené době mohl doufat v povýšení na podplukovníka a ve jmenování velitelem wingu Victory. Hobbesův příchod pro něho byl nepochybně těžkou ranou. Nyní si Blair byl jistý, že za nepřátelskou náladou vůči kilrathskému přeběhlíkovi stojí právě Marshall, protože Hobbes mu zmařil příležitost převzít velení wingu.

Pak se Hobbes odporoučel, na palubu přišel Blair a Marshallovy naděje se zhroutily podruhé. Není divu, že z toho ten chlapík má žluč v ústech.
Blaira upoutal další detail. Marshall byl také velitelem Zlaté perutě. A Blair před chvílí rozhodl, že Hobbes převezme i toto velitelské místo. To byl pro Maniakovo křehké ego další úder.
Blair mohl samozřejmě své rozhodnutí přehodnotit a Marshallovi jeho peruť ponechat. Jenže pokud má Hobbes být Blairovým číslem, budou oba muset létat u stejné perutě a Blairovi nejlépe sedly těžké stíhačky Zlaté perutě. Co kdyby zamíchal letovým rozpisem a dal Marshallovi velení nad jinou perutí? Hodnost a služební věk na to Maniak rozhodně měl, třebaže Blair pochyboval, že by na velení peruti měl i vhodnou povahu.
Ale kterou peruť by Maniak zvládl nejlépe? K velení bombardérům se nehodil a činnost při bezprostřední obraně lodí vyžadovala velitele, který by se dokázal zcela podřídit potřebám flotily. Marshall by se nejspíš cítil nejšťastnější v čele stíhaček Modré perutě, ale při pomyšlení, že by měl svěřit rozhodující sílu Victory, dálkové útočné stíhačky, do rukou Maniakovi, se Blair otřásl. Hlídkové povinnosti budou odvádět Modrou peruť z dosahu vyšší autority, takže potřebuje člověka s hlavou na správném místě, který bude vědět, kdy se má pustit do boje, kdy se stáhnout a kdy oznámit vzdálený kontakt s nepřítelem na letounovou loď. Ne, major Marshall se k jiným perutím rozhodně nehodil. A plukovník Dulbrunin nejspíš dospěl ke stejnému závěru, když rozhodoval o původním rozpisu. U podpůrné bojové činnosti, na kterou byly těžké stíhací stroje nasazovány, byla nejmenší pravděpodobnost, že Maniak vykolejí operaci, když v boji ztratí hlavu.
Což znamenalo, že Maniak bude muset zůstat tam, kde je. Přinejmenším do té doby, než Blair zjistí, jestli ho věk a zkušenosti umírnily aspoň v pilotní kabině, když už ne v jednání s ostatními lidmi. Ten člověk se prostě bude muset smířit s tím, že bude létat pod Blairem a Hobbesem.
Nicméně Blair věděl, že takové řešení jim všem už tak tvrdou práci ještě ztíží.

Ubikace velitele wingu, TCS Victory soustava Torgo

Blair studoval záznamy svého předchůdce na monitoru nad svou palandou, když zaslechl zaklepání. "Vstupte," řekl, posadil se a dveře se otevřely, aby odhalily poručíka Rollinse.
"Promiňte, že vás obtěžuji tak pozdě, plukovníku," řekl Rollins, "ale uháníme k přeskokovému bodu a na spojovém se na nás celý večer na poslední chvíli valí hromada zpráv. Teprve jdu ze směny."
"Takže už jsme dostali rozkazy?"
Rollins přikývl. "Soustava Orsini. Až doteď tam byl klid, ale říká se, že se kolem poslední dobou motají Kočičáci. Nejspíš jim máme zajistit pocit bezpečí nebo tak nějak."
"Hm." Blair vstal. "Oukej, takže jdeme na přeskok a vy jste měl spoustu práce. Potřebujete ode mne něco, poručíku?"
"Já... jsem vám chtěl doručit tohle. Přišlo to mezi dalšími zprávami. Přesměrováno z vrchního velitelství Konfederace, pro vás." Podal Blairovi holokazetu. "É... tady to je, pane."
"Nemusíte se chovat tak zkroušeně, člověče," řekl mu Blair, když si uvědomil, jaká příčina ho k takovému chování vede. "Spojoví důstojníci vidí spoustu osobních vzkazů. Za to, že mi čtete poštu, vám hlavu neukousnu, poručíku."
"Ehm... ano, pane. Děkuji." Dosud zaražený Rollins odešel.
Blair položil kazetu na stolek vedle palandy a stiskl tlačítko přehrávání. Ve vzduchu nad přístrojkem se zformovala písmena zprávy. Blok kódových čísel ji datoval do doby před více než šesti měsíci, ještě před bitvou o Zemi. To bylo vcelku typické pro zprávy, které musely své příjemce dohánět vesmírným prostorem z jedné planety nebo lodě na druhou.

SOUKROMÁ RÁDIOVÁ ZPRÁVA PRO:
plukovník Christopher Blair Ozbrojené síly Pozemské konfederace TCS Concordia
- PŘESMĚROVÁNO VRCHNÍM VELITELSTVÍM SIL KONFEDERACE NA: TCS Victory

Slova se po chvilce rozplynula a nahradil je obraz. Byla to Anděl, stále neuvěřitelně krásná, a dívala se na něj s výrazem, který si tak dobře pamatoval.
"Nazdar, mon ami" začala s tím nejzářivějším úsměvem. "Doufám, že se ti v boji vede dobře a všem ostatním na Concordii také. Dostala jsem rozkaz k nové akci, a tak se obávám, že se ještě nějakou dobu neuvidíme. Ale navždycky si pamatuj: je t'aime, je t'aime... miluji tě..."
Blair bodl prstem do vypínače, aby zhasl hologram, a v očích ho zaštípaly slzy. "Je t'aime, Anděli," řekl tiše. "Miluji tě, ať jsi kdekoliv..."

KAPITOLA TŘETÍ

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Orsini

"Pozor, pozor," ozýval se lodní rozhlas. "Připravte se k zahájení letových operací. Osazenstvo letové paluby na vzletová stanoviště."
Blair rázně a cílevědomě vstoupil s přilbou pod paží do střediska řízení letového provozu. Cítil se skvěle, když se zase octl v anti-g obleku, třebaže jeho úkolem nebylo nic většího než rutinní hlídka. Za ty dva týdny na palubě Victory se do kosmoplánů nedostal ještě ani jednou, ale dnes bude mít konečně příležitost oprostit se od kancelářské práce velitele

wingu a zalétat si mezi hvězdami, kam opravdu patří.
Široce se usmívající technický seržant Ráchel Coriolisová vzhlédla od počítačového displeje. Setkal se s ní předtím jenom jednou, na všeobecné schůzi provozního personálu wingu, a měl čas s ní prohodit sotva pár slov. Byl to problém už od chvíle, kdy převzal velení wingu: spousta práce, vyplňování hlášení, plánů, formulářů a žádostí, ale zatraceně málo příležitostí poznat zbytek posádky.
Seržant Coriolisová byla velitel mechaniků Zlaté perutě a z titulu své funkce vedla i tým technických odborníků, kteří udržovali Thunderbolt 300, stroj vyčleněný zvlášť pro Blairovo použití. Byla mladá - ještě jí nebylo třicet - a přitažlivá, třebaže obvyklá pytlovitá kombinéza a nevyhnutelný nános špíny a mazadel na oblečení i na tváři její krásu do jisté míry zakrýval. Podle osobní složky byla schopným technikem se skvělým služebním záznamem. Blair doufal, že své pověsti dostojí.
"Plukovníku," oslovila ho a napřímila se, když se přiblížil. "Prý tuhle hlídku povedete sám. Vaši orlíci budou za vteřinku hotoví."
"Dobře." odpověděl Blair.
"Ale je trochu zvláštní vidět vysokého lampasáka létat na běžné hlídky." pokračovala, jako by její rozdíl hodností a postavení vůbec netýkal. "Nepamatuji, že bych někdy viděla plukovníka Dulbrunina létat jindy než při hromadném vzletu všech kosmoplánů."
"Já nejsem Dulbrunin," oznámil jí Blair. "Rád bych urval pár letových hodin co nejčastěji, takže se nenechte překvapit tím, že můj orlík bude potřebovat víc údržby, než jste plánovala."
Spokojeně přikývla. "To ráda slyším, skippere. Váš předchůdce byl skvělý pilot terminálu. Jako administrativní síla nepřekonatelný. Ale já mám ráda piloty, kteří opravdu létají. Víte přece, co tím myslím?" Naklonila hlavu ke straně. "Opravdu si jako číslo berete Hobbese?"
"Něco vám na tom vadí, seržante?" zavrčel Blair.
"Ne, pane," prohlásila a zavrtěla hlavou. "Jen říkám, že bylo na čase. Ten Kočičák je pekelně dobrý pilot a jsem ráda, že ho vidím zpátky na rozpisu."
Blair si ji dlouze prohlížel a posléze souhlasně přikývl. "To rád slyším, seržante," řekl. Začínala mu být sympatická. Alespoň někdo z letové paluby Ralghu nar Hhallase ocení. Její chvála zněla upřímně. Ráchel Coriolisová mu připadala jako ten typ mechanika, který hodnotil pilota podle toho, jak zvládá svůj stroj, ne podle povrchních věcí jako biologický druh nebo prostředí, ze kterého vyšel. "Tak jo... podejte hlášení o stavu mého orlíka."
Dálkovým ovládáním zapnula soustavu obrazovek, zaplněných údaji o stíhačce. "Tady to máme. Jeden Thunderbolt; připravený, spuštěný, zabržděný a nabitý... a natěšený, až někomu tam venku pořádně nakope zadek."
Blair přejel očima datový displej a souhlasně přikývl. "To vypadá dobře, seržante. Co podvěsy?"
"O všechno je postaráno, skippere. Kapitán sem poslal údaje o akci, zatímco jste končili brífing. Vytáhla jsem si z toho požadavky na výzbroj a naložila jsem ji. Jste plně vybaveni."
Blair se zamračil. "Raději bych se na výzbroj ještě podíval, seržante," řekl zvolna.
"To je typické," řekla, zatímco na jeden z monitorů vyvolávala přehled výzbroje. "Vy poletuchy si prostě myslíte, že nikdo jiný neví, co tam venku budete potřebovat."
Blair zkontroloval směsku zbraní a nakonec váhavě přikývl. "Vypadá to docela dobře," připustil.
"Příště už snad budete tetičce Ráchel věřit, skippere, ne?" Věnovala mu prchavý úsměv. "Slibuji, plukovníku, že vás nikdy nezklamu."
"Rád věřím," řekl Blair, vrhl poslední pohled na údaje o stavu stíhačky a obrátil se ke dveřím. Bylo na čase vzlétnout.
"Hodně štěstí, skippere," řekla Coriolisová, "a dobrý lov."
Vyšel z řídicího střediska, sjel výtahem o podlaží níž a vynořil se uprostřed hemžení lidí a strojů, zapojených do známého řízeného chaosu příprav před vzletem. Hobbes už tam byl. Přilbu měl nasazenou, ale průzor ještě otevřený.
"Stíhačky jsou připravené, plukovníku," řekl vážně. "Můžeme letět."
"Tak jdeme na to," odpověděl Blair, zvedl svou přilbu a opatrně si ji nasadil na hlavu. Skafandr a rukavice mu bránily v pohybu, ale Hobbes mu ji pomohl usadit a utěsnit. Dvojice mechaniků, kteří se motali kolem, je zavedla ke strojům, které bok po boku spočívaly ve vzletových vidlicích.
Blair vyšplhal do kabiny a žaludek se mu svíral očekáváním jako vždycky před vzletem. Mechanici dohlíželi na závěrečné přípravy, kontrolovali utěsnění překrytu kabiny, odpojovali vnější přívody energie a paliva, studovali displeje svých přístrojů a porovnávali odečty s údaji přicházejícími z řídicího střediska. Blair procházel svůj vlastní předepsaný sled úkonů.
Když všechny kontrolky na přístrojové desce svítily zeleně, kývl hlavou a sklopil štítek průzoru. Zapnul vysílačku na kanálu velení. "Thunderbolt tři nula nula připraven k vzletu," oznámil.
"Tady řízení letového provozu," zazněl mu do ucha hlas Ráchel. "Potvrzuji, Thunderbolt tři nula nula připraven k vzletu. "
Blairův čelní štítek ožil průhledovými displeji s údaji hlavních soustav stíhačky. V levém dolním rohu průmětu odtikávaly sekundy na odpočtových hodinách. Čas se protahoval do nekonečna, ale displej konečně odblikal posledních několik vteřin. Blair jednou rukou pevně uchopil řídicí páku a druhou položil na připustí paliva motorů. Tři... dva... jedna...
Blair srazil páky připustí kupředu a ucítil, jak motory ožívají. "Thunderbolt tři nula nula, plný tah," ohlásil. A vzápětí už byl venku z lodě a řítil se do hvězdami posetých hlubin volného vesmíru.
O chviličku později přišel na řadu Hobbes. Jeho hlas maličko zkreslovala počítačová rekonstrukce kódovaného vysílání. "Thunderbolt tři nula jedna, plný tah."
"Rozumím, tři nula nula, tři nula jedna," zazvonil mu ve sluchátkách hlas poručíka Rollinse. "Vaše kódové označení

během akce je Letka Čmuchal, opakuji, Letka Čmuchal. "
"Rozumím," odpověděl Blair. "Tady Hlavní Čmuchal, zadávám letové souřadnice." Zatímco Hobbes připojoval svou odpověď, Blair stiskl tlačítko, aby na navigačním počítači zkontroloval zadání letového plánu pro autopilota. Letka Modré perutě odhalila dálkovými senzory známky možné nepřátelské aktivity kolem tří různých souřadnicových bodů, avšak podle svých rozkazů je blíže nezkoumala. Místo toho předala informace na Victory. Nyní Eisen chtěl, aby potenciálně nebezpečná místa důkladně prozkoumaly těžší Thunderbolty Zlaté perutě, vhodnější pro případ, že by tam narazily na protivníka.
Rutinní hlídkový let... až na to, že se Blair už dávno naučil mít na paměti, že žádná akce není nikdy úplně rutinní.
Obě stíhačky letěly v sevřené formaci, bok po boku, a mezi nimi a letounovou lodí probíhala jen minimální konverzace. V první ze tří cílových oblastí se nenacházely žádné nepřátelské lodě, třebaže se na senzorech ukázaly nějaké shluky drobného přírodního materiálu, které patrně zachytil první průzkum. Zůstali v oblasti tak dlouho, než důkladně prověřili všechny údaje senzorů, a potom nasadili kurs ke druhému navigačnímu bodu letového plánu.
"Vzdálenost k navigačnímu bodu osm tisíc kilometrů," oznámil posléze Hobbes. "Přepínám na senzorový průzkum v plném rozsahu spektra... teď."
"Rozumím," odpověděl Blair stručné a také zapnul soustavu senzorů. Ubíhaly téměř nekonečné vteřiny, jak počítač začal zpracovávat informace, které soustavou proudily.
Na přehledové obrazovce uprostřed přístrojové desky se rozsvítila trojice červených bodů.
"Stíhací, stíhací, stíhací," zarecitoval Hobbes na taktickém kanálu. "Zachycuji tři bojové letouny, směr tři čtyři šest na nula nula jedna, vzdálenost dva tisíce a blíží se. "
Blair zkontroloval své odečty cíle. "Potvrzuji. Tři mizerové, a my jsme dva. Ale vsadím se s vámi, že jsou z toho poměru maličko nervózní!" Na chvilku se odmlčel a studoval údaje senzorů. "Podle mých odečtů je to třída Dralthi, nejspíš typ čtyři."
"Pak by měly představovat jen nevelkou výzvu, " ozval se Hobbes. Dralthi IV byl dobrý stroj, ale patřil mezi střední stíhačky s menší výzbrojí a lehčím pancéřováním než konfederační Thunderbolt. " Smí se mi dostat cti úvodního útoku, plukovníku ?"
Blair se zamračil. Jeho instinkty mu říkaly něco jiného, než co viděl na obrazovce. Něco nebylo docela v pořádku...
"Počkejte, Hobbesi," řekl. "Rád bych dokončil sken."
Senzory sice pokrývaly celý objem prostoru kolem konfederačních stíhaček, daný jejich dosahem, avšak počítač stále ještě přežvykoval jejich údaje a snažil se z nich extrahovat podrobnější informace. Téměř ve stejném směru jako nepřátelské kosmoplány se nacházel osamocený velký asteroid, jenom o něco blíž a několik stupňů nalevo. Na tak velkém asteroidu se mohlo skrývat kilrathské skladiště nebo předsunutá základna, možná i ozbrojená...
"Držte se stranou od toho balvanu, Hobbesi," řekl a stále se přitom mračil. "Nelíbí se mi. Poletíme spolu, dokud neuvidíme, jakým způsobem se ti mládenci rozejdou."
" Rozumím," odpověděl Ralgha. Blair měl za to, že v mimozemšťanově hlasu postřehl náznak zklamání.
"Přecházím na přídavné spalování," oznámil Blair, zatlačil páky připustí do červeného úseku a ucítil, jak mu hruď svírá tlak přetížení. Hobbes přizpůsobil kurs a rychlost a držel se u něho.
"Zahlédli nás, plukovníku," ohlásil Ralgha chvilku nato.
Na obrazovce zaměřovače Blair viděl, jak ony tři stíhačky ruší formaci. Vypadalo to, že se chystají k typickému kilraťhskému útočnému schématu, při němž se jednotlivé letouny vrhaly do boje na vlastní pěst, místo aby se pokoušely o koordinovaný úder. To byl odkaz jejich dravých předků; instinkt, který jim velel bojovat jako samotářští lovci a válečníci, místo aby se sdružili v hromadném úsilí. Blair věděl, že Hobbes cítí puzení téhož odvěkého instinktu, ale současně také znal přísný smysl svého přítele pro povinnost a sebekázeň, který ho udrží ve formaci, dokud Blair nedá pokyn k rozchodu.
První Dralthi akceleroval směrem k nim na plný tah. Prostřednictvím otevřeného rádiového kanálu nepřátelský pilot zahulákal vyzvu. " Chcípněte, vy olysalé opice!" překládal komunikační počítač. " Chcípněte stejně, jak žijete, beze cti a bez ceny!"
"Já nejsem žádná opice, " odpověděl Hobbes. "Já jsem Ralgha nar Hhallas a takový Kilra'hra jako ry nebude zpochybňovat moji čest!" Blairovo číslo se odvalilo doleva a zahájilo na Dralthiho palbu z laserů, kterou doprovodily dvě protilodní střely.
Čelní kilrathská stíhačka začala kličkovat, vyhnula se jedné ze střel, odbočila stranou a na plný výkon se rozlétla novým směrem pryč od Hobbese. Druhá střela zaznamenala zásah do štítů, už oslabených palbou z laserů, a výbuch, který potrhal pancéřování uprostřed trupu, rozmetal kolem obláček trosek.
Blair nasadil kurs za svým druhem, připraven udržovat těsnou formaci a krýt Ralghovi záda před nepřáteli. Jak však sledoval pohyb na mřížce obrazovky senzorů, tiše
zaklel. "Sakra, ti zbylí dva se nepouštějí do boje a letí pryč," řekl.
"Pronásledujte je, jestli si přejete, příteli," odpověděl Hobbes sveřepě. "Já chci dorazit tohoto."
Blair na okamžik zaváhal. Byl pevným zastáncem boje ve formaci a vzájemné podpory obou členů dvojice, jenže zadání akce požadovalo, aby stíhačky Konfederace vyřídily co nejvíc protivníků, pokud začne nějaký střet. Cílem bylo vyčistit všechny podezřelé oblasti a nedovolit prchajícím Kilrathům přeskupit se nebo přivolat posily, aby oplatili první porážku. Jestli se tihle dva odpoutají z boje. těžko říci. kolik svých přátel vzburcují.
Blair změnil vektor a pustil se do pronásledování obou kosmoplánů, mířících do úkrytu za asteroid, kterého si všiml předtím. Při současném kursu jej minou natolik daleko, že nebude představovat žádné zvláštní nebezpečí ani pro pronásledované, ani pro pronásledovatele. Ale kdyby se jim podařilo vmanévrovat tu hroudu kamení a železa mezi své letouny a Blairův Thunderbolt, mohli by zmást jeho senzory na dost dlouho, aby stihli uniknout.

Při svém současném kursu se vzdalovali od prvního Dralthiho, který se řítil opačným směrem s Hobbesem u ocasu. O starost méně. Kilrathové očividně neměli velký zájem o záchranu svého kamaráda.
Blair jedním okem sledoval palivoměr a druhým nepřátelské letouny. Operace při vysokém tahu spotřebovávaly palivo úděsným tempem a spotřebovat tolik rezervy, aby mu to nevystačilo na návrat domů, bylo to poslední, co mohl potřebovat. Soudě podle tepelného vyzařování, neletěly Dralthi na plný plyn. Nejspíš už měly málo paliva po dlouhé hlídce. To znamená, že stále může stáhnout jejich náskok a napadnout je...
Potom začaly chvosty výstupních plynů nepřátel žhnout větším žárem. Oba stroje náhle začaly zatáčet a jejich symboly na displejích senzorů se rychle měnily. Měnily směr, ale ne proto, aby prchaly. Tentokrát se vrhaly do útoku.
Ve stejném okamžiku se na Blairových obrazovkách objevily další tři cíle, které se blížily z pravoboku.
Byly to také Dralthi. Blair zaklel. Noví příchozí číhali v závětří za asteroidem, nebezpečně nalepení na velkou skálu. Kilrathové očividně postřehli první hlídkový let, spočítali si, že bude následovat další akce, a tak zorganizovali léčku.
Když nyní Hobbese odlákal souboj jednoho proti jednomu s prvním útočníkem, nepřátelská peruť se mohla soustředit na to, aby vyřídila Blaira, dokud bude bez podpory.
"Hobbesi," řekl naléhavě. "Ozvěte se, kámo. Obklíčuje mě pět banditů a mám zatraceně málo prostoru k útěku. Přerušte to, co zrovna děláte, a leťte mi na pomoc."
Blair nasazoval opačný kurs. když tu se jeden z Dralthiů odpoutal od ostatních a řítil se za ním. Prsty mu kmitaly po klávesnici autopilota, jak programoval počítač, aby zahájil sérii náhodných změn tahu a směru letu a zabránil tak protivníkovi Thunderbolt napevno zaměřit. Potom už nemohl dělat nic víc než čekat se zaťatými zuby a sledovat, jak ho dralthi pomalu dohání. Zanedlouho bude nepřátelský pilot schopen srovnat let s ním, a až k tomu dojde...
Zažehl manévrovací trysky ve chvíli, kdy se Dralthi usadil za ocasem konfederační stíhačky, a udělal prudkou obrátku. Znenadání vyplňoval kilrathský stroj výhled přes čelní sklo a Blair zahájil palbu rychlou dávkou laserů, která spotřebovávala energii příliš rychle, než aby ji zbraňový generátor stačil doplňovat. Jako poslední ránu odpálil neřízenou střelu Dart, které piloti přezdívali "slepá patrona". Ale na tuto vzdálenost i střela bez naváděcího zařízení mohla jen stěží minout cil.
Střela sotva opustila letoun a Blair už zase otáčel stroj nazpět. Neviděl, jak se prodrala oslabenými štíty a vybuchla v oblasti nejslabšího pancíře, nad pilotní kabinou Dralthiho. Ale senzory výbuch zachytily a Blair na okamžik pocítil radostné vzrušení z dalšího dosaženého ses-třelu.
Ale stále to zůstávalo čtyři proti jednomu.
Neplýtval časem. Další kilrathské stíhačky byly dosud mimo dostřel, třebaže se přibližovaly rychle. Blair znovu spustil přídavné spalování a snažil se udržovat mezi svým kosmoplánem a pronásledovateli alespoň trochu bezpečnou vzdálenost, ale tentokrát dělala zásoba paliva starosti jemu. Čtyři Dralthi se za ním řítily naplno a s rezervou si očividně starosti nedělaly.
"Ozvěte se, Hobbesi," za volal znovu. "Kde, sakra, jste... ?"
Odpovědí mu bylo vítězoslavné zařvání, při kterém stydla krev v žilách a které počítačový překladač naprosto nedokázal přetlumočit. Na okamžik si Blair myslel, že to ohlašoval svůj triumf Ralghův protivník. Ale pak si uvědomil, že to byl Hobbes, který tak v zápalu boje dával průchod svým instinktům a emocím a pro tu chvíli zapomněl na tenkou slupku kultury Konfederace pokrývající jeho kilrathské dědictví.
Hned nato se podle všeho vrátil k pevnému sebeovládání. "Vyřídil jsem svého protivníka," řekl upjatě, jako by ten předchozí kilrathský válečný pokřik vydal někdo úplně jiný. "Teď vás letím podpořit, příteli. "
"Šlápněte na to a dejte do toho všechno," vyzval ho Blair. "Tihle chlapíci mě chtějí mít vycpaného v salónku s trofejemi."
Další Dralthi se blížil a Blair si opět uvědomoval, že pokud má bojovat, musí řídit naprosto přesně. Pokaždé, když se nechá zatáhnout do souboje, ostatní kilrathské kosmoplány zase o něco stáhnou náskok. Při tomhle tempu nikdy nedokáže vyhrát. Dříve nebo později se jejich početní převaha projeví.
Tentokrát nečekal, až se druhý stroj dostane tak blízko. Místo toho strhl Thunderbolt do ostré a prudké zatáčky a začal střílet, jakmile se nepřítel octl v palebném poli. Dralthi palbu opětoval plnou dávkou laserových výbojů a řízených střel a ty, navzdory všem Blairovým pokusům vyhnout se jim, Thunderbolt třikrát zasáhly a servaly více než polovinu pancéřování levé poloviny křídla.
Blair se klopenou zatáčkou odpoutal od nalétávající stíhačky a snažil se Dralthimu nastavovat pravý bok, ale kilrathský pilot byl veterán, který se svým letounem uměl účinně manévrovat. Oslabený bok zasáhlo v rychlém sledu několik dalších laserových výbojů, které dál vysávaly energii ze štítů.
Jenže zteč vynesla Dralthiho před Blairův Thunderbolt a výhodu měl na pár vteřin pozemšťan. Ten přecvakl volič výzbroje na tepelně naváděný Javelin. Jak se Blair snažil srovnat zaměřovači mřížku svého průhledového displeje s kilrathskou stíhačkou, prsty se mu na řídicí páce sevřely. Bylo to blízko... velmi blízko.
Indikátor zaměření zasvítil červeně a Blair vypálil z laserů a vzápětí vypustil střelu. Javelin zachytil tepelné vyzařování Dralthiho motorů a vylétl kupředu. Kilrathský pilot postřehl nebezpečí a rychle uhnul, aby se pokusil dostat mimo kuželové zorné pole senzorů střely a zmást tak její sledovací systém. Když palubní deska prozradila, že střela ztratila cíl, Blair zaklel.
Ukazatel energie dával jasně najevo, že se mu zbraně ještě nedobily, avšak Blair odhadl riziko a přepnul energii ze štítů do výzbroje. Odhodlaně se držel za zádí Dralthiho navzdory jeho krkolomným úhybným manévrům a znovu zahájil palbu. Lasery se zakously do oslabených štítů, do pancíře a do celé zadní části Dralthiho, který se rozprskl do gejzírů ohně a víncích kusů plechu. "Dostal jsem druhého!" zaječel Blair.
Vzápětí se vedle Blaira objevil Hobbes a vypálil varovný výstřel na velkou vzdálenost, aby dal zbylým třem kilrathským kosmoplánům najevo, že poměr sil se změnil. Ty se téměř okamžitě nato odklonily do nových vektorů a podle všeho se

rozhodly na boji netrvat.
"Stahují se." oznámil Hobbes. "Budeme je pronásledovat?"
"Mám ošklivě pochroumaný levý bok a zůstala mi už jen jedna střela." odpověděl Blair zachmuřeně. "Jak jste na tom vy?"
"První nepřítel bojoval statečně," odvětil Kilrať h. " Obávám se, že jsem vyčerpal všechny střely a mám poškozené pancéřování na přídi a na levoboku".
"Tihle mládenci jsou odpočatí," řekl Blair. "Nevím, proč to tak rychle vzdali, ale řekl bych, že bychom měli využít příhodných okolností a zamířit domů, než na nás vytáhnou nějaká další překvapení."
"Obávám se, že kapitána to nepotěší. Podle všeho jsme nesplnili úkol."
Blair na poznámku svého čísla neodpověděl přímo. "Rozjedeme ty kraksny, kámo. Nastavte kurs na mateřskou základnu, standardní tah."

KAPITOLA ČTVRTÁ

Thunderbolt 300 soustava Orsini

Ze všech manévrů, které může provádět bojový kosmoplán při řadové službě ve volném vesmíru, je nejobtížnější a nejnebezpečnější přistání na letounové lodi. Přivést na palubu stíhačku s bojovým poškozením bylo o to horší, zejména když palubní diagnostika nedokázala přesně stanovit plný rozsah škod způsobených nepřátelskými zásahy. Blair kroužil po vymezeném vyčkávacím okruhu a čekal, až přistane Hobbes. O jeho pozornost soupeřilo půl tuctu jantarových kontrolek levobočních systémů, včetně řídicích motorů, zbraní a podvozku. Každý z nich mohl selhat, kdyby jej Blair vystavil přílišnému zatížení, a výsledek by byl katastrofální nejen pro stíhačku, ale i pro letounovou loď. Proto šel Hobbes na přistání jako první. Jakmile se Rollins ujistil, že Blair není zraněn a nehrozí mu bezprostřední nebezpečí, zarazil ho. Jestli Blair při přistání havaruje a shoří, nezůstane Hobbes venku před poškozenou palubou s prázdnými nádržemi.
A tak Blair čekal - zamračeny a zamyšlený. Jeho první výlet mimo palubu letounové lodě skončil porážkou. Měl předvídat možnost, že se u asteroidu schovávají další kilrathské stroje, měl se držet blíž Hobbese...
Ale nejvíc ho v tuto chvíli udivovalo, že přežili. Kočičáci ho dnes překvapili dvakrát; poprvé tím, že nasatražili léčku, podruhé tím, že ustoupili, když on i Hobbes byli zralí k utrhnutí. Podle všeho to byl jediný důvod, proč byli Blair i Hobbes ještě naživu, a ta pochmurná myšlenka mu dělala starosti. Že by nakonec ztrácel výkonnost?
Za ta léta války už byl svědkem takových případů. Pilot veterán s příkladným záznamem začal ztrácet zručnost a při úsudcích se začal dopouštět omylů. Takoví letci začali být neopatrní a nedbalí a příliš dlouho už nepřežili.
Už od bitvy o Zemi a zejména po ztrátě Concordie Blair zjišťoval, že si stále více není jistý touto válkou, ani svou rolí v ní. Že by mu ty pochybnosti ubíraly na pilotní výkonnosti? Jestli je to pravda, je možná na čase, aby si své postavení důkladně rozmyslel. Může se omezit výlučně na administrativní stránku své práce, jak to očividně udělal jeho předchůdce... anebo může požádat o převelení, či dokonce o propuštění ze služby a přenechat válku mladší generaci, která ještě věděla, za co bojuje, a byla dosud natolik bystrá, aby v tom boji mohla pokračovat.
Byla to lákavá představa. Ale jak by toho mohl Blair teď nechat? Nebyla by to zrada na všech jeho kamarádech, kteří neměli tolik štěstí? Přál si, aby si mohl promluvit s Andělem. Ta se vždycky uměla podívat na věci z té správné stránky.
"Hlavní Čmuchale, máte volno na přistání," přerušil jeho hořké rozvažování Rollins.
"Rozumím," potvrdil Blair a plně obrátil pozornost k záležitostem přistání. Stíhačka a letounová loď přesně srovnaly směr letu i rychlost a vznášely se necelý kilometr od sebe. Blair za pomoci minimálního tahu řídicích motorů manévroval blíž, zkušeným okem se orientoval podle letové paluby a sledoval displeje s hlášením škod, aby postřehl jakoukoliv známku náhlého selhání důležitého subsystému. Pilot jako Maniak Marshall by přiblížení provedl dramatičtěji. Vpálil by dovnitř pod tahem a zastavil by stroj jediným dobře načasovaným brzdným zášlehem, ale Blair tentokrát nechtěl nic riskovat.
Nejkritičtější okamžik každého přistání na letounové lodi nadcházel na samém konci. Blair musel řídit Thunderbolt přímo do úzkého tažného paprsku, který stíhačku zachytí a navede na letovou palubu a do hangárového prostoru. I drobná chyba může způsobit, že paprsek mine a zaboří se do nástavby lodi. Anebo se vnoří do paprsku se stíhačkou ve špatné poloze a poškodí Thunderbolt i letovou palubu.
Zatímco na číselníku v rohu průhledového displeje na čelním průzoru přilby klesala hodnota vzdálenosti v metrech, Blair zadržel dech a zapnul ovládání podvozku. Uplynulo několik vteřin, jantarové kontrolky poškození zablikaly, zamrkaly... a zhasly. Sousední zelená kontrolka signalizovala, že kola jsou venku a podvozkové nohy jsou zamčené, nicméně Blair přepojil obrazovku na pohled z paluby letounové lodě a zvětšil si výřez zabírající podvozek stíhačky, aby si to prověřil. Při pohledu na ožehnutý a podobaný potah trupu sebou trhl, ale podvozek se skutečně vysunul a stíhačka vypadala stejně připravená na přistání jako kdykoliv jindy.
Téměř zabrzdil veškerý setrvačný pohyb a odpočítávání vzdálenosti se zpomalilo. Pak se stíhačka zachvěla, jak se jí zmocnil tažný paprsek. Blair držel ruce připravené nad pákami připustí motorů a řídicí pákou, aby mohl pohotové zvýšit tah v případě, že by tažný paprsek vysadil a on musel přistání přerušit. Pomalu, opatrně, namáhavě se stíhačka sunula dovnitř a nad překrytém kabiny se tyčila mohutná masa nástavby letounové lodě.
Kola dosedla zároveň a stíhačka volně pojížděla po palubě, stále tažená vlečnými paprsky, které Thunderbolt přidržovaly na palubě v nepřítomnosti gravitace. Silové pole na konci hangárové paluby se otevřelo, kosmoplán hladce vklouzl do dosud vzduchoprázdného úseku a vzápětí se úplně zastavil. Blair si ulehčené vydechl a zahájil vypínání

systémů.
Napustit znovu hangárovou palubu vzduchem trvalo několik minut. Blair ještě procházel předepsaný sled úkonů při odstavení stroje, když se mu nad hlavou rozsvítila červená světla, která signalizovala, že atmosféra je dýchatelná a že bude obnovena umělá gravitace. Spatřil, jak se mechanici venku zapírají o podlahu. Potom se ho znovu zmocnil vítaný pocit tíhy, který narůstal, až gravitace dosáhla zemského normálu. Po palubě kolem stíhačky se shlukli mechanici, někteří v úplném úboru, jiní v košilích s krátkými rukávy.
Překryt kabiny se otevřel. Blair rozepnul popruhy a pomalu se zvedl, ztuhlý, ale rád, že má zase prostor k pohybu. Vzápětí slezl dolů po stupačkách na boku Thunderboltu. "Je úplně váš, děvčata a kluci," řekl mechanikům.
Byla tam i Ráchel Coriolisová a tvářila se zamračeně. "Vypadá to, že jste málem skončil jako žrádlo pro Kočičáky, skippere," poznamenala. "Určitě byste na mašiny dávali lepší pozor, kdybyste je pak museli spravovat!"
Pokrčil rameny. Neměl náladu na nějaké řízné odseknutí. "A možná, že mechanici by tolik nebručeli, kdyby museli na bojovou linii."
"Cože, a opustit všechnu tuhle nádheru?" Zazubila se, ale rychle zase zvážněla. "Kapitán čeká na vaše a Hobbesovo hlášení v poradní místnosti. A pochybuji, že by dneska rozdával medaile. Víte, co tím chci říct?"

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Orsini

"Jestli tahle akce měla být ukázkou vašich schopností, plukovníku, pak musím říci, že se divím, jak jste vůbec přišel k tak dobré pověsti."
Blair a Ralgha stáli v přísném pozoru před kapitánovým stolem a naslouchali Eisenovu zlostnému hodnocení svého hlídkového letu. Kapitán Victory byl očividně rozčilený tak, že nedokázal zůstat sedět. Rázoval po poradní místnosti sem a tam jako zvíře v kleci a čas od času se zastavil, aby řekl oběma pilotům něco důrazného. Ani jeden z nich neměl odvahu Eisenovi odpovídat a Blair navíc souhlasil s většinou toho, co kapitán musel říci. Ta akce byla špatně vedená od začátku do konce a Blair jako vyšší důstojník nesl plnou odpovědnost za všechno, co nevyšlo.
Eisen se ztěžka opřel rukama o stůl. "Očekával jsem od vás obou něco lepšího," řekl, tentokrát tišeji. "Hlavně od vás, plukovníku. Možná, že si prostě Konfederace už zásobu zázraků vybrala a už jí začínají docházet." Vzhlédl. "Nuže? Může mi k tomu někdo z vás něco říci?"
"Zbabral jsem to, pane," ozval se Blair tiše. "Podcenil jsem Kilrathy a dovolil jsem, aby se mi situace vymkla z ruky, místo aby... abych ji měl pod kontrolou." Ohlédl se po Hobbesovi. "Nechal jsem se oddělit od svého čísla a v důsledku toho jsem utrpěl nepřijatelné poškození. Vzhledem k němu pak nebylo možné pokračovat v boji, když jsme se opět spojili, i když nepřítel podle všeho neměl chuť se nám postavit."
"A vy, Ralgho?" zeptal se Eisen. "Máte k tomu co dodat?"
Kilrathský přeběhlík zavrtěl hlavou. "Ne, kapitáne, snad jen to, že plukovník bojoval zručně a se ctí,"
"Vítězství pro mne znamená víc než čest," poznamenal Eisen a zvolna se napřímil, "ale aspoň jste se oba vrátili v jednom kuse." Podařilo se mu vyloudit chabý úsměv. "Konfederace potřebuje každého pilota, kterého dokáže kde vyškrábat, dokonce i párek takových senilních packalů, jako jste vy."
"Zaručuji vám, pane, že příště už to bude jinak," slíbil Blair. "Na to se můžete spolehnout."
"Beru vás za slovo," opáčil kapitán. "No dobře, přejdeme k dalšímu bodu. Chci, abyste co nejdřív vypravili silnější hlídku. Naskicujte letový plán a dejte mi jej ke schválení. Tentokrát navrhuji, aby letěly minimálně čtyři stíhačky, a čtyři další aby zůstaly v záloze pro případ, že by se první roj dostal do potíží. Ty parchanty tak či onak vykouříme."
"Dám se do toho, pane," řekl Blair. "Já a Hobbes je povedeme..."
Eisen zavrtěl hlavou. "Přece znáte předpisy. S výjimkou velkých operací se máte držet rozpisu postupného střídání. Jste velitel wingu, plukovníku, a nemůžete jít nahoru při každé příležitosti. To by vás vyčerpalo, což je to poslední, co zrovna teď potřebujeme."
Blair váhavě přikývl na souhlas. "Jak si přejete, kapitáne," řekl zvolna.
"Dobrá, to je všechno. Můžete oba odejít."
Před poradní místností Ralgha zastavil Blaira jednou mohutnou tlapou položenou na rameno. "Nesmírně se vám omlouvám, příteli," řekl vážně. "Nechal jsem vás dnes na holičkách. A přesto jste byl ochoten vzít na sebe vinu, kterou měl kapitán Eisen připsat mně."
Blair zavrtěl hlavou. "To rozhodně nebyla vaše vina," řekl Kilrathovi. "Měl jsem být na ty mizery připravený."
"Přesto jsem vás zklamal. Ten drzý křupan se svou výzvou... neměl jsem se nechat zatáhnout do boje s ním a nechat vás proti ostatním samotného." Ralgha se odmlčel. "Nezdá se vám, příteli, že chování nepřátel vybočovalo z běžného normálu?"
"Jak to?" otázal se Blair. I on se už podivoval, jakým způsobem se past rozvinula, ale obzvlášť ho zajímalo, jaké postřehy může poskytnout Hobbes. Konec konců, Ralgha nar Hhallase byl ze všech jedinců na Victory nejblíže tomu, co by se dalo považovat za skutečného experta na kilrathskou psychologii.
"Ze začátku se mi zdálo, že mají v úmyslu zaútočit podle tradičního schématu. Pokud nás chtěli vlákat do léčky, neměli pro ten první útok žádný rozumný důvod. Teprve až když jsem se zapletl do boje, se ostatní obrátili nazpět a pokusili se vás vlákat do pasti. Že by o vás Říše měla zvláštní zájem?"
"O mne? Jak..."
"Buďte si jistý, že Říše má uvnitř Konfederace své zdroje informací, agenty, kteří mohli zjistit, že jste byl převelen na tuto loď. Je pozoruhodně snadné nasadit špióny, zejména když Říše má spoustu lidských otroků, mezi kterými je může verbovat."
"Vy si skutečně myslíte, že by člověk vyzvídal pro Kilrathy?" zeptal se Blair. "A že by Říše spoléhala na to, že otrok

bude pracovat pro císařské zájmy i mimo dosah neurobiče?"
"Vždycky se najde několik jedinců, kteří ochotně zradí, příteli. Jejich čest není tak pevná jako ambice nebo hrabivost. A císařská rozvědka zná metody, kterými si může zajistit spolupráci i od neochotných: překryv osobnosti, hloubkové vštípení... mnoho věcí. Rozhodně existují špióni, kteří podávají zprávy na Kilrah. A při vaší pověsti a bojových záznamech je docela možné, že vás Císař nebo jeho vnuk vytipovali jako lidského vůdce, kterého je třeba zlikvidovat. Pro můj lid je válka mnohem osobnější věcí než pro váš a vyřídit v boji tak proslulého velitele wingu, jako jste vy, by bylo považováno za velký triumf."
"Vy si tedy myslíte, že ta léčka byla naplánovaná? To by znamenalo, že na palubě lodi máme agenta..."
"To nemusí být nutné," řekl Ralgha zvolna. "Víme přece, že Říše může monitorovat některá naše vysílání mezi loděmi. Do vysílačky jsem vás několikrát oslovil hodností, a jestli si to někdo spojil s informací o vašem převelení na Victory a o pohybech vojsk Konfederace... Mám jen za to, že byste tu možnost měl uvážit. Past mohla být docela dobře připravena předem v očekávání vašeho příletu, ale spuštěna byla, až když boj začal."
Blair pokrčil rameny. "Možná máte pravdu. Ale na druhou stranu, kdybych já byl velitel té kilrathské letky, udělal bych první, poslední, abych soupeře rozdělil a porazil, přesně jak to udělali oni, bez ohledu na to, kdo mi do té pasti vlétne."
Na chvilku se odmlčel. "Vlastně mi to spíš připadá, jako by měli sakra zájem o vás."
"O mne? Vyzvat se mne přece opovážil jenom ten první kilrďhra."
"To mám právě na mysli," řekl Blair. "Hnal se po olysalých opicích, a teprve když jste se mu představil, začalo peklo. A když jste toho prvního chlapíka vyřídil a vrátil se zpátky ke mně, ti ostatní se z ničeho nic začali pěkně rozpakovat."
"Přestáváte mi snad důvěřovat, příteli?" otázal se Ralgha.
"Mohl byste mě znát lépe. Jenom je mi to divné, to je všechno." Blair si upřeně prohlížel mimozemské rysy svého přítele. "Možná se vás bojí. Po těch letech musíte mít přinejmenším stejnou reputaci jako já. V Říši možná ještě větší. Přeběhlý šlechtic, který se stal stíhacím pilotem
Konfederace... Chápal bych, kdyby pár Kilrathu znervóznělo, když na vás v boji narazí."
Kilrath se dunivě zasmál. "To zní nepravděpodobně, příteli. Mezi svým lidem jsem zneuctěný. Nejsem nic. Můj ubohý život vůbec něco znamená jen pro tak dobrého přítele, jako jste vy." Ralgha na okamžik pohlédl stranou překvapivě lidským gestem. "Ačkoliv musím říci, že se rozhodně cítím dobře, když jsem zase tam venku. Můj vděk za vaši víru ve mne a moji podporu je nekonečný."
"Zapomeňte na to, kámo," sdělil mu Blair. "Jste zpátky tam, kam patříte."

Odpočinková místnost wingu, TCS Victory soustava Orsini

Když výtah vyložil Blaira před odpočinkovou místností, vyčleněnou pro příslušníky wingu kosmoplánů, byla už oslava vítězství v plném proudu. Blair se zastavil na chodbě přede dveřmi. Příliš se mu dovnitř nechtělo. Konec konců, oslavovali úspěšnou operaci, která napravila chyby, jichž se při svém prvním letu dopustili on a Hobbes, a Blair neměl příliš chuti si tu skutečnost dnes večer připomínat. Jenže jako velitel wingu měl ke svým podřízeným jisté povinnosti a část těch povinností zahrnovala dát jim najevo svou podporu jak při úspěchu, tak při nezdaru, i když mu to v ústech zanechávalo hořkou příchuť.
Napřímil se a dveře otevřel.
Rámus uvnitř ho zprvu málem porazil. Hudba se přeřvávala s kypícím hovorem, smíchem a výskáním, které přicházelo od hloučku mužů a žen stojících okolo letového simulátoru v jednom koutě místnosti. Blair se zastavil hned u dveří a přejížděl místnost pohledem sem a tam.
Hluk postupné poněkud ztichl, když si piloti všimli jeho přítomnosti.
"Heleďte se, přichází vítěznej hrdina!" zahulákal Maniak Marshall. Poloprázdná sklenice v jeho ruce a nezřetelná výslovnost dávaly zřetelně najevo, že úspěšnou odpolední bitvu oslavuje už hezkou chvíli. Před majorem stála v koutě příslušnice posádky s ramenní nášivkou spojového úseku, ale sotva se obrátil k Blairovi, s výrazem úlevy rychle vyklouzla a připojila se k divákům u letových simulátorů.
"Tak jo," pokračoval Marshall. "Dete se přidat k oslavě vítězství, co, plukovníku? Holt si je musíte najít, kde to de, že jo? Dyž už se nevzmůžete na vlastní."
To vyvolalo na několika místech vlnku nervózního smíchu. Naštěstí k Maniakovi přistoupil jeden pilot se džbánkem piva a nabídl mu, že mu dolije. Marshall nejistou rukou nastavil sklenici a nechal si ji doplnit. V relativním tichu, které nastalo, Blair postoupil o krok kupředu a odkašlal si. "Chtěl jsem sem zaskočit a poblahopřát Zlaté peruti k dnešní dobře odvedené práci," řekl nahlas. "Dnes večer na vás určitě nikdo není pyšnější než já."
"Aby bylo jasno," skočil mu do řeči Maniak. "Nejenom deset kilrathskejch stíhaček - dvě z nich dostala moje maličkost - ale i velká loď. A skladiště zásob uvnitř toho asteroidu. Všechno zařídili Maniak Marshall a Zlatá peruť ... s odbornou pomocí dvou nepředstižnejch průzkumníků Kufráka Blaira a Krále kočičích hajzlíků! Co bysme si bez nich počali, no ne?"
Blair potlačil záchvěv zlosti. Marshall byl opilý a útočný, jenže měl na trochu chvástání nárok. Major vedl tři další stíhače, aby prověřili tutéž oblast, v níž Blair a Hobbes narazili na potíže. Vyplašili hnízdo kilrathských stíhaček a lehký křižník, který dorazil po první bitvě. Podle všech zpráv Marshall odvedl slušnou práci, když udržel svou skupinu pohromadě, zatímco čekal na přílet záložního roje. Vyřídili deset Dralthů a podařilo se jim zničit i velkou loď. Třebaže několik Thunderboltů bylo těžce poškozeno, o žádný nepřišli. Celkem vzato to byla skvělá práce.
"Kapitán Eisen mě požádal, abych vám oznámil, že dnes večer se pije na účet lodního rekreačního fondu," pokračoval Blair, jako by Marshall nic neřekl. Obvykle si pití platili důstojníci i příslušníci mužstva sami. přičemž se jim jeho cena strhávala ze služného. Dnes však byla výjimečná příležitost - první vítězství Victory v novém bojovém turnusu. "Takže

se bavte, dokud můžete. Zanedlouho se znovu postavíte na vzletovou čáru!"
To u všech vyvolalo jásot. V odpočinkové místnosti se na oslavě shromáždila většina příslušníků wingu, s výjimkou mechaniků a pilotů, kteří měli službu v noci, anebo ji měli mít hned ráno. Byla zde i spousta lidí z jiných úseků letounové lodi. Blair u baru postřehl poručíka Rollinse, zabraného do hovoru s pohlednou zrzkou z Modré perutě. Znovu se rozhlédl po místnosti a všiml si ženy, která seděla sama u jednoho ze stolů a s chladným výrazem na něho upřeně hleděla. Poznal ji podle snímku z osobních složek wingu: poručík Laurel Buckleyová (volací znak Kobra), příslušnice Zlaté perutě. To bylo všechno, co o ní věděl, jelikož údaje o její rodině a o prostředí, z něhož vyšla, byly jen útržkovité. Při čtvrtletním hodnocení ji plukovník Dulbrunin pravidelně oceňoval vysoko, ale jinak byla naprostou záhadou.
Za Blairem se otevřely dveře. Ohlédl se přes rameno a usmál se na Ralghu. Kilrath mu věnoval v odpověď lehkou úklonu, načež zamířil k barovému pultu.
"Hej, Hobbesi," prořízl hluk v místnosti nový hlas. "Co si takhle se mnou hodit partičku o týdenní žold?"
Kilrath vážně zavrtěl hlavou. "Ne, děkuji," prohlásil a obrátil se k barmanovi, aby si objednal pití.
Blair se zadíval na muže, který oslovil jeho přítele. Seděl poblíž; čínský pilot v hodnosti poručíka, který vypadal na nějakých třicet standardních roků, dokud jste se nepodívali, jaký věk má vepsaný v očích. Muž postřehl Blairův pohled, blýskl po něm nedbalým úsměvem a pozvedl v jedné ruce balíček karet.
"A co vy, plukovníku?" zeptal se a gestem protřelého karbaníka balíček prořízl. "Nechcete si zahrát? Když jste tu nový, nechám vás začínat."
"Myslím, že si svoje peníze nechám, jestli vám to nevadí," řekl Blair a posadil se. Ten chlapík byl další pilot Zlaté perutě a podle všeho mu nečinilo žádné potíže sloužit s Hobbesem. To pro něho bylo u Blaira okamžité doporučení. "Už dávno jsem se naučil, že se nevyplácí hrát karty s palubním valchařem."
"Nic se neděje, tohle je svobodná Konfederace." Poručík odložil karty a natáhl ruku. "Já jsem Vagabund. Hádám, že by se patřilo opožděné přivítání na palubě. Nebo by bylo vhodnější vyjádřit soustrast k tomu vašemu rannímu kiksu?"
"Vy si na protokol moc nepotrpíte, co?" prohlásil Blair a uchopil podanou ruku. "Chováte se vždycky podle svého volacího znaku, nebo jen prostě máte něco proti jménu Winston Chang?"
Pilot pokrčil rameny. "Když trávíte většinu života tím, že se snažíte přežít, máte sklon zapomínat na formality, nemyslíte?" Usmál se, pozvedl sklenku a usrkl. "Tu trošku času, která zbývá, nemá cenu plýtvat na salutování a jiné vojenské opičky."
Blair ho přejel pohledem. Ten člověk se mu přes své neuctivé chování líbil - nebo možná právě kvůli němu. "Překvapuje mě, že jste se s takovým postojem vůbec dokázal přizpůsobit vojenskému životu."
Vagabund znovu pokrčil rameny. "Odjakživa jsem měl za to, že by se vojsko mělo přizpůsobit mně, plukovníku," řekl s dalším potutelným úsměvem. "Konec konců, jsem přece vzletný hrdina s pilotním odznáčkem a tak podobně!"
Blair se chystal k jedovaté odpovědi, když jeho pozornost upoutal opět Hobbes. Kilrath beze slova dopil, odvrátil se od baru a zamířil zpátky ke dveřím, patrně proto, že se v zástupu lidí cítil nejistě. Ralgha, před svým zběhnutím kilrathský šlechtic, nikdy neskrýval svou averzi vůči velkým skupinám a hlučnému okolí, zejména když shromáždění jedinci nebyli Kilrathové. Byl to jeden z důvodů, proč lidem připadal povýšený a zdánlivě nepřístupný, nicméně to byla téměř do stejné míry záležitost instinktu šelmy jako aristokratického původu.
Když se blížil k východu, otřel se o ženu, která Blaira předtím tak upřeně pozorovala, poručíka Buckleyovou. Ta byla na odchodu těsně před Hobbesem, ale zastavila se, protože jí kdosi ještě něco říkal. Hobbes se jí sotva dotkl, avšak ona se prudce obrátila se zlostným výrazem, který jí zrůznil přitažlivé rysy. "Nesahej na mě!" zavrčela. "Ani se mě nedotkni, chlupáči jeden mizernej!"
Ralgha ucukl, jako by ho udeřila, a chtěl něco říci, ale rozmyslel si to. Místo toho předvedl další ze svých ukloň a opatrněji obešel. Sledovala ho pohledem, dokud za ním nezapadly dveře.
"Promiňte, poručíku," řekl Blair a snažil se držet na uzdě hněv, který v něm vzkypěl. "Potřebuji... něco vyřídit."
Chang přejel pohledem od Blaira k Buckleyové a zpět a zvážněl. "Pozumím," řekl a přikývl. "Ale rád bych, abyste na něco nezapomněl, plukovníku. Máme na téhle lodi spoustu dobrých lidí. Mezi nimi i takové, kteří nemusí odpovídat vaší představě o... vzornosti."
Blair vstal a zamířil ke dveřím. Buckleyová u nich dosud stála, zrudlá a vzteklá. Vzal ji za loket a postrčil ke dveřím. "Měli bychom si maličko promluvit, poručíku," řekl tiše. "Venku."
Nechala se zavést do chodby. Když se dveře zavřely a ruch oslavy už nebylo slyšet, dlouho se na sebe mlčky dívali.
"Nechcete mi říci, co měl ten váš výstup znamenat, poručíku?" zeptal se Blair.
Buckleyová ho probodávala pohledem. "K tomu se nedá nic moc dodat, plukovníku," řekla a nějak se jí podařilo vyslovit jeho hodnost tak, že to znělo spíš jako nadávka. "Vy jste trval na tom, že s tím poletíte, a i když vás to nechalo ve štychu, nejspíš dál stojíte na jeho straně. To nám nenechává moc prostoru ke konverzaci, nemyslíte?"
"Podplukovník Ralgha nar Hhallas je váš nadřízený, poručíku," napomenul ji Blair přísně. "Budete ho respektovat. Nedovolím, aby se některý z mých důstojníků choval k jinému příslušníkovi wingu tak okatě bigotně a nenávistně. Jednou s ním třeba můžete letět ve dvojici, a až k tomu dojde..."
"K tomu nedojde, plukovníku," prohlásila upjatě. "Nemohu s... ním letět, a pokud to nařídíte, na místě odejdu z vojska."
"Měl bych vás vzít za slovo a propustit vás hned," řekl Blair. "Ale vy jste dobrý pilot a my potřebujeme všechny dobré piloty, kteří jsou k dispozici. Byl bych raději, kdyby se tahle záležitost urovnala. Kdybyste jen Hobbesovi dala šanci..."
"Nechtějte po mně, abych s ním létala, pane," řekla. "Protože ho v boji chránit nebudu. Bude lepší, když si nepřijdeme do cesty... tak či onak."
"Proč? Co vám kdy udělal?"
"Je to Kilrath," prohlásila příkře. "To stačí. A na tom, co k němu cítím, nic nezměníte."

"É... aha." Blair jí hleděl do tváře. Nelíbila se mu představa, že ve wingu něco takhle vře, ale nechtěl vyvolávat otevřené spory. Alespoň teď ještě ne. "Pokusím se vás prozatím udržet od sebe, poručíku, ale očekávám, že se budete chovat jako důstojník Konfederace a ne jako rozmazlený spratek. Rozumíte?"
"Nežádám o žádné zvláštní milosti, pane," pokrčila rameny. "Jenom jsem si myslela, že byste měl vědět, jak se věci mají,"
"Jenom abyste vy věděla, jak se věci mají, poručíku," opáčil tiše, "kdybych si měl vybrat mezi vámi dvěma, zvolím si vždycky Hobbese. Jemu svůj život svěřím."
Věnovala mu mrazivý úsměv. "To je vaše chyba, plukovníku."

KAPITOLA PÁTÁ

Odpočinková místnost wingu, TCS Victory soustava Orsini

V odpočinkové místnosti bylo ten večer mnohem větší ticho a podstatně méně lidí než onoho večera, kdy se oslavovalo. Blairovi uplynula další dlouhá směna nad hlášeními a žádostmi. Dospěl k názoru, že skočit si na skleničku, chvíli posedět sám a vyhlížet průzorem na hvězdy mu pomůže zbavit se pocitu stísněnosti a nesvobody, který na něho poslední dobou padal čím dál častěji. Když svižně vešel dovnitř, doufal, že bude moci být chvíli sám. Chtěl zapomenout, aspoň na pár minut, že má něco společného s Victory, s wingem kosmoplánů... nebo s válkou.
Avšak touha po samotě ho opustila, když u stolku poblíž barového pultu uviděl sedět Ráchel Coriolisovou. Prohlížela si holokazetu s plány bojového kosmoplánu, který Blair hned nepoznal. Vrchní mechanik patřila k nemnoha lidem na palubě, v jejichž společnosti se Blair cítil dobře, a navíc si byl jistý, že bude znát něco víc, než co se objevilo v jeho oficiálních záznamech: skutečné životní příběhy některých z jeho pilotů a prostředí, z něhož vyšli. Po incidentu s Kobrou Buckleyovou, který se odehrál před týdnem. Blair stále tápal v tmách, pokud šlo o její postoje, a nedokázal najít žádné odpovědi.
Zastavil se u baru, poručil si sklenku tamayanského ohnivého vína a s ní pak přistoupil k Rachelinu stolu. Když se přiblížil, vzhlédla a přivítala jej úsměvem. "Zdravíčko, plukovníku, vyšel jste si mezi prosté vojáky? Posaďte se, jestli vám nevadí, že vás uvidí s někým z nás podřadných techniků."
"Díky, seržante," řekl. Sedl si naproti ní a chvilku si prohlížel holografické plánky. "Myslím, že tuhle konstrukci neznám."
"Nový Excalibur," řekla s náznakem vzrušení v hlase. "Není nádherný? Těžká stíhačka s větší výzbrojí a těžším pancéřováním než má Thunderbolt, ale zároveň je obratnější. A slyšela jsem zvěsti, že se na ně bude montovat protisenzorové maskování, takže tenhe miláček dokáže proklouznout obranným pásmem Kilrathům přímo před nosem a osolit chlupáče pěkně zblízka!"
"Oni už to neutajují?" otázal se Blair s úsměvem.
Nezpůsobně odfrkla. "Probuďte se, skippere. To možná vy, poletuchy, se o ničem nedoslechnete, než to odtajní, ale technici tvoří síť, která dosáhne prakticky kamkoliv. Víme, co přijde, dřív než lampasáci... a obvykle už předem postřehneme i všechny konstrukční vady."
Blair se uchechtl. "No, doufám, že se vy technici nerozhodnete na nás vykašlat. Pochybuji, že bychom to pak dlouho vydrželi. Vy máte svou práci ráda, že, seržante?"
Vypnula hologram. "Jo. Odjakživa ráda pracuju se stroji a počítači. Motor buď funguje nebo ne. Žádné nejasnosti. Žádné dvojsmysly,"
"Stroje nelžou," přikývl Blair.
"Ne tak jako lidé. A i když se stroj pokazí, vždycky víte, kde vězí problém."
Blair několik minut nic neříkal. Nakonec se jí podíval do očí. "Já mám právě teď problém s lidmi, seržante. Možná byste mi s ním mohla pomoci."
"Nejsem za to sice placená," odpověděla, "a kvalita rady dané zadarmo také odpovídá ceně, ale jestli chcete, pokusím se."
"Poručík Buckleyová. Co mi o ní můžete říci? Ale na rovinu, ne oficiální linii."
Sklopila pohled ke stolu. "Slyšela jsem o tom jejím výstupu s Hobbesem minulý týden. Ale pochybuji, že by to někoho překvapilo. Ona nikdy nedělala žádné tajnosti s tím, co cítí ke Kilrathům,"
"Já bych rád věděl, proč. Jsem u loďstva déle než patnáct roků, seržante. Byl jsem členem všemožných posádek, měl jsem všelijaké kolegy se spoustou všelijakých psychických problémů, ale ještě jsem se nesetkal s nikým tak zaujatým proti Kilrathům. Takový Maniak sice má dobrý důvod Hobbese osobně nesnášet... ale u Kobry je to slepá nenávist. Ona mu ani nedá šanci."
"Jo. Podívejte, neznám celou tu historii, takže to neberte jako Písmo svaté." Technická se k němu naklonila přes stůl a přitlumila hlas. "Jeden kámoš, co přišel ze starého Herma, mě na ni upozornil hned, jak přišla na palubu. Sloužila tam rok předtím, než ji přeložili sem... jako na svém prvním působišti."
"To mě na její složce zarazilo," podotkl Blair. "Vypadá starší. Já bych jí hádal tak třicet..."
"To by odpovídalo," přisvědčila Ráchel. "Začínala pozdě. Kamarád mi vyprávěl, že Kobra byla deset let kilrathskou otrokyní, než ji námořní pěšáci vysvobodili z pracovního tábora. Další čas strávila převýchovou a potom nastoupila k vojsku. Stala se špičkovým pilotem a s tím svým zaujatým odhodláním projela vším jako horký nůž máslem. Občas si myslím, že jediná věc, která ještě drží Kobru při životě, je nenávist ke Kilrathům. A nemohu tvrdit, že bych jí to vyčítala."

Blair zvolna pokýval hlavou. "To nejspíš nemohu ani já," řekl pomalu. "Ani zdaleka si nedokážu představit, jaké to musí být vyrůstat jako kilrathský otrok. Museli ji zajmout už jako dítě, vychovávat k tomu, aby vlastní rasu považovala za zvířata..."'
"Takže není divu, že nemá na Hobbese žaludek," prohlásila Ráchel bez obalu. "Vy nebo já víme, že Hobbes je oukej, ale pro ni představuje všechno, co ve svém životě kdy nenáviděla a čeho se bála." Usrkla ze své sklenky. "Tak jí to trochu usnadněte, plukovníku. Tedy jestli opravdu chcete ten problém vyřešit."
"Chci," řekl tiše. "Jenže se musím pohybovat v jistých mezích, víte? Soucítím s ní, ale občas se u vojska nedá všechno ohnout tak, aby to zaklaplo úplně přesně."
"Právě proto raději pracuju se stroji," sdělila mu. "Lidi se dřív nebo později někde šprajcnou,"
"Možná jste na lidi až moc přísná," poznamenal. "Někteří z nás jsou docela fajn, když nás poznáte blíž."
Přejela ho pohledem odshora dolů a zpět a zvolna nasadila úsměv. "Lidi potřebují revizi jako kterékoliv jiné zařízení."
Vstala, shrábla holokazetu a zastrčila šiji do kapsy pytlovité kombinézy. "Samozřejmě mám jisté hodiny vyhrazené i pro takové kontroly."
Blair vřele opětoval její úsměv. "Máte na ně nějaký rozvrh, seržante?"
"Jen pro několik vybraných, plukovníku," odpověděla. "Pro ty s nejlepší konstrukcí."

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Tamayo

"Doufám, že neočekáváte žádné vzrušující události, Blaire. Jak to vypadá, bude to jen další procházka. Tedy, alespoň v to doufáme."
Blair si upřeně prohlížel Eisenův obličej a snažil se v jeho výrazu objevit nějakou stopu po sarkasmu. Od triumfu Zlaté perutě nad kilrathským křižníkem a jeho doprovodem nepřátelská aktivita v soustavě Orsini prakticky ustala a Victory přeskočila do soustavy Tamayo, v níž vypravovala zdánlivě nekonečnou radu rutinních hlídek. Blair a Hobbes na ně podle rozpisu létali stejně jako zbytek wingu, ale zatím k žádnému dalšímu boji nedošlo. Jediné vzrušení od první srážky způsobilo setkání dvou stíhaček Modré perutě se čtyřmi lehkými kilrathskými stíhačkami, které se vzápětí daly na útěk.
Eisen měl pravdu v tom, že dosavadní akce byly procházkou, ale neskrývalo se za jeho poznámkou něco víc? Snad naznačení, že by Blair nic jiného ani nezvládl? Když vyvolával holoplán akce pro Blaira a Ralghu, jeho apatická tvář nedávala najevo nic.
"Kočič..." Eisen se zarazil a střelil pohledem po Hobbesovi. "Kilrathové se drží dál od Victory, nicméně poslali pár perutí záškodníků, aby si vzali na paškál okraj soustavy poblíž přeskokového bodu k Locandě. Za minulý týden zničili tři transportní lodě směřující ke kolonii Locanda, zatímco my jsme vyšli naprázdno."
Blair se zamračil. "V té soustavě už jsem před pár roky sloužil. Nic moc tam není. Překvapuje mě, že tam vůbec posíláme tři transportní lodě během jediného týdne."
Kapitán hned neodpověděl. Nakonec však pokrčil rameny. "Některým našim zpravodajským zdrojům v Říši se doneslo, že nepřítel plánuje útok na soustavu Locanda. Konfederace tam pumpuje prostředky, abychom je načapali nepřipravené. Hlavním důvodem, proč se motají kolem, je očividně narušovat naše zásobovací trasy." Přejel pohledem z Blaira na Hobbese a zase zpět na Blaira. "Nemusím snad říkat, že tahle informace neopustí tuhle místnost."
"Ano, pane," přisvědčil Blair. Ralgha přikývl na souhlas.
"Takže dobrá. Dnes se má vydat na cestu další transportní loď, ale tentokrát s ní posíláme doprovod. Chceme zjistit, jestli dokážeme tu jejich blokádičku jednou provždy prolomit a znovu otevřít koridor do Locandy. Vaším úkolem je zajistit doprovod a být připravení na potíže. Jak říkám, s trochou štěstí tenhle transport zmeškají. Ale jestli se ti mizerové vrátí, chci, aby byla transportní loď pod dohledem. Jasné?"
"Rozkaz, pane," odpověděl Blair předpisově.
"Dobře. Tady jsou podrobnosti.
Projít konkrétní zadání akce trvalo deset minut. Bylo třeba zadat souřadnice setkání a další podrobnosti. Když bylo po všem, Blair a Hobbes vstali. "Jsme připraveni, kapitáne," oznámil Blair. "Hobbesi, jdeme sedlat."
"Ještě okamžik, plukovníku, jestli vás mohu poprosit," řekl Eisen a zvedl ruku. Střelil pohledem po Ralghovi.
"Soukromě."
"Počkám na vás na letové palubě, plukovníku," řekl Hobbes. Kilrath se tvářil chladně a nepřístupně jako vždy, nicméně Blair měl za to, že dokázal postřehnout v přítelově hlasu tón starostí.
Když Kilrath odešel, Blair se posadil. "Čím vám mohu sloužit, pane?"
"Plukovníku, rád bych si s vámi promluvil o vašem chování," řekl Eisen, jakmile se za Hobbesem zavřely dveře. Znělo to rozzlobeně. "Připadá mi, jako byste měl dojem, že jste příliš dobrý, než abyste se sžil s ostatními piloty."
"Nejsem si jistý, jestli vás chápu, kapitáne," pronesl Blair zvolna. "Seznamuji se s nimi..."
"Jenže jediné číslo, se kterým jste za tři týdny na palubě téhle plechovky létal, je Hobbes," zarazil Eisen jeho pokus o protest. "Já vím, že je to váš přítel a že vůči němu někteří z ostatních mají výhrady, ale morálce rozhodně nepomůže, když si budete odmítat vzít do dvojky někoho jiného. Pokud vím. Chang by s ním letěl a nejspíš ještě jeden nebo dva další, tak byste to alespoň tu a tam mohl prostřídat."
"Se vší úctou, pane, tohle rozhodnutí vám nepřísluší," řekl mu Blair klidně. "Velíte sice téhle lodi, ale wing kosmoplánů je můj úsek. Jenom můj. A vedu jej podle svého. Pilot musí svému číslu věřit, mít v něj naprostou a bezvýhradnou důvěru, a tohle přesně cítím vůči Hobbesovi. Rozhodl jsem se létat s ním."
"I když vás tehdy poprvé nechal ve štychu?"
"Pane?" Blair se pečlivě snažil, aby v jeho oficiálním hlášení žádný detail nevyzněl dvojsmyslně.
"Ale no tak, plukovníku, víte, jak to chodí. I velitel se leccos doslechne bez ohledu na to, jak usilovně se to všichni

snaží zamaskovat. Hobbes se utrhl za nepřátelským stíhačem a nechal vás v bryndě, když po vás skočili."
"Já mu to nevyčítám, pane. Celá situace se tak prostě... vyvinula."
"Nu, dělá mi potíže pochopit, jak po takové šlamastyce můžete Hobbesovi věřit, bez ohledu na to, jak moc zavřete oči. A ještě to má jeden háček, Blaire. Tím, že říkáte, jak moc Hobbesovi věříte, dáváte najevo, že nevěříte ostatním. To se mi nelíbí. Kazí to morálku. Nejenom v tom vašem drahocenném wingu, ale týká se to celé lodi. Nebudu trpět nic, co by ohrožovalo výkonnost Victory nebo její posádky." Eisen na něho několik vteřin upíral pohled. "Máte snad se zbytkem wingu nějaký problém?"
"Jenom je ještě dost dobře neznám, pane," odpověděl Blair. "Jediný další, koho znám, je Marshall, a upřímně řečeno, s tím bych neletěl, ani kdyby to byl jediný pilot na téhle lodi. To je poděs, kterému měli sebrat odznak už dávno."
Eisen se zatvářil zamyšleně, ale neřekl nic.
"A co se týče ostatních," pokračoval Blair, "poručík Buckleyová má dobrý záznam, ale nejsem si jistý, jestli jí to nemyslí trochu šejdrem. Chang vypadá jako příjemný chlapík, ale je nedisciplinovaný a nepředvídatelný. A další... o těch si teprve dělám obrázek. Jsou na sebe zvyklí a už si utvořili některé opravdu dobré dvojice. Myslím, že by nebylo moudré začínat s nějakými rošádami, dokud nebudu mít lepší představu o tom, jak si vedou."
"Jak o nich chcete něco zjistit, když s nimi nelátáte?"
"Pokaždé, když vylétnou, sleduji jejich akci z řídicího stanoviště, kapitáne. Věřte mi, začínám mít docela dobrý přehled o tom, jak létají... a jak přemýšlejí. Ale rozpisem začnu míchat, teprve až budu připravený... ne dřív."
"V tom případě vám důrazně doporučuji, abyste ten proces trochu urychlil, plukovníku," prohlásil Eisen. "Poznejte je a začněte s nimi létat. Pokud nezačnete, myslím, že nám vyvstane vážný morální problém. Je to jasné?"
"Jako facka, pane."
"Můžete odejít." Eisen na okamžik zaváhal. "A... hodně štěstí dneska tam venku, plukovníku."
"Děkuji, pane." Blair vstal, spěšně Eisenovi zasalutoval a odešel. Když sjížděl výtahem na letovou palubu, přehrával si v duchu všechno, co kapitán řekl. Když se dveře otevřely, silně to v něm vřelo.
Někdo očividně zašel za Eisenem za jeho zády, vykládal mu pohádky a dělal narážky na to, že Blair je neschopný. A Blair si byl docela jistý, že ví, kdo to byl.

Kancelář velitele wingu, TCS Victory soustava Tamayo

Zaklepání na dveře přimělo Blaira, aby vzhlédl od svého počítačového terminálu. "Vstupte," řekl.
"Chtěl jste mě vidět, plukovníku?" Byl to Maniak Marshall oblečený v letecké kombinéze a se svou pestře pomalovanou přilbou pod paží. "Za patnáct minut mám odletět na hlídku, takže bychom to měli odbýt rychle."
"Spolehněte se, majore," opáčil Blair chladně.
Major se chystal si sednout, avšak Blair ho provrtal zlostným pohledem. "Nedovolil jsem vám udělat si pohodlí, pane Marshalle," oslovil pilota. "Máte pozor."
Marshall na okamžik zaváhal, ale pak se napřímil. "Ano, pane plukovníku," odpověděl.
"Mám pro vás prácičku, majore," oznámil Blair nebezpečně tichým hlasem. "Dnes ráno, než jsem s Hobbesem odletěl na ten doprovod, se mnou kapitán Eisen mluvil o morálce v jednotce. Zdálo se, že mu připadá, jako bych tady mezi svými lidmi nevzbuzoval důvěru a dobré pocity."
Marshall neodpověděl. Rozhostilo se dlouhé ticho. Posléze Blair navázal: "Několik věcí, které řekl, ve mně vyvolalo podezření, že za ním někdo z wingu zašel za mými zády a stěžoval si na způsob, jakým to tady vedu. Nemusím snad zvlášť zmiňovat, majore, že to považuji za velmi vážné porušení protokolu. Příslušníci wingu nebudou se svou malichernou žárlivostí a osobními problémy obcházet žebříček velení a já nechci, aby se takový incident opakoval. Proto vám, majore, ukládám, abyste mi hlásil jakákoliv další porušení služebních postupů v rámci wingu. Pokud se mi donese, že ještě někdo z příslušníků wingu obchází tímto způsobem žebříček velení, budu odpovědnost za to přičítat vám. Vyjádřil jsem se jasně, majore?"
"Křišťálově jasně." Marshall vyslovil každou slabiku pečlivě a zřetelně. Po dlouhé odmlce dodal: "Pane."
"Výborně, majore." řekl Blair. "Už vás nebudu od vaší hlídky zdržovat. Můžete odejít."
Když Marshall odešel, Blair se pohodlně opřel s pocitem, že z něho trochu zlosti a napětí vyprchalo. Byl od samého začátku přesvědčen, že to byl Marshall, kdo si Eisenovi stěžoval, ale neměl pro to pochopitelné žádný důkaz. Proto Maniaka varoval, aniž by vyslovil jakékoliv konkrétní obvinění.
Ta konfrontace částečně zmírnila zklamání z ranní akce. Blair a Hobbes doprovodili transportní loď, aniž by se setkali s nějakou známkou činnosti nepřátelských stíhaček. Návrat proběhl stejně poklidně. Svým způsobem to bylo dobře, jenže se mu začínalo zdát, že takhle nedostanou nikdy příležitost odčinit svou první neúspěšnou akci. A ještě víc skličující bylo zjištění, že záškodníci dostali jinou loď, která odlétala z Locandy tímtéž přeskokovým bodem, pouhou hodinu poté, co se Blair a Hobbes vrátili na Victory.
Celá ta situace ho přiměla k důkladnějšímu zamyšlení. Nedokázal si pomoci, aby si nepřemílal dokola rozhovor, který vedl s Hobbesem po jejich prvním boji, a Kilrathovy úvahy o možném úniku informací. Mohl by někdo předávat nepříteli podrobnosti o pohybech lodí Konfederace? A pokud ano, proč by se právě on a Hobbes měli těšit zvláštní pozornosti? Blaira stále zaráželo, že Kilrathové jako by se chtěli vyhnout útoku na Hobbese...
Vzpomínal na stará školení kulturní rozvědky o zvyklostech panujících v kilrathské společnosti. Možná byl do soustavy Orsini převelen vysoký šlechtic Říše, který vyhlásil Ralghovi nar Hhallasovi formální pokrevní nepřátelství. To mohlo ostatní piloty odradit od akcí proti Hobbesovi, aby se nepletli do krevní msty.
Znělo to jako dobrá pracovní hypotéza... nicméně stále z toho plynulo, že Kilrathové vědí o operacích Konfederace víc, než by měli. Je to tím, že prostě jen důkladně sledují lidskou komunikaci, anebo mohou mít v loďstvu špióny, snad

dokonce na palubě Victory?
Hrála v tom nějakou roli bývalá otrokyně Kobra? Anebo to byla všechno jen nešťastná, byť podezřelá shoda okolností?
Blair doufal, že to druhé. Netoužil se vypořádávat se skutečností, že někdo z jeho wingu je skutečně kilrathský špión.

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Tamayo

"Pane?"
Blair se i s křeslem otočil proti vchodovým dveřím do střediska řízení letového provozu. Blížila se půlnoc lodního času. avšak on se rozhodl, že bude ještě několik hodin pracovat a projde si letové plány operací wingu připravovaných na další den. Doufal, že se mu podaří rozložit hlídky tak, aby účinněji pokrývaly přeskokový bod k Locandě a aby se v tomto prostoru vyhnuli dalším ztrátám. Pokud nenajde lepší způsob, jak udržet kilrathské záškodníky pod kontrolou, přemluví Eisena, ať přesune letounovou loď blíž k přeskokovému bodu, aby jej měli trvaleji pod dohledem.
Za to vyrušení byl vděčný. Byla to těžká a únavná práce a po několika hodinách vítal každé vytržení z rutiny.
Prohlížel si štíhlou, útlou mladou ženu, která stála v otevřených dveřích. Byla to další pilotka Zlaté perutě, poručík Robin Petersová, se kterou dosud nemluvil. Nicméně na něho udělaly dojem její bojové záznamy i její výkony na hlídkách od chvíle, kdy nastoupil na loď. Nejčastěji létala s Changem na čísle. Ti dva tvořili schopnou dvojici. "Vás přezdívají Žula, že?" zeptal se.
Přikývla. "Těší mě, že jste se aspoň podíval do letového rozpisu, pane," podotkla s lehkým úsměvem.
"Mrkl jsem se tam," připustil Blair.
"Pak jste si možná všiml, pane, že na palubě jsou kromě podplukovníka Ralghy i jiní piloti."
"Na téhle lodi má každý spoustu starostí o to, jaké si vybírám parťáky," prohlásil Blair. "Když jsem si to naposled ověřoval, bylo rozdělování do dvojic stále v mé kompetenci."
"Pane," začala poručík opatrně. "Pocházím z dlouhé řady bojových pilotů. Můj bratr, můj otec, před ním jeho otec... Dalo by se říci, že mám létání v krvi."
"K čemu tím směřujete?"
"Znám váš záznam, pane, a předpokládám, že jste se aspoň letmo podíval na naše. Také jsme tady nasbírali pěknou řádku sestřelů a nejsme žádné padavky, pane."
"Nikdo neříká, že jste." odpověděl Blair.
"Ne, pane, nikdo nic takového neřekl. Ale vy nám dáváte docela jasně najevo, že si myslíte, že my ostatní nestojíme za to, abyste s námi létal." Odvrátila pohled. "Když to s námi nezkusíte, jak chcete vůbec posoudit, jestli odpovídáme vašim standardům?"
"Já už jsem se něco narozhodoval, poručíku," vzdychl Blair. "Věřte mi, nebo ne, o tom, jak funguje wing, něco málo vím. Vždyť, sakra, v takovém prostředí trávím celý svůj dospělý život." Na okamžik se odmlčel. "Takže vy máte za to, že bych měl létat nejen s Hobbesem, ale i s jinými čísly. Chcete mi někoho konkrétně doporučit?"
S náznakem úsměvu pohlédla zpátky na něho. "Nikdy by mě nenapadlo se vám plést do práce, pane. Ostatně, rozdělování do dvojic je ve vaší kompetenci, ne? Já tu jen pracuji..."
"Nuže, berte to tak, že jsem vaše doporučení vzal na vědomí." Usmál se a stran té ženy se rozhodl. "A zítra odpoledne, až poletíte na čtvrtou hlídku, která na vás vyšla..."
"Ano, pane?"
"Doufám, že budete ochotná s sebou vzít nového velitele dvojice. Je to sice veterán, ale ne padavka... aspoň doufám."
"Budu se na to těšit, pane."

KAPITOLA ŠESTÁ

Thunderbolt 300 soustava Tamayo
"Nu, vypadá to, že zase vyjdeme s prázdnou," řekl Blair přes spojový kanál a ani se nesnažil skrývat znechucení.
"Zamíříme domů, poručíku?"
"Připadá mi to jako dobrý nápad," odpověděla Žula.
Hlídka proběhla rutinně, stejně jako tolik jiných, které piloti z Victory absolvovali během posledních několika týdnů. Zdálo se, že výměna čísla Blairovi nepřinesla štěstí.
"Tady Psinec, volám Vůdce smečky. Slyšíte mě? Přepínám." Ten hlas patřil spojovému důstojníkovi Victory poručíku Rollinsovi a zněl vzrušeně.
"Tady Vůdce smečky," ozval se mu Blair. "Copak máte, Psinče?"
"Dálkové senzory zachycují množství blížících se bubáků, plukovníku," oznámil Rollins. "A podle všeho to nejsou přátelé. Přilétají z kvadrantu Delta... vypadá to na celý útočný svaz, nejenom na hlídku. Kapitán žádá, abyste se okamžitě vrátil na základnu."
"Rozumím, Psinče," opáčil Blair. "Ihned se vracíme na základnu." V duchu si představil taktickou situaci. Kosmoplány přilétající z kvadrantu Delta se nacházejí téměř přesně na opačné straně letounové lodě než místo, které na své hlídce propátrávají on a Žula. A jestli se nepřítel objevil na dálkových senzorech, bude zhruba stejně daleko od lodě jako oba Thunderbolty. Blair mohl počítat s tím, že se dostane k Victory přibližně ve stejnou chvíli jako nepřítel, za předpokladu, že ten má v plánu naplno udeřit.
Náhle si přál, aby si nebyl tolik stěžoval na nedostatek skutečné akce...

"Psinče, tady je Vůdce smečky," pokračoval Blair po chvilce. "Nařidte Červené a Zlaté peruti hromadný vzlet. Než dorazím na místo, bude operaci velet podplukovník Ralgha. A svolejte také všechny hlídky Modré perutě. Chci, aby se se mnou setkaly na souřadnicích Beta deset devět."
"Shromaždiště... Beta deset, nula devět, " opakoval poručík. "Rozumím."
"Ať nám seržant Coriolisová vypraví na tyhle souřadnice také cisternový člun s palivem. Vzlet co nejdřív... než se chlupáči dostanou natolik blízko, aby nám to mohli narušit."
"Cisternový člun, plukovníku?" Znělo to nejistě.
"Slyšel jste, poručíku," řekl Blair. "Všechny hlídky téměř končí okruh. Já jsem se už také chystal domů a nehodlám nikoho z nás honit do všeobecné rvačky s vyschlými nádržemi, takže cestou na tu veselici natankujeme za letu. Máte s tím nějaké potíže?"
"E... počkejte chvilku, Vůdce smečky," řekl Rollins. Blair si dokázal živě představit, jak tlumočí jeho rozkazy Eisenovi, aby je schválil.
Zatímco Blair čekal na potvrzení z Victory, vyvolal na obrazovku navigační displej a zadal souřadnice setkání do autopilotu. "Žulo, slyšela jste to všechno?"
"Jo, plukovníku," odpověděla rozjařeně. "Vypadá to, že se přece jen dočkáme mejdanu."
"Vůdce smečky, tady je Psinec," ozval se Rollins dřív, než měl Blair možnost Petersové odpovědět. "Provádíme vaše pokyny. Kapitán vzkazuje, abyste se cestou nikde nezastavovali a neobdivovali rozhled."
"Řekněte mu, že kavalerie už je na cestě," odpověděl Blair s úsměvem. "Oukej, Žulo, slyšela jste ho. Zmáčkněte to!"
Počítače převzaly řízení a vedly stíhačky k místu setkání, zatímco Blair se soustředil na sledování spojových kanálů, aby měl přehled o rozvoji operace. Vypadalo to, že na lodi jde všechno hladce. Stíhačky byly celou dobu rutinně udržovány v pohotovosti, připravené na hromadný vzlet do patnácti nebo méně minut. Pokud se Blair v seržantu Coriolisové nemýlil, bude to dnes rozhodně těch "nebo méně". Měl v její úsek plnou důvěru... i v ni samotnou.
Větší starosti mu dělal vlastní wing. Než bude Blair dost blízko na to, aby mohl dělat něco víc než jen skýtat rady, bude mu muset velet Hobbes, a při dosavadní nevraživosti vůči kilrathskému přeběhlíkovi mohou na palebné čáře nastat potíže. Jestli se nějaký horkohlavec jako Maniak nebo Kobra rozhodnou, že Ralghových povelů neuposlechnou, může se celá situace během několika minut zvrhnout v katastrofu. Hobbes sice znal všechny správné tahy, ale je dostatečně silná osobnost na to, aby partu konfederačních pilotů, notoricky svéhlavou chásku i za nejlepších podmínek, přimel tyto tahy provést tak, jak mají?
"Blížíme se k souřadnicím setkání, pane," vytrhla Blaira z rozjímání Žula. "Tankovací člun mám na obrazovce."
Vrhl pohled na svůj monitor. "Potvrzuji. Vypadá to, že jsme první." Nebylo divu. Dálkové stíhačky, které hlídkovaly v kvadrantech Alfa a Gama před Victory, byly ve chvíli, kdy vydal rozkaz k jejich návratu, od lodi dál. On a Žula hlídkovali za zádí v obou zbývajících kvadrantech Beta a Delta. "Dobře, Žulo, přilepte se k baru a dejte svému orlíkovi napít."
"Rozumím," odpověděla lakonicky.
Za několik minut ohlásila, že má plné nádrže, a odpojila se od člunu, aby uvolnila místo Blairově stíhačce. Blair s nacvičenou lehkostí srovnal svůj stroj s hranatým plavidlem a nechal tažné paprsky člunu, aby Thunderbolt zachytily a zvolna si jej přitáhly. Když se od sebe nacházely jen několik metrů daleko, vysunula se ze spodku člunu hadice a připojila se k nádrži uprostřed trupu. "Kontakt." ohlásil Blair, když se mu na stavovém displeji rozsvítila zelená kontrolka. Z člunu do stíhačky začalo proudit palivo.
Když tankování konečně skončilo, Blair uvolnil hadici a sledoval, jak se zasouvá zpět do člunu. Potom spustil řídicí motory, aby odvedl Thunderbolt pryč. "Vůdce smečky člunu Hardy. Díky za nádherné chvíle. Ale nejsem na první schůzce vždycky tak povolná, víte?"
Pilot člunu se zachechtal. "Chcete tím snad říct, že se tu nezůstanete ještě mazlit? Vy letci jste všichni stejní." Nastala chvilka ticha. "Sejměte pár Kočičáků i za nás, plukovníku, když už nemůžeme být u toho střílení."
"Ti, kdo zůstávají vzadu a pumpují palivo, také slouží, Hardy."parafrázoval citát Blair. "Jenom udržujte naše lidi v letu."

Kosmoplán Vůdce Lovců soustava Tamayo

Hejtman letky Arrak cítil, jak mu žilami proudí bojechtivost. Už více než osm dní jeho peruť operovala v této lidmi obsazené soustavě, avšak s rozkazem neútočit plnými silami. Ostatní perutě z letounové lodi Sar'hrai hlásily přepady nepřátelských transportních lodí a srážky s konfederačními stíhacími hlídkami, ale všechno to bylo přísně omezeno do té míry, že si piloti začali stěžovat na poskvrnění své cti.
To se nyní změnilo. Začínala operace Plíživá smrt a Sar'hrai dostala rozkaz poškodit nebo zničit letounovou loď Konfederace umístěnou v této soustavě, aby se tak prohloubila izolace hlavního cíle kilrathského úderu, blízká soustava, kterou lidé nazývali Locanda. Válečníci Říše se už nemuseli dál krotit...
"Svaze Lovců, Svaze Lovců, tady je velení; 'Sar'hrai. " Ten hlas náležel chantárovi baronu Vurrigovi nar Tsahlovi, veliteli letounové lodě. "Pamatujte na platné rozkazy. Napadněte každé nepřátelské plavidlo, které potkáte... avšak jestliže identifikujete stroj patřící odpadlíkovi Ralghovi, neútočte na něj. Opakuji, při nepochybné identifikaci konfederačního pilota zvaného Ralgha nebo Hobbes se odpoutejte z akce a přestaňte na něj útočit."
Ten rozkaz Arraka málem přiměl ke vzdornému vrčení. Neuvědomuje si snad nejvyšší velení, jak je těžké rozlišit v boji konfederační stíhačky? Ten rozkaz platil od příletu lidské lodě. Zbavil už Arraka šance toho odpadlíka zničit den předtím, při jeho zatím jediné dosavadní příležitosti ke skutečné akci. Kilrathské lodě důkladně sledovaly konfederační komunikaci, aby vysledovaly odpadlíkův pohyb, a jeden pilot z perutě Drápu byl chantárem popraven za to, že proti rozkazu protestoval s odvoláním na krevní mstu mezi svým klanem a odpadlíkem.

Rozkazy očividně pocházely z hodně vysokých míst. když byly nadřazeny i pokrevnímu nepřátelství mezi klany. Arrak zaslechl pověsti, že rozkaz má svůj původ v císařském paláci, což znamenalo, že o záležitost musí mít osobní zájem korunní princ Thrakhath. Avšak v zápalu velké bitvy nebude snadné tyto pokyny provést.
Odpadlík už je beztak prakticky mrtvý. Přeběhl už před léty s celou velkou válečnou lodí a prozradil dost významných tajemství na to, aby to válečné úsilí Říše zbrzdilo o celé desetiletí. A potom se ta špína (kdysi říšský lord, dnes už pouhý pária) dokonce opovážil vzlétnout na stíhačkách Konfederace proti vlastnímu druhu.
Nu, ve zmatku na bojišti se jen obtížně pozná, zda někdo náhodou porušil rozkazy... anebo záměrně. A Arrak věděl, že pokud se mu ta příležitost naskytne, on od zničení zrádce Ralghy neupustí.
"Svaze Lovců," řekl, vzrušený blížící se bitvou. "Připravte se k útoku!"

Thunderbolt 300 soustava Tamayo

"Už jsou tady!"
"Udržujte formaci. Čelte nepříteli drtivou koncentrací sil a bude náš."
"Mějte oči na stopkách, lidi..."
Hlasy ve vysílačce zněly čím dál tím vzrušeněji, kromě přísně ovládaného Hobbesova vrčení. Blair cítil, jak i jemu stoupá hladina adrenalinu, jako by se již nacházel na palebné čáře s ostatními piloty. Potlačoval touhu připojit ke stávajícímu rádiovému provozu i vlastní povzbudivé poznámky.
Znovu zkontroloval displej autopilota. Předpokládaný čas příletu čtyři minuty...
Blair zprvu váhal, zda má počkat, než se lodě rozptýlené na hlídkách shromáždí a doplní palivo, aby celá skupina mohla udeřit jako celek, anebo se vrhnout přímo do bitky tak rychle, jak jen on a Žula dokáží dorazit k Victory. Eisen sice naléhal, aby neztráceli čas, ale větší posila by za několik minut zpoždění určitě stála.
Nakonec Blair usoudil, že bude lépe, když se on a Žula připojí k ostatním co nejdříve. K otázce, jak Hobbes zvládne wing, se přidružila i obava, jaké dopady na morálku by mohlo mít, kdyby Blair zmeškal druhý velký boj, který jeho wing vede. Zanechal tedy dvěma zbývajícím hlídkám pokyny, aby se seskupily v jednu posilovou letku, a vydal se se Žulou do boje.
Nyní byl rád, že se tak rozhodl. Oba Thunderbolty se ke svým druhům mohou přidat za čtyři minuty a v boji mohou čtyři minuty být věčností.
"Ruší formaci," oznámil jakýsi hlas. Blairovi připadalo, že patří poručíku Changovi. "Zahajují zteče... teď!"
"Dostal jsem prvního chlupáče," ohlásil Maniak Marshall. "Hlídejte mi ocas, Sandmane!"
"Neztrácejte kontakt se svými druhy z dvojice," naléhal Ralghův hlas. "A nenechte se odlákat od lodě. "
Z komunikace si Blair dokázal představit, jak se bitva odvíjí, ještě dřív, než mu Rollins poslal na monitory taktické informace. Napočítali nejméně třicet blížících se kilrathských kosmoplánů, směs Dralthů a lehčích Darketů, proti osmnácti konfederačním stíhačkám a mohutnějším, avšak méně pohotovým obranným bateriím rozmístěným na trupu Victory. Jak to vypadalo, Hobbes se snažil udržet letouny na zhruba načrtnuté obranné linii a zajistit přitom, aby na sebe oba členové každé dvojice dávali navzájem pozor. Jenže bylo pravděpodobné, že horké hlavy jako Marshall se nechají rozptýlit jednotlivými protivníky a zatáhnout do individuálních soubojů a zapomenou na celkovou situaci.
Kilrathové měli letounů nadbytek. Až vyřídí všechny clonící konfederační stíhačky, stále se budou moci vrhnout proti letounové lodi ve velkém počtu.
"Já jsem dostala dalšího." Ten hlas, chladný a čišící smrtí, patřil poručíku Buckleyové. Další pilot, který se nechá nepřítelem snadno odlákat, jestli své postoje neodkládá ani v pilotní kabině. "Jak se ti to líbí, čičo?!"
"Vždycky jsem slýchával pohádky o prostoru bohatém na cíle!" Blair poznal hlas kapitána Maxe "Šíleného Maxe" Lewise, dalšího pilota Zlaté perutě. "Pojď, Vaquero, ukážeme jim pár kousků. "
"Dostal jsem ho! Dostal jsem ho! Zase jde jeden do hajzlu!" hulákal vítězoslavně Marshall.
"Oprav si to na dva, " zaznělo o chviličku později od Kobry. Navzdory její hluboké nenávisti to znělo, jako by se ovládala stejně pevně jako Hobbes, jako by se divoká vášeň přeměnila v chladné, smrtonosné soustředění.
Blair pohlédl na počítač. Dvě minuty...
"Žulo, zapněte přídavné spalování," nařídil. "Plný plyn. Letíme tam!" Posunul páky připustí paliva naplno do červeného pásma a ucítil, jak ho přetížení tlačí do sedadla.
"Maniaku! Maniaku! Dva mi sedí za ocasem! Pomozte mi. Maniaku!" To bylo Marshallovo číslo, poručík Alex Sanders, řečený Sandman. Po chvilce vykřikl vzrušením... nebo v panice: "Proboha, Maniaku, pomoc!"
" Na můj signál se odkloňte doleva, Sandmane, " přerušil ho Ralghův hlas. "Připravit... připravit... teď!"
Teď už taktické senzory zachycovaly detaily boje a Blair sledoval, jak symboly představující Hobbese a Vagabunda společně míří na pomoc obleženému Sandersovi. Maniak Marshall byl na hony daleko, téměř na hranici dosahu senzorů, zapletený do zuřivého souboje s jedním Dralthem a ostatním konfederačním pilotům věnoval jen malou pozornost.
Jeden z kilrathských letounů pronásledujících Sandmana zmizel pod náporem Ralghova prudkého útoku, zatímco Chang se vrhl střemhlav po dalším a donutil ho odpoutat se.
"Díky, Hobbesl," ozval se trochu bez dechu Sanders. "Já... díky moc."
"Dostal jsem to! Příďový pancíř je pryč... moje štíty... " Šílený Max Lewis mluvil téměř nesouvisle. " Vrací se k další zteči... Nééééé!"
Symbol představující jeho Thunderbolt na Blairově taktické obrazovce pohasl. Zbytek stíhaček na obrazovce vytvářel spletené klubko šíleného, chaotického tance, zatímco Blair zaťal ruce na řídicí páce. Zlatá peruť teď nesla plnou tíhu boje, zatímco lehčí letouny Červené perutě operovaly na okraji bojiště a vrhaly se po každém kilrathském stroji, který

pronikl obrannou linií. Jenže jak se do bitky vrhali další a další kilrathští piloti, na významu začínala nabývat prostá početní převaha. Třebaže létali jako jednotlivci, stále tvořili tým, který rozhodně dotíral na své pozemské protivníky.
"Nepřítel na dostřel, plukovníku!" upozornila ho Žula. "Jaké máte přání?"
"Držte se blízko mne, Žulo," řekl, nabil zbraně energií na maximum a zarámoval do zaměřovače nejbližšího Draltha. "A hlídejte mi zadek. Za vteřinku nebo dvě tady bude zatraceně živo."
Jeho cíl pronásledoval Thunderbolt. Obě stíhačky kolem sebe kroužily a pokoušely se získat nějakou výhodu. Když se nyní objevili Blair a Žula, Dralthi se odpoutal, odvalil se doleva kličkoval a pokoušel se získat odstup.
"Dneska ne, chlupáči," utrousil Blair, usadil záměrný kříž na cíl a zahájil palbu z laserů. Energetické výboje se zakously do hřbetu nepřátelské stíhačky těsně za kabinou, mezi obě velká, trochu netopýří křídla se záporným šípem. Kilrathský stroj se zapotácel a stočil se doleva, jak se pilot snažil uniknout. Blair zášlehem řídicích motorů strhl svůj letoun a srovnal let s Dralthem dřív, než Kilrath dokončil zatáčku.
Jeho prsty stiskly tlačítko spouště a lasery protrhly oslabené štíty a pancíř. Stíhačka zmizela uprostřed koule ohne a vířících trosek. "Dostal jsem ho!" oznámil Blair. Přelétl pohledem monitor, aby si našel další cíl.
"Díky za pomoc, plukovníku," řekl pilot zachráněného kosmoplánu. Byl to poručík Mitchell Lopez, volací znak Vaquero, který býval číslem Šíleného Maxe.
"Vítejte do boje, příteli, " ozval se Ralgha. "Chcete převzít velení? "
"Vystřídám vás, Hobbesi," odpověděl mu Blair. "Zlatá peruti, tady Blair. Zformujte se podle mně! Zatraceně moc jste se roztáhli. Opakuji, obnovit obrannou linii kolem mne. Hobbesi. jak si stojíme?"
"Jeden Thunderbolt a dva Hellcaty zničeny, plukovníku, " oznámil Ralgha formálně. "A Thunderbolt poručíka Jagra je vážně poškozen."
"Dobře. Jagre, stáhněte se. Jestli si myslíte, že dokážete bezpečně přistát, vezměte to zpátky na loď. Jinak zůstaňte vzadu a pomůžeme vám později. Kdo je s vámi ve dvojce?"
"Kobra, pane, " odpověděl Helmut 'Bestie' Jager.
"Oukej. Vaquero, Kobro, od teď jste dvojka. Kryjte ústup Bestie a potom se vraťte do formace. Rozuměli?"
"Rozumím," odpověděl Vaquero.
Než se ozvala Kobra, chvilku to trvalo. Taktický displej ukazoval, že se potýká s jedním Darketem, avšak její protivník náhle zmizel z obrazovky. "Jdu na to, plukovníku," oznámila poručík Buckleyová konečně. "Honem, Vaquero, ať se sem můžeme vrátit a vyřídit ještě pár Kočičáků!"
Tři Thunderbolty se oddělily od zbytku konfederačních kosmoplánů, které začaly zaujímat pozice kolem Blaira a Žuly... kromě jednoho.
"Marshalle!" zasípěl Blair. "Maniaku, jestli nepohnete zadkem sem k nám, začnu na vás střílet sám!"
" Už jdu, mami," odsekl Maniak, jako by se ho to ani nedotklo.
Boj stále pokračoval a Blair se musel držet, aby se nenechal unést akcí, nýbrž aby vydával povely a studoval taktickou situaci. Nyní se bitka přesunula dost blízko k Victory na to, aby se k obraně připojily i těžké kanóny lodě. To nutilo kilrathské síly k opatrnosti. Jejich ztráty byly těžší než ztráty Konfederace, ale zbylé kosmoplány přesto stále poněkud přečíslovaly Blairovy letouny, většina jejich pilotů byla poměrně čerstvá a většina strojů nepoškozená. Poměr sil stále nevypadal příliš dobře.
Blair o překot přemýšlel a v duchu rozebíral taktickou situaci na své obrazovce. Lidé musí nějak převzít iniciativu, donutit Kilrathy bojovat za podmínek, které budou hrát do ruky obráncům. Kanóny Victory mohly hodně napomoci změnit rovnováhu. Stejně tak zbývající čtyři stíhačky, ale ty jsou ještě nejméně šest minut daleko a po prvním překvapení z jejich příletu nebudou za těchto okolností představovat dlouhodobou výhodu. Lidé potřebují soustředit všechna aktiva do jednoho náporu, který Kilrathové nebudou předvídat.
Uvědomil si, že se pod přilbou zlověstně usmívá. Existuje jeden manévr, který by mohl fungovat...
"Psinče, Psinče, tady je Vůdce smečky," promluvil naléhavě. "Ozvěte se, Psinče."
"Slyším vás, plukovníku, " odpověděl Rollins.
"Přejděte na směrový paprsek a šifrujte," nařídil Blair a přepnul obvody své spojové soustavy. Chviličku nato pod obrazovkou komunikátoru zamrkala zelená kontrolka, která potvrzovala, že Rollins navázal laserové spojení mezi letounovou lodí a jejím stíhačem. Tenhle systém byl vynikající věc pro utajenou komunikaci mezi dvěmi loděmi nebo mezi letounovou lodí a jednou konkrétní stíhačkou, avšak byl neúčinný pro přenosy mezi stíhačkami vzhledem k jejich menší velikosti, vyšší rychlosti a nepředvídatelnému manévrování.
Jenže to, co chtěl Blair nyní udělat, muselo zůstat v tajnosti, dokud past nesklapne.
"Chci, abyste předal následující rozkazy všem stíhačkám, poručíku," řekl Blair bez úvodu. "Nové rozkazy všem kosmoplánům. Na moje znamení..."

Kosmoplán Vůdce Lovců soustava Tamayo

Když hejtman letky Arrak vyslechl počítačový překlad vysílání na konfederační velitelské frekvenci, vítězoslavně zavrčel.
"Už se neudržíme!" volal velitel lidí. "Všechny stroje, přerušte boj a stáhněte se! Přerušte boj, dokud ještě můžete!"
Na tohle Arrak čekal. Pozemšťané bojovali dobře, ale stáli proti převaze v počtu i v palebné síle a on věděl, že dříve nebo později to na ně bude příliš. Tohle byla jeho příležitost.
"Začínají ustupovat," řekl a cítil, jak se mu nitrem rozléhá zpěv bojového šílenství. "Soustřeďte palbu na letounovou loď. Až ji zničíme, vypořádáme se se zbylými opicemi!"
Na jeho taktické obrazovce se stíhačky Konfederace oddělovaly z boje, aby prchaly do krytu za trup letounové lodě.

Arrak vycenil tesáky a srazil připustí paliva dopředu. Na okamžik pocítil lítost, že nedokázal zahnat do kouta letoun, který identifikoval jako toho odpadlíka, ale jeho povinnost byla nyní jasná.
Až bude letounová loď zničena, odpadlík tu stále někde poblíž bude - a bude bezmocný.
"Císařovy spáry!" zaječel dávný bojový pokřik, který ho rozechvěl očekáváním slávy. "Do útoku! Do útoku! Do útoku!"

KAPITOLA SEDMÁ

Thunderbolt 300 soustava Tamayo

"Míří sem," řekl Blair. "Buďte připravení, lidi."
Na své obrazovce viděl, jak skvrnky představující útočící kilrathský svaz zrychlují a míří k Victory. Když se bojové stroje lidí stáhly, mohli Kilrathové zahájit zteče ve vysoké rychlosti proti letounové lodi a využívat své rychlosti a obratnosti k tomu, aby se vyhýbali paprskům z obranných baterií lodi. Byl to přesně ten druh situace, po jakém touží každý pilot: velká, neohrabaná letounová loď, zbavená stíhací ochrany a ležící téměř bezmocně proti hromadné bombardovací zteči.
Až na to, že tentokrát letounová loď nebude tak docela bezbranná, jak se zdá...
"Kapitán říká: kdykoliv se vám to hodí, plukovníku," řekl Rollins hlasem, do kterého se vplížil ustaraný tón.
Blair se nenechal poručíkovým strachem strhnout k předčasné akci. Znovu přejel pohledem senzory a postřehl čtyři dálkové stíhačky, které se širokým obloukem začaly dostávat za útočníky. Jeho stíhačky začaly ten manévr předstíranou panikou a zmatkem, avšak nyní se začaly formovat do čtyř zřetelných skupin.
Bylo téměř na čase...
"Proveďte!" Málem ten rozkaz vykřikl, divoce strhl řídicí páku a znovu srazil páky připustí do červeného pásma. Až ten protiútok skončí, bude znovu skoro na suchu, ale doufal, že potom už stíhačky Konfederace nebudou potřebovat žádné palivové rezervy. "Obraťte a útočte podle uvážení."
Nevyhnutelně kdosi - znělo to jako Maniak - zavýskl a zařval: "A když se nebudou vážit, útočte třeba i čestně!" Blair si toho nevšímal a soustředil se na shluk nepřátelských lodí před sebou.
Letounová loď zahájila přehradnou palbu z hlavních baterií. Jeden z útočníků vlétl přímo do paprsků. Rozprskl se jako rachejtle, která jako by oznamovala začátek nové fáze této zuřivé bitvy.
Blair doufal, že to bude fáze závěrečná.

Kosmoplán Vůdce Lovců soustava Tamayo

"Je to past! Ty opice nastražily past!"
Arrakovi se nějak podařilo zdržet se klení nebo vrčení, avšak navzdory svému sebeovládání zatoužil zatnout tesáky do hrdla pilota, který zahlcoval komunikační kanál svým objevným postřehem. Ano, ty opice nastražily past, nalákaly jeho stíhačky blíž k vlastní letounové lodi. kde se octnou mezi velkými kanóny lodě a čtyřmi... ne, pěti skupinami stíhaček, které se na ně slétaly. V prostoru nyní bylo víc konfederačních kosmoplánů, celá nová skupina, která se do boje dosud nezapojila. Byla to mistrovská past, hodná kilrathského lovce.
"Přerušte útok." zavrčel. "Přerušte akci proti letounové lodi a přeskupte se. Zdá se, že budeme muset těm olysalým opicím dát další lekci, než tohle vyřídíme."
Na další mluvení mu nezbýval čas. Znenadání se odkudsi vynořily dva těžké stíhače Konfederace a snažily se ho zaměřit zezadu. Arrak potřeboval veškerou svou zručnost a soustředění, aby nepříteli nedovolil získat rozhodující výhodu. Opsal ostrou utaženou zatáčku doprava a zahájil palbu ze všech zbraní naráz. Štíty konfederační stíhačky sice absorbovaly většinu škod, avšak jeho senzory zaregistrovaly i zásah trupového pancíře.
"Létáš dobře," zhodnotil jeho výkon konfederační pilot na standardním taktickém pásmu Říše. "Jsi hoden souboje? Představ se, jestli si přeješ mít tu čest bojovat s Ralghou nar Hhallasem."
Arrak pod leteckou přilbou vycenil tesáky. Přeběhlík! Nemohl odpovědět, aby svým nadřízeným neprozradil, že nehodlá uposlechnout platných rozkazů, ale přece se může bránit nepřátelskému útoku...
Kilrath minul konfederační stíhačku ve vzdálenosti pouhých metrů, dost blízko na to, aby průzorem postřehl mohutnou postavu svého protivníka, navlečenou ve skafandru.
Bude to bitva, na jakou se vzpomíná.

Thunderbolt 300 soustava Tamayo

"Zásah! Zásah! To kočičce ukáže, kdo je tady pánem!"
"Mírněte se, Maniaku, a dělejte svou práci," štěkl Blair. Srovnal let s nejbližším Darketem a odpálil dvě tepelně naváděné střely. Očima už přitom hledal nový cíl. Ani se nepotřeboval dívat, aby věděl, zda kilrathský letoun vybuchl. Za ty roky se s těmito stíhačkami setkával dost často na to, aby věděl, jaké poškození snesou, a jen zřídkakdy se mýlil.
Nedaleko měla Žula plné ruce práce s jedním Dralthem. Obě stíhačky kolem sebe opisovaly složité křivky, kroužily a kličkovaly a hledaly okamžitou výhodu, aby soupeři uštědřily smrtící úder.
"Potřebujete pomoc, Žulo?" zeptal se Blair a zamířil k jejich souboji.
Thunderbolt vyslal na Draltha dlouhou dávku energetických paprsků a zprudka slétl střemhlav. "Najděte si vlastní

mejdan, plukovníku, " ozvala se Žula. "Tenhle chlupáč je celý můj."
Zpod jejího křídla vylétla dvojice střel a zasáhla Draltha těsně nad lože motorů. Kilrathskou loď spolkla rozpínající se koule žhavého plynu a víncích trosek a Petersová s Thunderboltem prolétla přímo skrz ni s triumfálním výkřikem: "Jo! To je další za tebe, Davie!"
Blair se podivil, o kom nebo ke komu to mluví, ale byl to jen okamžik. Jeho pozornost se vrátila k monitoru, který ukazoval, jak dokonale se past nastražená lidmi uzavírá. Tím, že Rollins předal jeho rozkazy prostřednictvím komunikace po směrovaných úzkých paprscích, mohl Blair svým rádiovým povelem dát signál k předstíranému ústupu. Vypadalo a znělo to jako panický útěk, ale ve skutečnosti každý přesně věděl, co má dělat, a byl připraven na protiútok, jakmile Blair dá znamení. Letounová loď nyní pokládala vražednou palebnou přehradu a na místo přibyly čtyři stíhačky z Modré perutě s doplněným palivem, aby pomohly již přítomným Hellcatům a Thunderboltům uzavřít nepříteli ústupovou cestu.
Nyní se konfederační stíhačky rozmístily do zhruba půlkulové formace a snažily se Kilrathům zabránit v úniku z pasti. Ale i kdyby se jim povedlo utéci, utrpěli už při protiútoku vážné ztráty. Rozhodně věděli, že je čeká boj.
"Hobbesi, můžete mě vytáhnout z bryndy?" To byl Vagabund. Dýchal rychle a prudce. "Mám dva i těch chlapíků za ocasem! Potřebuji pomoc... "
"Nemohu jít na pomoc, " odpověděl Ralgha. "Můj soupeř mě velmi tísní."
Blair přelétl pohledem obrazovku a vyhledal oba stíhače. Nebyli daleko. "Žulo, kryjte Changa," nařídil. "Já podpořím Hobbese. Jasné?"
"Jasné, " potvrdila Žula. "Vagabunde, ještě chvilku ty parchantíky zaměstnej. Jsem na cestě! "
Ralgha a jeho protivník sváděli vyrovnanou partii, třebaže těžší Thunderbolt měl Hobbesovi skýtat výhodu. Tu však nejspíš vyrovnávala skutečnost, že Dralthi byl obratnější, alespoň v rukou dobrého pilota, a jak to vypadalo, tenhle neměl daleko k dokonalosti. Než se Blair dostal na účinný dostřel, nepřátelský stroj udělal perfektní kličku. Vyrazil pod úhlem stranou od Thunderboltu, v téměř dokonalý okamžik se prudce otočil a se zbraněmi plivajícími záblesky se řítil na Ralghu. Tomu se nějak povedlo vyhnout se nejhorší palbě a překrutem se usadil za ocasem soupeře, který prolétl kolem, avšak o vteřinku později Dralthi naplno zažehl brzdicí motory a Hobbes ho předlétl. Nyní se jejich role obrátily - nepřátelský pilot seděl za ocasem Ralghovi.
Zaměřovači mřížka na Blairově průhledovém displeji se rozsvítila červeně; signál potvrzení cíle. Blair zahájil palbu a soustředil se přitom na oslabené místo Kilrathových štítů. Nepřátelský letoun byl zasažen, ale odvalil se z linie palby a akceleroval pryč pod neočekávaným úhlem.
"Sakra," zamumlal Blair. "Ten chlapík je dobrý."
"Souhlasím," pravil Ralgha vážně. "Ale myslím, že není dost dobrý na to, aby bojoval s námi oběma. Ustupuje."
Blairova obrazovka senzorů potvrdila Ralghův postřeh. Nepřátelský pilot stále větší rychlostí prchal od obou pozemšťanů, očividně rád, že je prozatím může nechat na pokoji.

Kosmoplán Vůdce Lovců soustava Tamayo

Hejtman letky Arrak cítil, jak jeho krvežíznivost začíná polevovat. Na několik okamžiků málem propadl bojovému šílenství. Dokud se neobjevil druhý pozemšťan a nezahájil svůj drtivý útok. Třebaže se Arrakovi podařilo nejhoršímu uniknout, nepřátelská palba zkratovala jeho zbraňové systémy a Arrak zůstal bez výzbroje, neschopen bojovat.
Někteří kilrathští piloti by sice i tak pokračovali v boji a hledali příležitost, jak nepřítele taranovat a zahynout s drápy obrazně zaťatými do hrdla nepřítele. O tom se pěly bojové písně a tak nařizovala Cesta válečníka. Jenže Arrak je velitelem letky a vůči svým bojovníkům má stejné povinnosti jako ke svému klanu a své cti. Právě nyní je Arrakovou povinností vyprostit z tohoto debaklu tolik pilotů, kolik jen bude možné. Vrhnout se do srážky s přeběhlíkem nebo s tou druhou stíhačkou Konfederace by nijak nepomohlo tomu, co je třeba učinit.
Studoval taktický displej s rozmrzelým pocitem, který jen částečně pramenil z lítosti, že nemohl dokončit souboj. Z jeho původního svazu čtyř osmic bojových kosmoplánů létal už jen jeden z každých čtyř strojů a i z těch byla většina poškozena. Přesto se jim podařilo nabrat odstup od obranné linie lidí, zatímco se stíhačky Konfederace utkávaly s jejich méně šťastnými druhy. Nyní stály proti početní i palebné přesile císařské síly a měly už jen malou naději, že by dosáhly nějakého dramatického zvratu. Mohly sice vyřídit ještě pár pozemšťanů, avšak za ještě větší cenu než byla ta, kterou již zaplatily.
"Všechny stroje se vrátí na Sar'hrai" nařídil Arrak váhavě. "Okamžitě se stáhněte a vraťte se na Sar'hrai."
" Hejtmane letky, z boje se ještě neodpoutali všichni naši druhové'," namítl jeden pilot se zlostným zavrčením. "Jestli se stáhneme, padnou do drápů a do zubů těm opicím... "
"Zůstaň tedy a zemři s nimi!" štěkl Arrak. "A tvůj klan pozná hanbu za to, že zplodil válečníka, který neuposlechl v boji přímého rozkazu!"
Na odpověď nečekal. Jeho Dralthi se s plným zrychlením obrátil zádí ke ztracené bitvě a řítil se temným prázdnem, aby vyhledal bezpečí domova.

Letová paluba TCS Victory soustava Tamayo

Blairova stíhačka se vrátila z boje jako poslední a i při posílené skupině dispečerů na letové palubě trvalo několik minut, než se na něho dostalo. Když se jeho Thunderbolt zastavil ve svém boxu, paluba už byla plně napuštěná vzduchem a gravitace byla nastavena na normál Země. Na vracející se stíhačky už čekalo shromáždění mechaniků ze všech tří směn. a když Blair konečné vylezl z kabiny a vydal se ke vchodu do střediska řízení letového provozu, na

palubě panoval čilý ruch.
Čekal na něho uvítací výbor. Nejen mechanici a několik jeho pilotů, nýbrž i členové posádky ze všemožných úseků lodě s hlasitým jásotem proudili na plochu letové paluby. V čele houfu stál Eisen a hned za ním poručík Rollins. Po straně spatřil Ráchel Coriolisovou s rozzářeným úsměvem ve tváři, která pozdravila Blaira na dálku vztyčeným palcem.
"Dobrá práce, plukovníku," řekl Eisen. "Bod pro loď. Ta stará holka může být dnes díky vám hrdá."
"Skvělé!" dodal Rollins. "Dneska jste ta koťata opravdu převezl!"
Blair opětoval jejich úsměvy, třebaže se cítil všelijak, jen ne vítězoslavně. Kilrathský útok jen tak tak odrazili; kdyby měl nepřítel jen o pár kosmoplánů víc, obrátila by se situace proti lidem. A pak tu byl nevyhnutelný seznam ztrát: zahynul Šílený Max Lewis spolu s pěti piloty z Červené perutě a jedním z Modré. Sedm mrtvých ze sedmadvaceti nasazených pilotů... opravdu vážné ztráty. A některé ze stíhaček, které to přežily, utrpěly v boji těžká poškození. Kdyby Kilrathové měli o maličko větší štěstí nebo o maličko lepší výzbroj, mohli lidé snadno ztratit dvakrát tolik strojů.
Všichni ostatní v tom viděli velké vítězství, avšak pro Blaira to byla jen další bitva v řadě. Další příležitost, aby pár dobrých lidí zahynulo a o chvilku tak odsunulo porážku, aniž by dosáhlo něčeho podstatného. Tak tomu v téhle válce bylo tak dlouho, jak jen si dokázal vzpomenout: bezvýznamná vítězství, porážky, které Konfederaci stále více oslabovaly, a všudypřítomná smrt. Smrt byla v celé té záležitosti jedinou konstantou.
Opustil jásající zástup a protlačil se jím ke schodům vedoucím do řídicího střediska. Ostatní snad mohli oslavovat, ale Blair se momentálně cítil nanejvýš na truchlení po mrtvých.

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Tamayo

Na večer se plánovala další oslava vítězství, která slibovala, že bude ještě větší a bujařejší než ta předchozí. Blair věděl, že by se na ní měl ukázat, ale rozhodl se, že zapadne do odpočinkové místnosti hned ze začátku jen na jednoho nebo dva panáky, než se veselí příliš rozproudí.
Když vešel dovnitř, na okamžik měl pocit, že už přišel příliš pozdě. Po otevření dveří se na něj vyvalil ohlušující rachot hudby stejně jako při předešlé oslavě. Jenže tentokrát seděla u baru jen hrstka lidí.
U terminálu zvukové aparatury seděl důstojník a jednou rukou prováděl na panelu jemné úpravy, zatímco druhou poklepával do rytmu. Muž se pohodlně rozvaloval na židli a se zavřenýma očima se hypnotizované poddával zvuku hudby. Blair poznal jeho orlí profil. Byl to poručík Mitchell Lopez, volací znak Vaquero, člověk, kterého Blair uprostřed boje přidělil jako číslo Kobře.
Postavil se za něj a dlouho vyčkával, přičemž se před hlasitou hudbou trochu choulil. Když bylo zřejmé, že Lopez se nehodlá nijak brzy vrátit do reality, poklepal pilotovi na rameno.
"Sakra, člověče, nemáš trochu slušnosti, abys počkal, než ten kousek skončí?" řekl Vaquero, aniž by otevřel oči.
"Poručíku..." Blair to slovo pronesl bezvýrazně, nicméně Lopez jeho hlas ihned poznal. Vymrštil se ze židle přímo do pozoru. Blair se musel držet, aby se jeho reakci nezasmál.
"Ehm, promiňte, pane," ozval se Lopez a maličko se zakoktal. "Nečekal jsem vás dřív, než na oslavu, pane."
"Dejte si pohov, poručíku." vyzval ho Blair s úsměvem.
Vaquero se uvolnil. Postřehl pohled, který Blair vrhl k reproduktorům, a spěšně stáhl hlasitost. "Jenom seřizuji aparaturu na večer, pane," vysvětloval.
"Nemají tohle dělat technici?" zeptal se Blair. Pokynul k židli, kterou Vaquero právě uvolnil, a zatímco se poručík usazoval zpět. Blair si přitáhl jinou.
"Ten, kdo to dělal naposled, trpěl absolutním hudebním hluchem a měl chromé ruce," ušklíbl se Lopez. "A jeho hudební vkus měl také do dokonalosti daleko. Tak jsem si dovolil se toho ujmout."
"Hudební vkus?" zopakoval Blair.
"Ano, pane. Víte, hudba skutečně vytváří náladu. Když budete hrát jenom v mollových tóninách, vzbudí to ve vás touhu vydat se na sebevražednou akci. Ale tohle je něco jiného," mávl rukou k pultu. Rockera ze soustavy Celeste. Je to živé, rozehřeje vám to krev a vyvolá to ve vás chuť žít dlouho."
Blair po něm střelil kyselým pohledem. "Vyvolává to ve mně chuť nasadit si leteckou přilbu, abych něco z toho rámusu odfiltroval," řekl a krátce se usmál, aby té poznámce ulomil hrot. "Spíš by se mi líbilo něco konejšivějšího... třeba dudácké dueto nebo pár koček v horké troubě."
Argentinský pilot se zasmál. "Můj hudební vkus nejspíš není pro každého. Ale zatím si nikdo nestěžoval... tedy, kromě vás."
"Já si nestěžuji, poručíku. Jenom prosím o umírněnost." Blair mávl na číšníka. "Mohu vám koupit něco k pití?"
"Tequilu," opáčil Vaquero. Číšník přikývl a na odchodu ještě přijal od Blaira objednávku skotské. "To byl dneska boj, co, plukovníku?"
Blair přikývl. "To bych řekl. Měli jsme z pekla štěstí."
"Ano, pane. E... ještě jednou díky, že jste mě z toho vytáhl. Už jsem si myslel, že zahraju svou poslední písničku."
"Jste pilot nebo muzikant, Lopezi?"
"Ó, jsem pilot, pane. A docela dobrý. Spočtěte si moje sestřely a uvidíte." Sklopil pohled k desce stolu. "Ale moje rodina celé generace vyráběla kytary. Mám jednu, která je skoro dvě stě let stará. Čím starší, tím má bohatší zvuk, víte?"
Blair přikývl, ale neřekl nic. V mužových očích se objevilo něco, co Blaira přimělo nerušit jeho rozpoložení,
"Jsem první z rodiny, kdo se vydal do vesmíru," pokračoval Lopez po chvilce. Znělo to roztouženě. "První, kdo se stal stíhačem místo řemeslníkem nebo muzikantem. Ale jednou si otevřu kantýnu a budu v ní na tu kytaru hrát jako o život. Potřebujeme místo pro staré stíhací žokeje jako vy nebo já, plukovníku, kde se budeme moci scházet a vymýšlet si

příhody z bitev a povídat si o tom, jak je bez války všechno jiné..."
Blair odvrátil pohled. Byl to krásny sen, avšak Blair zapřemítal, zda Lopez bude někdy moci své přání opravdu uskutečnit. Válka už trvala déle, než byl kdokoliv z nich na světě, a nevypadalo to, že ji lidstvo bude moci v brzké době ukončit. Měl obavy, že jediný způsob, jakým mohla válka skončit ještě za jeho života, je kilrathské vítězství. Nejspíš si je vyžádá všechny, jak tady jsou, a bude žádat i naděje a sny další generace. "Doufejme, že nás zbude tolik, aby se vám to vyplatilo, Vaquero," řekl tiše.
"Nebojte se, pane. My to přečkáme. A pak spolu budeme sedět u zastrčeného stolku, koukat po krásných ženských a poslouchat tu kytaru..."
"Nemluvíte příliš jako pilot. Vaquero," podotkl Blair.
"Nechápejte mě špatně, pane. Dělám svou práci, ať to obnáší cokoliv. Jenže některým z ostatních se zabíjení opravdu líbí. Já to dělám, protože musím, ale nemám z toho žádné potěšení. A až bude po všem, odejdu bez lítosti."

Velitelský sál, KIS Hvar'kann (KIS - Kilrathi Imperiál Starship - Hvězdná loď Kilrathské říše) soustava Locanda

"Můj princi, dorazil člun ze Sar'hrai s baronem Vurrigem a vězněm."
Thrakhath, korunní princ Kilrathské říše, vycenil zuby. "Přiveďte je, Meleku." řekl, ani se přitom nesnažil skrývat opovržení v hlase. Zatažené drápy mu v pochvách reflexivně zaškubaly.
Dvojice strážných císařské gardy přivlekla oba příchozí před osamělý trůn na konci audienčního sálu velitele. Zde podle dlouhé tradice šlechtici velící lodím ve vesmíru vykonávali spravedlnost nad bojovníky pod svým velením. Dnes měl Thrakhath této tradici opět dostát.
"Můj princi." Chantár baron Vurrig nar Tsahl klesl na jedno koleno. Druhý důstojník s rukama v poutech neohrabaně poklekl na obě kolena vedle šlechtice. "Sar'hrai je připravena vykonat váš rozkaz jako vždy."
"Skutečně?" Thrakhath probodával barona ledovým pohledem. "Chtěl jsem, aby přeskokový bod od Orsini byl odříznut a letounová loď Konfederace poškozena tak, aby nemohla zasáhnout proti operaci Plíživá smrt. Ale blokáda byla účinná jen zčásti a útok na letounovou loď opice odrazily, aniž by utrpěla jediné škrábnutí. Je to přiměřené shrnutí vašich výkonů?"
"Lorde princi..." Vurrig se svíjel pod jeho pohledem. "Lorde princi, vyskytlo se mnoho... komplikací, hlavně kvůli tomu přeběhlíkovi. Nemohli jsme důrazněji útočit na loď, kterou bránil, aniž bychom riskovali porušení vašich rozkazů..."
"Tenhle to udělal, alespoň jak tvrdilo vaše hlášení."
"Ano, lorde princi. To je hejtman letky Arrak. Navzdory mým výslovným rozkazům napadl zrádce v boji."
"Ale Ralghovi neublížil?"
"Ne, lorde princi."
"Takže, Arraku, jsi stejně neschopný jako neposlušný, je to tak?"
Arrak opětoval Thrakhathův pohled s nečekanou odvahou. "V boji, lorde princi, není vždycky snadné vyhovět všem podmínkám," řekl vzdorně.
Thrakhath pocítil záchvěv obdivu. Hejtman letky věděl, že ta neposlušnost znamená jeho konec, a postavil se svému osudu s hrdostí válečníka. Zato baron Vurrig se vykrucoval a kličkoval jako kořist na útěku před lovcem.
"Nechť se Arrakovi dostane smrti válečníka. Smí bojovat s kterýmkoliv šampiónem nebo šampióny, kteří budou stát o tu čest vyřídit ho." Thrakhath si dobře všiml, jak Arrak přikývl. Byl hrdý až do hořkého konce. "A co se týče vás, barone... kvůli vám musíme odložit operaci Plíživá smrt. Musíme počkat na další lodě, abychom si zajistili, že se pozemšťané nebudou plést našemu úderu do cesty. Jste zbaven velení Sar'hrai... a budete za svou neschopnost potrestán. Smrt... v izolaci. Konec hodný zbabělce - o samotě, stranou pozornosti, zavřený, dokud nezemřete žízní, hladem, nebo v důsledku šílenství. Zajistěte to. Meleku."
"Lorde princi..." spustil Vurrig. Ale strážní ho popadli a odvlekli pryč. Jeho prosby o milost se dutě rozléhaly sálem.
"Lituji toho neúspěchu, lorde princi," pravil Melek tiše, "ale aspoň přeběhlík nepřišel k žádné úhoně."
"Musíme doufat, že se na nás Bohyně války dál usmívá, Meleku," opáčil Thrakhath chladně. "K tomu, abychom to vyřídili s lordem Ralghou, ještě nedozrál čas... ale blíží se. Stejně jako den našeho konečného vítězství."

KAPITOLA OSMÁ

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Tamayo

"Podle seržanta Coriolisové by měla být poslední bojová poškození opravena dnes odpoledne," uzavřel Blair. "Takže wing zase pojede naplno... kromě letounů, které jsme ztratili."
"Dobrá práce, plukovníku." řekl Eisen. "Řekl bych, že tři dny jsou docela dobry čas, když uvážím, v jakém stavu vaše stíhačky přistály. Vyřiďte seržantovi moji poklonu za práci, kterou její mechanici odvedli."
"Ano, pane. Vedli si skvěle." Blair se odmlčel, a potom si odkašlal. "A pokud jde o ztráty..."
"O to už jsme se postarali," prohlásil Eisen. "Pane Rollinsi?"
Spojový důstojník se poradil se svým přenosným počítačovým terminálem. "S Hellcaty nebude problém, pane," řekl. "Velitel základny Tamayo vybral dobrovolníky z perutě místní obrany. Přiletí hned zítra ráno."
"Rychlá práce, poručíku," zhodnotil pochvalně Blair.
"Velitele potěšila podpora, kterou mu loďstvo poskytovalo. Rád pomohl." Rollins se zamračil. "Ale nejsem si tak jistý náhradou za Šíleného Maxe."

"V čem je potíž, poručíku?" zeptal se Eisen.
"Na Tamayu je peruť domobrany, která létá na Thunderboltech, pane," lezlo z Rollinse. "Samí záložáci, většinou děcka z bohatých rodin, která měla za to, že to je dobrá klička, jak se vyhnout aktivní vojenské službě, ale přesto nosit fešáckou uniformu a chlubit se, jací jsou bojoví superpiloti. Když se v soustavě objevili Kočičáci, byla peruť přičleněna k silám Konfederace."
"Přece už jsme tu měli zelenáče," poznamenal Eisen. "Troufám si tvrdit, že plukovník někoho z té mládeže zacvičí dost rychle. Anebo se jim nechce nám někoho poslat?"
"Ale nejsou ochotní nám věnovat pilota i jeho kosmoplán, pane," řekl Rollins. "Jak se mi zdá, až příliš ochotní. Řekl bych, že mají v plánu nám podstrčit někoho, kdo má problémy s disciplínou."
Eisen pokrčil rameny. "To není nic neobvyklého. Prostě ho budeme muset trochu sjíždět, než ho postavíme do latě. Že, plukovníku?"
"Anebo ho uzemnit a najít jiného kvalifikovaného pilota," přikývl Blair. "Z čeho usuzujete, že s ním budou potíže, poručíku?"
"Přece jsem vám říkal, plukovníku, že Rádio Rollins slyší i trávu růst," zaculil se poručík. "Jednoho z... mých zdrojů na základně Tamayo varovali mládenci z domobrany, že hledají nějaké místo, kam toho kluka odsunout. Jenom by mě ale zajímalo, co už to musí být za případ, když ho vyhazují i z perutě domobrany. Víte, co tím chci říct?"
"Pokud umí létat a má Thunderbolt, mohu ho použít ve Zlaté peruti," prohlásil Blair. "Horší pořízení než s Maniakem Marshallem s ním být nemůže."
"Doufám, že si vy a major Marshall svůj... problém dokážete vyřešit," pravil Eisen tiše. "Nerad vidím takový konflikt mezi vyššími důstojníky. Marshallův záznam je působivý, třebaže není tak skvělý jako váš. Nechápu, proč vy dva máte takové potíže vycházet spolu."
"To je zčásti ryze osobní záležitost, kapitáne," vysvětloval Blair. "Soupeřili jsme spolu ode dne, kdy jsme se poprvé potkali. Alespoň on soupeřil se mnou." Usmál se. "Já jsem v tom samozřejmě nevinně."
"Samozřejmě," pravil Eisen suše. Roilins se zahihňal.
"Jenže já dělám, co je v mých silách, abych osobní problémy netahal do pilotní kabiny, kapitáne," pokračoval Blair už vážně. "Chci tím říci, že nemusím mít někoho zrovna rád, abych s ním sloužil. Jenže Marshallův styl létání... ten mě děsí, pane a děsí každého, kdo s ním létá. Viděl jste taktické záznamy z bojů?"
Eisen přikývl. "Jo. Marshall se párkrát pořádně utrhl."
"Vrhá se po všem, co vidí," řekl Blair. "Hobbes zachránil Sandmana protože Marshall měl moc práce s dobýváním osobní slávy, než aby podpořil vlastní číslo. Má sestřely, pane, ale honí se za nimi bez ohledu na partu. Vy byste ze všech nejlépe měl vědět, že parta musí byt vždycky až na prvním místě."
"To zní, jako byste ho nechtěl v partě vůbec," podotkl Eisen. "Já bych ho raději nepřekládal..."'
"To po vás nežádám, pane,"1 řekl Blair. "Podívejte, Maniak sice nesplňuje moji představu ideálního člena dvojice, ale je to s ním lepší, než když jsme spolu sloužili na starém Tygřím páru. A navzdory nedostatku disciplíny je to dobrý pilot, který ví, jak se dostat k sestřelům. Právě teď potřebujeme každého takového, kterého jen dokážeme schrastit."
Odmlčel se. "Vím, že vám dělá starost, když jsme takhle na kordy, ale zaručuji vám, že jakmile se Kilrathové octnou na dostřel, stojíme na stejné straně. Pokud se na něčem shodneme, je to právě naše povinnost."
"To rád slyším, plukovníku," řekl kapitán. "Myslím, že nás čekají o hodně horší časy, a tak bych si chtěl byt jistý, že jsme na to všichni připravení."
"Horší časy, pane?" otázal se Blair.
Eisen přikývl. "Proto tak honem doplňujeme wing na původní stav. Dostali jsme nové rozkazy, plukovníku. Vypadá to, že situace v Locandě je čím dál napjatější. Prudce tam vzrostla kilrathská aktivita, dokonce tam párkrát zpozorovali loď, která by mohla být Hvar'kann, nová vlajková loď korunního prince Thrakhatha. A víme jistě, že letounovka, která na nás vypravila útok, Sar'hrai, ustoupila krátce po boji locandským přeskokovým bodem. Zdá se, že na Locandu dorazí velké uskupení vojsk, a nejvyšší velení tudíž chce, abychom soustavu posílili."
"To je zatraceně zvláštní místo na ofenzívu," podotkl Blair. Na soustavu Locanda si pamatoval: kolonie, která se tak tak držela nad vodou a několik roztroušených předsunutých stanovišť, která do jednoho pamatovala lepší časy. "Před dvaceti lety by to snad dávalo smysl, ale teď už většinu opravdu cenných nerostných zásob vytěžili. Když jsem tam sloužil, byli zrovna uprostřed hospodářské deprese, protože se pár jejich největších průmyslových podniků rozhodlo přesídlit mimo soustavu. Nechápu, čím by tahle soustava mohla být pro Říši přitažlivá... rozhodně ne pro prince osobně."
"Jo," zavrčel Eisen. "Rozvědka zatím nedokázala s ničím přijít. Ale to není naše starost."
Rollins se zatvářil, jako by chtěl něco říci. ale neřekl. Po chvilce ticha se ozval Blair: "Kdy provedeme přeskok?"
"Za dva dny. Dost času na to, aby se nováčci usadili a abychom nabrali čerstvé zásoby. Pak odsud padáme."
"Rovnou do průšvihu." zamumlal Rollins. Blair pochyboval, že Eisen tu poznámku zaslechl.
"Wing kosmoplánů bude připraven, pane," prohlásil formálně.
"Dobře. Jestli je pravda, že si Kočičáci budují pozice kolem Locandy, musíme být připravení na všechno." Eisen přejel pohledem z Blaira na Rollinse. "To je prozatím všechno. Můžete odejít."
Přede dveřmi poradní místnosti se Blair dotkl rukávu spojového důstojníka. "Momentík, poručíku," řekl.
"Pane?"
"Mám takový pocit, že víte o té operaci u Locandy něco víc. Mám vlčí mhu, anebo jste něco slyšel od těch vašich... zdrojů?"
Rollins se mu zpříma zadíval do očí. "Určitě chcete další dávku paranoie, plukovníku?"
"Nechtě těch žvástů, poručíku. Jestli něco o té operaci víte..."

"Nic konkrétního, plukovníku," opáčil Rollins váhavě. "Dokonce ani nic z oficiálních kanálů. Kapitán o tom nemá tušení."
"Nuže?"
"Znám chlapíka ze štábu generála Taggarta z Tajných operací. Ten říkal, že Thrakhath údajně pracuje na nějaké nové teroristické zbrani, která má být každou chvíli schopná zkoušek. Nevím, jestli to má s tím něco společného, ale jestli je Thrakhath opravdu v Locandě, může se chystat k těm zkouškám. Dává to smysl, když si to promyslíte."
"Jak to?"
"No, jak říkáte, Locanda má své nejlepší roky za sebou. Nemá žádnou strategickou hodnotu a přišla o všechny cenné zdroje. Kilrathové ji sice mohou přepadnout, aby zajali otroky, ale ty seženou kdekoliv. Jestli opravdu mají nějakou novou zbraň, něco, co způsobí masovou zkázu, byla by Locanda IV ideálním místem pro její vyzkoušení. Ať už to bude fungovat nebo ne, Kočičáci tím nezničí nic, o co by stáli... ale jestli to bude fungovat, bude to zatraceně názorná demonstrace."
"Máte ponětí, co ta zázračná zbraň může obnášet?"
"To můj kámoš neříkal. Ale mám podezření, že rozvědka o tom brajglu ví víc, než nám říká." Rollins ztišil hlas. "Pamatujete na ty transportní lodě, které jsme se snažili protlačit přeskokovým bodem do Locandy? Všechno to byly lodě se zdravotnickým materiálem; jako by se nejvyšší velení chystalo na těžké ztráty."
"Biologické zbraně," vydechl Blair a udělalo se mu špatně.
"Moje řeč," přisvědčil spojový důstojník. "Přeberte si to. Thrakhath by rád dostal do pařátů infrastrukturu Konfederace. Až na pár otroků Kilrathové nestojí o to, aby se kolem nich motali lidé a konkurovali jim. Nakazit vybrané koloniální světy novým druhem moru by byl perfektní způsob, jak nás vyhladit a přitom minimálně poškodit techniku nebo zdroje. Když se zbraň osvědčí, můžete se vsadit, že Kilrathové příště půjdou po něčem důležitějším: po Zemi."
"Jo... možná. Rozhodně jsme jim ukázali cestu, když před pár roky Tarawa podnikla nálet na Kilrah. Jestli mají účinné biologické agens a spolehlivý systém jeho rozšiřování, stačila by nás vyhladit hrstka záškodníků," Blair upřel na Rollinse přísný pohled. "Ale stále je to jen spekulace, poručíku, založená na informaci uniklé z tajných operací a na spoustě dohadů."
"Teorie odpovídá faktům, pane..."'
"Možná. Jenže je to pořád jen teorie, dokud neseženete přesvědčivý důkaz. Nešiřte se o tom, Rollinsi. Nemá smysl všechny plašit pouhou domněnkou. Rozumíte?"
Poručík zvolna přikývl. "Ano, pane. Nechám si to pro sebe. Ale pamatujte si moje slova, plukovníku. Tentokrát to bude hodně ošklivý boj."

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Tamayo

Řídicí středisko bylo plně obsazeno tuctem techniků a specialistů, kteří monitorovali činnost na letové palubě i na celé letounové lodi. Toho rána se Blair rozhodl dohlížet na operace sám. Usadil se na vyvýšené plošině, která dominovala středu stanoviště, u podkovovitého pultu, na kterém si mohl vyvolat informace o čemkoliv, co se týkalo činnosti wingu.
"Poslední z nových Hellcatů je bezpečně dole, plukovníku," ohlásil technik ze sousedního pracovního stanoviště. "Za dvě minuty bude paluba volná pro Thunderbolta."
"Dvě minuty," opakoval Blair. "Nu, majore, co si myslíte? Zvládnou to?"
Major Daniel Whittaker, velitel Červené perutě, se díval Blairovi přes rameno, jak přilétají nové přírůstky. Na svou hodnost a funkci byl starý, měl ocelově šedivé vlasy a působil dojmem opatrné rozvážnosti. Jeho volací znak zněl Černokněžník a Blair musel připustit, že na čaroděje vyspělé techniky skutečně vypadá.
"Létají docela dobře," prohlásil Whittaker tiše. "Už jsem sice viděl na letounovkách lepší přistání, ale tahle mládež hnila na planetární základně, kde neměla moc příležitostí nacvičovat provoz na letounovce. Řekl bych, že je dostaneme do formy docela rychle."
"Budeme muset, majore. Jestli ti mizerové čmuchají kolem Locandy ve větším počtu, bude obrana planety pěkná zabíračka,"
"Thunderbolte HD sedm nula dva, máte povolení zahájit přiblížení na přistání," oznámil dispečer. "Posílám přibližovací vektory do vašeho navigačního počítače... teď. "
Blair obrátil pozornost opět k pohledu vnější kamery. Počítač obraz zvětšil, takže Thunderbolt na pozadí posetém třpytivými hvězdami rozeznával jasně. Postřehl dokonce záblesky chladicích motorů, jak pilot manévroval s letounem na přibližovací dráhu.
"Co ten idiot, sakra, dělá?" ozval se kdosi. "Ignoruje přibližovací vektory, které jsme mu poslali!"
"HD sedm nula dva, odchylujete se od letového plánu, " řekl spojový technik. "Překontrolujte si přibližovací vektory a nasaďte určený kurs."
Obraz na Blairově obrazovce rostl, jak se stíhačka stále rostoucí rychlostí řítila k letounové lodi. Blair si promítl její předpokládanou dráhu a ulevilo se mu, když viděl, že zavede kosmoplán mimo letounovou loď, i když jen těsně. Jestli ten idiot teď třeba jen málo změní směr, může se docela snadno zabořit přímo do paluby. "Zarazte to vysílání," vyštěkl. "a vyhlaste nouzovou pohotovost na letové palubě,"
Po letové palubě se rozlehl nepříliš hlasitý, avšak vtíravý poplašný signál a Blair viděl, jak se mechanici ženou na nouzová stanoviště.
Thunderbolt se přehnal sotva několik metrů nad letovou palubou a při průletu vystřihl výkrut. Potom se přemetem vrátil na původní dráhu a ostrým zášlehem brzdicích motorů snížil rychlost. Blair vydechl úlevou.

"Míří k cíli." konstatoval kdosi lakonicky.
"Udělá to ještě jednou a cílem bude on." podotkl někdo jiný. Blair měl stejný názor. Rollins sice Blaira varoval, že s novým pilotem nejspíš budou problémy, ale plukovníka ve snu nenapadlo, že ten člověk bude dělat pitomé kaskadérské kousky ještě dřív, než se ohlásí na palubě.
Efektní vítězné výkruty vypadaly skvěle v holofilmech a při vystoupeních elitních akrobatických skupin, avšak při běžném provozu na letounových lodích byly přísně zakázány.
Nový pilot se toho musí ještě hodně učit.
Thunderbolt si vedl dokonale. Přesně se usadil do tažných paprsků a dosedl na palubu tak ukázkově, že by se ten manévr dal předvádět v instruktážním filmu na akademii. Vzápětí stíhačka zarolovala na stojánku na hangárové palubě. Zatímco mechanici rušili přípravy na stav tísně, rychle se obnovila gravitace a byl napuštěn vzduch.
Zlostí kypící Blair byl na cestě na letovou plochu dřív, než gravitace dosáhla půl g.
Pilot slezl po žebříku z kabiny a zůstal stát pod ním, aby si sundal přilbu, pestře pomalovaný kus výstroje, na kterém se skvěla nápadná písmena dávající dohromady slovo BLESK. To byla pravděpodobně jeho přezdívka. Byl mladý, podle vzhledu mu ještě nebylo třicet, ale na kombinéze nosil výložky majora. S nenuceným úsměvem se rozhlédl po hangáru, zastavil se, aby otřel jakési smítko ze spodní plochy křídla Thunderboltu, a nedbale se klátil k východu. Blaira podle všeho úplně přehlédl.
"Stůjte, pane." vyštěkl Blair.
Muž po něm vrhl letmý pohled a vzápětí se podíval pozorněji, když na Blairově límcové výložce postřehl odznak s ptákem. Postavil se do postoje, který připomínal pozor a nedbale zasalutoval. "Nečekal jsem uvítací výbor tak vysoké hodnosti, pane," prohlásil ležérně a nevzrušeně. "Major Jace Dillon z vesmírného úseku domobrany soustavy Tamayo. Jsem váš náhradní pilot."
"To se ještě uvidí," opáčil Blair. "Co měl znamenat ten zatracený kaskadérský kousek při vašem přiblíženi, Dillone?"
"Kaskadérský kousek? Jo, ta akrobacie. Sakra, plukovníku, to byla jen taková šou. Neříkají mi Blesk pro nic za nic, víte?" Dillon se zarazil, jako by si teprve nyní uvědomil, že se Blair zlobí. "Heleďte, mrzí mě, jestli jsem něco proved. Jenom mě napadlo, že vám pravidelným ukážu, že domobrana není parta nemehel, co si o víkendech hrajou na vojáčky. Myslel jsem si, že když uvidíte, jak zvládám svého orlíka, budete vědět, že pro vás nebudu přítěží, to je všechno."
Blair hned neodpověděl. Téměř dokázal myšlení toho mladíka pochopit. Jednotky domobrany měly u pravidelného loďstva špatnou pověst, často zcela nezaslouženě. Bývaly časy, asi tak když byl Blair ve věku tohohle kluka, kdy by sám mohl provést stejný kousek, aby se vytáhl před novým velitelem.
"Dobře. Dillone, umíte létat. To jste už dokázal. Ale až vás příště uvidím v tom vašem orlíkovi, měl byste mi raději ukázat, že umíte taky poslouchat řády. Slyšel jste?"
"Ano, pane," odpověděl Dillon.
"Ta vaše jednotka domobrany... používá standardní hodnosti Konfederace?"
"Ano, plukovníku."
"A vy jste tedy major..."
Dillon se začervenal. "Ano, pane, jsem."
"Tomu se mi těžko věří, Dillone. Majoři bývají zkušenější."
"Ta hodnost je oprávněná, pane." bránil se Dillon. "Hodnost dosažená v jednotkách domobrany se po začlenění jednotky do pravidelných vojsk Konfederace automaticky uznává."
"Samozřejmě." Blair si ho chvilku prohlížel. "Takže vy děláte v domobraně majora. Nechtě mě hádat... váš otec je buď velitel jednotky, anebo místní prominentní sponzor, který jednotku pomáhá financovat, a vás na majora povýšili díky tomu. Mám pravdu?"
"Pane, mám plnou pilotní kvalifikaci..."
"To už jsme si objasnili, majore. Teď mi jde o vaši hodnost. Odhadl jsem to správně?"
Dillon váhavě přikývl. "Můj otec věnoval nějaké finance na založení jednotky," přiznal. "Ale ta hodnost je legitimní, pane. Než jsem vstoupil do domobrany, byl jsem zkušebním pilotem u Camelot Industries, a u perutě jsem sloužil dva roky."
"Dva roky," zopakoval Blair. "Nějaká bojová akce?"
"É... ne, pane."
Blair vzdychl. "Takže, Dillone, teď jste majorem kosmického letectva konfederačního loďstva, pomáhej vám Bůh... a nám ostatním taky. Snažte se tedy chovat jako odpovědný důstojník téhle lodi i tohoto wingu kosmoplánů. Vyjádřil jsem se jasně?"
"Ano, plukovníku."
"V tom případě... vítejte na palubě, majore Dillone. Hlaste se u podplukovníka Ralghy, ať vám dá instrukce a zařadí vás. Můžete odejít."
Díval se, jak mladý muž odchází z hangáru, zdaleka už ne tak sebevědomě a ležérně. Vypadalo to. že peruť domobrany skutečně pověsila loďstvu na krk tvrdý oříšek. Dillon byl nezkušený kluk, který se těšil hodnosti majora a mocné ochraně bohaté rodiny, která mu zametala cestičku. Brzy se naučí, že ani jedna z těchto výsad nebude mnoho znamenat, až se wing dostane do akce. Byla to svým způsobem ironie. Jeho otec ho nejspíš umístil k domobraně, aby nedělal nebezpečnou práci zkušebního pilota.
Blair se přistihl, že doufá, že se ten kluk nebude muset poučit po zlém. Ne že by mu příliš leželo na srdci, co se s tímhle mladým vejtahou stane... ale jestli se ukáže, že Dillon bude slabým článkem wingu, může s sebou stáhnout pod hladinu ještě spoustu lepších mužů a žen.

Kancelář velitele wingu, TCS Victory soustava Locanda

Loď provedla přeskok do soustavy Locanda a okamžitě zahájila obvyklé operace. Blair strávil dlouhý den na stanovišti řízení letového provozu, kde dohlížel na vypravování prvních hlídek, které měly prozkoumat prostor v okolí přeskokového bodu, a snažil se vyčíst něco z chování nových pilotů pod svým velením. Jak předvídal Whittaker, přírůstky Červené perutě se podle všeho sžívaly s novým prostředím dobře, zato Blesk byl něco úplně jiného. Blairovi stále dělalo starosti, že má nezkušeného bojového pilota s tak vysokou hodností a ten problém mu vynesl bezesnou noc, než se konečně rozhodl, jak to zařídí.
Bylo navýsost zřejmé, že Dillona musí dát jako číslo někomu, kdo ho hodností převyšuje. Být Blesk velící důstojník nějakého hlídkového letu, který se dostane do potíží, měli by zaděláno na katastrofu. Blair věděl, že musí přidělit Dillona buď sobě, Hobbesovi, nebo Maniakovi Marshallovi - to jsou jediní dostatečně vysoko postavení důstojníci Zlaté perutě na to, aby Dillona udrželi na uzdě.
Blair se ocitl v nemalém pokušení přidělit Bleska jako číslo Maniakovi. Ti dva by si jeden druhého zasloužili a pro Marshalla by mohlo být cennou lekcí poznat, jaké to je, když má na čísle někoho nespolehlivého. Jenže to by bylo přinejmenším riskantní rozhodnutí. Pokud Maniak takové výzvě ještě nedořešil, skončí Blair se dvěma mrtvými piloty na triku. Dokonce i nespolehliví stíhací žokejové představovali aktiva, kterými nebylo záhodno tak bezstarostně plýtvat.
Zbývala mu tedy volba mezi sebou a Hobbesem. Dlouho nad tím váhal, až nakonec přidělil Bleska Ralghovi. Měl sice obavy, zdali nepřipustil, aby mu osobní nechuť vůči mladíkovi zakalila úsudek, ale nakonec usoudil, že klidné, přísně ukázněné způsoby kilrathského přeběhlíka budou správnou protiváhou Dillonově nezkušenosti a nadšení.
Blesk přijal své začlenění lhostejně. Očividně nepěstoval žádnou zvláštní nevraživost vůči Kilrathům a zdálo se. že je s létáním s Hobbesem spokojen. Oba krátce po přeskoku vyrazili na hlídku, která proběhla úspěšně, bez jakékoliv mimořádné události.
Blair se nicméně přistihl, že nutnosti, která ho přinutila přičlení Bleska k Hobbesovi, lituje. Scházelo mu létání s Ralghou v závěsu. Žula sice odváděla kvalitní práci a Blair také odlétal několik hlídek s Vaquerem. a ty proběhly dobře, ale nebylo to ono. Lidi z perutě stále neznal tak dobře jako Hobbese a nemohl se spolehnout na to, že uhodnou jeho myšlenky tak, jako to Kilrath vždycky uměl.
Blair se na židli u stolu unaveně protáhl. Někdy mu připadalo, že ke své funkci na Victory nikdy nenajde klíč. Odjakživa se snadno sžíval s partou na nové lodi, ale tentokrát to bylo jiné. Nechtěl se s nimi příliš sbližovat tolik, jako s kamarády na Concordii. Pochyboval, že by zvládl ztrátu další lodě plné přátel... jenže zjistil, že je obtížné vyrovnat se s každodenním životem mezi lidmi, kteří jsou pro něho v podstatě cizinci. Možná se od začátku rozhodl špatně.
Pomalu vstal. Denní příděl práce udělal a palanda čekala.
Jediné, na čem podle všeho opravdu záleželo, bylo, že přečkal další den, vykonal své povinnosti a nějak se mu podařilo nezešílet z války, která se zdála den ode dne šílenější. Bylo to na hony daleko od snů o slávě, které kdysi dávno přivedly Christophera Blaira k životu stíhacího pilota, avšak povinnost - jednoduchá a přímočará - byla to jediné, co mu ještě zbývalo.

KAPITOLA DEVÁTÁ

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Locanda

Když Blair vstoupil, nebyli v odpočinkové místnosti na první pohled žádní zákazníci, jen prošedivělý vysloužilý poddůstojník, který vedl bar. Před lety býval příslušníkem posádky starého Leningradu; patřil k hrstce lidí, jimž se podařilo přežít kilrathský útok, který loď zničil. Zranění, která při úniku utrpěl, mu vynesla odchod z aktivní služby a invalidní důchod, jenže Dmitrij Rostov miloval loďstvo až příliš na to, aby skutečně odešel do penze. A tak se staral o bar, vykládal o starých časech a nikdy si nestěžoval, že službě Konfederaci obětoval ruku a oko.
Ironií osudu způsobil zkázu Leningradu císařský křižník Ras Nik'hra pod velením Ralghy nar Hhallase ještě předtím, než se dotyčný rozhodl zběhnout. Blaira příjemně překvapilo, když zjistil, že Rostov to Kilrathovi nijak nezazlívá, ba dokonce se zdálo, že si s přeběhlíkem rád popovídá, když se Hobbes staví na skleničku.
Škoda, že jiní lidé, kteří s Kilrathským pilotem slouží na jedné lodi, nedokáží zakopat válečnou sekeru stejným způsobem.
"Hej, Rosty, jak se vede?" zamával mu Blair přátelsky. "Neříkej mi, že se tu dneska večer nepotlouká nikdo z těch mých násosků?"
Rostov pokrčil rameny, zabručel, a jak se Blair blížil k pultu, mávl rukou k velkému vnějšímu průzoru na vzdálené straně místnosti. Proti hvězdnému poli se tam rýsovala jediná osamělá postava, která vyhlížela do prázdna. Byla to Žula.
"Je tu dneska večer mrtvo, soudruhu plukovníku," souhlasil Rostov. Po tváři mu přelétl melancholicky úsměv. "Možná jste na ně moc tvrdý a moc je utahátе. Když už tu mám zákazníka, tak se přišel dívat ven, ne pít."
"Já si dám skotskou," povzbudil ho Blair. Chviličku počkal, než jednoruký barman naprogramuje objednávku a podá mu sklenku, a otiskem palce potvrdil její připsání na svůj účet. "Díky, Medvěde."
Přešel k oknu. u kterého stála Žula. ale nepromluvil. Částečně chtěl respektovat její soukromí, ale jiná část jeho osobnosti ji chtěla vytáhnout ze skořápky a zjistit něco o tom, jaká žena se skrývá za tou bariérou, kterou si kolem sebe vybudovala. Je přece jeho číslo a Blair o ní potřebuje vědět víc, třebaže se nerada otevírala jiným.
Zdálo se, že poručík je plně ponořená do svých myšlenek, a Blair pochyboval, že si ho vůbec všimla. Ale za chvíli se

po něm ohlédla. "Pane." řekla tiše. To jediné slovo v sobě neslo celou škálu emocí, smutek a osamělost smíšené s náznakem tvrdohlavé hrdosti, které poskytly letmý pohled do její duše.
"Nechtěl jsem vás vyrušovat, poručíku," řekl Blair. "Jenom mě zajímalo, co vás na tom výhledu tak upoutalo."
"Jenom jsem... přemýšlela," řekla váhavě.
"Kdysi jsem tady létal," pokračoval Blair. "V téhle soustavě je spousta míst, kde se dá schovat, se všemi těmi měsíci a asteroidy. Jste tu poprvé?"
Žula klidně zavrtěla hlavou. "Tohle je moje domovská soustava, pane," prozradila mu. "Když jsme se sem přestěhovali ze Země, můj otec tu velel peruti domobrany. Naučil mě všechno, co o létání vím."
"Takže rodinná tradice," podotkl Blair.
Odvrátila pohled. "Chtěl ji předat mému bratru Davidovi, ale... Kilrathové měli jiné plány."
"Promiňte," řekl Blair, třebaže věděl, že žádná slova nejsou dost vhodná. Neměl se jí takhle vyptávat a hrabat se v její minulosti.
"Nejspíš každý někoho ztratil." řekla Žula a maličko pokrčila rameny. "Za to vám medaili nedají. Ale takhle se sem vrátit... přivolává to spoustu vzpomínek, to je všechno. Spousta věcí, na které jsem od nástupu na akademii nemyslela,"
"Vy jste se tu od té doby nebyla podívat?"
Zavrtěla hlavou. "Nebylo proč. Maminku hrozné sebrala Davidova smrt. Prostě... to vzdala. Umřela, když mi bylo patnáct. Táta zahynul v kosmoplánů rok po mém odchodu. Bojoval s Kočičáky, když podnikli další nálet. Za ty roky po Davidově smrti nasbíral jedenadvacet sestřelů. Říkal, že každý z nich věnuje Davidově památce, aby ho na onen svět doprovázel přiměřeny počet Kočičáků. Říkali mi... říkali mi, že zahynul, když se snažil dostat číslo dvacet dva. To by odpovídalo Davidovu věku, jenže táta to nestihl." Hlas měla hluchý a bezvýrazný. ale Blair v jejích očích postřehl náznak slzí. "Já jsem jich od akademie dostala osmnáct. Ještě čtyři za Davieho, a potom jsem je začala počítat za tátu. Možná jich za něj nestihnu nasbírat sedmapadesát, ale budu se zatraceně moc snažit."
Blair dlouho nic neříkal. Nebyl si jistý, co ho zarazilo víc, zda ženina oddanost pomstě, anebo chladný, věcný způsob, jakým o ní mluvila. Jako by se natolik zabrala do svého poslání, že ztratila kontakt s emocemi, které ji na tu cestu původně zavedly.
Posléze změnil téma a mávl rukou k průzoru. "Na které jste žila?"
Ukázala na vzdálený modrozelený třpyt, ve kterém se sotva dal rozeznat kotouček planety. "Locanda IV. Hlavní svět kolonie." Odmlčela se. "Je to krásný svět... nebo spíš byl. Tmavofialové noci s jasnými měsíci, které se honily po obloze. Hmyz notoval... různé serenády podle toho, jak daleko který měsíc zrovna byl. Davie a já jsme spolu sedávali dlouho do noci a jenom jsme poslouchali..."
"Mohl bych vám zařídit pár dní dovolené na planetě, zatímco budeme tady," navrhl Blair. "Určitě máte ještě nějakou rodinu. Nebo alespoň přátele."
"Jenom rodinu svého strýce," řekla. "Nebyla jsem s nimi v kontaktu už celé roky." Žula zaváhala, pohled stále upřeny na vzdálený světelný bod, který býval jejím domovem. "Ne, díky, plukovníku. Opravdu si vaší nabídky cením, ale mám tady spolu s wingem hromadu práce. Jestli Kočičáci opravdu plánují útok, nemohu se uklízet stranou. Zrovna tady ne. Musím se zúčastnit toho, co má přijít."
Blair si ji prohlížel pronikavě zkoumavým pohledem. "Podívejte, Žulo." řekl nakonec, "o tom, jak se cítíte, něco málo vím. Bůh ví, že jsem za ty roky ztratil spoustu lidí, kteří pro mne něco znamenali. Ale když se vyšplháme do kabiny a vyletíme do vesmírného prostoru, nejsem si jistý, jestli si mohu dovolit mít na čísle vás i vašeho bratra. Potřebuji, abyste bojovala sama za sebe, pro wing, pro loď... ne kvůli vzpomínce nebo kvůli pomstě. Vašeho otce to stálo život. Nechci, abyste zaplatila stejnou cenu."
Pohlédla na něho a na slzy v jejích očích dopadlo světlo. "Já se toho nemohu jen tak vzdát, plukovníku," řekla mu. "Už se to stalo příliš pevnou součástí toho, co jsem. Viděl jste mne létat; viděl jste mě bojovat. Víte, že dokážu svou práci udělat. Neberte mi to. Prosím..."
Blair si dal s odpovědí na čas. Usrkl ze sklenky, aby získal čas na rozmyšlenou. "Dobře," prohlásil nakonec. "Řekl bych, že si nevláčíte o nic větší břemeno než my ostatní. Maniak se stále snaží dokazovat, že on je ten nejlepší, Hobbes se snaží žít s tím, že pochází z prokletého druhu, a Kobra... prostě nenávidí Kočičáky. Celkem vzato jste v dobré společnosti."
"A co vy plukovníku? Jaké břemeno s sebou vláčí Maverick Blair, když strávil celý život ve válce?" V očích Žuly se zableskl zájem, který jí oživil celou tvář.
Pomyslel na Concordii... a na Anděla, stále kdesi na tajné misi. "Utajená informace, poručíku," řekl a snažil se předstírat úsměv. "Jedna z výsad plukovnické hodnosti je, že nikdy nemusíte dávat vojákům najevo, že jste také člověk."
"A jste?" zeptala se.
Vzdychl. "Až příliš, poručíku. Věřte mi, jsem až příliš lidský."
Dlouho tam mlčky stáli vedle sebe a pozorovali hvězdy.

Brífingová místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Locanda

"Oukej, lidi, přejdeme k věci," prohlásil Blair. "Jestli vám to nevadí, rád bych s tímhle brífingem skončil dřív, než podepíšou mír."
Jeho poznámku přivítalo několik roztroušených uchechtnutí a hotovostní místnost se uklidnila. Blair se rozhlédl po obličejích shromážděných u stolu: velitelé perutí, jejich zástupci a představitelé štábu úseku techniky a údržby wingu a zpravodajského úseku Victory. Byl zde i Rollins, který dosud sloužil Blairovi jako pobočník a styčný důstojník mezi

wingem kosmoplánů a posádkou na můstku.
"Oukej," navázal Blair. "Tady je nástin situace. Pro ty, kdo nevěnují pozornost palubním novinám, uvedu, že jsme přeskočili do soustavy Locanda. Ta se už celé roky nachází na frontě nebo blízko ní a trpěla opakovanými nálety Kilrathské říše." Potlačil zbloudilou myšlenku na Žulu a její rodinu a pokračoval. "Až do začátku minulého měsíce se hluboko v pásmu asteroidů, na poměrně velkém kusu skály, který je na našich mapách označován jako Felix, nacházela císařská základna."
Zapnul holoprojektor, aby předvedl hvězdnou soustavu. "Ale před třemi týdny hlídka z Locandy IV zjistila, že Říše už v okolí Felixů nevykonává hlídky, a tak vyslali dobře vyzbrojený svaz, aby to prozkoumal: torpédoborec, silný stíhací doprovod a transportní loď s rotou námořní pěchoty. Nesetkali se s žádným odporem a zjistili, že kilrathská základna je úplně opuštěná. Všechno bylo vyklizeno. Základna mohla pojmout nejméně tři perutě bojových kosmoplánů a její součástí bylo skladiště dost velké na to, aby z něho mohla doplnit polní zásoby letounová loď. Ale všechno to opustili - úplně."
"Ale já jsem slyšela, že veškerá jejich aktivita se projevovala tady." To byla Denise Mbutová, volací znak Amazonka, major velící stíhačkám Modré perutě. "Všichni tvrdili, že se chystá nějaký velký útok."
Blair přikývl. "Jo. Felix byl opuštěn, přestože zprávy, které jsme dostávali, mluvily o vzrůstající kilrathské aktivitě ve zdejší oblasti, mimo jiné o několika těžkých lodích včetně tří letounovek. Jedna z nich byla Sar'hrai, která proti nám vypravila útok v Tamayu. Také se objevila zpráva, podle které tu zaznamenali i zbrusu novou vlajkovou loď korunního prince Thrakhatha. Každopádně tady vířily prach kilrathské hlídky v kosmoplánech a lehčí velké lodě - torpédoborec a podobně."
"Nemá přece smysl opouštět dobře bráněnou základnu, když posiluji přítomnou flotilu," ozval se zvolna Ralgha.
"Thrakhath je všechno možné - arogantní, ctižádostivý, nelítostný - ale nikdy bych ho nepovažoval za hlupáka. Musí v tom být něco, o čem ještě nevíme."
"Možná že místní lidi mají moc velké oči," prohlásil Marshall. "Proletí tudy jedna letounovka cestou do Tamaya a oni z toho udělají hned celou flotilu pod velením vrchního Kočičáka osobně."
Blair zavrtěl hlavou. "Ne. Většina zpráv je podložena příliš dobrými důkazy. Máme odposlechové a senzorové údaje, které potvrzují přítomnost tří letounovek a pravděpodobně osmi menších těžkých lodí. Na to, aby se motaly kolem zapadákova, jako je Locanda, to je hodně silný svaz. A Hobbes má pravdu. Ta základna na asteroidu by byla při operacích užitečná... příliš užitečná, než aby ji lehkovážně opustili."
"Možná sem tu flotilu poslali, aby kryla evakuaci posádky základny," nadhodil Černokněžník Whittaker. "Vyklidit základnu takovéhle velikosti by si vyžádalo spoustu transportních lodí a jestli si mysleli, že máme dost lodí na to, abychom se jim do toho pletli, opatřili jim mohutný doprovod."
"Možná ji přestěhovali," dodal major Luigi Berterelli, velitel Zelené perutě. "Jestli chtěli svá zařízení rozšířit, nebo třeba jen zjistili, že se naše hlídky o jejich postavení na Felixů dozvěděly příliš mnoho, mohli se rozhodnout vybudovat něco většího a lepšího jinde. To by také vyžadovalo doprovod, než se nová základna postaví a rozběhne... a jestli mají novou základnu, může stále podporovat to, co Kočičáci pro tu svou flotilu naplánovali!" Berterellimu se očekáváním zaleskly oči, jako by už viděl novou základnu zarámovanou v zaměřovačích svých bombardérů. Zelená peruť si aktivní služby poslední dobou příliš neužila, avšak kilrathská základna by bombardérům poskytla příležitost ukázat, co dovedou.
"To je také jedna z možností," souhlasil Blair, "ale rozhodně ne jediná." Kývl na komandéra Thomase Fairfaxe, nejvyššího zpravodajského důstojníka Victory. "Komandére?"
"Velení monitoruje kilrathské rádiové vysílání týkající se Locandy už několik týdnů a snaží se zjistit jejich záměry ohledně této soustavy. Kurýr z Torga dnes ráno přivezl souhrn nejnovějších zjištění," Fairfax se odmlčel a poradil se s přenosným počítačovým terminálem. "Především se dospělo k přesvědčení, že jejich časový rozvrh nefunguje, jak měl, pravděpodobně kvůli potížím, které jim vyvstaly při přidružených akcích jinde."
"Třeba v Tamayu?" nadhodila Mbutová s divošským úsměvem.
"To není jisté," pravil Fairfax vážně. "Každopádně máme za to, že už se proti rozvrhu zpozdili, což znamená, že mohou akci každou chvíli přitvrdit."
"Otázka je, jakou akci," vmísila se do hovoru major Ellen Pierceová, Whittakerova zástupkyně.
"Lingvisté mají s jistým zachyceným kilrathským vysíláním potíže," vedl zpravodajský důstojník dál svou, jako by ani nepromluvila. "Zejména jedna zpráva se určité týká kilrathských záměrů se soustavou Locanda... vyskytuje se v ní slovo, se kterým jsme se dosud nesetkali. Trav 'hra 'nigath."
"Pozdrav Pámbu," prohlásil Maniak s úšklebkem.
Blair ho sjel pohledem. "Hobbesi... říká vám to něco?"
Ralgha vyprodukoval kilrathský ekvivalent zamračení. "Nejbližší anglický překlad, příteli, by doslova zněl věnovat cenu bez boje." Odmlčel se. "Vzdát se něčeho? To není pojem, který by můj lid chápal. Boj je jedinou konstantou života."
"Mají v plánu se soustavy vzdát?" vyslovil otázku Blair, "to ale nevysvětluje nárůst aktivity, i když by to přinejmenším přispělo k vyklizení základny."
"Smysl zpráv, které jsme zachytili, naznačuje, že Říše plánuje v Locandě nějaké gesto," řekl Fairfax. "Demonstraci síly... nebo záměrů. Opět si nejsme úplně jistí přesným smyslem toho, co jsme zachytili."
Whittaker přikyvoval. "Já to chápu. I když už Kočičáci začínají přemýšlet v pojmech jako vyklidit pole, není jim podobné, že by prostě tiše stáhli ocas mezi nohy a upalovali. To by nezapadalo do jejich systému cti, že, podplukovníku?" Ohlédl se po Hobbesovi.
"Přestat bojovat o cenu, kterou jedinec považuje za hodnotnou, není vůbec hodno úcty," pravil Hobbes zvolna.

"Taktický ústup, to ano, zejména když vysoce postavený jedinec musí dostát povinnosti vůči svým následovníkům, ale od konečného cíle se nikdy neupouští."
"Nu, jak říkám, mají potřebu zasadit nám úder na rozloučenou," trval na svém Whittaker. "Něco, co jim zachová čest, i když ustoupí. Tři letounovky mohou nadělat pěknou paseku a srovnat zařízení kolonie se zemí dřív, než si někdo uvědomí, co je vlastně potrefilo. A potom Kočičáci odplachtí k novému cíli."
"Možná," připustil Fairfax. Znovu shlédl na svůj terminál. "Jediná další možnost, kterou nám rozvědka může právě teď nabídnout, je něco, co vypadá jako kódový název zdejší kilrathské operace. Kraknach Ghaír..."
"Plíživá smrt," řekl Ralgha.
Blair si vyměnil rychlý pohled s Rollinsem. Chvíli nikdo nepromluvil.
"Plíživá smrt," opakoval posléze Maniak. Znělo to nezvykle zamyšleně. "Nelíbí se mi, jak to zní. Připomíná mi to něco. co jsem slyšel ještě v Torgu..."' Hlas se mu vytratil do ztracena a na čele se mu objevil mráček. "Jo, to bude ono. Vzpomínám si, že mi jeden chlapík vykládal o tom, že před pár měsíci Kilrathové podnikli nálet na nějakou zapadlou soustavu. Jenže místo aby to tam bleskově zametli a utekli, vyhubili to místo nějakou novou biologickou zbraní. Říkal něco o nějaké pandemii,"
"Také jsem o tom slyšela," přikývla Pierceová. "Povídá se, že nejvyšší velení Konfederace celou věc drží pod pokličkou a vyhlásilo na soustavu karanténu."
Rollins se chystal promluvit, ale zachytil Blairův pohled. "Válka je dost zlá i bez toho, abychom věřili všem povídačkám." prohlásil Blair ostře."Jestli Kočičáci mají bilogickou zbraň, zjistíme to dost brzo, na to se můžete spolehnout. Mezitím se musíme soustředit na to, co víme - a na zjišťování toho co nevíme. Mám pravdu, komandére Fairfaxi?"
Zpravodajský důstojník s nešťastným výrazem přikývl.
"Takže dobrá." pokračoval Blair. "Pro tuto chvíli je naší hlavní pracovní náplní průzkum. Víme, že se v téhle oblasti vyskytuje kilrathská peruť, a myslíme si, že mají za lubem něco ošklivého. Jestli má major Berterelli pravdu, musíme hledat známky přítomnosti nové základny. Přinejmenším ale musíme lokalizovat oblasti nepřátelské aktivity a pokusit se odhadnout jejich záměry i jejich přesnou sílu."
"Takže zpátky k hlídkám.'" poznamenala Amazonka Mbutová.
"Pokud někdo z vás nemá křišťálovou kouli, která by nám mohla ukázat, kde jsou zalezlí," prohlásil Blair. "Sestavíme kompletní rozvrh průzkumných operací. Zdvojnásobíme stavy na směnách a budeme mít venku v každém okamžiku víc stíhaček, takže se obávám, že budeme všichni nějakou dobu sloužit přesčas. Majore Berterelli, od vás bych chtěl posouzení, jestli bychom mohli využít Zelenou peruť k obraně lodi. Tím by se nám uvolnily Hellcaty pro další hlídkové operace."
"Hellcaty mají zatraceně krátký dolet," podotkl Whittaker. "Nikdy se s nimi pro dlouhé hlídkové lety nepočítalo."
"Po tom našem triku v Tamayu jsem začal myslet na tankování za letu," sdělil mu Blair. "Cisternový člun s doprovodem Thunderboltů by celé vaší peruti měl umožnit pokrýt celou obvyklou hlídkovou trasu." Pokrčil rameny. "Ale nejdřív bychom se přece jen měli ujistit, jestli je bombardéry dokáží nahradit, než o tom budeme mluvit dál. Každopádně, lidi, musíme o plánech Říše zjistit všechno, co jen bude možné, než je uvedou do chodu. Takže se postarejte, aby vaši piloti byli ostražití a přichystaní na cokoliv. Až ta motyka spustí, musíme byt připravení. Rozchod."

Velitelský sál, KIS Hvar'kann soustava Locanda

Thrakhath se rozvaloval v křesle a myšlenkami bloudil kdesi daleko. Válka vstupovala do závěrečného stádia a pozemšťané budou brzy skoleni jako kořist zastižená na otevřené pláni. A celé to bude jeho dílo. Thrakhath, korunní princ, vítěz nad lidskou kořistí, hrdina Kilrahu...
A jednoho brzkého dne jeho děd zemře a Thrakhathovy drápy sevřou Říši takovým stiskem, až z ní bude prýštit krev.
"Lorde princi... "To byl Melek, jeho nejbližší služebník, který se v předklonu blížil k trůnu.
"Jakou máš zprávu. Meleku," oslovil ho mírné.
"Lorde princi, letounová loď Konfederace byla identifikována jako Victory. Jak jste předvídal... loď, na které se nachází přeběhlík."
"Loď, kterou se Sar'hrai nepodařilo zneškodnit," dodal Thrakhath a vycenil tesáky. "Ale ta má jen malý význam. Síly, které nyní shromažďujeme, zaručí úspěch Plíživé smrti, ať se tomu opice snaží zabránit sebevíc. Nezapomeň však zdůraznit, že se všichni piloti musí vyhnout kontaktu s přeběhlíkem. Rozhodně nechci, aby se opakoval ten incident s Arrakem."
"Rozumím, můj pane." pravil Melek s liklonou. "Lorde princi... už víme, že nová zbraň bude fungovat. Polní zkoušky to ukázaly. Proč prostě nevypravíme nálet na Zemi? Nemusí to být nijak rozsáhlý útok. Stačí jediná loď, jediná střela a domovský svět pozamšťanů bude nakažen a vymře. To opicemi otřese a udělá to z nich bezmocnou kořist pod našimi drápy."
"Ne tak docela, Meleku," opáčil klidně Thrakhath. "Nezapomeň, že už jsme na jejich domovský svět jednou zaútočili se zničujícím účinkem, a přesto jsme jim v celkovém stavu věcí nezpůsobili větší škody. Naši agenti tvrdí, že připravují mocné nové zbraně, schopné zničit celé planety... dokonce sám zlatý Kilrah. Tyhle zbraně nejsou uloženy v okolí Země, takže úder na jejich domovský svět by pouze spustil rozsáhlou odvetu. To nemůžeme připustit. Nehodlám měnit jeden domovský svět za druhý, Meleku. To by byla katastrofa." řekl Thrakhath a naklonil se kupředu. "Nestudoval jsi lidi tak jako já. Nechápeš jejich povahu. Kdybychom my ztratili Kilrah, utrpěli bychom velkou škodu.
"Ale ztráta Země..."
"...by pro opice znamenala méně než ztráta Kilrahu pro nás. Císař, hlavy významných klanů, pradávné pozemky a

monumenty našeho lidu... tohle drží naši rasu pohromadě a odlišuje nás od zvířat. Odstraň tyto věci a Říše uchřadne. Ale ty opice jsou divoši. Pozemšťané sice budou ztráty svého domovského světa litovat, ale nezlomí je. Budou se dál houfovat ve velkém množství, dezorganizovaní, ale stále odhodlaní."
"Můžeme tedy tuhle válku vůbec vyhrát?" otázal se Melek. "Jestli jsme o tolik zranitelnější než oni, máme na výběr něco jiného než slavnou smrt?"
Thrakhath se usmál. "Víme jen velice málo o té jejich rozhodující zbrani, o tom... Behemotu, jak jí říkají. Naši agenti hlásí, že ještě neprošla zkouškami, ale dosud nedokázali proniknout jejím tajemstvím. Musíme opice vylákat ven; přimět je, aby svou novou zbraň nasadily dřív, než bude úplně hotová, způsobem, který bychom mohli ovládat a manipulovat. Plíživá smrt bude prvním stupněm. Tím, že naši biologickou zbraň předvedeme a ukážeme ochotu ji použít, nedáme lidem na vybranou nic jiného, než nasadit Behemot."
"Proti... proti Kilrahu?" Melekův vyraz dával najevo hrůzu a strach, avšak Thrakhath ho za tento ostudný projev nepokáral.
"Ne hned," sdělil mu princ. "Nejdřív ji vyzkoušejí. Zjistíme, kde má být vyzkoušena, a objevíme její slabiny. Právě pro tento účel udržujeme v pohotovosti Tygří srdce. A až zničíme jejich jedinou naději na odvetu, až se loďstvo octne v demoralizovaném zmatku..."
"Potom Země zahyne," dořekl Melek tiše.
"Potom Země zahyne," přisvědčil Thrakhath. "První z mnoha lidských světů... až jejich rasa vymizí navždy."

KAPITOLA DESÁTÁ

Thunderbolt 300 soustava Locanda

Bylo zvláštní sedět v kabině stíhačky a přesto se volně vznášet, bez zrychlení a bez naprogramovaného cíle. Blairovi let v Thunderboltu nikdy nepřipadal jako klaustrofobicky zážitek - se vším tím otevřeným vesmírem okolo v celé jeho kráse... ale nyní byl ochoten připustit, že je tam těsno, málo místa a nemalá nuda.
Strávili v soustavě Locanda už tři dny, během nichž vypravovali četné průzkumné lety, aby pátrali po stopách po kilrathské flotile. Dnes poprvé vyslali na průzkum Hellcaty a Blair se rozhodl, že hlídáním cisternového člunu nepověří jiný tým Zlaté perutě, ale že jej bude hlídat on sám se Žulou. Celý svaz tvořený čtyřmi Hellcaty, dvěma Thunderbolty a člunem, odlétl společně k předem stanovenému místu setkání na hranici maximálního doletu stíhaček bezprostřední ochrany lodě. Ty tam vrchovatě naplnily nádrže a vydaly se na dvě hlídkové trasy v širokém kruhu. Pak se měly vrátit, znovu natankovat a zase se všichni společné měli vydat na zpáteční cestu k Victory.
Zatím všechno šlo jako hodinky. Blair doufal, že jim to štěstí vydrží.
Nejhorší na dlouhém čase stráveném o samotě uprostřed
vesmíru bylo, že poskytoval dostatek místa k ponurým myšlenkám. Nedostatek konkrétních informací o kilrathských záměrech a prostředcích znamenal, že museli hrát hru na schovávanou po celé hvězdné soustavě, a v té hře měli Kilrathové na své straně všechny výhody. Představa, že by mohli plánovat biologický útok na Locandu, dělala Blairovi větší starosti, než si připouštěl. Znamenalo to, že Říše vyhlídkou na masové vraždění, které mohlo vyústit v genocidu, zvyšuje sázku. Blair měl až dosud pocit, že se obě strany mlčky dohodly na tom, co znamená "vítězství". A nyní se Kilrathové možná snažili tuto definici změnit. Jestli se Kilrathové v masovém měřítku obrátí ke zbraním hromadného ničení... nebude mít Konfederace na vybranou nic jiného, než jim to oplatit stejnou mincí.
Blaira však trápilo ještě něco jiného; něco. o čem nemluvil s nikým jiným, dokonce ani s Hobbesem. Pokud Kilrathové mají onu novou zbraň a pokud je něco pravdy na tom, že už ji jinde vyzkoušeli, proč právě Locanda? Ta soustava je v jakémkoliv strategickém či materiálním ohledu prakticky bezcenná, třebaže její umístění na frontové linii jí propůjčovalo jistou sentimentální a mediální výlučnost, kterou si to místo zasloužilo jen stěží. Připadalo mu, že si Kilrathové k nasazení své teroristické zbraně vybrali místo, které nejpravděpodobněji přiláká pozornost Konfederace. Pro nejvyšší velení by bylo mnohem obtížnější uzavřít tuhle soustavu a zablokovat zprávy, protože Locanda byla v celé Konfederaci tolik známá.
Použít zde biologickou zbraň bylo jako hodit nejvyššímu velení rukavici do tváře; výzva... ale proč si Říše nevybrala nějakou soustavu, kde by získala víc než jen propagandistický tah? Tamayo s velkým počtem obyvatel a důležitými loděnicemi, nebo velitelství sektoru na Torgu, nebo kterákoliv z tuctu ostatních soustav okolo by představovala daleko logičtější volbu než Locanda. Za tímhle kilrathským tažením se musí skrývat něco víc, jenže Blair na to nedokázal přijít.
Nebyl si dokonce ani jistý, jestli vychází z něčeho jiného než jen z pověstí, spekulací a strachu.
" Hej, plukovníku, povídejte mi ještě o tom, jak přispíváme ke zdaru akce," zapraskal ve vysílačce hlas Žuly. Znělo to znuděně.
"Nemohou se všichni pořád bavit, Žulo," řekl jí. Byl za to vyrušení vděčný. Nelíbil se mu depresivní směr, který jeho myšlenky nabraly.
"Opravdu si myslíte, že z toho posledního pozorování něco bude? Vsadím se s vámi deset ku jedné, že kapitán té nákladní lodě byl opilý, když zaznamenával tu senzorovou ozvěnu."
Současnou průzkumnou aktivitu odstartovalo přede dvěma dny hlášení z trampové nákladní lodě, která zachytila několikanásobný senzorový signál. Nebylo to mnoho, na čem by mohli stavět, ale bylo to jediné vodítko, které v dané chvíli měli.
"Já se nesázím, Žulo," řekl Blair a prohlížel si přitom obrazovku senzorů. "Už mám dost zkušeností na to, abych nevěřil

v elfy, skřítky a spolehlivé patrony trampových lodí."
"Víte, co mě napadlo, pane?" ozvala se Žula. "Myslím si, že se nějaká velká kilrathská loď mohla té nákladní kocábce ukázat schválně, aby nás odlákala od kolonie. Víte, co tím myslím?"
"Máte k tomu nějaký konkrétní důvod, nebo jenom umíte číst Kilrathům myšlenky? Mohu vám zařídit pohodlnou práci na rozvědce, jestli dokážete zjistit, co si Kočičáci myslí." Blair na obrazovce senzorů postřehl jakýsi záblesk. "Moment... zachycuji kontakty na dvou hodinách, pod námi. vnější zóna. Zkontrolujte to."
Chvilku trvalo, než Žula odpověděla. "Jo, mám je. Tři... ne, čtyři bubáci, míří k nám. A pochybuji, že by to byli naši kámoši z Červené perutě."
"Čluny, upalujte na plný plyn odsud," nařídil Blair, "my budeme krýt váš ústup. Ale pamatujte, že naši budou potřebovat napít, až se sem vrátí, tak se nevzdalujte zase moc daleko, pokud ti mizerové neproniknou přes nás."
"Rozumím," odpověděl pilot člunu. Blair spatřil dva chocholy plamene, jak malé hranaté plavidlo nabíralo rychlost pryč. "Dáme taky vedet na Victory."
"Oukej, Žulo, letíme přivítat hosty," prohlásil Blair, otočil stíhačku a spustil hlavní motor. "Držte se v těsné formaci, dokud to půjde, ale nezapomeňte, že hlavní prioritou je krýt člun. Jestli uvidíte, že nás někdo přeletěl a míří k němu, tak toho parchanta osolte a neptejte se na svolení."
"Nemějte obavy, plukovníku, " odpověděla. "Já se beztak jen zřídkakdy ptám na povolení. "

Kosmoplán Vůdce Krvestřábů soustava Locanda

"Zachycuji tři cíle, dvě stíhačky a ten poslední... nějaký druh užitkového plavidla. To odlétá. První dva se obracejí směrem k nám."
Poručík letky Kavark si uvnitř objemné přilby pro sebe přikývl. Hlášení odpovídalo tomu, co zachytily jeho senzory. Jeho hlídka, čtyři Darkety z císařské letounové lodě Ras Nachar se blížily ke konci naplánované trasy, když tu se na hranici dosahu jejich senzorů náhle objevily cíle. Okamžitě nařídil změnit kurs a prozkoumat je.
"To potvrzuje moje odečty," prohlásil. "Zaměřovací počítač říká, že bojové kosmoplány patří ke třídě Thunderbolt: těžké stíhačky. Máme početní výhodu, třebaže jsou lépe pancéřovaní než my."
"Tím větší sláva nám připadne z boje s nimi, " odpověděl dychtivě poručík letky Droghar. Kavark pocítil nával hrdosti. Piloti jeho roje jsou bojovníci, všichni do jednoho, a to jen zvyšovalo tu čest, že jim dnes může velet... i když to byl beznadějný boj. "Co s tím dalším plavidlem?"
"To je bezvýznamný neozbrojený člun. Můžeme si s ním bezpečně poradit, až porazíme jeho doprovod... pokud někdo potřebujete cvičit střelbu na cíl."
Ostatní tři piloti se drsně zasmáli. Kavark pod leteckou přilbou vycenil tesáky a nakrátko zauvažoval, jestli někdo z nich někdy vůbec zapochyboval o svém místě v téhle válce. "Ghairáne, smíte mít čest první výzvy, jestli si přejete.'"
"Ano, vůdce," odpověděl Ghairán. Byl to mladý pilot, nově přidělený k roji. ale byl vzdáleným příslušníkem Kavarkova klanu. Tohle bude jeho první příležitost prolít v boji nepřátelskou krev. "Děkuji, vůdce. "
"Pamatujte na pokyny. Jestliže zjistíte odpadlíka, končíme akci. Nebudou s tím spojené žádné výtky a žádná ztráta cti."
Kavark se odmlčel. Věděl, že je po napadení nepřítele čeká téměř jistá zkáza, avšak čest vyžadovala bojovat. Ač nerad, udělá, co bude muset, udělá všechno, co se od něho čeká... přijme smrt s vysunutými drápy, pokud si to Bohyně války Sivar přeje. "A teď... pro slávu Říše a čest Kilrahu... do útoku!"
Přiměl se znovu vycenit tesáky v divokém úsměvu, když se Ghairánův Darket oddělil od formace a vyrazil zrychlujícím se letem vstříc nepříteli.

Thunderbolt 300 soustava Locanda

"Už letí!"
První Darket se řítil na maximální tah. vzdálen pouhých několik vteřin za dostřelem zbraní Thunderboltu. Druhý stíhač ho těsně kryl zezadu, avšak další dva, věrni kilrathské praxi, ještě do boje nezasahovali. To poskytlo konfederačním pilotům krátkou výhodu, protože v přímém boji jeden na jednoho nebyl Darket pro Thunderbolt žádným soupeřem. Té výhody rychle využili. Šlo o to, aby ochromili nebo zničili první dvě stíhačky dřív, než se do souboje zapojí zbývající kilrathské letouny. Pokud by se nepřítel shlukl kolem některého ze stíhačů Konfederace ve větším počtu, mohl by se poměr sil rychle obrátit proti Blairovi a Žule.
Vedoucí Darket se za blýskání energetických zbraní vrhl přímo na Blaira a ani se nesnažil kličkovat. Pilot si buď velmi věří, anebo je velmi nezkušený, pomyslel si Blair. S opětováním palby vyčkával. Místo toho udržoval Darket zaměřený a nechával jej přiblížit, aby mohl použít své zbraně s maximálním účinkem.
"Pro čest mé ušlechtilé rasy, " překládal počítačem generovaný hlas rádiové volání kilrathského pilota. "Dnes moje spáry sevřou tvůj krk, člověče".
Blair neodpověděl. Díval se, jak se Darket kvapem blíží a jedním okem sledoval údaje o štítech. Jeho příďová clona zachycovala plný nápor Kilrathova útoku a její energie rychle klesala... možná až příliš rychle. Odvalil se stranou a srazil dopřednou rychlost prudkým zášlehem reverzního tahu, který mu rval vnitřnosti. Když stíhačka zpomalila, ostře ji pomocí řídicích motorů otočil v okamžiku, kdy Darket, překvapený tím manévrem, prosvištěl kolem se zbraněmi bez užitku bičujícími prázdný prostor.
Na několik krátkých okamžiků se Blairovi v zaměřovači objevila Kilrathova zranitelná záď. Nevesele se usmál, znovu přidal plyn hlavním motorům, zahájil palbu ze všech laserů a pro všechny případy přidal ještě tepelně naváděnou střelu. "Sevři si spáry kolem tohohle," utrousil.

Dávka zapraskala na zadním štítu císařské stíhačky a střela vlétla přímo do trysky. Vybuchla a stíhačka se rozlétla v působivou kouli nespoutané energie.
"Pěkně jste ho osolil, plukovníku, " ozvala se Žula. "Teď je řada na mně..."
Vrhla se s Thunderboltem přímo před hlavně druhého Darketu, aniž si všímala jedovaté palby, kterou ji protivník zasypával. Chviličku nato promluvila znovu: "Pá pá, čičo." Zpod její stíhačky vylétly střely a paprsky a Darket se změnil v druhou jasnou ohnivou kouli, která na okamžik přezářila i hvězdy. "Nikdy si nezačínej s holkou u ní doma na dvorku! To je devatenáct, Davie... a přijdou další!"

Kosmoplán Vůdce Krvestřábů soustava Locanda

Kavark sledoval zkázu Ghairánovy stíhačky se zvláštním nedostatkem emocí. Necítil ani hněv, ani krvežíznivost, ba ani hrdost nad sebeobětí bojovníka. Ztráta druhého Darketu znamenala totéž: jen další statistika v dlouhém boji proti lidem povstalým z opic.
Někdy mu připadalo, že se ten konflikt povleče věčně. Kdysi se mu zdálo, že vrhnout se do boje za slávu Říše, císaře a klanu je velkolepý a slavný čin. Jenže boj pokračoval bez konce, a třebaže Kilrathové měli převahu v počtu i v celkové palebné síle, opicím se stále dařilo vyhýbat se konečné porážce, znovu se sebrat a přemoci císařské síly. Součástí lidského ducha bylo nevzdávat se navzdory drtivé převaze nepřítele. A jejich válečníci, třebaže stáli proti přesile osob i zbraní, bojovali výtečně.
"Musíme zaútočit, vůdce," naléhal jeho zbývající pilot Kurthag. Ten nikdy nezapochyboval. Všechno viděl černobíle, čest nebo hanba, vítězství nebo smrt.
"Ne, Kurthagu," řekl Kavark. "Jeden z nás musí podat hlášení flotile. Musí vědět, kde pozemšťané operují."
"Zůstanu bojovat, abych kryl váš ústup... "
"Sarvath!" zavrčel Kavark. "Chceš snad, abych ztratil čest? Já tady velím. Mně patří čest boje!"
Následovala dlouhá chvíle ticha. "Ano... vůdce," řekl Kurthag nakonec. " Uposlechnu... navzdory hanbě."
"Bojovník, který uposlechne rozkazu, nemůže nikdy utrpět hanbu," odcitoval mu Kavark slavná slova císaře Džúťatha.
"Nyní leť. A... vyřiď mé družce, že moje poslední bojová píseň bude o ní."
Odpojil kanál a změnil kurs, aby svůj stroj vmanévroval mezi lidi a Kurthagův kosmoplán.
Někdy jediný způsob, jak se vypořádat s pochybnostmi, je postavit se jim... bez ohledu na to, jakou cenu za to jeden zaplatí.

Thunderbolt 300 soustava Locanda

"Rozdělují se," řekl Blair s pohledem upřeným na svou senzorovou obrazovku. "Jeden z nich utíká. Ale proč tady ten druhý idiot očumuje? Neví snad, že pro dvě těžké stíhačky není ani zdaleka rovnocenný soupeř?"
"Kdo ví, co si Kočičáci myslí," odpověděla Žula roztr-žitě. "Sejmeme ho dřív, než si to rozmyslí!"
"Zůstaňte u mne, poručíku. Dostaneme ho podle učebnice. .." Blair nespouštěl oči z obrazovky. Jestli ten prchající kilrathský stíhač míří k domovu, mohl by zavést lidi ke zmizelé císařské flotile. Pokud ho ovšem dokáží nějak sledovat...
"Já dostanu toho, který prchá, plukovníku, " ozvala se znenadání Žula. "Přecházím na přídavné spalování. Vrátím se, než osmažíte toho troubu. "
Jednala podle svých slov dřív, než mohl odpovědět, a její stíhačka se řítila pryč na maximální tah. Blair ji chtěl zavolat zpátky, ale v tom okamžiku zbývající Darket zahájil palbu a akceleroval k němu. Ted už nebyl čas kárat své svéhlavé číslo.
Zatočil proti Kilrathovi a snažil se ho zachytit do zaměřovače, avšak tenhle pilot nebyl žádný horkokrevný amatér. Manévroval nepředvídatelně a věděl, jak ze svého kosmoplánů vyždímat co nejvíc.
Taková kombinace byla nebezpečná i v takto nerovném souboji. Než se Blair dostal k výstřelu, Darket vystřihl utaženou zatáčku a s blýskajícími lasery prolétl těsně pod jeho levým křídlem. Žádný ze zásahů štít neprorazil, nicméně oslabily jej. Pak Darket uhnul stranou, aby se vyhnul výstřelnému poli záďové lafety Thunderboltu.
Blair se vrhl s maximálním tahem do zatáčky, až ho přetížení pevně vtisklo do sedadla. Nepřátelský letoun se znovu objevil na jeho průhledovém displeji a Blair se pokusil usadit jej do zaměřovači mřížky navzdory Kilrathovu úhybnému manévru. Avšak druhý pilot jako by předvídal každý jeho pohyb. Ponořil se pod Blaira podruhé a vyslal dávku paprsků a střel do téhož oslabeného místa.
Na Blairově přístrojové desce se rozsvítila červená kontrolka. " Propálení levobočního štítu. Poškození pancíře. Oslabení konstrukce o deset procent. " Bezbarvé, lhostejné hlášení počítače znělo zcela nepřiměřeně situaci a Blair nevěděl, jestli se má smát nebo ječet.
Kilrathská stíhačka opsala další úzkou zatáčku a zahájila novou zteč. "Tentokrát ne, kamaráde." zamumlal Blair neslyšně.
Oslabení levého boku Thunderboltu představovalo nyní skutečné nebezpečí; další zásah do stejného místa mohl stíhačku vážně poškodit. Ironií bylo, že tato situace Blairovi zároveň skýtala příležitost. Nedalo se příliš pochybovat o tom, co kilrathský pilot tentokrát udělá. Bude ho to lákat zopakovat stejný typ útoku potřetí...
Blair se vrhl do zatáčky dřív, než se útok rozvinul, a strhl příd doleva dolů. Nepřátelský pilot zahájil palbu, avšak jeho vystřely zasahovaly místo levého boku příďové štíty. Současně Blair stiskl spouště svých zbraní a kilrathský kosmoplán vlétl přímo do palebné dráhy. Dvě řízené střely sice vyčerpaly Blairovy zásoby, ale stačily.
Pilot ještě stačil promluvit do vysílačky. "Musí existovat... něco víc... než smrt bez konce... "
A pak byla stíhačka pryč.

Letová paluba, TCS Victory soustava Locanda

Blair se vydrápal z pilotní kabiny, jakmile příslušné systémy v hangáru obnovily normální životní prostředí, protlačil se skrze mechaniky a nevšímal si poznámky, kterou s úsměvem pronesla Ráchel: "Vypadá to, že vám tam venku pěkně napráskali." Vztekle odpochodoval ke stíhačce Žuly a čekal, až žena sleze dolů.
Ve chvíli, kdy se Blair s Darketem vypořádal. Žula už prchající letoun napadla. Vyřídila jej rychle a zručně a neutrpěla na rozdíl od Blaira žádné škody. Její cíl se proměnil v rozpínající se plyny během několika vteřin.
Než jí Blair však mohl její vzpouru vyčíst, vrátil se cisternový člun a senzory zaznamenaly přílet čtyř Hellcatů na návratu z hlídky. Nehodlal sjíždět druhého pilota po otevřeném kanálu. Avšak po celou zpáteční cestu v něm narůstal vztek. Žula spálila jejich nejlepší šanci vystopovat nepřítele.
Seskočila z poloviny žebříku, přistála vedle něho a sundala si přilbu, čímž odhalila široký úsměv. "Skóre už je na dvaceti, plukovníku." řekla. "Davie bude mít brzy svůj doprovod."
"Jenom pokud budete dál létat, poručíku," prohlásil tichým, nicméně příkrým hlasem. "A tím si nejsem tak jistý po tom, co jsem tam venku viděl."
"Ale..."
"Budete mluvit, až vám řeknu, poručíku," přerušil ji. "Nejdřív budete poslouchat. Když jsem napadl toho prvního Darketa, dal jsem vám přímý rozkaz, abyste se držela u mně. Místo toho jste se vydala pronásledovat toho druhého. Takové jednání bych očekával od Maniaka nebo od nováčka, jako je Blesk, ale ne od pilota, kterého si vyberu jako číslo."
"Ale plukovníku, přece jste mě nepotřeboval, abyste se vypořádal s jedním Darketem," namítla zaraženě, "a já jsem mohla vyčistit stůl."
"Vyčistit stůl," opakoval. "To ano. Pochopitelně, kdyby to jeden přežil a prchal do bezpečí, mohli jsme ho sledovat s odstupem na dosah senzorů a vystopovat jeho mateřskou loď. Možná bychom našli celou tu zatracenou kilrathskou flotilu. Jenže vyčistit stůl... to určitě stojí za to vykašlat se na nějaké takové výsledky, že?"
Ustoupila o krok. "Proboha... plukovníku, to mě v životě nenapadlo..."
"Ne, nenapadlo," zavrčel. "Vy v životě nemyslíte. Tak si promyslete tohle, poručíku. Rozvědka je přesvědčená, že Kočičáci plánují rozsáhlý útok na Locandu IV, nejenom nálet, ale něco většího a ošklivějšího. A když nenajdeme jejich flotilu a nevyhmátneme ji zatraceně brzo, dostanou se k ráně bez překážek. Takže až ta vaše krásná fialová obloha bude plná kilrathských střel, přemýšlejte o tom, jestli jsme je mohli vyřídit dneska, kdybyste vy poslechla rozkaz, místo abyste si hrála na mstitelku."
Sklopila oči. "Já... nevím, co na to říci, pane," vysoukala ze sebe. "Mrzí mě to. Myslel jste to vážně... tedy to, že mě nenecháte létat?"
Blair neodpověděl hned. "Nerad bych," řekl posléze. "Jste zatraceně dobrý pilot, Žulo, a víte, jak máte Thunderbolta zkrotit. Ale říkal jsem vám, že potřebuji číslo, na které se mohu spolehnout." Odmlčel se. "Berte to jako poslední výstrahu. Ještě jednou něco pokazíte a budete bez křídel. Jasné?"
"Ano, pane." Pohlédla mu do rozhněvaných očí. "A... děkuji, plukovníku, že jste mi dal ještě šanci."
Obrátila se a sklesle odcházela. Blair doufal, že svého rozhodnutí nebude později litovat.

KAPITOLA JEDENÁCTÁ

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Locanda

Blair se ve vchodu do odpočinkové místnosti zastavil a rozhlédl se. Toho večera bylo v klubovně docela rušno. Zejména hojně byla zastoupena Zlatá peruť. Vagabund, Maniak, Bestie Jager a Amazonka Mbutová z Modré perutě hráli karty. Podle sloupečku žetonů před poručíkem Changem vyhrával nejvíc on. Vaquero seděl sám u jiného stolu se sluchátky na uších, oči zavřené, rukama poklepával do taktu a vychutnával si své rockero. Hobbes a Blesk byli zabráni do vážného hovoru u stolku pod průzorem a Sandman popíjel s blondýnkou ze zbraňového úseku letounové lodě.
Sama u pultu seděla poručík Buckleyová se sklenkou v ruce a poloprázdnou láhví před sebou. Ohlédla se po Blairovi, s přepjatou opatrností vstala a přistoupila k němu.
"Slyšela jsem, že jste seřval Žulu," řekla s maličko nezřetelnou výslovností. "Co je vám, plukovníku, máte rád jenom chlupaté piloty?"
Chladně na ni pohlédl. "Moc jste toho vypila, poručíku," prohlásil. "Myslím, že byste se měla vrátit na ubikaci a trochu se vyspat."
"Nebo co? Uzemníte mě? Jak jste tím vyhrožoval Žule?"
Píchla prstem do vzduchu směrem k němu. "Nechtě si to svoje velkoplukovnický chování na letovou palubu nebo do palby. Já mám teď volno..."
Zavrávorala. Chytil ji za rameno, aby neupadla, a nasměroval ji zpátky k baru. "Nevím, co vás vyvedlo z míry. poručíku, ale..."
"Co mě vyvedlo z míry? Já vám povím, co mě vyvedlo z míry, pane plukovníku. Žula je jeden z nejlepších pilotů na téhle plechovce, a vy s ní jednáte jako s kusem hadru. Stejně jako jednáte se všemi piloty kromě támhletoho svýho chlupatýho kamarádíčka. Když se dneska odpoledne vrátila z letový paluby, byla zralá na to, aby si našla přechodovou komoru a vyklusala do vakua. Celý odpoledne 'sem se snažila napravit škodu, kterou 'ste nadělal, když jste ji tak sjel."

"Udělala kopanec," opáčil Blair tiše. "A my si nemůžeme dovolit žádné chyby."
"Nemůžete občas pochopit, že je taky jenom člověk? Máte vůbec šajn, pod jakým žije napětím? Tohle je její domovská soustava, víte?... a všude se vykládá, že tady Kočičáci plánujou nasazení biologickejch zbraní."
"Opravdu se vyskytly pověsti o biologických zbraních." připustil opatrně. V duchu zapřemítal, kdo si asi pouštěl pusu na špacír. Rollins nejspíš ne: když sliboval, že ty zvěsti šířit nebude, znělo to upřímně. Jenže teď už o těch pověstech věděli všichni, kdo byli na oné poradě velitelů perutí, a někteří z nich - například Maniak - by se dvakrát nerozmýšleli, než by se o nějakou šeptandu podělili se zbytkem posádky. "Jenže zatím to jsou stále jen nepodložené pověsti. Ten, kdo je rozšiřuje, by nejspíš nepoznal biologickou zbraň od biosféry."
"Ale jděte, plukovníku," prohlásila Kobra. "Kočičáci na tomhle druhu zbraní pracujou už celý roky. Testujou je na lidech z otrockých táborů. Už ty svoje breberky vyzkoušeli na jinejch lidma obydlenejch planetách. Je jenom otázka času, kdy je začnou používat běžně. Pokud někdo řekne, že s tím začnou tady, já mu to rozhodně vyvracet nebudu."
"Víte spoustu věcí o tom, co Kilrathové provádějí, poručíku," podotkl Blair. "Možná byste měla strávit víc času tím, že si popovídáte s rozvědkou, a méně času tím, že mi budete radit, jak mám kočírovat wing."
"Rozvědka! Mám zpravodajců a jejich vyptávání plné zuby!" Zavrtěla hlavou. "Kromě toho se jen snažíte změnit téma. Prostý fakt je, plukovníku, že na téhle lodi je pár zatraceně dobrejch lidí, kteří si zaslouží něco lepšího, než čeho se od vás dočkali. Žula je jenom ten nejhorší případ. Být vami, začala bych se k lidem chovat správně, jinak by se mohlo někdy stát, že to do vás jakože omylem našije někdo z našich..." Zmlkla a zvedla se, aby odvrávorala k jinému sedátku, ale skončila tím, že ztěžka sklesla na původní místo a položila hlavu na pult vedle své láhve.
"Mám zavolat ostrahu, aby ji odvedla na ubikaci, pane?" zeptal se Rostov zpoza baru. Blair si nebyl jistý, jak dlouho už tam stál.
Zavrtěl hlavou. "Ututláme to v rodině." řekl a rozhlédl se. Zahlédl Bleskův pohled a mávl na něho. "Majore, můžete mi prokázat laskavost? Mohl byste, prosím vás. pomoci poručíku Buckleyové zpátky na ubikaci? Vypila toho trochu moc..."
"Jasně, plukovníku." ušklíbl se Blesk. "Už jsem si sám říkal, kolik šnapsu asi tak dokáže spořádat, než zhavaruje."
Pomohl Kobře na nohy a položil si jednu její ruku kolem krku. "Pojďte. Kobro, jde se domů."
Blair sledoval, jak odcházejí. "Dejte mi napít. Rosty," řekl. Náhle se cítil vyčerpaný. "Dvojité cokoliv. To byl zase dneska den."
Převzal od jednorukého barmana sklenku, ale nenapil se hned. Místo toho zíral do jantarové tekutiny a hlavou mu vířily protikladné emoce. Od samého začátku tady byl cizincem, neschopným prolomit bariéry, které proti němu piloti vztyčili. Občas měl pocit, jako by házel hrách na stěnu. Většina těch pilotů spolu něco prožila a pociťovala stejný druh kamarádství, jaký on si vypěstoval s muži a ženami z Concordie. Nelíbil se jim, vzdorovali mu a ať udělal Blair cokoliv, věci to podle všeho jen zhoršovalo.
Alespoň že několika lidem ještě může věřit. Blair zvedl sklenku, usrkl a přešel ke stolku, u kterého nyní sedel Hobbes sám. "Nebude vám vadit, když si přisednu, Hobbesi?" zeptal se.
"Prosím, příteli," ukázal Kilrath zdvořile na židli, kterou uvolnil Blesk. "Rád strávím nějaký čas s někým, kdo... skutečně chápe, co je to válka."
"Z toho soudím, že jste si s Bleskem právě nepadli do oka," řekl Blair a usadil se naproti starému kamarádovi.
"To štěně!" prohlásil Ralgha nezvykle prudce. "Vidí všechno očima mládí. Žádný úsudek. Žádná zkušenost. Vůbec nechápe pravdu války."
"Až zestárne jako my, bude moudřejší," poznamenal Blair. "Jestli se toho ovšem dožije. Ale vím, co tím chcete říci. Věci se rozhodně od starých časů změnily."
Ralgha mu věnoval velice lidský úsměv. "Možná ne tak mnoho," opáčil. "Pamatuji časy, kdy jsem si myslel, že jsem nesmrtelný... a kdy vy byste se beze všeho opil a odmlouval nadřízenému."
Blair po něm střelil pohledem. "Vy jste to všechno slyšel?"
"Moje rasa má lepší sluch než ta vaše," připomněl mu Hobbes. "A poručík se právě nestarala o to, jestli mluví tiše. Alkohol může některé lidi přimět mluvit a jednat velmi podivným způsobem, příteli. Nemyslím, že by se za jejími slovy skrýval nějaký opravdový záměr."
"In vino veritas." podotkl Blair.
"Ta slova neznám," odvětil Kilrath zmateně.
"To je latinsky. Mrtvý pozemský jazyk. Znamená to ‚ve víně je pravda'."
"Nemyslím, že by na vás Kobra opravdu vystřelila," řekl Ralgha. "Možná na mne, s ohledem na to, jak mě nesnáší. Ale přes její dnešní zlost věřím, že vás respektuje jako pilota... a dokonce jako vůdce. Naneštěstí má také vysoké mínění o poručíku Petersové, která jí zachránila život v posledním boji předtím, než loď doplňovala zásoby a stavy v Torgu. A právě vy byste měl vědět, co to znamená bránit přítele před tím. co vnímáte jako nespravedlivé pronásledování."
"Jo, to chápu. Jenom bych si přál, abych k ní nějak dokázal proniknout... a k nim všem."
"Možná byste měl uvažovat o tom, že byste trochu roztál," řekl Hobbes zvolna. "Během téhle akce se mi zdá, že... že si udržujete odstup. To přispívá k potížím."
"To vím také," připustil Blair. "Jenže... já nevím. Hobbesi. Já prostě pořád myslím na staré časy na Tygřím sváru a Concordii. Vypadá to, že pokaždé, když si nadělám přátele a začnu mít něco společného s dobrými lidmi, skončí všichni mrtví. Když jsem nastoupil tady, myslel jsem si, že bude lepší si držet odstup. Myslel jsem si, že to třeba nebude tolik bolet, kdyby se to stalo znovu. Ale ani to není odpověď, protože i když tyhle lidi nemohu zrovna označit za přátele, stále za ně cítím odpovědnost. Respektuji je. A stejně pro ně budu truchlit, když to tam venku koupí."
"Pochybuji, že by tomu mohlo byt jinak, příteli," pravil Hobbes vážně. "Alespoň dokud jste... sám sebou."
"Možná je to tak." Blair vyprázdnil sklenku. "Nu, kdo ví? Možná je to přece jen poslední záchvěv války, jak tvrdí

konfederační tisk. Možná se Kilrathská říše opravdu kloní k názoru, že to byl špatný nápad, a nastolíme mír a harmonii ve vší kráse a světle."
Ralgha zvolna zavrtěl hlavou. "Doba je plná zvláštních představ," řekl. "U mého lidu se vyvinulo slovo znamenající kapitulaci, což je pojem, který já i po těch létech strávených mezi vaším druhem sotva chápu." Mávl tlapou k průzoru. "Na tyhle světy jsem kdysi se svými bratry podnikal nájezdy. Dnes je bráním... a můj lid mluví o tom, že se vzdá bez dalšího boje."
Kilrath se odmlčel a Blairovi na okamžik připadalo, že se tváří ztraceně. "Nedokáži odhadnout, co mohou mí bývalí druhové udělat nyní. Ale nevěřím, že by se císařská rodina tak úplně změnila. Jestli přijde mír, bude to proto, že císař a Thrakhath budou svrženi a jejich přívrženci poraženi. A k tomu nedojde, pokud se zásadním způsobem nezmění průběh téhle války."

Ubikace velitele wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Locanda

Anděl byla u něho a vypadala právě tak jako toho dne, kdy odešla z Concordie s tornou zavěšenou na jednom rameni a otevřená rampa přepravního člunu za ní zívala jako černá bezzubá tlama.
"Sbohem, mon ami," řekla. "Dávej za mne pozor na všechny ostatní, na všechny naše kamarády. Vrátím se, až mě Paladin nebude potřebovat."
"Neodcházej, Andělí," slyšel Blair říkat sám sebe jakoby z velké dálky. "Zůstaň. Jestli odejdeš, všechno se rozsype... všechno..."'
Ta slova byla špatně. Věděl to už ve chvíli, kdy mu do ucha zaznělo ječivé bzučení a přetrhlo ten sen. Ta slova byla všechna špatně...
Nechal ji toho dne odejít bez námitek. Řekl Andělovi, že rozumí, že na ni bude čekat. Ale ona se na Concordii nevrátila. A on si nebyl jistý ani tím. zda se k němu vůbec vrátí. Anděli...
Ten zvuk neustal, ani když se s očima dokořán posadil a civěl na holé stěny své ubikace. Blairovi chvíli trvalo, než si uvědomil, že ten ječivý tón je signál bojové pohotovosti. Když vstával, připojil se k té kakofonii počítačový hlas: "Bojová pohotovost, bojová pohotovost. Všichni na bojová stanoviště. Tohle není cvičení. Bojová pohotovost, bojová pohotovost..."'
Chvilku nato nahradil počítačový hlas vzrušený Rollins: "Plukovník Blair ať se, prosím, dostaví do poradní místnosti velení. Plukovník Blair do poradní místnosti velení!"
Blair na sebe natáhl uniformu a pohlédl na hodinky implantované do zápěstí. 01:35 lodního času. S tlumenou kletbou popadl boty a začal se do nich dobývat.
Nebyl si jistý, co je horší: sen o jeho ztracené lásce, anebo válečná realita.
Oblečený a téměř probuzený Blair se přiměl proplétat chodbami svižným, avšak odměřeným krokem. Nedovol, aby tě tví lidé viděli utíkat, střihoune, řekl mu Paladin kdysi za těch dnů, kdy spolu sloužili na Tygřím spáru. I kdyby se kolem tebe hroutil celý ten mizerný vesmír, chod, jako by ses nestaral o nic na světě.
Držet se poučky starého válečníka tentokrát vyžadovalo veškerou sílu vůle. Neutuchající poplašný signál a pohled na členy posádky spěchající na bojová stanoviště mu napínal nervy k prasknutí. Dávno předtím, než došel do poradní místnosti, věděl, že tahle akce je ta, na kterou tak dlouho čekali - a které se tak dlouho děsili.
"Blaire!" zahřměl Eisenův hlas, když vstoupil dovnitř. "Už jsem myslel, že budu muset někoho poslat, aby vás vytřepal z postele, člověče! Zpozorovali jsme ty mizery a nemáme ani vteřinu nazbyt."
Připojil se ke kapitánovi, Rollinsovi a Hobbesovi u velkého stolu a přihlížel, jak Eisen manipuluje s terminálem a vyvolává ve vzduchu nad hladkou deskou holografickou mapu.
"Leyland a Svenson před osmnácti minutami zpozorovali dvě letounové lodě a pět torpédoborců zde," oznámil Eisen a ukázal na soubor souřadnic asi deset miliónů kilometrů před současnou polohou letounové lodě. "Jednoznačně identifikovali obě letounovky. Jednaje Sar'hrai, naše stará známá z Tamaya. Druhá je bezpečně Hvar'kann."
"Takže Thrakhath je tady. přesně jak naznačovaly zprávy." Blair s námahou potlačoval chvění v hlase. "Zajímalo by mě, kolik je pravdy na tom ostatním."
"Většina, plukovníku," řekl Eisen hluše a podíval se mu do očí bezbarvým pohledem. "Rozvědka nám včera v noci poslala aktualizaci. Kilrathové nesou samonaváděcí střely vyzbrojené biologickými hlavicemi a pokusí se je použít proti Locandě IV. Střely jsou nového typu, označení Skokan. Jsou příliš velké na to, aby je nesly kosmoplány, a tudíž se musí vypouštět z velkých lodí."
"To museli čekat až do teď, aby to potvrdili?" otázal se Blair hořce. "Nemohli nám poskytnout čas na přípravu?"
"To jste ještě neslyšel ty opravdu špatné zprávy," vmísil se do hovoru Rollins. "Tyhle Skokany jsou vybavené maskovacím zařízením, takže je zatraceně těžké je sledovat. A pokud jde o ty bojové hlavice... no, jsme na tom stejně, jako bychom žádné technické údaje neměli. Proti těmhle bacilům nemáme protilátku. Vůbec nic."
Eisen střelil po Rollinsovi rychlým zlostným pohledem. "Jakmile se pandemie octne v ekosystému terrestrického typu, šíří se nesmírně rychle," řekl. "A pan Rollins má pravdu. Ani Kilrathové na to nemají lék."
Blair střízlivě přikývl. "Takže je nesmíme nechat, aby protlačili nějakou střelu na planetu," shrnul. Přejel pohledem z Eisena na Rollinse. "Jenže jak máme zastavit maskované střely? Sakra, nečekal bych, že by naváděcí systém střely zvládl let v zamaskování. Co jsem kdy viděl, potřebovalo živého pilota na palubě, aby zvládl zamaskovaný let."
"Podle technicko-taktických údajů Skokan nezůstává zamaskovaný celou dobu." vysvětloval Eisen. "Každých několik vteřin se nakrátko odmaskuje, aby aktualizoval profil letu. Takže se dá sledovat... ale jen přerušovaně."
"Nádhera. Nějaké další dobré zprávy?"
"Leyland získal přesný sken Kilrathů. Podle toho, jak to vypadá, obě letounovky mají venku jen minimum stíhaček."

Eisenovy oči se na něho upíraly skrz hologram. "Většinu průzkumné a zajišťovací činnosti provádějí doprovodné lodě. Co to znamená, víte stejně dobře jako já,"
"Jo." Blair znovu přikývl. "Připravují stíhačky na hromadný vzlet. Mám pravdu. Hobbesi?"
Kilrathský přeběhlík promluvil velmi vážně. "Obávám se, že to je jediné vysvětlení, příteli." přisvědčil.
"Na vlastní úder jsou ještě hodně daleko," řekl Blair. "Na to, aby vypravili nálet, je Čtyřka v extrémní vzdálenosti."
"Souhlasím," řekl Eisen. "Ale kdybych já měl vypravovat rozsáhlý úder proti dobře bráněnému cíli, provedl bych přípravy brzy a udržoval lidi v pohotovosti. Tak bych mohl vyslat kosmoplány v okamžiku, kdy nepřítel odhalí moje lodě. Možná neplánují útok přímo v tomto okamžiku, ale budou připraveni vyrazit kdykoliv."
"Co z toho plyne pro nás?" nadhodil Blair. "Nechci nijak kritizovat Victory a její posádku, pane, ale nejsem zrovna nadšeny představou, že bychom se měli sami potýkat s celým kilrathským svazem. Můžeme jich sice pár vyřídit, ale někteří z těch parchantů uniknou... a kde budeme potom?"
"Souhlasím," prohlásil Eisen. Pohlédl na Blaira. "Ani já nejsem na tuhle starou holku tak pyšný, abych si myslel, že obstojí v přímém boji se sedmi velkými loděmi. A ani naše operační skupina není dost silná, aby nepoměr sil vyrovnala."
To vyvolalo kolem stolu přikyvování. K letounové lodi se u Tamaya připojily jako doprovod tři torpédoborece Sheffield, Ajax a Coventry, jenže dva z nich byly tak staré a zastaralé jako sama Victory. Pouze Coventry nesl obvyklého půl wingu stíhaček. Celkem vzato, neměli toho proti kilrathskému svazu mnoho co nasadit.
"Máte vy nějaká doporučení, plukovníku?" pokračoval Eisen.
Blair si prohlížel mapu. "Jo," řekl zvolna. Dovolil si nasadit vlčí úšklebek. "Uhodit na ně hned... a tvrdě."
Eisen se zatvářil pochybovačně. "To bude nerovný boj," řekl. "Svedete něco proti takové přesile?"
"Ano, pane, svedu," řekl Blair, třebaže zdaleka necítil takovou sebedůvěru, jakou se snažil vyzařovat. "Nezaútočíme, abychom vyřídili celou kilrathskou flotilu. Moje představa je pohrozit jim útokem a přimět je vypustit střely předčasně. To bych udělal na jejich místě já, kdybych nevěděl jistě, proti čemu stojím. Takže je vyplašíme a přinutíme je přiznat barvu. A potom se vrhneme po těch střelách se vším, co máme. Victory nebude vystavena žádnému nebezpečí, protože pochybuji, že by vypravili protiúder uprostřed útočné operace. Riziko ponese výhradně wing."
"Doufal jsem, že přijdete s něčím lepším, plukovníku," řekl Eisen unaveně, "protože tohle byl zhruba jediný plán, s jakým jsem dokázal prijít i já. A obávám se, že vaše piloty čeká peklo."
"Jo. Já vím," odvětil Blair. "Ale nevidím nic jiného, co bychom mohli udělat, aniž bychom zahodili jedinou výhodu, kterou právě teď máme."
"Výhodu? My máme nějakou výhodu?" zatvářil se Rollins nevěřícně.
"Překvapení, pane Rollinsi," řekl mu Blair s líným úsměvem. "Faktem je, že nikdo by nebyl takový blázen, aby udělal to, o čem tady mluvíme."

KAPITOLA DVANÁCTÁ

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Locanda

"Bojový poplach! Bojový poplach!" oznamoval počítač. "Okamžitý vzlet! Vzlet proti nepříteli! Vzlet proti nepříteli! Všechen personál wingu kosmoplánů na stanoviště pro hromadný vzlet! Vzlet proti nepříteli!"
Na monitoru bylo vidět, jak hotovostní místnosti vybuchly náhlou erupcí aktivity. Na několik vteřin se jednalo o scénu naprostého chaosu. Piloti se hnali na hangárovou palubu, někteří si za běhu ještě zapínali kombinézy nebo nasazovali přilby, avšak pod vším tím zmatkem byl patrný tón skrytého řádu. Tihle lidé byli profesionálové, kteří znají svou práci.
Blair se rozhlédl po středisku řízení letového provozu a spokojeně pokýval hlavou. Místnost byla obsazená úplnou osádkou a kapitán Ted "Maják" Markham, velitel řízení letového provozu Victory, řídil techniky se svým obvyklým autokratickým vystupováním. Blair pominul ostatní a soustředil pozornost na Maniaka Marshalla, který stál s Ráchel Coriolisovou u dveří. Major podle všeho diskutoval s náčelnicí mechaniků o svých bojových podvěsech. Mával rukou ve vzduchu a mluvil nadmíru vzrušeně.
Blair počkal, až rozhovor skončil, a přistoupil k Maniakovi. "Dneska nám nezbývá prostor na předvádění se, majore," řekl tiše. "Tuhle akci musíme odlétat perfektně. Jinak… odepíšeme celý koloniální svět a všechny na něm. Rozumíte, pane?"
Marshall se mu vzdorně podíval do očí. "Znám svou povinnost, sakra. A nikdy jsem ji nezanedbával."
"Jenom si pamatujte, co je v sázce. Nemusíte mě mít rád, majore, o nic víc, než já musím mít rád vás. Ale dnes se budete řídit mými rozkazy, nebo vám utrhnu hlavu."
"Já udělám svou práci," řekl mu Maniak. "Vy zase dělejte svou."

Thunderbolt 300 soustava Locanda

Blair a Žula vzlétli jako poslední a připojili se k ostatním stihačům, už rozmístěným kolem letounové lodě. Venku byly všechny čtyři perutě, celkem třiatřicet bojových kosmoplánů. Leyland a Svenson se drželi se dvěma stíhačkami z Modré perutě na pozici blíž k nepřátelskému svazu a pět letounů - dva Šípy, dva Hellcaty a jeden Longbow - mechanici prohlásili za neschopné letu.
Blair byl rád, že Zlatou peruť nepostihl žádný výpadek. Alespoň se dnes do boje zapojí všech deset Thunderboltů.
"Všem perutím, tady je velitel wingu," oznámil, když svou stíhačku usadil do formace mezi Žulu a Hobbese. "Cvičili

jsme dost často, takže doufám, že svou práci už znáte. Černokněžníku. přál bych si, abyste mohl letět s námi, ale tankování za letu by věci příliš zkomplikovalo. Držte stráž a postarejte se, aby tady na nás ten rezavý kbelík ještě čekal, až se vrátíme."
"Hodně štěstí, plukovníku, " odpověděl Whittaker.
"My ostatní si poletíme podat flotilu," pokračoval Blair.
"Amazonko, vy poletíte v čele. Zelená peruť za nimi a Zlatá vzadu. Šlápněte na to, mládenci a dívky!" Srazil připustí paliva kupředu, jako by chtěl za rozkazem udělat tečku, a ucítil, jak motory šplhají na plný výkon a jak ho přetížení tlačí dozadu. "Zapojte autopiloty." řekl. "Kdo si myslíte, že dokážete usnout, tak vězte, že tohle je vaše poslední šance utrhnout chvilku na zdřímnutí, než nám začne být horko."
Pochyboval, že by někdo doopravdy spal. byť by to se zapnutým autopilotem bylo možné - za předpokladu, že by jim adrenalin a očekávání dovolily se uvolnit. Čekalo je pětačtyřicet minut letu na maximální tah a Blair ten čas trávil procházením svých plánů a hledáním způsobů, jak zvýšit jejich šance na úspěch. Viděl však jen malou naději, že by se jim podařilo snížit stávající hrozivou nevýhodu. Nyní všechno záviselo na štěstí.
Blaira překvapilo, když počítačový alarm upozornil na blízkost navigačního bodu a autopiloty se samočinně vypnuly. Přehlédl údaje skenerů. Spatřil vpředu dvě tečky, představující hlídkující stíhačky, jež sledovaly kilrathskou flotilu. Nepřítel se ukazoval na dálkových senzorech, které ukazovaly přítomnost velkých plavidel. Na monitoru přesnějších, avšak méně výkonných senzorů krátkého dosahu se zatím neukazovalo nic.
Bylo to přesně tak, jak to mělo byt. Zatím to jde dobře...
"Ovčák stádu," zrušil rádiový klid. "Zahájit zteče... TEĎ!"

Vlajkový můstek, KIS Hvar'kann soustava Locanda

"Lorde princi!"
Thrakhath vzhlédl od svého počítačového terminálu. Taktický důstojník mluvil vystrašeně, avšak těžko se dalo rozeznat, jestli to způsobilo něco na jeho skenerech, anebo nebezpečí plynoucí z toho, že si dovolil Thrakhatha vyrušit.
"Lorde princi, mám na senzorech krátkého dosahu četné cíle. Malé... shluk cílů o velikosti stíhačky. Nejméně čtyři osmice!"
"Poloha?" zavrčel Thrakhath.
"Na levoboku pod námi, vzdálenost pět tisíc oktomaků a blíží se." Důstojník se odmlčel. "Podle signatur jsou to pozemšťané, lorde princi..."
"Samozřejmé, že jsou to pozemšťané, hlupáku!" vypěnil Thrakhath. "Kdo jiný by proti nám vysílal stíhačky? Ale jak...?"
"Konfederační letounová loď," ozval se Melek. "Victory."
"Victory," opakoval Thrakhath a drápy se mu divokými emocemi vysouvaly a zasouvaly. "Lidé nesmějí Plíživou smrt zastavit. Nařiďte okamžitě odpálit všechny střely Vrag'čath a vyšlete stíhačky. Ihned!"
"Mohli bychom proti nim vyslat peruť Rudého tesáku, lorde princi..."
"Ne! Rudy tesák má svou vlastní úlohu. Bude se držet bojového plánu!"
"Jak si přejete, lorde princi. Nicméně se obávám, že lidé pro nás mohou mít ještě další překvapení." Melekova slova byla stejně temná jako jeho výraz, když se obrátil k odchodu, aby vyplnil Thrakhathovy rozkazy.
Princ si ve vzduchu před velitelským křeslem vyvolal holografickou taktickou mapu a zahleděl se do ní, jako by vztek v jeho očích byl zbraň, kterou zničí pozemšťany. "Myslím, že to oni budou překvapeni," pronesl tiše.
Melek vzhlédl od svého pultu. "Mezi těmi piloty bude přeběhlík, lorde princi." poukázal. "Platí stále rozkazy, které se ho týkají?"
Thrakhath neodpověděl hned. Kdyby byla Sar'hrai udělala, co měla, a ochromila konfederační letounovou loď u Tamaya, neobtěžovaly by ho nyní žádné takové komplikace. Letounová loď i přeběhlík by byly bezpečně zastrčení v nějaké konfederační loděnici a čekaly by na okamžik, kdy se připojí k onomu složitému tanci, jehož choreografii Thrakhath vypracoval. Doufal, že zesnulý kapitán Sar'hrai za své selhání trpí na nekonečných pustých pláních kilrathského podsvětí. "Pokud přeběhlíka odhalíte, musíte se mu vyhnout." pravil princ nakonec. "Ještě nenastal vhodný čas, aby si Ralgha uvědomil svůj osud..."
Thunderbolt 300 soustava Locanda
"Vazouni vypouštějí střely, skippere." Hlas ve sluchátkách prošel kódováním, dekódováním a počítačovou rekonstrukcí, avšak Blair přesto poznal hladký, zdrženlivý tón typický pro Vagabunda. "Pořádná lízátka... to musí být ty Skokany, na které jste nás upozorňoval."
"Je na čase poskytnout jim jinou látku k přemýšlení," opáčil Blair. "Zelená peruti, proveďte plán Kladivo. Amazonko, kryjte je..."
"Rozumím," odpověděl major Berterelli profesionálně vyrovnaným tónem.
"Jdeme na to, plukovníku," ozvala se Mbutová o chviličku později. "Tak do toho, Modrá peruti, dáme to Kočičákům pořádné sežrat!"
Longbowy a Šípy se oddělily a zamířily k Thrakhathově vlajkové letounové lodi. Blair musel po spatření kilrathské flotily narychlo zimprovizovat útočný plán a plán Kladivo byl modifikace standardní taktické operace, která, jak Blair doufal, vyjde.
Hlavní zranitelnost Kilrathů spočívala v jejich lpění na vysoce organizovaném kultu vůdců na všech úrovních jejich společnosti. Na vůdce, od císaře po posledního poddůstojníka, se podřízení obraceli prakticky ohledně každého rozhodnuti, dokonce i v drobných taktických záležitostech, které by člověk automaticky řešil sám z vlastní iniciativy.

Žebříček velení v Říši sice umožňoval jistou pružnost, avšak císařský oddíl bez vůdce rychle ztrácel stabilitu.
A kilrathští velitelé si toho byli vědomi. Bojovali v bitvě se ctí, jak se slušelo na jejich rasu, nicméně si byli až příliš dobře vědomi, že potřebují ochranu.
Ohrožení Thrakhathovy vlajkové lodě tedy mohlo přilákat plnou pozornost kilrathského prince, alespoň na chvíli. Téměř jistě soustředí velké lodě, aby tomuto nebezpečí čelil, a to by Blairovi a Zlaté peruti mohlo poskytnout čas na to, aby něco podnikli s kilrathskými střelami, které se stálým zrychlením odlétaly od nepřátelské flotily. Jestli se Kilrathové soustředí na vlastní obranu, mohly by jejich střely být zranitelné.
"Zlatá peruti, zůstaňte se mnou," pokračoval Blair. "Držte se dál od těžkých kusů. jestli to půjde."
"Já jsem pro!" prohlásil Vaquero. "Čím dál, tím líp. "
Thunderbolty na plný plyn pronásledovaly kilrathské střely, avšak navzdory Blairově radě je jejich kurs vedl přímo kolem jednoho z nepřátelských torpédoborců. Na okamžik zvažoval, zda se mu nemají vyhnout velkým obloukem, ale to by kilrathské útočné salvě poskytlo příliš velký náskok. Blair usoudil, že jejich jedinou šancí je riskovat obrannou palbu velké lodě...
"Zkontrolujte si štíty, lidi," zavelel. "A nestřílejte. Naším cílem jsou střely."
"Hergot," ozval se Maniak tak tiše, že ho téměř nebylo slyšet. "Mohli jsme toho parchanta sejmout, kdyby smě chtěli... "
"Držte se programu, Maniaku," varoval ho Blair.
"Já vím, já vím," odsekl Marshall. "Přece nemůžete člověku vyčítat, že má občas nějaký sen, ne?"
Torpédoborec zahájil palbu. Z jeho věží vylétaly mohutné výboje energie. Jeden vystřel škrábl Blairovy pravoboční štíty a ukazatel stavu se rozzářil červeně, jak počítač vyhodnocoval ztráty výkonu. Nebylo by třeba mnoha takových zásahů, aby štíty vysadily a aby začalo odprýskávat pancéřování.
Největší problém však byl prostě držet řídicí páku a snažit se neuhnout. Všechny nervy a svaly v něm chtěly něco podniknout, cokoliv, avšak Blair se donutil pevně držet kurs. Doufal, že ostatní budou následovat jeho vedení.
"Trefili mě! Trefili mě!" To byl Bestie Jager. "Přímý zásah do příďových štítů. Generátor je přetížený... "
"Vydrž, parťáku," řekla Kobra. Dnes opět letěla jako jeho číslo. "Trochu couvni. Já se zařadím před tebe." Blair mrkl na taktický displej a viděl, že poručík jedná podle svých slov a vklouzla se svým Thunderboltem před Jágrův. Mohla tak absorbovat alespoň část energie, která na něho nyní směřovala... nicméně udržovat tak těsnou formaci byl nebezpečný tah.
"V jakém jste stavu. Bestie?" zeptal se.
"Příďový generátor štítů mimo provoz, plukovníku," hlásil už klidněji Jager. "Ale už přenastavuji systém. Bude to provizorium, ale štíty dostanu zpátky nahoru. "
"Můžete se vrátit...""
"Ani náhodou, plukovníku. To vydrží-"
"Ten parchant pořád střílí, " poznamenal Maniak. "Málem mi popálil křídla. Strašně rád bych si na něm smlsl."
"Maniaku, jestli vyřídíme ty střely, osobně vám zaruču-ji, že se vrátíme a tomu Kočičákovi připálíme vousy," slíbil mu Blair. "Nějaké další škody?"
Nebyly žádné. Nyní už minuli hlavní palebné pásmo torpédoborce. třebaže je stále mohlo najít pár zbloudilých výstřelů. Ale to nejhorší měli za sebou...
Samozřejmě kromě zastavení těch střel.

Vlajkový můstek, KIS Hvar'kann soustava Locanda

"Stopař je uvnitř stáda, lorde princi. Jejich bombardéry poškodily příďové štíty a vyřadily hlavní výmetnici střel."
"Lidé jsou kořist, ne predátoři," zavrčel Thrakhath. Nelíbilo se mu, jak Melek začínal pohlížet na nepřítele. Respekt nebo obdiv byla pocta vyhrazená pouze predátorům a pozemšťané tohoto zařazení nedosahovali bez ohledu na to, jak tvrdě bojovali, aby unikli císařským drápům a tesákům.
"Možná ne," řekl Melek téměř mírně. "Ale v tomto okamžiku je ta kořist nebezpečná. Hrozbu pro vlajkovou loď nemůžeme ignorovat, lorde princi. A to není jediný problém..."
"Úspěch lidí nepotrvá dlouho," opáčil Thrakhath. "Je jich příliš málo, než aby se vypořádali se všemi našimi loděmi. Zejména až vyšleme všechny stíhačky."
"Útoky na vlajkovou loď mohou být určeny jen k odvedení pozornosti, lorde princi. Pozemšťané útočí naoko a hrozí, ale nenapadají nás nijak důrazně. Ani se příliš neženou po našich stíhačkách. Zničili jsme dvě střední stíhačky a jeden bombardér a další jsou poškozené. Ale jedna z jejich perutí pronásleduje salvu střel. Jestli je dokáží dostihnout, celý plán bude k ničemu. Měli bychom zvážit, zda nemáme vyslat další stíhačky, aby kryly úder střelami."
"Ne, Meleku," řekl Thrakhath po chvíli. "Ne. Rudé tesáky na to budou stačit. Ostatní stíhačky zůstanou zde, aby kryly flotilu. A aby ohrozily letounovou loď Konfederace, jakmile přeruší útok na naši flotilu."
"Jak poroučíte, lorde princi," podvolil se Melek. Nicméně Thrakhath měl za to, že v hlase svého poddaného rozeznává nesouhlasný podtón. S tím se bude muset jednou vypořádat, aby to nepřerostlo v otevřenou vzpouru.
Byla by opravdu škoda, kdyby ho Thrakhath nakonec musel odstranit. Melek byl příliš užitečný podřízený, než aby se ho lehkovážně zbavoval.

Thunderbolt 300 soustava Locanda

"Neztraťte je z očí," odříkával Blair skrze zaťaté zuby. "Neztraťte je z očí..."

Na jeho krátkodosahovém skeneru zazářil shluk kilrathských střel, které lidé stále pronásledovali, nyní téměř na dostřel. A pak zase zmizely, jak se zamaskovaly, stejně neviditelné pro elektronické přístroje i pro prosté oko. Bylo to deprimující pronásledování, když naprosto netušili, kdy se cíle mohou zviditelnit nebo kam je mohou zavést v zásadě náhodné změny kursu. Avšak trpělivost a trocha štěstí by stále měly k zastavení kilrathských bojových hlavic stačit... pokud lidé udrží Skokany v dohledu. Pokud některé z nich stíhačům Konfederace uniknou, vystopovat je později bude prakticky nemožné.
"Hobbesi, vy a Blesk se přilepíte na tyhle kamarádíčky," zavelel Blair prostřednictvím taktického kanálu. "Držte se u nich, dokud je nevypráskáte, a dejte nám vědět, kdyby vám nějaký unikl. Pokud možno šetřete řízenými střelami... můžete později narazit na houževnatější protivníky." Odmlčel se. "Ostatní zůstanou se mnou. Budeme pronásledovat další salvu, zatímco se Hobbes bude bavit tady. Palte na jakýkoliv cíl, který se vám naskytne, ale jen paprskovými zbraněmi... a neodchylujte se od trasy. Jdeme na to!"

Kosmoplán Vůdce Rudého tesáku soustava Locanda

Kapitán letky Graldak nar Sutaghi rozlétl svou stíhací Strachu na plný výkon a prohlížel si výmluvné jiskřičky na senzorové obrazovce. Pozemšťané byli nyní mezi střelami a začínali po nich střílet, jak se Vrag'čathy objevovaly a zase ztrácely z dohledu, aby umožnily svým počítačům úpravy kursu za letu. Graldakovým bojovníkům nadešel čas, aby dali vědět o své přítomnosti.
Se dvěma osmicemi stíhaček pod svým velením přečísloval pozemšťany s pouhými osmi a dvěma Thunderbolty. Ale nebyla to příliš výrazná převaha. Kdyby tak princ Thrakhath přidělil střelám další stíhací podporu! Ale ten se místo toho rozhodl ponechat si hlavní část císařských stíhaček k obraně vlajkové lodi, třebaže i poloslepý čarnah by viděl, že lidský útok je pouhá finta, která má zadržet císařské síly u flotily, zatímco se lidé budou snažit odvrátit střely.
Thrakhathovi by patřilo, aby mu loď zničili, pomyslel si Graldak. Princ a jeho napůl senilní dědeček neudělali správně nic od chvíle, kdy válka s pozemšťany vůbec začala. Dnes byl v Říši cítit zvedající se neklid, první náznak změny větru. Kdyby železné sevření pařátů císařského rodu jen na okamžik povolilo, klany by povstaly a smetly by jej. Potom by Říše mohla ukončit tuto bezvýslednou válku s lidmi a uznat je za predátory, místo aby je jako Thrakhath dál považovala za kořist.
Jenže zatím válka ještě pokračovala a Graldak musel dostát své povinnosti a cti.
"Vůdce Rudého tesáku peruti Lesklého drápu," řekl Graldak hlasitě. "Odmaskujte se a napadněte pozemšťany. Čest boje náleží nyní vám."
Stíhačky Lesklého drápu budou konfederačním Thunderboltům rovnocenným soupeřem, zejména když budou mít na své straně moment překvapení. Zdrží lidi přinejmenším několik kritických minut a poskytnou ostatním salvám střel čas na to, aby ulétly dál. Jakmile se octnou pár tisíc oktomaká od konfederačních stíhaček, bude ještě obtížnější je odhalit.
A zatím se peruť Rudého tesáku bude držet stranou boje, dokud Graldak nebude mít jasno, jak nejlépe zasáhnout. Konec konců, nejen střely se mohly schovat pomocí maskování.

KAPITOLA TŘINÁCTÁ

Thunderbolt 300 soustava Locanda

"Máme společnost, plukovníku. Napočítal jsem osm cílů na střetném kursu, azimut nula jedna šest na tři pět osm."
Na Blairově průhledovém displeji se rozsvítila zaměřovači mřížka a plukovník vrhl pohled na displej údajů o cíli ještě dřív, než k němu slova Žuly úplně pronikla. Cíle...? Kde se tady berou?
Odpověď mu vykouzlila v žaludku kus ledu. Počítač zobrazil nákres nejbližšího cíle, asymetrického a s vyčnívajícími rohy, které mu dodávaly cizího, hrozivého vzhledu. Blair poznal tu konstrukci ještě dřív. než se objevil její název a v duchu zaklel. Měl si hned uvědomit, proti čemu stojí.
Stíhačky Stracha.
Byly v kilrathském arsenálu dosud poměrně vzácné. Šlo o moderní kosmickou stíhačku na samé hranici výkonnosti kilrathské techniky. Rozvědka jim dala přezdívku "Maskované kočky" ještě dřív, než se s nimi lidé skutečně utkali v boji, a to jméno jim dokonale sedělo. Byly zkonstruovány k nepozorované činnosti, měly jednoduché a čisté tvary, které rozptylovaly záření většiny skenovacích systémů, a trup pokrytý materiály, které zkreslovaly údaje senzorů.
A co bylo nejhorší, nesly maskovací zařízení, které dokázalo zastřít plavidlo před jakoukoliv detekcí, alespoň po jistou dobu. Na rozdíl od střel Skokan však nepotřebovaly vypínat maskování při navigační kontrole.
Nové Excalibury, nad kterými se Ráchel Coriolisová rozplývala před několika týdny, byly zkonstruovány pro použití upravené pozemské verze ukořistěného kilrathského maskovacího zařízení, avšak Excalibury se dosud sériově nevyráběly. Strachy ano. A právě nyní se nacházely zde, v soustavě Locanda.
"Vidím je, Žulo," potvrdil Blair hlášení svého čísla. "Doprovod, který nás má odlákat od střel."
"Těžko si jich můžeme nevšímat," prohlásila Zula. "Když tolik touží si s námi pokecat..."
Neodpověděl jí. "Maniaku, Kobro, napadněte doprovodné stíhačky. Čísla, zůstaňte s veliteli dvojic. Ostatní zůstaňte na kursu a bojujte, jen když budete muset."
"Trsáme v rytmu rock'n'rollu!" zahulákal Marshall. "Poleť, Sandy, naučíme ty koťátka pár novejch pilotních triků!"
"Jdeme na to," dodala Kobra o okamžik později.
Čtyři Thunderbolty se oddělily od formace, Maniak a Sandman doleva, Kobra a Bestie doprava a rozestoupily se, aby

se střetly s přilétajícími kilrathskými stroji. Blair doufal, že se jeho lidé s dvojnásobnou přesilou dokáží vypořádat.
Na pronásledování kilrathských střel tak zbyly čtyři konfederační stíhačky. A jestli jediná střela pronikne...
Blair tu myšlenku vytěsnil z hlavy. Teď si nemohl dovolit pochybovat.
"Na, čičičiči, " popichoval Maniak. "Pojď si pro žrádlo!"
Když Thunderbolty prolétaly středem nepřátelské perutě, stále udržovaly formaci. Blairův zaměřovači počítač vybral nejbližší stíhačku a zacílil na ni. Když se na průhledovém displeji rozsvítil záměrný kříž, Blair stiskl spoušť laserů. Energetické paprsky se zabodávaly do kilrathského letounu, avšak nestačily na to, aby pronikly štíty. Vteřinku nato však vypálila Žula. Ostřelovaný stroj se pokusil vykličkovat mimo palebné pole, avšak pozdě. Lasery Žuly se prodraly štítem, pancířem i trupem a Stracha vybuchla.
"Jedenadvacet!" vykřikla Žula. Znělo to vzrušeně a dychtivě. "Díky, že jste mi ho načal, plukovníku!"
"Rádo se stalo, poručíku," odpověděl Blair. "Jenom si pamatujte, že máte zachovat rozvahu. Udržujte si chladnou hlavu."
Nalevo zaplál další výbuch, kde Vagabund zaznamenal sestřel. Hobbes a Blesk se při pronásledování střel mezitím rozdělili. Čtyři zbývající Thunderbolty zmenšujícího se Blairova svazu se řítily kupředu a předlétly dalšího Skokana, kterého se podařilo zasáhnout Vaquerovi i Blairovi. Sice nevybuchl, avšak Blairův zaměřovači počítač ohlásil rozsáhlé poškození naváděcí soustavy a řídicích trysek. Tak bylo prakticky jisté, že střela mine cíl.
Nemusí své cíle zničit, stačí je zneškodnit. Další výhoda, třebaže nepatrná.
Stále potřebovali každou výhodu, kterou se jim jen podaří získat.
Thunderbolt 308 soustava Locanda
"Pozor. Bestie, máš jednoho za ocasem!" Poručík Laurel Buckleyová spolkla zaklení a stočila stíhačku, aby pomohla Jagrovi. Prakticky od okamžiku, kdy se Kilrathové octli na dostřel, začali tvrdě dotírat a jejich stíhačky se hemžily kolem přečíslených lidí jako rozzuření sršni. Strachy byly nebezpečnými soupeři, už když byly síly vyrovnané. Když měly na své straně početní převahu, byly smrtonosné.
Avšak čtyři Thunderbolty je mohly na chvíli zaměstnat a poskytnout tak Blairovi čas, který potřeboval. Kobra se nakrátko přistihla při úvahách, jestli se plukovník rozhodl poslat proti doprovodu ji a Maniaka proto, aby se zbavil pilotů, kterým věřil nejméně. Celý wing věděl, jaké pocity Blair chová k Marshallovi... a měla podezření, že stejný názor má i na ni po oněch hádkách ohledně Ralghy a Žuly.
A Jagrova stíhačka byla jediná, kterou poškodila palba torpédoborce. Že by ho nechal vzadu jako návnadu, protože i jeho považoval za postradatelného?
Na druhou stranu nechával se svým drahocenným kilrathským přítelíčkem létat Dillona, kterého všichni považovali za budižkničemu.
Ne, Blair jí nepřipadal jako člověk, který by si svá taktická rozhodnutí nechal diktovat osobními pocity. Nejspíš usoudil, že ona a Maniak se lépe osvědčí v hromadném souboji ve volném stylu než při pronásledování a likvidaci útočných projektilů. Čtyři Thunderbolty proti osmi Strachám - vlastně už jen šesti, poté co Žula a Maniak vyřídili po jednom - to byla situace, která vyžadovala agresivní pilotáž. A to byla věc, která Kobře Buckleyové šla.
"Drž to rovně. Bestie," řekla a srovnala svou stíhačku za Jagrovou. "Rovně... a zatoč doleva! Doleva!" Současně s výkřikem stiskla spoušť.
Jager strhl stroj ostře doleva, potom zpět doprava a zapnul brzdicí motory. Stracha, bičovaná Kobřinými paprskovými zbraněmi, se mihla kolem Jagrova Thunderboltu a ten zahájil palbu na odkrytou záď, kde se štíty dosud mihotaly po prudkém útoku Buckleyové.
Chviličku se nedělo nic. Potom se štíty zhroutily a Jagrovy lasery se prodraly pancířem. Jeden výstřel pronikl do energetické jednotky a Stracha vybuchla.
"Skvělá rána, parťáku!" zašklebila se Kobra.
"Ty's mi ho nachystala," odpověděl Jager. " Už nám jich zbývá jenom pět!"
"Čtyři!" vmísil se do hovoru Maniak. "Já už jsem ty parchanty dostal dva. Pojďte se, vy dva, přidat k mejdanu! Je tady spousta kočičích prdýlek k nakopnutí pro každýho!"
"Blíží se dva další. Kobro," oznámil Jager. "Zepředu shora... do hajzlu! Už se mi zase poděláva generátor štítů!"
"Stáhni se, Bestie, nech mě, ať..."
Obě Strachy se vrhly dolů a soustředily palbu na Jágrův Thunderbolt. Do stíhačky se zatínal zásah za zásahem. Snažil se uhnout, avšak Buckleyová viděla, že už je příliš pozdě. Příďový štít vysadil...
A vzápětí bylo po všem. Jagrovu stíhačku spolkla ohnivá koule tak jasná, že počítač na okamžik zapojil polarizátory, aby ochránil její zrak. Když zase prozřela, zbýval ze stroje Helmuta Jagra už jen rychle se rozpínající oblak pokroucených a ožehnutých kovových úlomků.
Sotva dokázala uvěřit, že se to seběhlo tak náhle. V jednu chvíli tam Jager byl... a teď nikde nic. Vrátilo ji to zpět do hrůz kilrathského pracovního tábora, ke strážím, které zabíjely otroky bez výstrahy, a k lidem, které znala a kteří nadobro zmizeli uprostřed noci. Kočičáci byli stále stejní, vždycky zabíjeli bez výstrahy a bez milosti a měli potěšení ze smrti, strachu a bolesti...
"Hajzlové!" zaječela, spustila přídavné spalování, vrhla se proti nejbližší Straše a zahájila palbu ze všech energetických zbraní naráz. "Zasraní kočičí hajzlove! Všechny vás uvidím v pekle!"
Vůdce úderu soustava Locanda
Když čtyři konfederační stíhačky uháněly rostoucí rychlostí pryč z rozvíjející se bitvy, Graldak nar Sutaghi vycenil tesáky. Nu, lidský velitel útoku ví, jak se má lovit, pomyslel si zachmuřeně. Princ Thrakhath veliteli tohoto lidského wingu udělil jméno: Tygří srdce. Dnes ten člověk dostál cti svého jména díky houževnatosti, s níž se dral za splněním úkolu navzdory všem překážkám, které mu Říše postavila do cesty.

Uvědomuje si Thrakhath, co je tenhle opičák za válečníka? Princ právě neproslul tím, že by si vysoko cenil svých lidských nepřátel, ba ani těch, kteří obdrželi kilrathské vendetové jméno.
Ale na tom teď nezáleží. Jediná věc, která se v této chvíli počítá, je vítězství a to má Graldak téměř v tlapách. Pozemšťanům se podařilo zničit dvě ze čtyř salv střel a téměř dostihli třetí. Jenže dál se nedostanou.
"Peruti Rudého tesáku," řekl nahlas a ucítil, jak mu žilami začala kolovat bojechtivost. "Odmaskujte se a útočte podle vlastního uvážení."

Thunderbolt 300 soustava Locanda

"Setřepte je ze mně! Setřepte je ze mně!" zněl v Blairových sluchátkách naléhavě Vaquerův hlas. "Kde, sakra, jsi, Vagabunde?"
"Ještě chviličku vydrž, " odpověděl čínský pilot. "Kavalerie už je na cestě."
Blair násilím odvrátil pozornost ke svému průhledovému displeji, neboť se na něho s blýskajícími zbraněmi vrhala Stracha. Tato poslední várka nepřátelských stíhaček se vynořila z ničeho nic, osm proti jeho čtyřem, a lidé nyní bojovali o život. I ve chvíli, kdy strhl Thunderbolt do ostré úhybné zatáčky s vysokým přetížením, byl částí mysli u zcela jiného úseku bitvy... a u hodin. Každá uplynulá vteřina odváděla poslední salvu kilrathských střel dál od konfederačních stíhaček a dovolovala jim rozptylovat se od sebe. Zanedlouho bude prakticky nemožné je odhalit, i kdyby nebyly maskované.
Vedl Strachu v zaměřovači a čekal s palbou na vhodný okamžik. Pak se kolem prosmýkla Žula, její lasery dštily oheň a bubnovaly do štítů protivníkova letounu. Blair se k té palebné přehradě připojil a Stracha se rozlétla na kousky.
"Dvacet dva, poručíku," poznamenal suše.
"Ne, pane, tenhle byl váš. Já jsem ho jen načala." Znělo to, jako by Žula byla stejně unavená jako on.
"To si povíme, až se vrátíme na starou Vic," řekl a snažil se, aby to znělo povzbudivé. Žula dnes na čísle odvedla kus poctivé práce. Držela se ve formaci, neustále ho podporovala, ani jednou se nezapomněla a nepodlehla pokušení. Od toho prvního zásahu nedosáhla čistého vítězství, avšak nezdálo se, že by litovala promarněných šancí na dosažení dalších bodů ve své honbě za odvetou. Po tomhle už o ní nebudu pochybovat, řekl si a obrátil pozornost zpět k displejům senzorů. "Hledám nové cíle."
Před nimi se nacházely čtyři další Strachy.
"Všichni připraveni na další rvačku?" zeptal se. "Cíle nízko na jedenácti hodinách. Na ně!"
Čtyři Thunderbolty se semkly do těsné formace a vrhly se na nejnovější cíle. Strachy okamžitě zrušily formaci a nečekaly na obvyklé kolečko individuálních ztečí, kterým se boj s Kilrathy obvykle vyznačoval. Jejich velitel musí být sakra dobrý, pomyslel si Blair.
"Vaquero, Vagabunde, prožeňte tyhle čtyři," zavolal Blair. "Já se chci pokusit o zbylé střely. Držíte se mě. Žulo?"
"Jako klíště, plukovníku," sdělila mu.
Odvalil se doleva a zvýšil tah. Žula ho následovala v těsné blízkosti. Oba zbylé Thunderbolty se vrhly střemhlav po Strachách, avšak tihle kilrathští piloti na vějičku přímého boje neskočili. Blair spatřil, jak symboly na jeho skeneru zablikaly a zhasly, jak Strachy opět zapojily maskování. V duchu zaklel.
"Mějte oči na stopkách, lidi," řekl do vysílačky. "Vrátí se. Vsaďte se."
A náhle tu skutečně byly, alespoň dvě. Párek kilrathských stíhaček se mu zhmotnil přímo za ocasem, odpálil střely a znovu zmizel z dohledu. Blair vypustil klamný cíl, ostře zahnul a pocítil známý příval adrenalinu v krvi. Jedna z nepřátelských střel zachytila klamný cil a zaměřila se na něj, ale druhá se elektronickou signaturou ošálit nenechala a dál se hnala za Thunderboltem. Blair znovu ostře změnil kurs zpátky do dráhy klamného cíle. Načasování bude opravdu o chlup...
Jeho stíhačka se mihla kolem kilrathských střel jen pár vteřin předtím, než kilrathská bojová hlavice explodovala. Výbuch se za ním rozzářil jako nepravý úsvit. Indikátory štítů zaznamenaly značnou stratu energie, ale ani zdaleka ne takovou, jaká by nastala, kdyby štíty absorbovaly plnou sílu výbuchu. Nato zkontroloval obrazovky a vydechl úlevou. Exploze zničila druhou nepřátelskou střelu.
Pak se v zorném poli objevila další Stracha a vypálila na něho paprsky i střely přímo zepředu. Blair opětoval palbu a jen několik vteřin nato se k potyčce připojila Žula se všemi zbraněmi planoucími. Právě v okamžiku, kdy Blairovy příďové štíty spadly na nulu, Stracha vybuchla ve velkolepou ohnivou kouli. Blair zaslechl, jak Žula výská. Vzápětí se připojili i Vaquero a Vagabund, kteří ohlašovali další sestřel.
"Zbylí dva utíkají!" křikl Vaquero, všechny projevy mírumilovného hudebníka ty tam. "Vypadá to, jako by ten-tokrát dostali opravdovou lekci! "
"Povolení pronásledovat, pane?" ozvala se Žula.
"Negativní!" štěkl. "V žádném případě! Musíme vystopovat ty střely! Sledujte skenery, lidi. Hned!"
Ale už bylo příliš pozdě. Jeho senzory až k hranici maximálního dosahu neukazovaly nic jiného než trosky a volný prostor. Zbývající Skokany, nejméně pět střel, byly pryč.
Blair zíral na prázdné obrazovky, neschopný se smířit s tím, co mu ukazovaly. Už byli tak zatraceně blízko.

Vlajkový můstek, KIS Hvar'kann soustava Locanda

"Hlášení, lorde, princi."
"Co máte, Meleku?" Thrakhath se naklonil v křesle kupředu, aby upřel pohled na mohutnou postavu služebníka.
"Strachy zmátly konfederační Thunderbolty, lorde princi." Melek se odmlčel. "Zbývající střely jsou stále na cestě a je

nanejvýš nepravděpodobné, že by je lidé ještě zachytili. Kolonie nepřežije."
Thrakhath vycenil tesáky. "Výborně. Pak jsme tedy udělali, kvůli čemu jsme sem přiletěli. Tohle lidi určitě pobídne k ukvapenému pokusu o odvetu." Sotva dokázal skrýt potěšení, které seho zmocnilo. Tohle je první krok k ukončení té dlouhé války. "Flotila nechť ustane v boji a nasadí kurs k přeskokovému bodu do soustavy Ariel. Necháme pozemšťany, ať se věnují své... državě. Ať si sami rozhodnou, jestli je potěšila cena, kterou zaplatili za to, že nás odehnali od své kolonie."
"Lorde princi..., mnoho stíhaček je poškozených a má málo paliva. Strachy se nacházejí na hranici svého doletu. Neměli bychom je nejprve obletět a posbírat?" Melek se tvářil téměř vyzývavě.
"Lidská reakce je nepředvídatelná, Meleku. Jakmile si uvědomí, že jediné, co jim zbylo, je pomsta, mohou vypravit odvetný úder. Nesmíme příliš dlouho otálet. Všechny stíhačky, které jsou schopné se vrátit, ať tak učiní, ale na loudaly nebudeme čekat." Thrakhath se odmlčel. "Můžete nařídit tankerům, aby jim doplnily palivo, jestli si přejete. Proveďte mé rozkazy... ihned."

Thunderbolt 300 soustava Locanda

"Panebože, plukovníku, co teď budeme dělat?" Žule se třásl hlas, ať už vyčerpáním, šokem nebo zklamáním. To Blair nedokázal rozeznat. "Jsou... pryč."
"Uděláme, co ještě můžeme," řekl a ze všech sil potlačoval zoufalství ve vlastním hlase. "A budeme se modlit, aby místní obrana uvnitř soustavy zpozorovala to svinstvo dřív, než nadělá v kolonii nějakou škodu..."
"Napočítal jsem jich celkem pět, plukovníku," ozval se Vaquero. "Nemohli bychom pokrýt příletové trasy a sejmout je dřív, než se dostanou k planetě?"
"Můžeme to zkusit," přisvědčil Blair.
"Takže... zamíříme domů, skippere?" zeptal se Vaquero.
"Ale... co kolonie?" žadonila Žula. "Nemůžeme se jen tak vrátit. Musíme ty střely zastavit!"
"Uděláme, co bude v našich silách, poručíku," slíbil Blair. "Rozestoupíme se, budeme pokračovat v lovu a požádáme Victory o doplnění paliva. Domobrana a případné další lodě, které jsou blíž Čtyřce, mohou hledat také. Jenže těžko můžeme vystopovat něco, co nevidíme. A v tomhle ohledu si nedělám příliš velké naděje."

KAPITOLA ČTRNÁCTÁ

Thunderbolt 300 soustava Locanda

"Podle posledního hlášení se Kilrathové soustřeďují kolem přeskokového bodu k Arielu. Vypadá to, že ustupují. Ani se neobtěžují posbírat všechny své stíhačky. Než bude po všem, nejspíš ještě pár těch parchantů osolíme."
Blaira v dané chvíli Kilrathové obzvlášť nezajímali. Měl jiné starosti. "Nějaké zprávy o situaci na Čtyřce, poručíku?"
"Nevypadá to dobře, pane," pravil Rollins ztěžka. "Hlášení z kolonie říká, že proniklo nejméně pět střel. Byly nastavené na výbuch vysoko v atmosféře, takže pozemní obrana neměla šanci na ně ani vystřelit. Ještě chvíli nebudeme vědět, jestli je pandemie tak zlá, jak všichni tvrdí, ale... no, jak říkám, nevypadá to dobře."
"Rozumím, Victory. Ovčák konec." Blair pomalu pokyvoval hlavou. Zhruba takové zprávy očekával, přesto nebylo snadné je strávit. Pět kilrathských bojových hlavic vybuchlo vysoko nad povrchem koloniálního světa... to zajistí rychlé rozšíření uměle vytvořené nemoci, kterou nesly. Nebude trvat dlouho, než se účinky útoku projeví, Locanda IV už je prakticky mrtvá a může za to Maverick Blair, velký pilot a válečný hrdina. Člověk, který selhal...
Donutil se odsunout tu myšlenku stranou a soustředil se na řízení. Blairův Thunderbolt prošel tím dlouhým bojem jen s malými škodami, nicméně měl potíže s řídicími motory na levoboku a počítač nedokázal přepojit obvody do spolehlivější sítě.
Nacházeli se blízko původních souřadnic kilrathské flotily, která naštěstí letěla plnou rychlostí k blízkému přeskokovému bodu. Modrá a Zelená peruť se po dlouhé diverzní akci proti Thrakhathově vlajkové lodi vrátily na Victory. Zlatá peruť však zůstala venku a hledala ztracenou ovečku.
Ač to bylo neuvěřitelné, byla jako zničená v boji potvrzena pouze Jagrova stíhačka, třebaže několik dalších bylo v hrozivém stavu. Jak ještě dokázal létat Hobbes, byla čirá záhada, a Vaquerovi se při posledním boji proti Strachám přetížily zbraňové systémy. Avšak jeden z Thunderboltů byl pohřešován a Blair nařídil Zlaté peruti, aby se rozptýlila a pátrala po pohřešovaném muži... nebo po nějakých známkách jeho osudu.
Poručík Alexander Sanders, volací znak Sandman... Blair ho vlastně doopravdy neznal. Během současných operací sloužil jako Maniakovo číslo a trávil s Marshallem většinu hodin po službě. Třebaže Blairovi vždycky připadal jako Maniakův dokonalý protiklad - klidný, spolehlivý, oddaný - byli Sanders a Marshall nejen členy dvojice, ale i dobří přátelé. A v důsledku nepřátelství, které plukovníka a majora rozdělovalo, se ani Blair, ani poručík necítili v přítomnosti toho druhého dobře.
Teď to vypadalo, že Blair ani nedostane šanci toho člověka poznat. Maniak se od svého čísla oddělil během boje s kilrathskou doprovodnou perutí v době, kdy se Kobra musela o sebe postarat sama po Jagrově smrti, takže Sandmana nikdo neviděl bojovat. Mohl být zničen, nebo jen poškozen a zůstat bez pohonu viset v prostoru... nebo se mohl ze své stíhačky katapultovat. Dokud nebudou mít jistotu, musí hledat.
Na setkání s perutí dorazil cisternový člun z Victory, naplnil jim nádrže po okraj a nyní osm zbývajících stíhaček vytvořilo široký pátrací útvar a pročesávalo prostor, aby našly nějaké stopy po ztraceném pilotovi. Byli od sebe

vzdáleni na dosah senzorů a spojové kanály byly ponejvíce tiché. Všichni věděli, že se akce nezdařila. Byli vyčerpáni hodinami nepřetržitého stresu a napětí, proloženého větší dávkou bojů, než kdokoliv z nich zažil za dlouhý, předlouhý čas.
"Špatné zprávy, plukovníku," přerušila jeho rozjímání Kobra. "Mám tady pole trosek. Výsledky analýzy materiálu odpovídají trupovému pancéřování Thunderboltu... Musí patřit Sandymu."
"Víte určité, že to není kus Jagrova letounu?"
" Určité není, pane. Moc daleko od místa, kde to Bestie koupil."
"Spusťte podrobný sken. Kobro. Jestli je někde poblíž záchranná kapsle, najděte ji."
"Pokusím se, pane, ale znáte Kočičáky. Jestli zpozorují pilota, který se katapultoval, bud ho odstřelí na místě, nebo si ho paprskem přitáhnou k výslechu a pro loveckou zábavu lodní smetánky."
"Přesto to prověřte, poručíku. Jestli je vůbec nějaká šance, že Sandman je ještě naživu, chci ho najít." Blair se odmlčel. "Všem stíhačkám od Ovčáka. Sleťte se na Kobřin maják a soustřeďte pátrání do okolí."
Stočil svůj stroj a zvýšil tah. Kobra měla samozřejmě pravdu. Nepříznivých okolností bylo příliš mnoho, než aby si na nalezení Sanderse živého vsadil někdo jiný než zaslepený optimista, ale musí to zkusit.
V porovnání s jeho neúspěchem při obraně kolonie to bylo žalostné gesto, ale bylo to to jediné, co mohl v tuto chvíli udělat.

Můstek, TCS Victory soustava Locanda

"Blížíme se k pátrací oblasti Zlaté perutě, pane."
"Výborně, pane DuBoisi," vzal Eisen na vědomí kormidelníkovo hlášení. "Udržujte současnou pozici. Senzory na plný rozsah. Pomůžeme plukovníkovi hledat jeho člověka. Nějaké zprávy, poručíku Rollinsi?"
"Od Zlaté perutě nic, pane," obrátil se Rollins se svým křeslem tak, aby byl čelem ke kapitánovi. "Coventry aktualizuje údaje o kilrathské flotile. Několik z jejich lodí už provedlo přeskok, ale vypadá to, že Sar'hrai vyčkává. Nejspíš aby posbírala opozdilce z úderu stíhaček. Kdybychom si přibrali Coventry, pane, mohli bychom jim uštědřit pár..."
"Tohle je letounová loď, ne bitevní, poručíku," usadil ho Eisen. "A navíc letounová loď s wingem, který nejspíš hezkou chvíli nebude schopen vypravit údernou akci. A takhle blízko přeskokového bodu vždycky riskujete, že na vás něco vyskočí ve chvíli, kdy to nejméně čekáte."
"Ano, pane." odpověděl Rollins. Znělo to zklamaně.
"Podívejte, já vím, jak se všichni cítí. Kočičáci prorazili obranu a kolonie nejspíš... má problémy. Chcete jim to oplatit. Já také, věřte mi. Ale nemá smysl přidávat k jedné tragédii ještě druhou. Loďstvo Konfederace si nemůže dovolit ztrácet lodě zbytečnými gesty, a takové přesně bychom udělali, kdybychom se pokoušeli dostat Sar'hrai."
Jsou to ta správná slova, řekl si Eisen. Jenže se mu ani trochu nelíbila.
"Kapitáne?" To byl Tanaka, důstojník od senzorů. "Pane, zachycuji v pátrací oblasti jen sedm stíhaček. Mělo by jich být osm..."
"Co se, sakra, zase... ?" ulevil si Eisen. "Najděte tu chybějící stíhačku. A Rollinsi... navažte spojení a řekněte Blairovi, že je na čase udělat prezenci!"

Thunderbolt 300 soustava Locanda

"Senzory to potvrzují, plukovníku. Poručík Petersová neuposlechla vašeho rozkazu semknout pátrací útvar. Místo toho zamířila pryč k přeskokovému bodu do Arielu. "
"Kruci..." Blair kletbu nedořekl. "Musela poslouchat na komunikačním kanálu, když jste mě informoval o nepřátelských pohybech, a rozhodla se, že si vyrovná ještě pár účtů s kilrathskými stíhačkami, které podle vás pravděpodobně zůstaly vzadu."
Měl na Žulu dávat lepší pozor, řekl si vztekle a hořce. Po celý průběh boje se chovala jako vzorové číslo, jenže pro ni muselo být hrozné, když viděla, jak těch posledních pár smrtonosných střel uniká, aby zasáhlo kolonii.
Její domovský svět...
Stačil jí už jen jeden sestřel k tomu, aby vyrovnala skóre pomsty za svého bratra. Pak jí zbývalo ještě téměř šedesát dalších za otce. Jenže kolik Kilrathů by Žula musela zabít, aby pomstila obyvatelstvo celé jedné planety?
"Plukovníku, " ozval se z vysílačky Eisen. "Přeskokový bod stále kryje kilrathská letounová loď. Pravděpodobně také nějaké nepoškozené stíhačky. Ta vaše poručík Petersová míří přímo na jatka a neodpovídá na rozkazy k návratu. Můžete ji nějak zastavit?" Kapitán se na několik vteřin odmlčel. "Je to na vás, Blaire."
Ten hleděl na Eisenův obraz na obrazovce komunikátoru a hlavou mu o překot uháněly myšlenky. Žula má obrovský náskok a než on stihne zorganizovat nějakou záchrannou akci, může už být po ní. Zlatá peruť byla pošramocená a vyčerpaná, zbývalo jí jen málo řízených střel a všechny Thunderbolty byly nějak poškozené. Zdravý rozum diktoval, aby neriskovali další ztráty a nechali Žulu udělat její poslední sebevražedné gesto. Jakkoliv mohla být Robin Petersová rozčilená, hlupák nebyla. Jenom nechtěla padnout bez boje.
Jenže tu byla i jiná část Blairovy osobnosti, která se jí nechtěla vzdát. Tatáž část, která prodlužovala pátrání po Sandmanovi. Dobří piloti se nevzdávají svých druhů, zejména pak svých čísel.
"Poletím za ní, pane," řekl posléze. "Uvidíme, jestli něco zmůžu."
Eisen neodpověděl hned. "Rozumím, plukovníku, " řekl posléze. "A... hodně štěstí."
"Tady Ovčák," řekl Blair ostřeji než předtím. "Kdyby se Sanders stihl katapultovat, už bychom ho museli najít. Balíme to, lidi. Hobbesi, odveď je zpátky na palubu. Já letím za Žulou."

"Příteli, nemůžete letět sám... " namítl Hobbes
"Letím s vámi, plukovníku," přehlušila Ralghův tichy hlas Kobra. "Jdeme na to!"
"Jdu na to sám," pravil Blair pevně. "To je přímý rozkaz. Všechny stíhačky se vrátí na Victory, jeden vzbouřený pilot za den stačí."
"Ale..." Kobra promluvila takovým tónem, jako by chtěla rozpoutat další válku.
"Řekl jsem že to je přímý rozkaz." Blair se odmlčel. "Nicméně... Kobro, vy a Vagabund jste hned po mně nejméně poškození. Přistaňte, nechte mechaniky zazáplatovat nejnutnější věci a doplňte výzbroj a palivo. Nechte připravit další cisternový člun a doprovoďte jej směrem k přeskokovému bodu do Arielu. Žula a já budeme potřebovat natankovat, než se vrátíme."
"Jestli se vrátíte," opáčil Ralgha. "Nechápu, proč to děláte, příteli. Vystavujete se nebezpečí, aniž by to mělo rozumný smysl..."
"Ona je moje číslo, Hobbesi. Musím letět. Teď splňte moje rozkazy." Rázně bouchl do tlačítka komunikátoru a přepnul navigační počítač, aby zadal kurs za Žulou.
Blair jen doufal, že nedělá stejně prázdné gesto jako ona.

Thunderbolt 305 soustava Locanda

Žula mechanicky přejížděla pohledem z panelu senzorů na displej stavu výzbroje a jen stěží si uvědomovala, co vlastně dělá. Šok z toho, co se stalo, byl jaksi nezřetelný a vzdálený, jako by sledovala jednání někoho úplně jiného. Emoce, která ji téměř přemohla, když jí došlo, že její planetu čeká pomalý a zuřivý rozsudek smrti, už nyní opadla a nahradilo ji pochmurné odhodlání.
Cítila se stejně, jako když zahynul Davie... a když ji na akademii dostihla zpráva o tátově smrti. Byl v tom zármutek i bolest, avšak přehlušovala je spalující touha jednat, udělat něco.
Musí něco udělat, přestože ví, že je to beznadějné. Její kariéra beztak nejspíš skončí, i když nezahyne v palbě, jakmile s ní Blair naváže kontakt. Neuposlechla rozkazu a nechala se pomstou opět svést od plnění úkolu, dokonce poté, co jí plukovník dal druhou šanci. Tak či onak je to nyní naposledy, co sedí v pilotní kabině a čelí Kilrathům.
Robin Petersová měla v úmyslu zazpívat svou labutí píseň.
Navigační počítač jí signalizoval, že se rychle blíží k přeskokovému bodu do soustavy Ariel. Autopilot se vzápětí vypnul a Žula se přiměla uvolnit a podvolit se rokům bojového výcviku.
Senzorový panel se zahemžil cíli.

Thunderbolt 300 soustava Locanda

"Blair volá Petersovou. Blair volá Petersovou. Odpovězte, prosím." Blair na chviličku zavřel oči, rozpolcen mezi hněv, starosti a strach. "Proboha, Žulo, ozvěte se. Odpoutejte se a padejte domů, než bude pozdě."
Avšak jeho autopilot mu napovídal, že už je nejspíš příliš pozdě. Se svým náskokem mohla dorazit do přeskokové zóny před osmi minutami a osm minut může byt v souboji celá věčnost. Podle Blairevých nejlepších odhadů byl jeho Thunderbolt ještě dvě minuty od hranice doslechu.
Provedl rychlou inventuru výzbroje. Pod křídlem mu dosud visela jedna samonaváděcí střela a obě jeho střelecké lafety byly plně nabité. Pokud ho vpředu čeká skutečný odpor, nebude to stačit, ale on neměl v úmyslu se zdržovat dlouhými souboji. Chtěl najít Žulu, pokud možno v jednom kuse, a přesvědčit ji. aby se spěšně vrátila. Snad budou mít Kilrathové dost práce s tím, jak dostat své stíhačky zpět na Sar'hrai, aby mohla provést přeskok, než aby se starali o dva bláznivé pozemšťany...
A pokud ne... nu, bylo pravděpodobné, že to v žádném případě nebude dlouhý boj.
Počítač pípl na výstrahu, vypnul autopilota a Blair se soustředil na panel senzorů, který začal registrovat cíle. Výhled kupředu nebyl právě povzbudivý.
Scéně dominovala kilrathská letounová loď, obrovská a výhružná, která visela v prostoru nedaleko přeskokového bodu. Kolem ní to kypělo aktivitou a Blaira se na okamžik zmocnil strach, že se Žula vrhla do přímého útoku na velkou loď ve statečném, nicméně naprosto marném gestu. Avšak všechny skvrnky, které postřehl, byli Kilrathové a po chvilce si uvědomil, že se hlavní shluk cílů soustředí v blízkosti letounové lodě, aby chránil přilétající stíhačky, které se snaží přistát na letové palubě Sar'hrai.
Potom zachytil Žulu. Ta vůbec neútočila na letounovou loď, nýbrž měla plné ruce práce s trojicí stíhaček Vaktoth, které ji uzavřely v klasickém kolečku: kroužily kolem jejího letounu a bez milosti ostřelovaly její štíty. Žula s Thunderboltem manévrovala s působivou obratností a nějakým způsobem sejí dařilo znovu a znovu unikat z palebné dráhy, ale přesto některé z paprsků nevyhnutelně pronikaly její obranou. Byla jen otázka času, kdy jí štíty konečně selžou a zanechají její stíhačku vystavenou plné zuřivosti kilrathského útoku.
Blair se během nepatrné chvilky zorientoval a zažehl přídavné spalování. Thunderbolt se vyřítil kupředu, jako by se nemohl dočkat boje, a během pouhých několika vteřin Blairův zaměřovači počítač označkoval jednu z těžkých stíhaček vpředu. Bude to muset vyřídit rychle, než se rozhodne zasáhnout některý z dalších císařských stíhačů.
Jeho lasery zasáhly Achillovu patu Vaktothu, místo na zádi těsně nad motory. Tam se ve struktuře štítů nacházel šev, v němž byla stíhačka při soustředěném útoku zranitelná, avšak i v tomto slabém místě byly štíty podle všech norem hrozivě silné. Lasery se sice dokázaly štítem prodrat, snad dokonce i poškodit pancéřování pod nimi, avšak neměly dost velkou časovou výdrž na to, aby jimi jeden Thunderbolt dokázal zasáhnout účinně. Obvyklou taktikou bylo přidat ještě střelu, přednostně s tepelným naváděním, která mohla vlétnout přímo do trysky hlavního motoru, dokud štíty

zůstávaly nefunkční... anebo, když nebyly po ruce střely, se spoléhalo na to, že útok dokončí číslo.
Blair se svým číslem počítat nemohl, alespoň dokud neovládne svou šílenou touhu po pomstě. Musí použít svou poslední střelu.
Za okamžik bylo po všem. Vaktoth se rozprskl do oslnivé koule. Zbylí dva kilrathští piloti opustili okruh a zamířili pryč, avšak Blair věděl, že se nechystají k útěku. Jenom se chtěli přeskupit a zhodnotit novou hrozbu.
A nejspíš zavolat posily.
"Žulo!" vykřikl. "Tohle je jediná šance, kterou budeme mít. Okamžitě se stáhněte!"
"Stáhnout se... plukovníku? Co tu děláte? Máte přece být na lodi..."
"Vy také," štěkl. "Usoudil jsem, že potřebujete osobní pozvání." Na obrazovce viděl, že oba Vaktothy opisují pomalé a široké zatáčky v opačných směrech, aby zahájily sbíhavé zteče ze dvou různých směrů. Sice nebyly patrné žádné známky toho, že by se k nim chtěli přidat jiní stíhači, ale to je jen otázka času. Pokud oba lidé nevyklidí pole, dříve nebo později se objeví kilrathské posily.
"Nechte mě tu, plukovníku. Budu krýt váš ústup. "
"Na to zapomeňte, poručíku," sdělil jí. "Já svoje čísla neopouštím... ani když ona opouštějí mne. Buď se na loď vrátíme oba, nebo ani jeden."
"Já... ano, pane." Hlas měla těžký jako z olova.
"Ti dva se rychle blíží," řekl s pohledem stále upřeným na panel senzorů. "Budeme si cestu muset vybojovat. Držte se mě, Žulo. Spoléhám na vás."
Odvalil se doleva a zrychloval směrem k jednomu ze široce rozestoupených Vaktothů. Žula se objevila kousek od konce jeho křídla. Trochu zaváhala, ale očividně ho poslechla.
Blair označil cíl na zaměřovacím počítači, ale s palbou vyčkával. Vaktoth pod záměrným křížem rostl a rýsoval se stále blíž. Zahájil palbu a výboje laserů se zakusovaly do štítů Thunderboltu v místech, kde je oslabily předchozí souboje. Pod těmito nehmatnými energetickými bariérami se nacházelo už jen slabé pancéřování, a jestli nyní selžou, bude to znamenat konec.
V posledním myslitelném okamžiku Blair prudce přitáhl řídicí páku a proklouzl pouhé metry nad kilrathským strojem. Řídícími motory strhl Thunderbolt zádí do směru letu a modlil se, aby ho ten poškozený nenechal zrovna v tuto chvíli na holičkách. Potom nasadil plný tah, aby snížil rychlost, a současně zahájil palbu z bezprostřední blízkosti. Rána za ranou bičovala zádové štíty Vaktothů, dokud lasery nevyčerpaly své zásobníky energie.
Blair znovu obrátil svůj kosmoplán a nasadil zrychlení, než kilrathský pilot zareaguje. Vzápětí tu byla Žula a rozpoutala svými paprskovými zbraněmi zuřivý útok na oslabený Vaktoth. Nepřátelský letoun začal zaměřovat zbraně, avšak příliš pozdě. Laserová palba Žuly pronikla k trupu stíhačky a roznítila řetězový výbuch paliva a zásobníků střeliva.
Poprvé za celou dobu, co s ní létal, Blair neslyšel, že by Žula oznamovala své skóre.
"Letíme, poručíku. Než nás chytí zbytek uvítacího výboru."
Poslední Vaktoth se octl na maximální dostřel a vypálil pár výstřelů pánubohu do oken. Blair na své obrazovce viděl, jak se od svazu hlídkujícího kolem letounové lodě oddělují další čtyři kosmoplány.
Jestli se příliš zdrží tímhle jedním, brzy budou muset čelit oněm posilám a Blair pochyboval, zda by vydrželi ještě další boj.
" Váš trup vypadá hodně zle, plukovníku, " ozvala se Žula, jako by mu četla myšlenky. "Zůstanu pozadu a zadržím je. "
"Poletíte se mnou, jak už jsem řekl." Kolem nich prolétly další zkusmé výstřely a Blair ucítil, jak mu navzdory pečlivě udržovanému prostředí uvnitř pilotní kabiny začínají po čele pod přilbou stékat stružky potu. Nebyl si jistý, zda tentokrát dokáže vytáhnout dalšího králíka z klobouku.
"Plukovníku! Cíle! Cíle před námi!" vykřikla Žula na výstrahu živějším hlasem.
Před nimi zablikaly čtyři tečky, které jim zahrazovaly zpáteční cestu k Victory. S pronásledovateli za sebou a touto novou skupinou vpředu se dalšímu boji už dlouho vyhýbat nedokáží. A Blair věděl, že pokud budou napadeni, už nevydrží dlouho.
Náhle čtyři nové tečky změnily barvu z jantarové, která v kódovém značení znamenala dosud neidentifikovaného "bubáka", na zelenou. Přátelé... Konfederační stíhačky. Blair se při tom pohledu sotva dokázal zdržet jásavého výkřiku.
"Tady kapitán letectva Piet DeWitt z torpédoborce Coventry," oznámil bodrý lidský hlas. "Kapitán Bondarevskij mi řekl, že vy machři z letounovky potřebujete trochu pomoct. Doprovodíme vás domů, plukovníku. Zařaďte se do čela naší formace a přenechte ty mizery nám."
"Odevzdáváme se do vašich rukou, kapitáne," prohlásil Blair s dlouhým výdechem úlevy. Nejbližší Vaktoth se už při pohledu na čtyři záchytné stíhačky Šíp dal na ústup a zbytek kilrathských pronásledovatelů značně zpomalil, sledoval nové přírůstky na bojišti a snažil se odhadnout, co lidé udělají dál. "Díky vám všem."
"Pozdravy od kapitána Bondarevského, plukovníku. Říká mi, že tím vyrovnává účet za tu akci u Nového Sydney."
Blair cítil, jak se jím rozlévá úleva a s ní i další pocit... únava. Teď, když tlak polevil, si vyžádalo veškerou Blairovu vůli, aby naprogramoval počítač k návratu.
Potom se konečně ve svém anti-g sedadle vyčerpaně zhroutil. Nezískal dnes žádná vítězství, ale přežil a Žula s ním. Možná to bylo víc, než si mohl přát.

KAPITOLA PATNÁCTÁ

Letová paluba, TCS Victory soustava Locanda

Blair váhavě vystoupil na improvizované pódium, a než promluvil, na okamžik sklonil hlavu. Funkce velitele wingu zahrnovala mnoho povinností, které neměl rád, avšak povinnost, kterou musel vykonat dnes ráno, byla ta nejhorší. Zdvihl hlavu a přejížděl pohledem vyrovnané řady důstojníků i řadových příslušníků posádky, shromážděných na letové palubě a oděných do slavnostních uniforem na znamení vážnosti této příležitosti. Čestné místo v popředí útvaru zaujímali piloti čtyř bojových perutí. Dokonce i Maniak Marshall se dnes tvářil vážně, neboť truchlil nad ztrátou svého nejlepšího přítele na palubě.
Komandér Thomas White, kaplan Victory, na Blaira téměř nepostřehnutelně kývl.
"Shromáždili jsme se zde, abychom se rozloučili s muži a ženami, kteří ve včerejší bitvě obětovali své životy," spustil Blair zvolna. "V boji s Kilrathy padlo devět pilotů, oddaných bojovníků, jejichž místa bude stejně těžké zaplnit jak v našem srdci, tak v letovém rozpisu. Nesloužím na téhle lodi dlouho a neznal jsem nikoho z nich důvěrně, ale vím, že zemřeli jako hrdinové."
Na dlouho se odmlčel, aby potlačil vlnu emocí. Ve srovnání s populací kolonie na Locandě IV byla smrt těchto devíti důstojníků téměř zanedbatelná, avšak pro Blaira byla mnohem bezprostřednější a hmatatelnější. Zahynuli, když se snažili vyplnit jeho rozkazy při neúspěšné akci, a on jako velitel wingu nesl plné břímě odpovědnosti za jejich smrt - a za smrt kolonistů, které nedokázali ochránit - na svých nedostatečně silných ramenou.
"Přál bych si, abych znal ta pravá slova, která říci o jednom každém z těchto ztracených kamarádů," pokračoval nakonec. "Avšak jediná pocta, kterou jim mohu nyní vzdát, je tato: všichni zahynuli ve službách nejlepších tradic loďstva a budou nám zoufale chybět."
Sestoupil z pódia a dal znamení. Za ním vyjela kupředu první z devíti zaletovaných rakví. Jenom v jedné z nich leželo skutečně tělo, protože kapitán Marina Uljanovová byla jediným pilotem, kterému se podařilo katapultovat, než byl její letoun zničen při bojích okolo kilrathské vlajkové lodi. Zemřela na následky svých zranění o několik hodin později. Ostatní rakve byly prázdné, až na plakety se jmény pilotů, které si pozůstalí připomínali.
"K poctě... ZBRAŇ!" štěkl námořní pěšák, který velel sedmičlenné čestné stráži. První rakev se na chvilku zastavila, připravená k vypuštění do prostoru.
Ze svého místa v řadě vzhlédl Hobbes a pomalým, odměřeným tónem promluvil: "Poručík Helmut Jager."
Technik na stanovišti řízení letového provozu spustil vypouštěcí sekvenci. Rakev opatřená raketovými motorky odlétla do vesmíru a na její místo vyjela druhá.
"Poručík Alexander Sanders," pokračoval Hobbes. Maniak za ním sklonil hlavu a rty se mu neslyšně pohybovaly. Modlil se? Nebo se jenom loučil? To Blair nevěděl.
Když se na místě octla třetí rakev, začala po Hobbesovi předříkávat jména Amazonka Mbutová. "Kapitán Marina Uljanovová," řekla. A potom: "Poručík Gustav Svensson." Smutná přehlídka pokračovala, dokud nebylo vypuštěno všech devět rakví. Když ten úkol skončil, čestná stráž pozdvihla zbraně a vypálila tři nízkoenergetické laserové pulsy skrz silové pole na konci hangárové paluby, potom ustoupila zpět a zůstala stát v pozoru. Kaplan White udělal krok kupředu. "Odevzdáváme tyto muže a ženy prázdným hlubinám mezihvězdného prostoru," řekl zvolna. "Bdi nad nimi, Pane, aby ti, kdo zahynuli v požáru války, mohli najít klid. Ve jménu Ježíše Krista... Amen."

Kancelář velitele wingu, TCS Victory soustava Locanda

"Chtěl jste se mnou mluvit, plukovníku?"
Blairovi vůbec nebylo do řeči. Místo toho přikývl a ukázal na židli před svým stolem. Do tohoto rozhovoru se mu zoufale nechtělo.
Poručík Robin Petersová se posadila. "Hádám, že vím, čeho se to týká," řekla tak tiše, že ji bylo sotva slyšet. "Mohl jste přijít o život, když jste mě tam naháněl."
Konečně našel hlas. "To jsem mohl."
"Kapitán vám nařídil... ?"
"Ne," zavrtěl Blair hlavou. "Udělal jsem to sám od sebe."
"No... předpokládám, že jste měl své důvody. Já bych to na vašem místě nedělala. Ať si ta kráva pitomá vylíže, co si navařila." Odvrátila pohled. "Promiňte, plukovníku. Nikdy jsem neuměla moc dobře děkovat."
"Nemáte zač," opáčil suše.
"Chtěla jsem, abyste pochopil, pane..."
"Pochopil? Tady není co chápat, Žulo. Ztratila jste tam venku hlavu. Možná jste měla dobrý důvod. Bůh ví, jaké to je, když je váš domovský svět takhle... zamořený. Celý naráz a navzdory všemu, co jsme mohli udělat." Blair se odmlčel. Nechtělo se mu pokračovat, ale věděl, že musí. Třebaže chápal, co Žula cítí, nemohl její činy jednoduše přehlížet.
"Nemůžeme se jen tak vrhnout do sebevražedné akce, protože nám zrovna ublížili. Musíte létat hlavou, Žulo, ne srdcem."
"A vy jste nikdy nelátal srdcem, pane?"
Upřel na ni skálopevný pohled. "Až mě uvidíte udělat něco takového, poručíku, můžete mě sama vymazat z vesmíru."
Avšak v koutku duše si byl příliš dobře vědom, že i on by se mohl něčeho takového dopustit. Žádný pilot není automat schopný z vlastního rozhodnutí ignorovat své pocity. "Už jsme o tom jednou mluvili, Žulo. A já jsem vám řekl, co se stane, když vám bude srdce překážet v plnění povinností. Nenechala jste mi moc na vybranou."
"Já vím, pane," sklopila oči. "Nejspíš jsem doufala, že z toho nějak vyváznu, že mě ještě necháte létat. Ale to vy nemůžete."
"Ne, nemohu," opáčil Blair chladným a pevným hlasem. "Nemůžeme si dovolit nechat každého pilota vést nějakou soukromou válku. To je nejjistější způsob, jak nechat Kilrathy vyhrát. Až do odvolání, poručíku, jste vyřazena ze stavu

aktivních letců. Jste uzemněná,"
Nyní se zase Blair nedokázal podívat do očí jí. Oba o něco přišli a zůstal jenom pocit beznaděje a smrti.
"Odchod," dodal a obrátil se zpátky k počítačovému terminálu. Počkal, až odejde, a klesl do křesla. Cítil se, jako by právě musel sám vyřídit celou kilrathskou peruť.

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Černá hříva

"Posaďte se plukovníku. Za chviličku to bude."
"Nespěchejte, pane," řekl Blair a unaveně se posadil do křesla, zatímco Eisen opět věnoval pozornost počítačovému terminálu.
Kapitán Victory vypadal ještě vyčerpaněji, než se Blair cítil. Měl přepadlý vzhled člověka, který už příliš mnoho nocí nespal. Posledních pět dní od bitvy o Locandu IV ale pracovali přesčas všichni. Včera provedli přeskok z Locandy do soustavy Černá hříva a svět, který již dusila šířící se nákaza a panika, nechali za sebou.
Eisen dokončil rozdělanou prácí a obrátil se s křeslem čelem k Blairovi. "Nuže, plukovníku. Jak je na tom wing?"
"Jak se dá čekat, pane. Mechanici už mají většinu stíhaček zase v provozu. Je tu sice pár bojových škod, které nedokážeme úplně opravit, ale dostáváme se zpátky do formy. Doufám, že dostaneme pár náhradních orlíků ze základny Černá hříva... a když jsme u toho, tak i nějaké piloty na doplnění letového rozpisu."
Eisen se zamračil. "To nebude tak snadné, ale podívám se, co se dá dělat."
"Pane?"
"Právě přišly zprávy. Poté, co jsme přišli o Locandu IV a celá soustava je v karanténě, vrchní velení se rozhodlo konsolidovat naše sily v sektoru. To znamená, že základna Černá hříva se zavírá. Všechno se přesunuje do Vespu a Torga. Každého, kdo umí pilotovat nějaký člun, bude zapotřebí, aby létal v rámci evakuace. Možná dokážu urvat nějaké stíhačky. Nejspíš budou rádi, že jim jich ze skladu trochu ubude a uvolní se jim tak místo pro odvoz jiného nákladu."
Blairovi se sevřel žaludek. "Evakuovat základnu? Není to až moc extrémní krok? Co bude s kolonisty v téhle soustavě?"
Kapitán zavrtěl hlavou a zamračil se. "Nevypadá to dobře. Síly Konfederace zatraceně řídnou. Jestli Kilrathové začnou používat biologické zbraně běžně, nemůžeme zřídit účinnou obranu v každé soustavě. Rozkazy tedy jsou soustředit se na obranu těch opravdu životné důležitých. Zbytek... se asi zkrátka bude muset spolehnout na to, že jim budeme držet palce."
"Jestli Konfederace už nedokáže ochránit vlastní civilní obyvatelstvo, tak jsme na tom hůř, než jsem si myslel," řekl Blair tiše. "Takhle to přece nemůže jít dál."
Eisen přikývl na souhlas. "Podle našeho palubního ‚Jedna paní povídala' Rollinse to také takhle dál nepůjde. V Torgu prý přežvykují nějaký velký plán, jak ukončit válku jednou provždy. Jsou do toho prý zapleteni Tolwyn a Taggart, a pokud máme věřit Rollinsovi a jeho zdrojům, bude to něco zatraceně bombastického."
"Skvělé," utrousil Blair bez velkého nadšení. "My tady jedeme na doraz a hlavouni z vrchního se chystají vyrukovat s dalším ze svých geniálních plánů."
"Můžeme jen doufat, že to bude fungovat," řekl Eisen. Přimhouřenýma tmavýma očima si Blaira prohlížel. "Byl jste poslední dobou na lékařské prohlídce, plukovníku?"
"Ne, pane," zamračil se Blair, zaskočený náhlou změnou směru hovoru. "Proč?"
"Protože vypadáte mizerně."
"Vy na tom nejste líp, kapitáne. Pochybuji, že by na lodi byl někdo, kdo dneska vypadá dobře... snad kromě Bleska. Toho jsem nikdy neviděl, že by vypadal jinak než dokonale."
"Já to myslím vážně, Blaire. Všichni sice dřeme do úmoru, ale leccos se mi o vás doneslo. Každý den děláte dvojité směny. Málo jíte a rozhodně nemáte dost spánku. A byl jste na tom stejně už před bojem v Locandě." Eisen zaváhal. "Upřímně řečeno, musím přemýšlet o tom, jestli to nepříznivě neovlivňuje váš úsudek."
"Chcete říci můj bojový úsudek," doplnil Blair tu myšlenku za něj.
Kapitán se mu zadíval do očí. "Přišel jste na palubu se skvělou pověstí, plukovníku. A váš wing se bez obav odvážím srovnat s kterýmkoliv jiným v loďstvu. Ale nestačilo to odvrátit Kočičáky od Locandy IV. Jsou lidé, kteří tvrdí, že jste... se prostě vrátil z nemocenské příliš brzy, že oslabila váš úsudek a akce v důsledku toho utrpěla."
"Kapitáne, o tu pověst, kterou na mne všichni věší, jsem se nikdy neprosil," řekl Blair pomalu. Měl vztek, nejen kvůli Eisenovým slovům, ale i proto, že se v hloubi duše snažil nemyslet si totéž. "Faktem je, že nás jednoduše vyšachovali. Bylo jich na nás zatraceně moc, a přesto nám scházelo jen pár minut, abychom to svinstvo zlikvidovali. Kdyby tam nebyly ty zatracené Strachy..." Nadechl se. "Moji lidé udělali všechno, co bylo v lidských silách, a mys-lím, že já také. Ale jestli chcete, abych požádal o přeložení, tak ať to za mne vezme někdo schopnější..."'
Eisen zdvihl ruku. "Nic takového jsem nenavrhoval, plukovníku. Říkám pouze, že jste taky jen člověk, stejně jako my ostatní. A když se budete takhle přepínat, něco nakonec praskne. Zkuste najít nějakou rovnováhu, člověče... než opravdu zvoráte nějakou akci."
"To se snadněji řekne než udělá, pane," odpověděl Blair. "Vy byste to měl vědět ze všech nejlíp. Musíte přece udržet tuhle rezavou plechovku pohromadě, ať to stojí, co to stojí."
"Ale ano, já chápu, čím procházíte," vzdychl kapitán.
"Víc než si dovedete představit. Zažil jsem pár operací, při kterých jsem nedostál své dosavadní pověsti, a potom jsem se dřel dvojnásob tvrdě, abych získal zpátky to, co jsem si myslel, že jsem ztratil. Obvykle jsem dosáhl sotva poloviny toho, co normálně. Nechte si ode mne poradit, Blaire. Nebabrejte se tolik v minulosti. I když jste udělal chyby, nedovolte, aby vás zlomily. A nevylévejte si zklamání na jiných lidech. Jako například na poručíku Petersové."

Blair se na něho zadíval. "Rušíte mé rozhodnutí ohledně Žuly, pane? Vracíte ji na letový rozpis?"
Kapitán zavrtěl hlavou. "Pokud nemusím, raději do záležitostí wingu nezasahuji. Vy jste ji uzemnil, vy musíte rozhodnout, jestli se vrátí." Odmlčel se. "Ale měl bych vám to říci. Podala dnes ráno žádost o přeložení na základnu Černá hříva. Potřebuje zase létat, ať už se k tomu dostane jakkoliv. Odmítl jsem to. Když se základna zavírá, nemůže nikdo komplikace spojené s přeložením potřebovat. Ale něco se na téhle frontě dříve nebo později podnik-nout musí, plukovníku. Ona je pilot, a to zatraceně dobrý... když jí hlava zůstane na správném místě. Neříkal jste sám něco o plýtvání dobrými piloty, když jste zjistil, že Hobbes vypadl z rozpisu?"
"Hobbes nikdy nevyváděl takové hazardní kousky jako Žula, pane," odsekl Blair. "A to pochází z rasy, která povýšila vendetu na umění."
Eisen váhavě přikývl. "Když myslíte, plukovníku. Souhlasím, že se potřebuje sebrat. Ale příliš dlouhé čekání na střídačce ji zničí."
"Já vím, kapitáne, já vím."
Blair odešel z poradní místnosti nejistější než kdy předtím.

Ubikace velitele wingu, TCS Victory soustava Černá hříva

Vespus... byl zpátky na Vespu a Anděl byla s ním. Kráčeli ruku v ruce podél okraje útesu nad třpytivým mořem a lehký vánek vanoucí od vody jí čechral kaštanové vlasy.
Blair věděl, že to je sen, avšak ani to vědomí neměnilo nic na intenzitě iluze. Skutečně spolu strávili týden dovolené na Vespu. Tehdy si ani jeden z nich nedokázal představit, že by se někdy mohli rozloučit.
Výhled z vrcholku útesu byl překrásný: slunce zapadalo, nízko nad obzorem visel jeden ze tří měsíců, moře a obloha v houstnoucím soumraku zrudly. Avšak Blair se odvrátil od působivého rozhledu, aby se zadíval Andělovi do očí, aby se opíjel její krásou. Políbili se a v tom snu se ten polibek protahoval v celou věčnost.
Pak seděli vedle sebe, zabráni jeden do druhého, nevšímaví ke svému okolí. Další polibek a dlouhé, protahované objetí. Jejich ruce dychtivě laskaly tělo toho druhého, jak se jejich vášeň rozhořívala.
"Je to navždycky, mon ami?" otázala se Anděl a hleděla mu hluboko do očí, téměř až do duše.
"Navždycky není dost dlouho," odpověděl jí. Splynuli spolu...
Sen se změnil. Znovu Vespus v místech, kde se stýkalo moře s břehem, avšak bylo zataženo, větrno a na obzoru se rýsovaly bouřkové mraky. Blair stál tentokrát s generálem Taggartem a shlíželi dolů na polámaný trup, který býval Concordií. Zavrtěl se, ale nedokázal se probudit, nedokázal přivolat ten předchozí sen.
Nyní stál na letové palubě pod pódiem a kolem přejížděla řada rakví. Vedle něho stál opět generál a hlubokým slavnostním tónem přečítal jména mrtvých: "Plukovník Jeannette Devereauxová..."
Blair se s trhnutím probudil a zdusil výkřik. Zatápal rukama po nočním stolku a sevřel holokazetu, kterou mu poslala. Chviličku s ní zápolil, až se objevil její obraz a při ztlumeném zvuku neslyšně pohyboval rty.
Díval se na přízračnou postavu a snažil se zklidnit dech. Blair nikdy nebyl pověrčivý, ale ta noční můra byla jako znamení osudu, jako předtucha. Anděl byla pryč a on se bál, že se k němu nikdy nevrátí.

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Černá hříva

Další večer po dalším dni zdánlivě nekonečné práce. Blair se těšil na skleničku a na příležitost uvolnit se, a třebaže po společnosti příliš netoužil, odpočinková místnost ho lákala víc než jeho ubikace. Poslední dobou strávil příliš mnoho nocí zíráním na ty čtyři stěny, jak ho probouzela ona opakující se noční můra. Tady ho aspoň Anděl pronásledovat nemůže.
U baru postával hlouček důstojníků, přímo uprostřed poručík Rollins. Shlukli se kolem novinodispleje a sledovali nejnovější zprávy Pozemského zpravodajského kanálu, právě přijaté z Černé hřívy. Z obrazovky shlížela jako vždy dokonalá Barbara Milesová s výrazem současně ustaraným i chlácholivým.
"Přestože to oficiální místa Konfederace popírají, PZK má nyní potvrzeno z nezávislých zdrojů, že na hvězdnou soustavu Locanda byla uvalena přísná karanténa po vypuknutí prudce nakažlivé choroby, jež je údajně důsledkem kilrathského biologického útoku. Šíří se nepotvrzené zprávy, že to není poprvé, kdy byly takové zbraně použity proti lidským koloniím. Všeobecně se má za to, že kolonie na Locandě Čtyři už utrpěla vážné ztráty na životech, a pokud se choroba bude šířit dál stejným tempem, lze očekávat její úplné vymření."
Významně se odmlčela. "Z dalších zpráv z fronty vyplývá, že síly Konfederace zahájily strategický ústup v několika vnějších sektorech. Přestože vládní a vojenští mluvčí oficiálně takové akce popírají, několik neoficiálních zdrojů naznačilo, že tento ústup byl nařízen jakožto prostředek ke konsolidaci frontové linie. Podle nich se vzdáváme nedůležitého teritoria v naději, že se Kilrathové příliš rozptýlí, a tudíž se vystaví významnému protiúderu. Avšak nezávislí vojenští analytici PZK tuto informaci označili za falešnou a mají za to, že tato ‚konsolidace' je pouhá improvizovaná reakce na postup nepřítele.
Hlásí se vám Barbara Milesová s další Infodávkou PZK..."
"Vypni to, Rádio," zavrčel jeden poručík, ve kterém Blair poznal jednoho z pilotů člunů letounové lodi. "Pořád ta stará známá písnička od těch milovníků Kočičáků."
Rollins zhasl obrazovku. "Hele, Trente, kde žiješ? Přece jsme byli přímo v Locandě... a právě teď zavírají základnu Černá hříva. Slyšel jsem, že už se mluvilo i o vyslání mírového vyslance na Kilrah... že už jsme prakticky připravení se vzdát. Tak jak můžeš věřit těm pohádkám, že tuhle válku vlastně vyhráváme?"
"Mne by zase zajímalo, Rollinsi," řekl Blair a položil poručíkovi ruku na rameno, "proč vy jste tak žhavý nám vykládat,

jak jde všechno špatně?"
"Ale jděte, plukovníku," opáčil Rollins. "Musel byste být slepý, aby vám unikla fakta. Situace je špatná... a bude hůř. Fakt: už celé měsíce jsme neměli pořádnou dovolenou. Fakt: velení honí tenhle starý kbelík od jednoho problémového místa k druhému, jako by jedna otřískaná letounovka a jeden wing kosmoplánů byly všechno, co může vyčlenit k obraně poloviny sektoru. Fakt: účastníme se jedné defenzivní operace za druhou, a když skončí, pokaždé ustupujeme. Mně to připadá zatraceně jasné, plukovníku. Tahle válka se chýlí ke konci, jisté. Ale my nejsme ta strana, která vyhrává."
Blair sjel pohledem z Rollinse na ostatní kolem. Většina z nich souhlasně přikyvovala, třebaže někteří, jako poručík Trent, se na jeho slova mračili. "Chcete fakta, poručíku? Já vám jich pár dám, ať máte o čem přemýšlet. Fakt: pěšáci na frontě, dokonce i ti se spoustou dobře informovaných zdrojů, nikdy nevidí válku v celém obrazu. Fakt: nejrychlejší způsob, jak prohrát válku, je dovolit mladým důstojníkům s plnými kalhotami, velkýma ušima, ještě větší pusou a bez kouska zdravého rozumu, aby podrývali morálku. A fakt: znám spojového důstojníka, který má moc volného času a svou zálibou v drbech ohrožuje morálku na téhle lodi."
"Se vší úctou, pane, mám přece právo na svůj vlastní názor," opáčil Rollins paličatě.
"To jistě máte. Ale jestli ještě uslyším takovéhle poraženecké řeči, nechám vás přeložit k recyklaci odpadu, kam vaše žvásty patří. Jasné?"
"Tím, že ho umlčíte, pravdu nezměníte, pane," ozval se jeden z ostatních.
"I kdyby to byla pravda, tím, že nad ní budeme fňukat, také nic nezměníme," odsekl Blair. "Musíme hrát s takovými kartami, jaké máme v ruce. Ale jak říkám, pěšáci na frontě sotva vědí, co se doopravdy děje. Sakra, může to být ještě horší, než si myslí tady náš sýček. Jenže to může být také o hodně lepší. Jde o to, že pokud usoudíme, že je beztak všechno ztraceno, a vzdáme to, můžeme nechat na holičkách lidi, kteří nás potřebují, abychom situaci zvrátili." Odmlčel se. "Nehodlám nikomu nařizovat, co si má myslet. Nebo dokonce nařizovat, že si nesmíte pokecat nad pár skleničkami. Ale šířit ty nejhorší možné pověsti -to už překračuje hranici. Já jsem slyšel spoustu pověstí, které byly o hodně méně ošklivé, a jsem si jistý, že tady Rollins je slyšel taky... ale těm se pozornost tolik nevěnuje, protože nejsou dost pikantní."
Rollins se na něho dlouze zadíval a pokrčil rameny. "Nejspíš máte pravdu, pane," řekl. "Asi si jen rád pouštím pusu na špacír."
"Tak od teď také uvažujte o bezpečnosti." Blair se přiměl k úsměvu. "Ostatně, nemáte na přetřes lepší věci než tuhle mizernou válku? Holku, kterou jste nechali doma... nebo dovolenou, jakou jste ještě nepřežili?" Obrátil se k barmanovi. "Rosty... rundu na můj účet. Ale jen pro ty, kdo budou mluvit o něčem příjemném, oukej?"
To poněkud pozvedlo náladu, a když se Blair přesunul k prázdnému stolu u průzoru, ostatní už se smáli a vesele si povídali. Posadil se a vyhlížel do temnoty.
Když jim promlouval do srdce, znělo to, jako by citoval z nějaké příručky, jak pozvednout morálku. Potíž byla v tom, že sám sobě nevěřil ani slovo.

KAPITOLA ŠESTNÁCTÁ

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Černá hříva

Blair se zastavil před vchodem do poradní místnosti, ale stisknout bzučák se mu příliš nechtělo. Victory dnes vřela čerstvými povídačkami, domněnkami, které podnítil přílet kurýrní lodi z velitelství sektoru v Torgu. Nikdo nevěděl, co loď Eisenovi přivezla, ale všichni si byli jistí, že to zvěstuje změnu rozkazů, možná novou akci. Blair se nijak netěšil, že se dozví, co pro ně mají nachystáno teď. Necítil se na to, aby šel tak brzy znovu do akce, zvlášť když se nad ním dosud vznášel stín neúspěchu v Locandě. Jenže to nemohl dost dobře nikomu přiznat, aniž by si současně podal žádost o převelení k nějaké týlové jednotce, o odvelení z fronty.
Třebaže to mohla být lákavá představa, Christopher Blair se jí odmítal poddat. Nebylo dost dobře možné, aby nechal ostatní bojovat a sám hledal bezpečnou díru. Dlužil to všem kamarádům, kteří zůstali a bojovali.
Silou vůle se přiměl uklidnit rysy tváře a stiskl tlačítko.
"Vstupte," ozval se Eisenův hlas a dveře se odsunuly.
"Hlásím příchod podle rozkazu, pane," pronesl Blair.
"Á, plukovník. Výborně." Eisen vstal a důstojník v jasně bílé uniformě naproti němu také. "Tohle je major Kevin Tolwyn z velitelství sektoru."
"Nazdar, Vlku samotáři," řekl Blair, upřímně potěšený, že mladšího muže vidí. Se širokým úsměvem přistoupil k Tolwynovi, aby mu stiskl ruku. "Už je to dlouho, chlapče."
"Další starý známý, plukovníku?" zeptal se Eisen.
"Ano, pane," odpověděl Blair. "Sloužili jsme spolu před pár roky na Tarawě." Znovu si Tolwyna prohlédl od hlavy k patě. Synovec admirála Geoffa Tolwyna, postavou malý a s dětskou tváří, se nezdál dost starý ani na to, aby se holil, natož aby byl důstojníkem Konfederace. "Takže už major? To jsi pěkně poskočil. Když jsem o tobě slyšel naposled, byl jsi jenom poručík Tolwyn..."
Tolwyn se začervenal. "Jenom titulámi hodnost, plukovníku. Po bitvě o Zemi (William R. Forstchen: Flotila útočí) jsem to dotáhl na kapitána letectva a titulámi hodnost mi přiřkli po zranění během zametání po Vespu." Zaváhal. "Řekl bych, že mi pod zadkem ustřelili o stíhačku víc, než bylo vhodné, a strýček mě na chvíli přesunul ke štábní práci. Říkal, že už jsem si všechny šťastné losy vybral a že už to příště nebude riskovat."

"Místečko ve štábu, hm? To mě mrzí. Měl bys být na letové čáře. chlapče, kam patříš."
"Jako bych to nevěděl," vzdychl Tolwyn. "Ale... neměl jsem v té záležitosti ani poradní hlas. Admirál nepokládá ‚ne' za odpověď, a tak jsem tady."
Blair chápavě přikývl. Slyšel vyprávět o tom, jak admirál Tolwyn dal otevřeně najevo své city, poprvé, když se bál, že Kevin je pohřešovaný nebo mrtvý, a později, když mladíka našli a přivezli zpátky. Možná, že se tím přesunem do štábu skutečně snažil uchránit Kevina Tolwyna před zlým osudem. Je to ostatně admirálův nejbližší žijící příbuzný a už odvedl v boji víc než jen svůj kus práce, když sloužil na Tarawě. Čestná medaile na jeho hrudi byla více než dostatečným důkazem.
"Pokud mohu přerušit vaši radost ze shledání, plukovníku, myslím, že bychom se měli vrátit k věci," pokynul Eisen ke křeslům před stolem. Když se posadili, pokračoval. "Major Tolwyn nám přiváží nové rozkazy z velitelství. Vypadá to, že válka nabírá obrátky, alespoň pokud jde o nás. Majore?"
"Útok na Locanda IV byl opravdu ošklivým probuzením," řekl Tolwyn. "Sice jsme věděli, že Kočičáci pracují na řadě projektů strategických zbraní, ale neočekávali jsme, že je nasadí do hry, dokud se jejich flotila dokáže udržet sama. Uchylovat se k tak křiklavé genocidě je v příkrém protikladu k celé kilrathské filosofii. Předpokládá se, že rádi bojují osobně a zblízka, jenže tohle je naprostý odklon od všeho, co jsme o nich věděli."
"Máme nějaký důkaz, že se chystají nasadit biologické zbraně ještě někde jinde?" zeptal se Blair. "Nebo tohle byl nějaký... zvláštní případ?"
"Nevíme," odpověděl Tolwyn. "A věřte mi, že si s tím nejvyšší velení něco nalámalo hlavu. Jediné, co víme, je, že Kočičáci eskalují válku, a jestli jejich sázku nedorovnáme, můžeme to rovnou zabalit."
"Dorovnat sázku... jak?" otázal se Blair.
"Konfederace také pracuje na několika apokalyptických zbraních," sdělil jim Tolwyn. "Bitva o Zemi nás všechny vyděsila k smrti. Velká kilrathská ofenzíva všechny zastihla nepřipravené. Snad vám nemusím říkat, že jsme téměř na lopatkách. Ještě jeden takový útok a skončili jsme. Vzpomeňte si, že se jim při posledním útoku podařilo svrhnout na Zemi více než dvacet standardních bojových hlavic. Kdyby jediná z nich byla biologická, měli bychom dnes z domovského světa poušť bez života. Nejde to jinak, je to boj na život a na smrt, a my už máme pár protitahů skoro nachystaných k rozjetí."
Blair neříkal nic. Představa, že lidé odpoví stejnou ohavností, jakou provedli Kilrathové v Locandě, a zahájí odvetu proti civilistům, ho odpuzovala, ale snažil se nedávat svou reakci najevo ani v hlase, ani ve výrazu tváře.
Tolwyn upíral pohled na Blaira. "Jeden z projektů protlačuje generál Taggart a lidi z Tajných operací a druhý je hýčkaný projekt mého strýčka. Proto ho vytáhli z Concordie právě předtím, než šla dolů,"
Eisen si odkašlal. "Jestli vám to nevadí, majore, ocenil bych, kdybyste se držel tématu brífingu."
"Promiňte, pane," odvětil Tolwyn. "Oba projekty vlastně vycházejí ze stejného základního výzkumu. Průzkum Kilrahu, který byl proveden během málem sebevražedného náletu Tarawy (William R. Forstchen & Christopher Stasheff: Nálet bez návratu) před několika lety, přinesl několik neočekávaných výsledků. Kilrah je z planetologického hlediska méně stabilní než Země. Trpí řadou seismických problémů, zemětřeseními, sopečnou činností a tímhle vším. Uvnitř Kilrahu očividně působí silné slapové síly, které planetu činí krajně zranitelnou vůči rozsáhlé seismické aktivitě." Odmlčel se. "Když Kilrahem dost silně zatřeseme, doslova se rozpadne na kusy."
"A velení má zbraň, která to dokáže?"
"A ne jednu, plukovníku. O projektu Tajných operací nemám kromě těch povšechných žádné informace. Ale projekt Behemot, kterému dává přednost můj strýc, využívá hromadné palby energetických paprsků o vysoké intenzitě ke spuštění seismických otřesů. Když Behemot náležitě zaměří paprsky a vypálí, může způsobit rozpad Kilrahu."
"A ztráta domovského světa podtrhne základy celé Říše," dodal Eisen s lehkým úsměvem. "Řekl bych, že to rozhodně je ambiciózní."
"To je genocida." ozval se Blair tiše. "Kolik civilistů tím zabijeme?"
"Kolik jich zemřelo na Locandě Čtyři?" opáčil Tolwyn. "A kolik jich ještě zemře, jestli znovu rozpoutají tu svou pandemii? Podívejte, Blaire, naše rozvědka nám tvrdí, že se Říše potácí na okraji občanské války. Různé klany už toho mají dost, hlavně po neúspěchu útoku na Zemi. Proto také nevyslali hned druhý úder, třebaže jsme jim neměli co postavit do cesty.
Císař musel přeskupit síly - znovu vybudovat flotilu a držet dost sil poblíž domova, aby mohl čelit jakémukoliv hrozícímu pokusu o převrat. To nám poskytlo čas na oddech, abychom mohli dovést naše nové zbraně do provozuschopného stavu. Když ale budeme čekat ještě déle, mohou Kilrathové udeřit jako první a potom budeme vyřízení my."
Blair zavrtěl hlavou. "Účel světí prostředky? To mě na akademii neučili. Myslel jsem, že Konfederace je přece jen lepší."
Tolwyn odvrátil pohled stranou. "Jo... jo, máte pravdu. Je." Odmlčel se. "Nu, vlastně doufáme, že na Kilrah nebudeme muset zaútočit vůbec. To převážilo, když vybrali Behemoth místo projektu Tajných operací. Ty podle všeho vsadily na jednorázovou koncepci, zatímco Behemot je zbraň, která se dá použít několikrát. Předpokládá se několik velmi veřejných zkoušek na kilrathských vojenských základnách. Ať si Kočičáci vyvodí vlastní závěry o tom, co bychom mohli se stejnou vyzbrojí provést Kilrahu. Takový je aspoň operační plán. Doufáme, že povedená demonstrace by mohla dokonce dohnat klany k palácové revoluci. Císař a jeho vnuk budou svrženi a ostatní klany požádají o mír."
"Nejspíš je to lepší, než vymazat Kilrah z vesmíru," řekl Blair. "Myslím tím, že Říše je sice nepřítel a musíme udělat cokoliv, abychom vyhráli. Ale je tam spousta nevinných Kilrathů, kteří nemají nic společného s císařem, s Thrakhathem ani s celým tím zatraceným válčením. Někteří z nich jsou disidenti, jako byl Hobbes, než přeběhl. Nechtěl bych je zabíjet všechny."
"Nu, doufejme, že na to nedojde," prohlásil Eisen. "Souhlasím, bylo by to ošklivé rozhodnutí. Ale kdybychom je

dokázali přesvědčit, že to myslíme vážně..."
"Jakou roli v tom tedy hrajeme my?" zeptal se Blair.
"V současné době se zbraň ještě dolaďuje," vysvětloval Tolwyn. "Ještě pár týdnů nebude schopná nasazení. Mezitím však začneme prohledávat sektor, abychom našli vhodný cil. Budeme potřebovat provést rozsáhlý průzkum, prověřit obranu a prohlédnout možné cílové planety, abychom se ujistili, že proti nim bude Behemot účinný. Bylo by k ničemu tam vpadnout, začít střílet a teprve potom zjistit, že to místo je tak tektonicky mrtvé, že tam nedokážeme vyvolat ani pořádné zemětřesení."
"Průzkum," opakoval Blair. "To bude docela změna proti tomu. co jsme zatím dělali."
"Bude to obtížné a nebezpečné," řekl Tolwyn. "Nemůžeme si dovolit nikam vyslat velké síly, protože máme obavy, že by Kočičáci něco zvětřili a byli ve střehu. Máme hrstku letounových lodí, které jednotlivě vyšleme do vybraných cílových soustav. Na Victory - připadl Ariel, kde, jak jsme si docela jistí, je jedna kilrathská základna velice vhodná ke zkouškám."
"Ariel je pěkně tvrdý oříšek," podotkl Blair. "Doufám, že nečekáte, že se s nimi utkáme sami."
"Ta soustava je uvnitř mlhoviny Kaliban," řekl Eisen. "Prach, plyn a energetické výboje budou dělat s palubními senzory psí kusy... na obou stranách. Můžeme se vplížil dovnitř, nasbírat co nejvíc informací a zase se odplížit a nemusíme přitom vůbec dát Kočičákům vědět, že jsme tam byli. Možná dokonce cestou párkrát někoho zaskočit."
Tolwyn přikývl. "Vlastně na tom budete lépe než některé jiné lodě s tímhle úkolem," řekl. "A admirál se už rozhodl, že až se vrátíte, Victory slízne smetanu. Stane se vlajkovou lodí eskadry Behemot... takže budete i u toho, až motyka spustí."
"Vlajková loď? My?" pozdvihl Blair obočí. "Tvůj strýček nepoletí na některé z velkých lodí? To ho tak znenadání popadlo chodit mezi chudý lid?"
"Victory má... pár svých výhod, plukovníku," sdělil mu Tolwyn. "Jako třeba nefalšovaného odborníka na Kilrathskou psychologii, vašeho kámoše Hobbese. Také máte někdejší informátorku rozvědky s konkrétní znalostí chování Kočičáků. Tuším, že se jmenuje poručík Buckleyová. Admirál na to vlastně myslel už tehdy, když vás sem přeložil jako velitele wingu."
"To bylo ještě před Locandou," řekl Blair, "než se situace tak vystupňovala. Chcete tím říci, že Tolwyn měl v plánu nasadit ten behemotí krám ještě předtím, než si Kočičáci začali s biologickými zbraněmi?"
"Některé z později rozšifrovaných údajů z odposlechového zařízení, které bylo na palubě Tarawy a vedlo k odhalení kilrathských letounových superlodí, obsahovaly informace o bioprogramu. Proto jsme tak spěchali se zprovozněním nových zbraní a proto Behemot vyráží teď, ať už je zralý nebo ne. Locanda byla strašná tragédie, ale díky Bohu to nebyl žádný z vnitřních světů nebo Země - a věřte mi, to bude jejich příští cíl."
Blair zvedl ruku. "To je v pořádku, Kevine," řekl. "Nemusíš se to snažit vysvětlovat. Já znám tvého strýce dost dobře na to, abych věděl, co si myslí. A proč."
"Kam tím míříte, Blaire?" otázal se Eisen.
Blair pokrčil rameny. "Jde jen o to, že admirál byl odjakživa. .. horlivý, pane. Párkrát jsem s ním sloužil a vždycky byl stejný. On chce vyhrát válku... on sám, admirál Geoff Tolwyn. Líbilo by se mu, kdyby mohl dovést konfederační loďstvo k vítězství, podepsat na oběžné dráze nad Kilrahem papíry, které skončí válku... cokoliv takového. A jestli mu to Behemot umožní, on jej využije... a čert vzal morální otázky a všechno ostatní, co mu stojí v cestě,"
Eisen se zamračil ještě víc. "Myslím, že si zahráváte s ohněm, plukovníku," řekl zvolna. "Nebezpečně se to blíží urážce nadřízeného důstojníka."
"Možná, kapitáne," pokrčil Blair znovu rameny. "Ale říci pravdu není urážka." Střelil pohledem po Tolwynovi mladším. "Promiň, Kevine. Já vím, že je to tvoje přízeň, ale... no, aspoň víš, co jsem vždycky cítil."
"Neřekl jste nic, o čem bych už sám tucetkrát nepřemýšlel, plukovníku." ujistil ho Tolwyn. "Ale jak říká kapitán, raději se držme tématu brífingu."
"Souhlasím. Co o tom ještě potřebujeme vědět?"
"Kapitán Eisen hučel do spousty lidí na velitelství ohledně potřeb wingu. Přivezl jsem vám oprávnění zrekvírovat na základně Černá hříva stíhačky, munici, náhradní díly a zásoby, než příští týden odstěhují poslední náklad. Mají tam zakonzervované všechny typy bojových kosmoplánů, takže by to neměl být problém."
"Hlavně máme nedostatek pilotů," upozornil Blair. "Potřebujeme zaplnit devět míst."
"Tolik jich nedostanete, to vám mohu říci předem," prohlásil Tolwyn. "Už jsem o tom mluvil s velitelem základny. Dostanete čtyři nebo pět, víc ne. Bohužel jsem lépe neuspěl." Tolwyn se najednou zatvářil toužebně. "Přihlásil bych se na jeden flíček sám, ale admirál by mi to nikdy neschválil."
"Přál bych si, abys mohl," řekl mu Blair. "No nic. čtyři nebo pět je lepší než nic. Major Mbutová ztratila u Locandy IV pět letounů, takže dostane piloty jako první. Jenom doufám, že to bude stačit."
"Bude muset, plukovníku," prohlásil Eisen. "Teď, když konečně máme paprsek naděje, že se můžeme dočkat konce téhle zatracené války, to musí stačit."

Letová paluba, TCS Victory soustava Černá hříva

"Fajn, skippere, tenhle také prošel. Vypadá to, že nám ti babráci z Černé hřívy poslali opravdové stíhačky a ne šrot přímo z drticí linky."
Blair na svém přenosném počítačovém záznamníku odškrtl poslední z nových kosmoplánů a přikývl. "Teď už dýchám trochu volněji, seržante," řekl Ráchel Coriolisové. "Už jsem si začínal myslet, že náhradní letouny vůbec nedostaneme na palubu."'
Od chvíle, kdy Kevin Tolwyn na své kurýrní lodi odlétl, aby podal zprávu strýčkovi, uplynuly čtyři dny a během té

doby se Blairův život proměnil v řetězec nesnází. Nejhorší bylo vymoci na základně požadovaný materiál uprostřed všeho chaosu a zmatku, který zde panoval v posledních dnech stěhování. Avšak po mnoha rušných výměnách názorů prostřednictvím komunikačního kanálu Blair konečně zaznamenal výsledky. Nyní měl na hangárové palubě Victory plný stav bojových kosmoplánů, skladiště přetékala náhradními díly a výstrojí všeho druhu a k peruti záchytných stíhaček Mbutová přidělil tři nové piloty. Byl to svého druhu pokrok. Ale šlo to pomalu a Blair byl z neustálého vypětí vyčerpaný.
Tažný paprsek vlekl stíhačku - Longbow, který vypadal, jako by ještě nikdy neletěl - ke stojánce. Letová paluba kypěla čilým ruchem, avšak Blair a Ráchel měli pro tuto chvíli po problémech. Byl to vzácný, nicméně příjemný pocit.
"E... skippere?" ozvala se Ráchel bez své obvyklé troufalosti. "Mohli bychom si promluvit? Mimo protokol... ?"
"Neděláme to tak snad vždycky?" otázal se Blair.
"Jo," připustila seržantka. "To je jedna z věcí, které se mi na vás líbí." Zaváhala. "A právě proto, že vás mám ráda, chci vám něco říct..."
"Ven s tím, seržo," pobídl ji, když se opět odmlčela.
"Máte v očích... pohled, který už jsem kdysi viděla," řekla zvolna. "Měla jsem kluka, víte? Pilota. Jednoho dne mu před očima usmažili číslo a on se z toho začal obviňovat. Ať jsem mu říkala cokoliv, ať mu to vymlouvali všichni, zůstal přesvědčený, že nechal starého Střelce ve štychu."
"A?" pobízel ji Blair.
"Pár dní nato... sebral Šíp a prostě letěl pryč. Dorazil k přeskokovému bodu právě ve chvíli, kdy jím procházeli Kilrathové. Nastal tam velký ohňostroj..." Hlas jí odezněl do ztracena, pohled upírala kamsi daleko. "Nikdy ho nenašli... ani trosky. Co já vím, může ještě být někde na druhé straně."
"To... je mi líto," řekl Blair tiše. "Ale... proč mi o tom povídáte?"
"Než se sesypal, díval se stejně jako vy, skippere." Znovu se odmlčela. "Nechcete si vylít srdce? Jsem sice jenom technik, nižší forma života, ale dokážu projevit účast."
Blair dlouho neodpovídal. "Také jsem... někoho měl... nebo mám. Já už sám nevím. Nechala se nasadit na nějakou skrytou operaci a nikdo o ní už celé měsíce neslyšel. Možná se jí podařilo z celé té války vyklouznout - zahrabat se někde v neutrálním prostoru. Ale pronásledují mě hrozné noční můry..." Odvrátil pohled stranou. "Pořád si myslím, že se tak či onak něco doslechnu... až na to, že jsem se stále nic nedoslechl a mám strach... však víte."
Ráchel přikývla. "Vím. Možná se vaše děvče a můj kluk tam někde potkali."
Přinutil se usmát. "Jo... možná. To by aspoň byli oba naživu..."
"Jo, ale na druhou stranu, jestli zjistím, že si tam užíval s nějakou divokou pilotkou, zabiju ho sama, až se vrátí." Vzmohla se dokonce na smích.
Blair se k ní vzápětí přidal. Jen to, že se mohli zasmát, přinášelo dobrý pocit.

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Černá hříva

"Skotskou," poručil si Blair a usadil se na barovou stoličku "Tentokrát pokud možno nějakou, která aspoň prolétala sektorem, ve kterém se nachází Skotsko."
Rostov se na něho zazubil. "Je válka, plukovníku. Musíte brát, co vám dají, dá?"
Kousek dál seděl u baru Maniak Marshall, prohlížel si holočasopis a usrkával pivo z vysoké sklenice. Vzhlédl, jako by si teprve nyní všiml Blairova příchodu. "Ale, ale, poctíváte prostý lid další návštěvou, plukovníku? Mám vám políbit prsten, nebo bude stačit uctivá poklona?" Napodobil lehkou úklonu, kterou často dělal Hobbes.
"Nemohli bychom alespoň pro dnešní večer uzavřít příměří. Maniaku?" řekl Blair unaveně. "Nemám na duchaplnosti náladu."
"Ahá! Ale na hangárové palubě jste dneska vypadal, jako byste mel náladu sakra dobrou," opáčil Marshall. "Copak je, milovníku? Rozbalil jste to na všemi oblíbenou kolomaznici a dostal jste kopačky?"
Blair se zamračil "Nic jsem na ni nerozbaloval..."
"Ale, člověče, dyť je to v pořádku, opravdu," šklíbil se Maniak. "I velký letec jako vy se potřebuje občas povyrazit. Samozřejmé pochybuju, že by vyžadovalo moc riskantních manévrů dostat se do kalhot, ale možná vám schází praxe..."
"A na co se vymluvíte vy, Maniaku?" optal se Blair. "Vy jste se o tu dámu musel se svým obvyklým vtipem a šarmem také pokoušet. Narazil jste a pohořel?"
"Jo, jasně," odpověděl Maniak a odvrátil pohled. "Jako bych plýtval časem na nějakou čúzu od mechaniků. Ale vy jste nikdy neměl vkus. Nejdřív ta nosatá Francouzka. teď... no, radši odpálit. Na téhle lodi jsou na výběr lepší než ta laciná děvka..."
Blair jediným bleskovým pohybem sjel se sedačky a postavil se vedle Marshalla. Popadl přední díl Maniakovy uniformy a zvedl ho na nohy. "Poslouchejte a zapište si to za uši. Marshalle," zasyčel. "O mně si mluvte jak chcete. Ale nebudu vám tolerovat, když si budete otírat hubu o kohokoliv z tohohle wingu, ať už je to ženská, chlap... nebo Kočičák. A jestli chcete ještě používat nos k dýchání, už nikdy neurážejte Anděla... anebo Ráchel Coriolisovou. Je vám to jasné, pane!"
Maniak se stáhl, vymanil se z Blairova sevření a zvedl obě ruce. "Hú! Mírněte se, člověče." Chvilku si Blaira prohlížel. "Vypadá to, jako byste přece jen byl v tom. Otázka je, která je ta šťastná."
Blair postoupil o další krok. "Říkal jsem vám, abyste toho nechal, majore," řekl výhružně.
"Oukej, oukej. Promiňte. To měla být sranda, člověče. Promiňte." Maniak se obrátil k odchodu, ale pak se ještě obrátil k Blairovi. "Ale poslouchejte mě, plukovníku. Jestli se sakra rychle neuvolníte, máte předplacenou letenku na psychiatrii. Jste našponovanější než vakuové těsnění a nechtěl bych být poblíž, až to všechno praskne."

"Hleďte si svého, Maniaku, a nechte mne starat se zase o to mé," sdělil mu Blair. "A mezitím mi prostě jděte z cesty."

KAPITOLA SEDMNÁCTÁ

TCS Victory soustava Ariel

Ve stanovený čas se Victory vynořila v soustavě Ariel z přeskokového bodu od soustavy Delius. Soustava ležící hluboko v nitru mlhoviny Kaliban měla jen jednu planetu o velikosti, která stála za řeč, třebaže se v ní vyskytovaly i četné menší světy, asteroidy a podobné smetí. Ariel nebyl nikdy považován za vhodné místo pro založení kolonie, avšak zdroje konfederační rozvědky jej už dávno identifikovaly jako hlavní sídlo kilrathských záškodníků.
Předchozí pokusy Konfederace vypořádat se se základnou skončily pramalým úspěchem, protože pozemní obrana byla silná a operace v mlhovině obtížné. Dálkové senzory se prakticky nedaly použít a dokonce i krátkodosahové skeny vyžadovaly delší čas, větší výkon a víc počítačových interpolací než obvykle, což přinášelo i další problémy.
Ovšem tyto podmínky zároveň pomáhaly Victory skrývat se před odhalením, jak objasnil Eisen při úvodním brífingu. Kilrathové sice kolem planety a poblíž většiny přeskokových bodů udržovali síť detekčních bójí, ale nehledě na ně se letounová loď mohla vyhnout kontaktu s čímkoliv, pokud by zrovna neprolétla v extrémní blízkosti nepřátelských lodí. Eisen stále tvrdil, že je to téměř tak dobré jako mít na palubě maskovací zařízení.
Na druhou stranu se omezení senzorů dotýkala obou soupeřů. Blair musel opět zdvojnásobit hlídky jen proto, aby pročesávaly nejbližší okolí a hledaly nepřátelské stroje. Proniknout pavučinou detekčních bójí a dostat se se stíhačkou dost blízko k planetě na to, aby mohla provádět průzkum, který velitelství potřebovalo, vyžadovalo náročnou pilotáž. Téměř dva týdny létal wing kosmoplánů naplno, prakticky bez odpočinku, a ta zátěž si nevyhnutelně vybírala daň na lidech i na výstroji.
Blair jen doufal, že loď i posádka tu práci vydrží.

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Ariel

Blair vystoupil z výtahu vedle střediska řízení letového provozu a málem vrazil do Ráchel Coriolisové. V jedné ruce držela osobní elektronický záznamník, ve druhé napůl rozebraný ovládací modul a kráčela svižně s výrazem zneklidněné naléhavosti. Když postřehla Blaira, zašklebila se.
"Teď si nemůžu povídat, skippere," řekla, aniž zvolnila krok. "Vy stíhací žokejové jste všichni byli sakra žhaví na průzkumnou práci. Tak ji teď máte, a to znamená, že my prostí mechanici musíme hodit zadkem, abyste vy mohli létat."
"Dobrá, dobrá, seržante," řekl a zvedl jednu ruku. "Omlouvám se za celý wing. Až nám příště velení dá nějaký úkol, řeknu jim, aby se nejdřív poradili s vámi."
Zazubila se a proklouzla kolem něj do výtahu. "Kdybychom my technici také někdy dostali slovo, možná byste se vy větroplaši nedostávali do tolika potíží."
Dveře se zasunuly a Blair se obrátil ke vchodu řídicího střediska.
Venku nyní byly jen rutinní hlídky, žádné průzkumné lety, středisko tudíž bylo obsazeno jen základní posádkou. Relativní klid v místnosti ostře kontrastoval se scénou viditelnou z okna směřujícího na hangárovou palubu, kde měli technici i osádky kosmoplánů plné ruce práce s údržbou, opravami a předletovou přípravou na další sérii vzletů, která měla podle plánu zanedlouho začít. Nezasvěcenému by ten ruch připadal jako naprostý zmatek, avšak Blair pod slupkou chaosu rozeznával řád a cílevědomost. Byl to téměř palubní balet, rytmický cyklus, který přiměl srdce každého pilota bít o něco rychleji.
Opodál si všiml další postavy, která stála zahleděná do okna. Byla to Kobra v letové kombinéze a s přilbou pod paží. Blaira překvapilo, když si všiml, že se usmívá. Ten úsměv ji úplně změnil, přetavil její obvyklý hořce rozladěný výraz ve výraz upřímného nadšení a očekávání.
"Bylo na čase," slyšel ji tiše mumlat, jakoby k sobě. "Bylo na čase, abychom jim ukázali."
"Poručíku," oslovil ji tiše.
Vzhlédla k němu. "Pane?"
"Nepamatuji si, že bych vás takhle někdy viděl." řekl. Když se zatvářila zmateně, zazubil se a dodal: "S úsměvem na tváři. Vypadá to dobře. Sluší vám."
Vlčí úsměv se objevil znovu. "Je fajn být pro změnu na jejich dvorku. Skoro je cítím, plukovníku. A s trochou štěstí jich pár brzy dostanu do zaměřovače..."
Pozdvihl obočí. "Nu, vidím, že ofenzivní akce vás dostala ze skořápky."
"Říká se, že jsme tady, abychom mezi Kočičáky udělali průzkum před opravdovým útokem. Velení prý má zbraň, která je pošle do pekla, kam patří. Chci být tady, až to bouchne. Nestala jsem se pilotem jenom proto, abych dělala chůvu základnám a podobně."
Blair se zamračil. Bylo mu ovšem jasné, že rozšíření zvěstí o projektu Behemot je prakticky nevyhnutelné. Zdálo se, že na lodi ve vesmíru se navzdory nejvyšší snaze nic dlouho neutají. Přemítal, jestli informace prosakují přes Rollinse, nebo jestli to uteklo někomu jinému.
Každopádně měla aspoň tahle zvěst kladnější účinek na morálku než některé z předchozích.
"Podívejte, Kobro, jsem opravdu rád, že se usmíváte. Opravdu," řekl Blair. "Jenže musíte odlétat všechny akce, nejenom ty, které se vám líbí."
"Uznávám váš argument, plukovníku," řekla zvolna. Úsměv pohasl. "No, asi bych měla jít dolů do hangáru. V patnáct

hodin mám odlet..."
Když odešla, Blair se zamračil na svůj odraz v okně. Kdykoliv mluvil s poručíkem Buckleyovou, z nějakého důvodu nikdy nedokázal přijít na ty správné věci, které by měl říci. Proč ji nenechal těšit se z nově nabytého nadšení pro stávající operaci Victory? Místo toho se mu podařilo ji zchladit právě ve chvíli, kdy už se zdálo, že se bariéry, které ji dělí od zbytku wingu, začínají hroutit.
Občas uvažoval, jestli vůbec někdy svou práci opravdu zvládne.

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Ariel

"Přitáhněte si židli, plukovníku, a posaďte se u mne. Platím první rundu."
Blair s úsměvem přikývl na Vagabundův pozdrav a posadil se naproti němu. Poručík Chang si pohrával s nerozlučným balíčkem karet, a pokud ho neustálý kolotoč akcí zmáhal, na jeho usměvavé tváři to nebylo znát. Vypadal spíš jako by se právě vrátil z dovolené, než na to, že se zbavuje napětí po průzkumném letu s Hobbesem, ze kterého se vrátil před pouhými několika hodinami.
"Musíte být pěkně osamělý, když chcete kupovat drink svému veliteli," poznamenal Blair. "Co se děje? Už jste všechny ostatní oholil?"
"Bohužel, získat si reputaci netrvá příliš dlouho, jestli víte, co tím myslím. Dokonce i noví kámoši z Černé hřívy mě po pár dnech prokoukli. Zahrát si je čím dál těžší, když z vás všichni mají vítr. Víte, co tím chci říct?" Chang pozvedl balíček. "No tak, plukovníku. Proč nezkusíte štěstí?" Aniž čekal na odpověď, začal rozdávat.
"Pomalu s tou flintou," zvedl Blair ruku. "Nedáte mi aspoň ty karty zamíchat?"
Vagabund se zasmál a karty zase sebral. "Překvapilo by vás, kolik nováčků jen zvyšuje sázku a tváří se udiveně, když prohrají první bank."
"Takoví si to jenom zaslouží." Vzal karty od Vagabunda a se zručností dlouholetého karbaníka je zamíchal, čímž si vysloužil váhavé obdivné přikývnutí čínského pilota. "Já už mám nějaké zkušenosti. A už dávno jsem přišel na to, že dvě věci si člověk má dělat vždycky sám: míchat karty a kontrolovat podvěsy."
Chang převzal balíček od Blaira a začal znovu rozdávat. Třebaže se stále usmíval, v očích měl utrápený pohled. "Tahle akce... víte přece, že po palubě kolují pověsti o nějaké superzbrani. Že to kvůli ní děláme průzkum."
"Víte přece, poručíku, že pokud informace nebyla vydána oficiálně, nemohu ji nijak komentovat," prohlásil Blair klidně. "Pověsti jsou jen pověsti. I kdybych něco věděl, nesmím o tom mluvit."
"Jo, já vím." Vagabund se na chvilku zadíval do vějíře ve své ruce a odložil jej na stůl. "Podívejte, plukovníku, já vím, že nemůžete trousit tajemství na potkání, ale to, co jsem slyšel... to mě opravdu žere."
"Jak to?" otázal se Blair. Také odložil karty na stůl a zahleděl se do Changova přímého pohledu.
"Říká se, že tahle zbraň, ať už to je, co chce, spálí celou planetu. Lampasáci by to nejspíš nazvali strategickou zbraní. A já si nejsem jistý, jestli se chci něčeho takového účastnit."
"Trápí vás svědomí, poručíku?"
"Jo, plukovníku. Nepodepsal jsem to, abych se účastnil nějakého vraždění civilistů, ať už to jsou lidi, kočky nebo slizovité něco, co žije pod kameny na Alfacentu." Vagabund sklopil oči ke stolu. "Někteří lidi berou válku opravdu osobně, jako Kobra nebo Žula. Ale já ne. Když někoho osolím na frontě, mohu mít pocit, že je to férový boj. Že on má stejnou šanci sejmout mne. Asi je to pěkná hloupost, ale je to prostě tak."
Blair chápavě přikývl. Trápily ho stejné pochybnosti jako Vagabunda. "Faktem je, že vás chápu o hodně líp. než jsem kdy chápal Kobru nebo Žulu. Nenávist je to poslední, co s sebou v pilotní kabině potřebujete. A myslím si, že musíte opravdu nenávidět, když se dokážete smířit s něčím takovým, jako je vyhladit celou planetu, civilisté necivilisté."
Zaváhal. "Podívejte, vykašleme se teď na tajemství... jestli jste ty pověsti slyšel nezkresleně, pak děláme průzkum pro nasazení té nové zbraně, je to tak?"
Vagabund přikývl.
"Dobře. Zkoumáme tedy planetu, o které víme, že na ní jsou jen vojenská zařízení. Žádná kolonie. Žádní civilisté, alespoň ne takoví, kteří by se nějak nepodíleli na chodu základny. Připadá mi, že jestli ta superzbraň existuje, velení ji plánuje zaměřit na vojenský cíl."
"Možná," řekl Chang a přikývl, avšak stále se tvářil netypicky vážně. "Možná." Na chvíli se odmlčel. "Ale stejně mi to dělá trochu starosti. Totiž, možná začnou s takovouhle základnou. Ale kde to skončí? Velitelství má opravdu ošklivý zlozvyk označovat za vojenské zařízení každý cíl, i když jím není. Co když tedy překročíme přijatelné meze později?"
Blair nejistě odvrátil pohled stranou. Hlavou se mu honily zmínky Kevina Tolwyna o Kilrahu a o plánu Tajných operací, který se podle všeho dal využít jen proti domovskému světu. Jestli se Kilrathové neskloní před hrozbou, kterou představuje Behemot, kde velitelství vytyčí hranici?
A co je ještě důležitější, na kterou stranu se postaví on, jestliže další cíl bude obnášet velké počty civilistů? Jak moc chce, aby tahle válka skončila?
Pohlédl zpět na Vagabunda. "Heleďte, pamatujte, že my jsme ti hodní," řekl s vynuceným úsměvem. "My nevinné nezabíjíme. To má být rozdíl mezi námi a jimi, víte?" Cítil se jako pokrytec, ale nemohl se Changovi přiznat k vlastním pochybnostem, aniž by mu tím potvrdil šeptandu o akci.
Čínský pilot položil jeden útlý prst na balíček. "Víte, plukovníku, já si představuji, že je to do velké míry jako karty. Spoustu lidí ani nenapadne, že měli zamíchat balíček, dokud neuvidí, co při rozdávání dostali".

Ubikace velitele wingu, TCS Victory soustava Ariel

"Plukovník Blair na řízení letového provozu! Plukovník Blair na řízení letového provozu! Naléhavé!"
Blair odhodil osobní záznamník, který studoval, a sjel z palandy. Nebyl to všeobecný bojový poplach, nicméně hlas v interkomu - který patřil Žule - zněl ustaraně. Sevřel se mu žaludek. Dnes byli venku na průzkumu Vaquero a Blesk. Při nedostatku pilotů a navíc s uzemněnou Žulou musel Blair po zahájení operace Ariel často měnit složení dvojic. To znamenalo, že už nebyl s to pokaždé udržet Bleska pod bedlivým dohledem Hobbesovým nebo svým. A Vaquero, bez ohledu na to, kolik měl zkušeností, byl to, čemu piloti říkali "Pépé", "průzkumnický panic", neboť dosud nikdy neprováděl průzkumné akce za frontou. Taková kombinace byla potenciálně třaskavá, jenže Blair už jednoduše neměl na výběr.
Zapomněl na své obvyklé pravidlo o neběhání. Pádil chodbou k výtahu a doufal, že se ve svém odhadu situace mýlí. Protože jestli se Blesk a Vaquero dostali venku do potíží, je to jeho vina, že ty dva spároval...
Středisko řízení letového provozu bylo obsazeno plnou posádkou a napjatá atmosféra, která Blaira přivítala, když se před ním otevřely dveře, jeho obavy nijak nezmírnila. Žula vykonávala službu velitele hlídky, neboť vyřazení z letového rozpisu jí ponechávalo spoustu času na podobné zabezpečovací služby wingu na palubě.
"Co tu máte?" zeptal se stručně a přistoupil k velitelskému pultu službu konajícího důstojníka, u kterého seděla.
"Potíže, pane," odpověděla Žula. "Blesk a Vaquero při návratu zachytili na krátkodosahových skenerech bubáka a major Dillon usoudil, že by to měli prověřit. Nařídil Vaquerovi, aby ho kryl, a protože se octli přímo mezi Kilrathy dřív, než jsme mohli rozkaz odsud zrušit..."
"Máte nějakou představu, co mají proti sobě?"
"Nejméně šest Dralthů, plukovníku," sdělila mu Žula. "Jenže Vaquero ohlásil, že zachytil signál něčeho většího. O hodně většího."
"Ježišikriste," zamumlal Blair. "Nejspíš transportní loď... ale může to být také těžká válečná loď se stíhacím doprovodem. Jak si zatím vedou?"
"Zatím se drží, ale nebyli schopni uposlechnout povelu k ústupu a odpoutat se. Dralthy se kolem nich jen rojí," Žula se zatvářila omluvně. "Nechtěli jsme posílat pohotovostní orlíky bez vašeho svolení, plukovníku. Stávající rozkazy jsou vyhýbat se boji."
"Jo, já vím. Sám jsem to navrhoval, nepamatujete?" Blair si uvědomil, že promluvil ostřeji, než měl v úmyslu. "Udělala jste dobře, poručíku. Oukej, kdo má pohotovost?"
"Maniak a Vagabund," odpověděla Žula. "Sedí ve stíhačkách a jsou připraveni vzlétnout."
"Dobře. V tom případě je hned vyšlete. Ale řekněte mechanikům, ať ihned připraví k vzletu dva další Thunderbolty."
"Kdo je na řadě, plukovníku?" V očích jí slabounce zasvitla naděje.
"Já si vezmu jednoho. Zavolejte Hobbese, ať se mnou letí na čísle." Spatřil, jak zklamaně protáhla obličej. "Já vím, že byste chtěla zpátky na rozpis, Žulo, ale dneska večer nemám čas o tom diskutovat. Zavolejte Hobbese. Budu se oblékat v hotovostní místnosti. Dejte také vědět kapitánovi a přesměrujte mi hovor tam. Musí vědět, do čeho jsme se dostali."
"Rozkaz, pane," odpověděla bezbarvě.
Když se rozsvítila videoobrazovka na stěně hotovostní místnosti Zlaté perutě, měl Blair už na sobě kombinézu a zápasil s botami. Eisen vypadal, jako by ho právě vzbudili. "Řekli mi, že máte mimořádku, plukovníku," oslovil Blaira.
"To máme," potvrdil Blair. "Dva z mých pilotů narazili na letku Kilrathů a ti je zle tísní. Poslal jsem jim tam další dva a já s Hobbesem se k mejdanu připojíme, jakmile budeme mít nachystané stíhačky." Současně s těmito slovy vpadl do hotovostní místnosti Hobbes a zamířil ke své skříňce.
"To je dost silná reakce, plukovníku," řekl Eisen tiše. "Na kolik Kilrathů tam vaši lidé vlastně narazili?"
"To ještě není jasné, pane." odvětil Blair. "Proto letím jako další záloha. Mohla by se tam motat i těžká válečná loď. Ještě to nevíme určitě."
"Zatracené senzorové rušení," přikývl Eisen. "No, hádám, že všechny dobré věci musí jednou skončit. Po tomhle už nás chlupáči nenechají čenichat kolem. Musíme doufat, že máme všechny údaje, které velitelství potřebuje, protože nařídím co nejrychlejší ústup k přeskokovému bodu."
"Souhlasím pane," řekl Blair, "i když bych ocenil, kdybyste mohli počkat, až se vrátíme. Nerad bych, aby se mi stalo, že uprostřed toho bince netrefím zpátky na Victory."
Eisen se uchechtl. "Myslím, že na vás můžeme počkat, plukovníku. Jenom nás nenechávejte čekat dlouho, jasné?" Vypnul interkom, aniž čekal na odpověď.
"Další společný let, příteli," poznamenal Hobbes. "Jsem rád. Už příliš dlouho jsme neletěli křídlo na křídle."
"Jo, to bych řekl." Blair zvedl přilbu a na dlouhou chvíli se zahleděl na přeběhlého kilrathského pilota. "Nestýská se vám někdy po starých časech, Hobbesi? Když jsme byli mladí piloti a létali jsme jen pro vzrušení? Občas bych dal všechno, kdybych mohl být zpátky na Tygřím spáru s vámi, Andělem, Paladinem a ostatními ze staré party. Nemuset rozhodovat, nestarat se o nic jiného než o létání..."
Hobbes zavrtěl hlavou. "Obávám se, že na ten čas raději příliš nemyslím," řekl. "Jak si možná pamatujete, pro mne to byla doba velkého stresu. Snažil jsem se před vámi všemi osvědčit." Ralgha se zachmuřil. "Ale někdy se mi zdává o době před mým odchodem z Říše. Kdysi dávno jsem o svém druhu nepochyboval. Znal jsem své místo ve vesmíru a byl jsem na ně hrdý. Přistihuji se, že vzpomínám na tyto dny." Zvedl přilbu a postavil se vedle Blaira. "Ale minulost je pryč, příteli. Jediné, co máme nyní, je přítomnost."
"A co budoucnost?" otázal se Blair.
Hobbes zavrtěl hlavou. "Už mnoho let vím, že nemám budoucnost. Ať už v míru nebo ve válce mě moje rasa odvrhne a vaše, až na několik výjimek, se mi vyhýbá. Jaká jiná budoucnost mi zbývá, než bojovat a zahynout v kabině své stíhačky? Někdy mívám pocit, že jsem nějakým způsobem svázán s výsledkem téhle války, že než zemřu, mohu hrát

klíčovou roli ve vítězství nebo porážce. Ale to není budoucnost. To se nade mnou vznáší můj osud..." Pohlédl na Blaira. "Tuto představu nekilrath těžko pochopí. Ale je to to jediné, co znám."
"Pojďte, Hobbesi," vyzval ho Blair, znepokojený tím krátkým pohledem do mimozemské duše, který mu Ralgha poskytl. "Jdeme na vzletovou čáru. To je jediná budoucnost, se kterou si teď můžeme dovolit dělat starosti."

Velitelský sál, KIS Hvar'kann soustava Ariel

"Lorde princi, dostali jsme hlášení o nepřátelské aktivitě v soustavě. Stíhačky pozemšťanů útočí na konvoj."
Thrakhath se naklonil v křesle kupředu a v matném rudém světle audienční komnaty se zahleděl na Meleka. "Oni se nás odvažují napadat tady, v našem prostoru? Lekce z Locandy jim zřejmě nestačila."
Málek se na znamení souhlasu uklonil. "Říkal jste přece, že očekáváte jejich reakci, lorde princi," poukázal. "Zachycený rádiový provoz naznačuje, že konfederační kosmoplány mohou pocházet z Victory."
"Tak je to tedy..." Thrakhath v duchu obracel hlášení sem a tam. "To nám komplikuje odpověď. Nečekal jsem, že budou v nejbližší době schopni dalších operací. Musíme je vypudit... a musíme je zbavit chuti dál strkat nos do této soustavy. Bylo by fiasko, kdyby měli v plánu demonstrovat svou novou zbraň zde, než se shromáždí celá flotila."
"Ano, lorde princi," přisvědčil Melek, "ačkoliv by bylo hodno té ironie, kdyby sem svou zbraň přivezli a padli do vaší pasti."
Thrakhath dal gestem najevo nesouhlas. "Ne. Nechci, aby se velká bitva odehrávala zde, kde projevy mlhoviny tak ztěžují detekci. Nechci ponechat žádný prostor omylům, až lidé odhalí svou rozhodující zbraň, až poznáme její tajemství a až nadejde čas ji zničit. Musíme je... přimět, aby se začali zajímat o jinou soustavu, ne o tuto." Odmlčel se. "Musíme jejich loď ohrozit, ale nakonec jí dovolit uniknout s dostatkem důkazů o tom, že by nás zde měli nechat na pokoji. Nařiďte flotile, aby pokryla přeskokové body k Locandě, Deliu a Kalibanu. A ať se všechny perutě připraví zahájit maskovací efekt."
Melek se znovu uklonil. "Jak poroučíte, lorde princi."
Thrakhath sledoval, jak odchází. Když zůstal sám, dovolil si na okamžik vycenit tesáky. Je škoda, že pozemšťanům nakonec musí dovolit probít se ven. Rád by si vychutnal zničení té letounové lodě... jenže ona nesla klíč ke konečnému vítězství Říše a tomu se nyní nesmělo nic postavit do cesty.

KAPITOLA OSMNÁCTÁ

Thunderbolt 300 soustava Ariel

"Victory, Victory, tady je velitel Bravo," ohlásil se Blair a doufal, že to nezní tak unaveně a sklesle, jak se cítí. "Žádám o povolení přistání. Konec."
"Rozumím, veliteli," odpověděl Rollins. "Povolení uděleno. Dobrá práce tam venku, plukovníku. Opravdu jste Kočičákům ukázal, zač je toho loket."
Blair automaticky prováděl přibližovací rutinu, zatímco myšlenkami se vracel k právě dokončené akci na pomoc Bleskovi a Vaquerovi. Tou dobou, kdy on a Hobbes vzlétli, se Marshall a Chang už připojili k obklíčeným pilotům a vysekali je ze souboje s Dralthy. Avšak major Dillon nejenže trval na tom, že vlastně podporu nepotřeboval, nýbrž skutečně byl celý žhavý vyhledat větší kontakt na hranici dosahu skenerů a pokusit se zničit cíl, který za to stál, velkou loď. Blair dorazil sotva včas na to, aby Maniakovi zabránil s tím nápadem souhlasit. Potom je sice ještě obtěžovaly kilrathské stíhačky, ale nedotíraly nijak zvlášť tvrdě. Největší problémy měl Blair s tím, aby udržel oba majory na uzdě. Vaquerova stíhačka doznala v boji poškození a pilot sám mluvil, jako by byl otřesen. Třikrát mu nařídili přerušit závěrečné přiblížení k letové palubě Victory, než se konečně trefil do tažných paprsků a úspěšně dosedl. To Blaira znepokojovalo dokonce ještě víc než Dillon a Marshall. Poručík Lopez mu vždycky připadal vyrovnaný a spolehlivý, ale tentokrát očividně na frontě utrpěl něco víc než jen fyzický výprask.
Blair setřásl pochybnosti a starosti a přinutil se soustředit na závěrečné přiblížení. Přistál jako poslední, a když slezl po žebříku z kabiny, ostatní až na Hobbese už mířili k hotovostní místnosti, aby podali hlášení o akci.
Kilrathský pilot na něho pohlédl s velmi lidským starostlivým výrazem ve svých mimozemských rysech. "Jste v pořádku, příteli? Zdál jste se mi ke konci... roztržitý. Víc, než si vyžadovalo mírnění našich výbornějších kamarádů."
"Jenom jsem unavený, Hobbesi," řekl mu Blair. "Unavený z krocení přehnaně bujných žokejů, kteří si pořád myslí, že to je nějaká velkolepá hra. Unavený... ze všeho."
Nebyl si jistý, jestli Ralgha dokáže jeho rozpoložení pochopit. V šesti vyřídili další čtyři Dralthy, ale z dlouhodobého hlediska to bylo jen další číslo do statistiky. Až půjdou příště do boje, nebude znamenat nic. Vždycky se našli další Kilrathové, kteří nahradili padlé, a Blair už měl plné zuby toho, že musí stále zabíjet a zabíjet a stále nevidí žádnou známku toho, že by zabíjení mohlo jednoho dne přestat.
"Přesto bylo dobré si znovu zalétnout bojovou akci," řekl Ralgha, který očividně špatně pochopil postoj vyjádřený Blairovými hořkými slovy a tónem. "Znovu bojovat s nepřítelem. Od té doby, co tahle operace začala, mi chyběla příležitost vyzkoušet své schopnosti."
"Jo," přisvědčil Blair. Chápal, jak se Kilrath cítí, třebaže jeho pocity nesdílel. Ralgha sice létal s pozemšťany, ale stále si zachovával emoce a reakce svého dravého druhu. "Jo, řekl bych, že všechno to schovávání a plížení pro vás bylo hodně namáhavé. Možná, že nějaký ten souboj je pro vaši duši přece jen dobrý."
Tentokrát Hobbes postřehl něco z jeho skutečných pocitů, sklonil hlavu ke straně a zahleděl se na něho. "Je to

zvláštní." řekl. "Vy a já se od sebe velice lišíme, ačkoliv bych řekl, že jste mi nejbližší ze všech lidí, které znám. Váš druh si nelibuje v konfliktech, a přesto jste se projevili jako velmi schopní válečníci. Ale kilrathský duch... navzdory schopnostem a odvaze, které vyžaduje létání, se nikdy úplně nenabaží vesmírného boje,"
"Máte to rádi zblízka a osobně," vzmohl se Blair na chabý úsměv.
Kilrathský přeběhlík zdvihl tlapu a na okamžik vysunul drápy. "Učíme se je používat dřív, než umíme mluvit nebo chodit. Vašemu druhu to připadá... jak je to správné slovo? Divošské? Primitivní? Ale je to základ toho, co a kdo jsme."
Blair přimhouřil oči. "Jak tedy mohl Thrakhath nařídit vyvraždit milióny biologickými zbraněmi? To je ta nejneosobnější zbraň, jakou si dokážete představit."
"Thrakhath... Obávám se, že ten si definuje čest vlastním způsobem," pronesl Ralgha zvolna. "Když se dívá na lidi, vidí jen zvířata vhodná k práci, potravu nebo loveckou kořist. Takový postoj nezastávají všichni jedinci mého druhu, ale je to vhodný způsob, jak omluvit činy, které by jinak poskvrnily kilrathskou čest. Neschovává se snad váš druh za hromadu podobných... konvencí? Aby si oprávnil činy, které jinak zatracujete?"
Blair pokrčil rameny a váhavě přikývl. "Nejspíš ano. Ale... zabíjení je zabíjení. Horkokrevné nebo chladnokrevné. Děláte to, když musíte... abyste bránil sebe, své lidi, svou civilizaci. Ať už to je boj jedince proti jedinci, letecký souboj nebo vybombardování celé planety, je to stále zabíjení. A nejspíš každý z nás si musí sám rozhodnout, jestli to, co chráníme, stojí za všechnu tu smrt, kterou chtějí na povel rozsévat."
"Takovéhle otázky si Kilrath obvykle klást nemusí, příteli," řekl Hobbes pomalu. Upíral na Blaira dlouhý pronikavý pohled. "A mám-li být upřímný, jsou chvíle, kdy bych si přál, aby mě váš druh nenaučil si je klást. V pochybnostech o moudrosti generací není žádná útěcha."

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Ariel

Blaira a Hobbese pozvali do poradní místnosti velení ještě dřív, než se stačili převléknout z leteckých kombinéz do pohodlnějšího oděvu. Eisen sedící naproti nim se tvářil ustaraně. Zapnul holografický mapový displej na svém stole.
"Já vím, že jste se právě vrátili z těžké akce, ale pochybuji, že budete mít příliš příležitostí si odpočinout," spustil kapitán bez úvodu. "Jsme na kursu k přeskokovému bodu do soustavy Kaliban. Tam je nejbližší vojenské zařízení Konfederace, i když jen malé, pouhé předsunuté stanoviště. Hlavní výhodou podle mne je, že stejně jako tato soustava leží i ona uvnitř mlhoviny, což znamená, že můžeme doufat v rychlý únik před kilrathským pronásledováním, i kdyby se rozhodli nás honit za přeskokový bod. To může být důležité, pokud na nás pošlou nějakou flotilu."
"Předpokládáte tedy odpor." pronesl Hobbes zvolna.
"Jakmile se vaši piloti zapletli do boje, můžete se vsadit, že se zpráva o lidech v sousedství rozšířila," prohlásil Eisen zachmuřeně. "Kdybych byl místním kočičáckým velitelem, udělal bych první poslední, abych zablokoval co nejvíc přeskokových bodů. Cestu ven si budeme muset vybojovat." Přejel pohledem z Hobbese na Blaira. "Mám ale ještě další důvod, proč letět do Kalibanu. Možná nebudou očekávat, že se stáhneme do takové vedlejší soustavy. Možná v tomhle přeskokovém bodu bude méně obránců... snad dokonce vůbec žádní, pokud jejich zdejší flotila není příliš silná."
"Na to nespoléhejte, pane," opáčil Blair. "Prohlížel jsem si hlášení o průzkumu. I když jsme toho v otevřeném prostoru moc nepotkali, našli jsme příznaky obrovského provozu nad základnou na Jedničce a značný počet lodí v orbitálních docích a tak dále. Myslíte, že by to všechno nechali bez ochrany?"
Eisen našpulil rty. "Ne, nejspíš nenechali. Velká flotila tady... to zní zle. Pro admirálův projekt." Pohlédl na Ralghu a změnil téma. "Tím spíš bychom mohli doufat, že odsud vypadneme, aniž bychom narazili na příliš velký odpor. A pokud narazíme... pokusíme se je co nejvíc setřást a stejně udělat přeskok."
"Riskantní," zhodnotil Blair. "Ale jak říkáte, je to to jediné, co můžeme zkusit. Máte pro nás nějaké zvláštní pokyny, pane?"
"Chci, abyste před příletem k přeskokovému bodu vyslal dopředu silný průzkumný oddíl, plukovníku," řekl Eisen. "I s takhle omezenými senzory chci mít představu o tom, co na nás čeká, než do toho vpadneme. Načasování bude ošidné. Budete muset zůstat venku dost dlouho na to, abyste pokradmu očíhli situaci a případně ty mizery odradili, aby se nám nestavěli do cesty. Ale pak budete muset honem dostat stíhačky na palubu, než přeskočíme... a nejspíš pod palbou. Kdo zmešká člun, zůstane tady trčet." Přimhouřil oči. "Nemůžeme si například dovolit další takový incident jako v Locandě. Pochybuji, že bychom byli v takové situaci, abychom mohli okolkovat a čekat na loudaly. Zvládnou to vaši lidé?"
Blair zvolna přikývl, ale myšlenky se mu hlavou jen míhaly, jak zvažoval všechny potíže, které je čekají. "Bude to těžké, kapitáne, ale podívám se, co dokážeme vymyslet, abychom vyloučili co nejvíc problémů."
"Dobře. Navigace říká, že k přeskokovému bodu doletíme za osmnáct hodin. Takže vaši lidé budou mít trochu času si zdřímnout, než budou muset ven." Eisen po Blairovi střelil pohledem. "Vy se také pokuste prospat, plukovníku. Budeme vás potřebovat čerstvého a v nejlepší formě."
"Ano, pane," odpověděl Blair, třebaže věděl, že mu plánování a příprava dá zabrat. Spánek byl přepych, který bude muset odložit až do doby, kdy si bude jistý, že wing je připraven. Pomalu vstal a Ralgha ho napodobil. "O plánech vás budu průběžně informovat, kapitáne. Pojďte, Hobbesi. Vypadá to, že zase budeme pálit noční elektrony."

Thunderbolt 300 soustava Ariel

"Nuže, lidi, teorii znáte," prohlásil Blair prostřednictvím společného spojového kanálu. "Dělejte to podle instrukcí a budeme za Kočičáky dřív, než vůbec zjistí, že se potloukáme okolo. Ale nenechte se rozptylovat. Jakmile se zastavíte,

abyste se zakoukali do krásné scenérie, zůstanete tu trčet do konce života... což nebude trvat nijak dlouho, jestli se do toho zamotají Thrakhathovi kamarádíčkové. Takže... jdeme na to!"
Byl to další hromadný vzlet. Před Victory, která se zvolna sunula vířícími barevnými plyny mlhoviny k přeskokovému bodu do Kalibanu, se v prostoru rozmístil celý letový park stíhaček. Stejně jako dřív se peruť bezprostřední obrany měla držet těsné u lodi, aby ji chránila před kilrathskými stíhačkami, zatímco zbytek wingu bude pro Eisena důkladně prozkoumávat prostor před lodí.
Blair doufal, že ve svých plánech akce pokryl všechny eventuality. Pokud na něco zapomněl, teď už bylo pozdě to napravovat. Byli v tom až po uši, ať už to bylo dobré nebo špatné.
"Majore Mbutová, je to na vás," řekl. "Hodně štěstí... ale doufám, že se nebudete zlobit, když vám nepopřeji dobrý lov!"
Amazonka Mbutová se zasmála. "Dneska pro jednou budeme všichni vděční za prázdné obrazovky skenerů, plukovníku, " odpověděla.
Stíhačky Mbutové letěly jako obvykle v čele a prováděly průzkum před ostatními, aby zjistily případné nepřátelské lodě v okolí přeskokového bodu dřív, než si uvědomí, že k nim míří pozemšťané. Měla celkem šest Šípů a pokyn lokalizovat Kilrathy, ale pokud možno se vyhnout boji. Victory bude po celou dobu operace udržovat s jejím kosmoplánem laserové směrové spojení, aby Rollins mohl obdržet údaje jejích senzorů a analyzovat taktickou situaci předem, navzdory rušení senzorů mlhovinou.
Jestliže Mbutová zjistí, že únikovou cestu Victory blokují nepřátelské stroje, zavolá ostatní perutě: Berteiliho Longbowy podniknou pumové útoky na velké lodě, zatímco Zlatá peruť je bude krýt, anebo napadne kilrathské stíhačky. Mezitím, jakmile úvodní průzkum skončí, Mbutová ustoupí a přistane na Victory a po ní totéž provedou bombardéry, jakmile odhodí svůj náklad a snad zneškodní všechny velké nepřátelské lodě v okolí. Thunderbolty se na letounovou loď vrátí jako poslední, aby se v čase lépe rozložilo množství provozu, které bude muset řídicí středisko zvládnout během kritických minut předtím, než se loď pokusí o přeskok.
Tak alespoň zněl plán. Nicméně Blair si nemohl pomoci, aby si nepřipomínal prastarou vojenskou poučku... Žádný bojový plán nepřežije kontakt s nepřítelem. Spousta věcí se může zvrtnout a na chyby měli jen nesmírné málo prostoru. Aspoň by dnes chyba nevedla ke zkáze celého koloniálního světa. Ale pokud šlo o Blaira, byla to jen chabá útěcha. V sázce byl osud Victory a Blair se navzdory své první reakci na omšelou letounovou loď naučil považovat ji za domov a její posádku za své druhy, dokonce přátele. Ztratit ji by sice nebylo jako ztratit Concordii, ale...
Otřásl se, aby se vymanil z rozjímání. Jestli to Victory nezvládne, znamená to konec i pro plukovníka Christophera Blaira. Tentokrát nebylo pravděpodobné, že by svou letounovku přežil o víc než o několik minut, nanejvýš hodin.
Čekali na zprávy průzkumu a čas pomalu ubíhal. Rádiový provoz udržovali jen omezený a sporadický a Blair tak měl spoustu času na přemýšlení. Periodicky proklínal dlouhou nečinnost. Věděl, že ostatní demoralizuje stejně jako jeho, ale nedalo se nic dělat. Dokud stíhačky na průzkumu neohlásí kontakt, nemohou ostatní piloti dělat nic jiného než udržovat formaci, sledovat obrazovky a čekat.
"Victory Náčelníkovi Skautů" ozval se Rollins konečně. "Dostáváme od Arnazonky obrázky ze senzorů. Kapitán měl pravdu, plukovníku. Čeká tam na nás uvítací výbor. Připravte se na příjem souřadnic. "
Během několika vteřin začal Blairův skener zobrazovat čile kolem kalibanského přeskokového bodu a Blair si je upřeně prohlížel. Nacházelo se tam půl tuctu větších cílů, patrně torpédoborců doprovázejících křižník nebo malou kilrathskou letounovou loď. Hrstka menších cílů byly stíhačky, pravděpodobně Darkety vyčleněné k doprovodnému hlídkování. Nepřátelský svaz sice nebyl v drtivé přesile, ale přesto představoval významnou výzvu.
"Oukej," oznámil konečně prostřednictvím společného rádiového kanálu o nízkém výkonu. Doufal, že tak jeho vysílání zůstane omezeno na nejbližší okolí a nezachytí je žádný Kilrath, který by případně monitoroval komunikační frekvence Konfederace. Zatímco mluvil, počítač doplňoval další údaje a zobrazoval cíle, jejich kursy a další informace. "Už jsme je zpozorovali. Majore Berterelli, vy obletíte přeskokový bod v půlkruhu mimo pravděpodobný dosah jejich senzorů a zaútočíte na cíle označené na svodce ze senzorů Čtyři a Pět. Zlatá peruť vás bude krýt. Po zteči se odpoutáte v rovině ekliptiky, směr jedna osm jedna na nula šest čtyři."
"To je na opačnou stranu od Victory, " namítl Berterelli.
"Trefil jste, majore," přisvědčil Blair. "Chci na Kočičáky rychle udeřit, rozčílit je a odlákat je od přeskokového bodu. Když si budou myslet, že se Victory blíží z opačné strany, rozmístí se v tom směru a rozptýlí se, aby se ji pokusili najít."
"A nechají nám cestu do bodu dokořán otevřenou," ozval se Maniak. "Víte, Mavericku, někdy to vypadá, že opravdu jste tak chytrý, jak se to o vás říká!"
"Díky za hlas důvěry," opáčil Blair. "Jakmile ztratíte s těmi mizery kontakt, Zelená peruť se obloukem vrátí na letounovku. Zlatá peruť bude pokračovat v ústupu původním směrem, dokud nedám znamení. Potom chci, abyste se rozdělili do dvojic a zamířili domů. Neopouštějte dvojici, pokud to nebude absolutně nutné, a pamatujte na časový rozvrh. Victory dorazí k přeskokovému bodu za... sedmnáct minut od teď. Když do té doby nebudete na palubě, zmeškáte odjezd. Nějaké dotazy?"
Nebyly žádné. "Dobře," pokračoval Blair. "Teď... Hobbesi, vy a Vagabund letíte na špici. Za vámi Longbowy. My ostatní tvoříme zadní voj. Své rozkazy máte. Opatrujte se, ať se vrátíte v jednom kuse. Víte přece, jak nesnáším vyplňování formulářů o ztrátách."
Hobbes a Vagabund už zrychlovali a mířili směrem, který Blair určil. Zatímco Blair čekal, až se dají do pohybu bombardéry Zelené perutě, přepnul na taktický kanál, aby zavolal své číslo. "To bychom měli, Kobro. Doufám, že tam pro vás je dost Kočičáků."
"To bude stačit," odpověděla. "Ale pořád se divím, jak to, že jsem skončila u vašeho křídla, plukovníku."
"Neměl jsem moc na vybranou, poručíku," sdělil jí. "Když je Žula dole z rozpisu a Vaquero rozbitý ze včerejšího boje,

hraju škatule, hejbejte se. Promiňte, jestli vám tohle uspořádání nevyhovuje."
"Jenom jsem si myslela, že si spíš vezmete do dvojice Hobbese, to je všechno."
"Tentokrát ne," řekl Blair. "Napadlo mne, že je na čase, abyste mi ukázala i vy, co umíte."
Spárovat piloty Zlaté perutě pro tuto akci ve skutečnosti znamenalo obtížné rozhodování. Hobbese chtěl Blair mít bez debaty na hrotu útoku; pro své kilrathské instinkty a disciplínu byl ideálním jedincem do první řady. Jakkoliv však Blaira létání s Ralghou těšilo, jeho místo nebylo v čele útoku. Jako velitel wingu musel zůstat stranou akce, dokud si nebyl jistý taktickou situací.
Jenže možnosti, jak rozdělit zbytek perutě, byly značně omezené. Stále nemohl dostatečně věřit Buckleyové, že bude spolupracovat s Ralghou, a ani Blesk, ani Maniak se ke Kilrathovi do čela nehodili. S Hobbesem tudíž letěl Vagabund. S velkým váháním Blair dal k sobě oba majory, třebaže vědél, že si tím říká o potíže. Nicméně ani jeden z nich nebyl příliš spolehlivý, a tak mu připadalo lepší, když nechají případně na holičkách jeden druhého, než aby rozbili dvě různé dvojice, když se náhodou nechají strhnout bojem.
A tak si podržel palce, udělal z nich dvojici a jako své číslo si vzal Kobru. Doufal, že ani jedna volba nepřinese katastrofu. Jenže z Vaquera, třebaže byl po bitvě s Dralthy fyzicky v pořádku, zůstal uzlíček nervů a nevypadalo to, že bude brzy schopen služby. A pokud jde o Žulu...
Málem ji vrátil zpátky na letový rozvrh, ale když bylo v sázce tolik, nehodlal riskovat nový úlet. Měla opět službu na řídicím stanovišti.
Kobra se držela těsné vedle něho za zbytkem konfederačního svazu. Nyní udržovali přísný rádiový klid. Nebudou používat spojové kanály, dokud se nestřetnou s nepřítelem. Blair doufal, že se Amazonka Mbutová držela jeho rozkazů a zamířila zpátky k letounové lodi. Ale nebude to vědět jistě, dokud operace neskončí...
Jak se blížili nepřátelskému uskupení, na obrazovce senzorů se mu zdánlivě odnikud začaly objevovat obrazy. Skvrnky, které představovaly konfederační stíhačky a bombardéry, vypadaly až žalostné nepřiměřeně na to, že by měly zaútočit na kilrathské lodě, nicméně už zahajovaly zteče.
Boj zahájili Hobbes a Vagabund útokem na trojici Darketu nedaleko bližší z obou cílových velkých lodí. Berterelliho bombardéry si jich nevšímaly a řítily se ke kilrathskému torpédoborci nejvyšší možnou rychlostí. Za velkou lodí byly patrné další stíhačky, jež mohly Longbowům působit potíže.
"Maniaku! Blesku!" prohlásil Blair úsečně. "Vidíte tu formaci na opačné straně torpédoborce? Vpadněte na ně a pobavte se s nimi."
"Ano, pane plukovníku," odpověděl Maniak. "Poleť, kadete, kdo začne střílet poslední, je kočičí záchodek! "
"A co my, pane?" otázala se Kobra.
"Zůstaneme s Berterellim," řekl jí Blair, "pro případ, že by se objevilo něco, s čím by si neporadil."
Několik minut udržovali pozici za bombardéry a přihlíželi, jak Berterelliho piloti za stálého kličkování před obrannou palbou zasahují těžkým útokem první torpédoborec, potom se od nebezpečné lodě odpoutávají a stoupají pryč. Jeden z Longbowů to nepřežil, ale ostatních pět ano. Útok kilrathskou loď nezničil, avšak Blairovy senzory zaznamenaly vážné poškození štítů, pancéřování i pohonné soustavy. Kočičáci rozhodně nemohli přehlédnout, že to koupili.
Druhý torpédoborec představoval těžší oříšek. Předem varovaná loď proti přilétajícím Longbowům položila ničivou palebnou přehradu. Série výstřelů zasáhla bombardér majora Berterelliho a Longbow se pod silnou palbou rozpadl... ale až poté, co italský pilot odpálil plnou salvu protilodních střel. I ostatní bombardéry současně odeslaly svůj náklad. A jako odvety za velitele se letcům dostalo té satisfakce, že mohli vidět, jak střely odvedly svou práci. Po délce torpédoborce vykvetly exploze a o několik vteřin později jej pohltila obrovská ohnivá koule. Některé z úlomků byly větší než Thunderbolty a ještě zvětšovaly zmatek, který na okraji kilrathského uskupení panoval.
"Ústup! Ústup! Všechny bojové stroje ústup!" vykřikl Blair. Letouny Konfederace se začaly odpoutávat z boje, dokonce i Maniak a Blesk. Zamířily pryč domluveným falešným směrem a Blair a Kobra se drželi vzadu, aby ústup kryli. Zatím ani jeden z nich ani jednou nevystřelil.
Do jejich pronásledování se pustila dvojice Darketu, avšak Kobra jednoho dostala dobře umístěnou dávkou z ocasního kanónu a Blair ostře přibrzdil, změnil vektor a nechal druhého předlétnout. Potom jej zlikvidoval soustředěnou palbou z laserů. Řízené střely si nechával v zásobě pro případ, že by se objevila skutečná hrozba. Nicméně během ústupu se k nim jiné stíhačky nepřiblížily.
Těsně předtím, než Blair ztratil s kilrathskými loděmi senzorový kontakt, spatřil, že se torpédoborce pohybují. Dovolil si neveselý úsměv. Jak doufal, rozmisťovaly se tak, aby utvořily pátrací síť... ale na opačné straně přeskokového bodu, než se nyní nacházela Victory.
Můstek, TCS Victory soustava Ariel
"Poslední z Hellcatů je na palubě, pane," ohlásil Rollins ze svého místa na spojovém úseku. "A právě se ohlásil první Longbow a požádal o povolení přistát. Vypadá to, že všechno jde hladce."
"Doufejme, že to tak zůstane," zavrčel Eisen. "Kormidelníku? Jak jsme na tom?"
"Odhadovaný čas příletu patnáct minut," oznámil kormidelník.
"Blair to válí dobře," zamumlal Rollins. "Doufejme, že ví, co dělá."
"Trochu míň zbytečných řečí, poručíku, jestli mohu prosit," usadil ho kapitán. "Navigace, začněte zadávat parametry přeskoku. Pane Rollinsi, vyhlaste "Přeskoková stanoviště, pro..."
"Pane!" vpadl mu do řeči velitel obsluhy senzorů. "Kapitáne, přeskokový bod... tam není!"
"Cože?" ozval se Rollins dřív, než se dokázal zarazit. "Jak to, že tam není? Co to má znamenat, že tam není?"
"Poručíku!" okřikl ho Eisen. "Vysvětlení, lidi. Potřebuji vysvětlení..."
"Vypadá to, jako by se Kočičákům povedlo... prosté uzavřít přeskokový bod, pane," řekl důstojník od senzorů. "Nevím jak. Ale už tam není."

"A bez něj jsme tady zůstali trčet," řekl kdosi nahlas.
Rollins pohlédl na Eisena. Kapitánova tvář byla jako z kamene, ale poručík viděl výraz v jeho očích. Ať už to Kilrathové provedli jakkoliv, jedna věc byla jistá. Victory je v pasti.

KAPITOLA DEVATENÁCTÁ

Thunderbolt 300 soustava Ariel

"Neumíme přesně určit, co se děje, plukovníku, ale vypadá to, že Kilrathové nějak dokázali uzavřít přeskokový bod do Kalibanu."
"Jak to, sakra, mohli udělat? To není mož..."
"Uvolněte kanál. Maniaku!" štěkl Blair. Chápal, jak se Marshall cítí, ale nemohli si dovolit plýtvat drahocenným časem na neužitečnou hysterii. "Promiňte, kapitáne. Pokračujte."
"Budeme muset zkusit jiný přeskokový bod," navázal Eisen, jako by k žádnému vyrušení nedošlo. "Přeskokový bod k Deliu není daleko... jestli tam ještě je. Posíláme vám souřadnice. Přeskupte peruť a držte nám jejich lehkou jízdu od zad, dokud se tam nedostaneme. A držte nám palce, ať tyhle dveře také nejsou zavřené."
"Rozumím, kapitáne," řekl Blair. Na chvíli se odmlčel. "A co když bude u dalšího přeskokového bodu hlídka, pane? Pochybuji, že bychom je dokázali přechytračit podruhé..."
"Jenom se modlete, ať máme štěstí, plukovníku," prohlásil Eisen chmurně. "Protože štěstí je jediná věc, která nás z téhle situace může vysekat."
"Rozumím," odpověděl Blair. "Oukej, Zlatá peruti, slyšeli jste to. Zformujte se podle mne a mějte oči přilepené na senzorech. Tentokrát nás nejspíš čeká něco většího než jen Darkety, tak buďte připravení."
"Jestli umí uzavřít jeden přeskokový bod, mohou je zavřít všechny," ozval se Maniak stále otřeseným hlasem. "Jak s nimi, do hajzlu, máme bojovat, jestli umějí tohle?"
"Klid, Maniaku," řekl Blair. "A totéž platí pro ostatní. Ať Kočičáci dělají, co chtějí, nesmíme se tím teď nechat vyvést z míry. Loď na nás spoléhá."
Nastavil kurs podle vektorů, které stíhačkám předaly počítače Victory, a seřídil citlivost skenerů. Jestli Kilrathové opravdu dokáží podle libosti zavírat přeskokové body, je prakticky po válce... ale Blair se odmítal tou hořkou myšlenkou zabývat. V této chvíli záleželo jen na tom, aby přežili.

Velitelský sál, KIS Hvar'kann soustava Ariel

"Dali se znovu do pohybu, lorde princi." Melek přistoupil k trůnu na vyvýšeném stupni a složil hlubokou formální poklonu. "Torpédoborec Irrcham je zachycuje na samé hranici dosahu senzorů. Jejich vektor naznačuje, že se nejspíš pokusí proletět přeskokovým bodem k Deliu. Ten se nachází jejich současné poloze nejblíž."
Thrakhath si Meleka beze slova prohlížel a služebníka se pod jeho dlouhým upřeným pohledem zmocňoval neklid. Konečně princ promluvil. "Maskování tedy splnilo svůj účel?" zeptal se.
"Ano, lorde princi," odpověděl Melek. "Kalibanský přeskokový bod se neprojevuje na žádných senzorech. Lidé museli uvěřit, že jsme jej prostě zavřeli. Jako bezmocná kořist."
"Ty opice měly zůstat na stromech svého domovského světa a nikdy se nestavět bojovníkům z hvězd," řekl Thrakhath a vycenil tesáky. "Jsou to hlupáci."
"Ano, lorde princi," přisvědčil Melek klidně. V duchu si ale tak jistý nebyl. Je sice pravda, že lidé v technice maskování zaostávají za Říší, ale rychle náskok stahují. Dost brzy si uvědomí, že Kilrathové přeskokový bod doopravdy zavřít nemohou, jen jej zastřít obzvlášť silným maskovacím polem - a i to pouze tam, kde mlhovinný prach a plyn pomůže maskovacímu zařízení pracovat účinně na velké vzdálenosti, z nichž bylo nutno maskování přeskokového bodu provádět.
Jenže Thrakhath pozemšťany nepřestával zcela opovrhovat. Byl to postoj, který Melekovi s blížícím se vrcholem tažení dělal stále větší starosti. Dosud se události odvíjely do značné míry tak, jak princ plánoval, s výjimkou toho, že jim opakovaně překážela Victory, neboť pokusy letounovou loď ochromit se nesetkaly se zdarem. Neočekávaná kilrathská schopnost nechat zdánlivě zmizet přeskokové body nepochybně přesně podle Thrakhathova záměru lidi přiměje nasadit novou zbraň proti jiné cílové soustavě, bez ohledu na to, co o svých protivnících vědí. Ale dříve nebo později může Thrakhatha jeho pohrdání lidmi vést k tomu, že je v kritickém okamžiku podcení, a to by mohlo mít katastrofální následky.
Melek si začínal přát, aby nikdy nebyl přijal postavení Thrakhathova čťdjačí. Jako nejvyšší vazal a služebník korunního prince se těšil velké moci a vlivu... a zaujímal dokonalé místo na to, aby mohl sledovat císařský rod ve prospěch svého klanu. Nicméně s ohledem na princovu prchlivost to bylo postavení přinejlepším vratké a občas bylo obtížné se zdržet hlasitého vyjádření pochyb, které nedokázal odsunout stranou.
Uvědomil si, že korunní princ na něho stále hledí téměř dravčím pohledem.
"Vypadáte... zamyšleně, Meleku," řekl Thrakhath. "Vyskytl se snad nějaký problém?"
"Ne, lorde princi," odvětil Melek. "Žádný problém... Jenom... očekávám vaše rozkazy poté, co lidé nasadili nový kurs."
"V platnosti nadále zůstává plán, který jsem předestřel předtím. Nyní, když jsme je vyděsili naší mocí nad přeskokovými body, jim dovolíme uniknout do Deliu. Nařidte lodím umístěným zde, aby zrušily maskování a zamířily k přeskokovému bodu do Kalibanu, jako by po útoku lidí posilovaly naši tamní eskadru. Pokud cestou budou moci

letounovou loď napadnout, smějí tak učinit, ale ať pamatují na to, že musí uniknout. Jak proto, aby svým vůdcům donesla zprávu o naší nové zbrani, tak proto, abychom zachovali... náš další prostředek. Rozuměl jste?"
"Ano, lorde princi." Melek se znovu uklonil a vytratil se, velmi rád, že audience skončila.

Thunderbolt 300 soustava Ariel

"Máme společnost, plukovníku. Vypadá to na torpédoborec a nejméně dvě stíhačky jako doprovod. Posílám vám souřadnice..."
Informace se na Blairově obrazovce začaly odvíjet ještě dřív, než Rollins domluvil. Kilrathská loď se nacházela před Victory a poněkud vlevo a podle svého směru letu se vracela od přeskokového bodu k Deliu. Kočičáci buď posilovali první eskadru, anebo rozhodili síť, aby pozemšťany odhalili.
V obou případech jim torpédoborec mohl způsobit potíže. V jeho blízkosti se držely dva kosmoplány, podle vzhledu senzorových signatur Vaktothy. Ty mohly komplikovat jakýkoliv pokus vypořádat se s větší lodí.
Blair zatoužil, aby měl ještě po ruce několik Longbowů, avšak jediným uskupením, které dosud nepřistálo a dál zajišťovalo přípravy k přeskoku, byla Zlatá peruť. Zůstalo tedy na šesti Thunderboltech, aby letounovou loď podle svých sil ochránily.
"Zlatá peruti, tady velitel," prohlásil Blair. "Tallyho!" To byl prastarý letecký pokřik, že nepřítel je na dohled, který pocházel ještě z dob před kosmickými lety. "Za mnou, lidi."
Zažehl přídavné spalování a zamířil se stíhačkou vstříc kilrathským cílům. Zbytek perutě letěl za ním. Blair zkontroloval stav výzbroje a odjistil lasery a tepelně naváděné střely. On a Kobra toho u prvního přeskokového bodu nabojovali nejméně, jejich letouny byly nejméně poškozené a nesly nejvíc podvěsů. To z nich činilo nejvhodnější kandidáty pro útok na torpédoborec. Bylo však nutné, aby měli nějakou spolehlivou ochranu proti nepřátelským stíhačkám.
"Hobbesi, Vagabunde, vy dva nám udržte ty Vaktothy od zad." nařídil. "My ostatní lovíme velkou kočku. Jasné?"
"Provedeme, " pravil Hobbes klidně.
"Pusťte mě na ně," prohlásil Maniak. Nemluvil už tak nervózně, jako by ho vyhlídka na přímý boj po tom šoku se zmizením přeskokového bodu zase postavila na nohy. Blair zadoufal, že si zachová chladnou hlavu.
"Veďte nás, plukovníku," dodala o chviličku později Kobra. Znělo to profesionálně, jen trochu zlověstně.
Blair snížil rychlost a umožnil Hobbesovi a Vagabundovi, aby zrychlujícím se letem předlétli zbytek perutě a vrhli se na nepřátelskou formaci. Jak se obě stíhačky blížily ke svým protivníkům, Hobbes vykřikl kilrathskou výzvu a zdálo se, že to piloty Vaktothů znervóznilo. Obě nepřátelské stíhačky obloukem uhnuly a spíše se boji vyhýbaly, než by jej vyhledávaly. Na Kilrathy neobvyklé chování. Možná jsou to nezkušení letci, řekl si Blair. Nemělo ale snad nějaký význam, že zase utíkali před Hobbesem...?
Přiměl se tu myšlenku potlačit a soustředil se na torpédoborec. Rýsoval se před nimi, samý hrozivý hrot a hrana, nesymetrická čtyřhrotá dýka namířená na Victory.
"Na ně!" zaječel Maniak, prudce zrychlil na plný plyn a s divoce pálícími zbraněmi se vrhl na torpédoborec. Blesk ho okamžitě následoval. Hlavní baterie torpédoborce zahájily palbu a vrhaly po rychlých kosmoplánech Konfederace jeden výboj drtivé energie za druhým. Kupodivu ani jeden z konfederačních stíhačů nebyl zasažen, zato jejich lasery bušily do štítů torpédoborce. Objevila se série výbuchů, jak Blesk odpálil tři řízené střely rychle za sebou. Ani jedna štítem nepronikla, avšak Blairovy skenery prozrazovaly, že obrana lodi slábne.
Blair začal brzdit a svůj kosmoplán prakticky zastavil. Tak blízko velké lodi to byl riskantní tah, avšak Maniak a Blesk na sebe lákali tolik nepřátelské pozornosti, že byla škoda tuhle šanci propást. Torpédoborec se nyní vznášel před ním; krásný nehybný cíl. Kdyby tak dokázal napumpovat dost dobrých ran do oslabeného úseku štítů...
Zahájil palbu z laserů a držel spoušť, dokud nevyčerpal zásobníky energie. Pak se zbraně vypnuly na tak dlouho, než je generátory zase stihnou dobít naplno. Kilrathské štíty stále držely. Až tehdy si uvědomil, že Kobra jeho manévr napodobila. Její letoun se vznášel sotva třicet metrů od konce jeho křídla a její lasery se nyní soustředily na stejnou malou cílovou plochu jako předtím Blairovy.
Štíty nepřátelské lodi selhaly a Blair nasadil dravci úšklebek. Jeho lasery se už zase nabily a on začal znovu střílet. Tentokrát zásahy rozbíjely pancéřování a prokousávaly se ke zranitelnému trupu torpédoborec. Nepřátelský kapitán už si musel uvědomovat nebezpečí, avšak Maniak a Blesk stále přelétali sem a tam a zasypávali velkou loď vytrvalou, třebaže méně soustředěnou palbou ze stále menší vzdálenosti. Automatické systémy lodní obrany se pochopitelně snažily sledovat a zničit nejprve nejbližší hrozby a zbraním s obsluhou nějakou chvíli trvalo, než se zaměřily...
Laserům došla šťáva podruhé a Blair přepnul na salvu střel. Kobra odpálila svou dávku téměř současně. "Šlápněte na to, poručíku," řekl Blair a znovu spustil motory. Zrovna začínal zrychlovat na maximální rychlost, když tu výboj z jednoho z hlavních kanónů torpédoborec zasáhl levoboční štít, vyřadil jej a zaryl se do pancíře na křídle. Vzápětí se Blair octl mimo nejhorší nebezpečí a rychle zatočil, aby svůj Thunderbolt dostal co nejdál od kilrathské lodi.
Střely začaly vybuchovat, prorážely poslední zbytky pancéřování a pronikaly hluboko do útrob lodi. Zdálo se, že se celá otřásla, a nakonec se roztrhla na kusy.
"Jóóóóó!" To byl rozjásaný Maniak. "Vyřídili jsme jednu hodně velkou kočku! "
"Dobrá muška, plukovníku, " dodala Kobra.
"Dobrá muška všichni," opravil ji Blair. "Tohle byla týmová práce. Teď se porozhlédneme, jestli Hobbes a Vagabund nepotřebují nějakou pomoc při svém úklidu."
Jeden z Vaktothů prchal, druhý byl zapleten do zuřivého souboje s Vagabundovým Thunderboltem. Než se zbytek Zlaté perutě octl na dostřel, Hobbes přišel svému číslu na pomoc a poslal těžkou stíhačku za rozstříleným torpédoborcem.

"Jak jste na tom, lidi?" zeptal se Blair a vyvolal si vlastní bojové údaje. Další zásah do levoboku si už nemohl dovolit a zůstala mu jediná řízená střela. Další vážnější boj by pro jeho pošramocený Thunderbolt byl patrně příliš těžké sousto.
"Škody minimální, plukovníku," hlásila Kobra.
"Ale došly mi střely a zásoby paliva také nevypadají dobře. "
"Já už jsem také zůstal beze střel," řekl Hobbes. "A mám těžce poškozený příďový pancíř."
Ostatní hlásili podobný stav. Škody se různily od Kobřiných zanedbatelných šrámů až po vážný stav Bleska, který v boji s torpédoborcem utrpěl vážné zásahy a nyní letěl s poškozenými motory a nepravidelně vysazujícími senzory. Blair se mračil a zvažoval situaci. Peruť by toho v daném okamžiku mnoho nezmohla. Jenže neměli představu, co proti nim Kilrathové ještě mohou vrhnout.
"Přeskokový bod na obrazovkách, " oznámil náhle Rollins. " Vypadá to, že tentokrát máme kliku! "
"Co nepřátelská aktivita?" zeptal se Blair, aniž se přestal mračit. "Máte na senzorech něco?"
"Vypadá to na další kočičácký torpédoborec, plukovníku, ale na samé hranici dosahu senzorů, " ohlásil Rollins po chvilkové odmlce. "Podle jeho současného vektoru to nevypadá, že by nám mohl nějak překážet. Kapitán říká, abyste své orlíky přivedl zpátky do hnízda, pane. Máte povolení přistát... a... odvedli jste opravdu dobrou práci, když jste nám ty parchanty udrželi od těla. "
"Díky Bohu za malé radosti," zamumlal Blair. "Dobře, Zlatá peruti. Balíme to. A modleme se, abychom na zbytku cesty k přeskokovému bodu nepotkali žádná nová překvapení."

Letová paluba, TCS Victory soustava Ariel

Blair pomalu vylezl z kabiny, unavený a rozlámaný po dlouhém vypětí letu. Až do této chvíle si neuvědomil, jakou osobní daň si od něho operace vyžádala. Když měl teď akci za sebou, jediné, po čem toužil, bylo dát si dlouhou sprchu a potom urvat pár hodin v posteli.
Naneštěstí to nešlo. Blair moc dobře věděl, že než se zase shledá se svou palandou, čeká ho ještě fůra práce.
"VŠICHNI NA PŘESKOKOVÁ STANOVIŠTĚ. OPAKUJI. VŠICHNI NA PŘESKOKOVÁ STANOVIŠTĚ. MEZIHVĚZDNÝ TRANZITZA TŘI MINUTY." Z lodního rozhlasu znělo počítačové hlášení a všude kolem Blaira spěchali mechanici, aby se připravili na přeskok, jako mravenci rozzuření útokem na mraveniště.
"Dneska jste tomu dal opravdu zabrat, skippere," ozvala se za ním Ráchel Coriolisová. Obrátil se a spatřil ji, jak ukazuje na pomačkané pancéřování a ožehnutý potah trupu v místech, kde děla torpédoborec prorazila jeho štíty. "Raději se ukliďte před přeskokem, pane."
Přikývl a zamířil ke vzdálenějšímu konci hangáru. Bezpečnostní opatření vyžadovala, aby lidé před každým přeskokem vyklidili hangárovou palubu, a nyní také už v hale téměř žádný personál nebyl. Blair spěšně kráčel přes palubu s Ráchel a několika dalšími opozdilci v těsném závěsu.
Dveře se otevřely, aby mu odhalily napjatou scénu na chodbě před výtahem. Shromáždila se tam řada pilotů a mechaniků, avšak hlavní pozornost se soustředila na Kobru a Hobbese, kteří stáli tváří v tvář uprostřed chodby. Poručík Buckleyová se tvářila rozzlobeně a prsty se jí křivily, jako by i ona stejně jako Kilrathové měla drápy, kterými by dokázala rozervat hrdla svým nepřátelům. Naproti tomu Ralgha nar Hhallas zůstával klidný a lhostejný a stoicky čelil Kobřinu jedu.
"Proč jste nás nevaroval, že váš druh dokáže uzavřít přeskokové body?" vyzvídala tichým a hrozivým hlasem.
"Nevěděl jsem to," odpověděl Ralgha. "Očividně se jedná o nedávný pokrok kilrathské techniky. A o velmi vážnou hrozbu. Obávám se, že schopnost uzavřít přeskokový bod poskytne Říši velkou výhodu,"
"Ale jděte, vy zarostlý parchante," zavrčela Kobra. "Chcete nám tvrdit, že jste o tom nic nevěděl? Nevěřím vám!"
"Sloužím Konfederaci už déle než deset let, poručíku," sdělil jí Kilrath a s klidnou důstojností se vypjal do výše. "Za tu dobu se toho hodně změnilo na obou stranách hranice. Možná jde o průlom v teorii přeskoků."
"Spíš v maskovací technice," postavila se mezi ně Ráchel Coriolisová. "Vůbec si nemyslím, že by Kilrathové opravdu uměli uzavřít přeskokový bod."
"Hergot, přece jsem neměla halucinace," řekla Kobra a upřela rozněvaný pohled na techničku. "Všichni jsme viděli, jak nám přeskokový bod zmizel z obrazovek."
"Podívejte, já se zabývám studiem maskovacích zařízení," prohlásila Ráchel. "Mají je mít ve výstroji nové Excalibury. Teoreticky by dost velký generátor dokázal vytvořit takové pole, aby dokázala zakrýt i něco tak velkého, jako je přeskokový bod. Ale fungovalo by to jen v mlhovině a i tam by bylo zatraceně těžké je udržovat. Vsadím roční žold na to, že stojíme před něčím takovým."
"No, ať už Kočičáci umějí přeskokový bod zrušit, nebo jen schovat, každopádně s nimi mohou provádět nekalosti," opáčila Kobra o něco méně divoce, avšak očividně stále rozezleně. Obešla Ráchel a píchla prstem do Hobbese. "A vy tvrdíte, že jste neměl tušení, že to dokážou?"
"O nic víc než vy, poručíku," přisvědčil Ralgha.
"Jste lhář."
Blair vykročil kupředu a vmáčkl se mezi oba piloty. "To stačí, poručíku," prohlásil ostře. "Loajalitu podplukovníka Ralghy už takhle dál zpochybňovat nebudete. Rozumíte?"
"Ale..."
"Nechci, aby nižší důstojníci neuváženě obviňovali nadřízené. Jestli pro svá tvrzení nasbíráte neprůstřelné důkazy, obraťte se na mne náležitým postupem. Jinak mlčte!"
"Ano, pane," řekla konečně.
"PŘESKOKOVÁ SEKVENCE ZAHÁJENA. Do PŘESKOKU ZBÝVÁ JEDNA MINUTA," oznámil reproduktor.

Dveře výtahu se otevřely a Kobra se protlačila půlkruhem diváků do kabinky. Ani Blair, ani Hobbes ji nehodlali následovat.

Můstek, TCS Victory soustava Ariel

"Deset sekund... devět... osm..."
Když počítač odtikával poslední vteřiny odpočtu před přeskokem, Eisen byl odhodlán nedat najevo narůstající napětí. Co kdyby Kilrathové opravdu uměli uzavřít přeskokový bod? Kdyby nyní zavřeli tento, Victory by zůstala v pasti, bezmocně vydaná na pospas torpédoborcům, které se začínaly stahovat blíž.
Anebo... co by se stalo s lodí zahajující přeskokovou sekvenci, kdyby se přeskokový bod zhroutil? Zůstala by na původním místě... nebo by zůstala lapená v hyperprostoru, neschopná dokončit přesun na místo určení?
"Tři... dva... jedna... zahájení tranzitu... teď."
Eisena se zmocnily známé svíravé pocity doprovázející přeskok a navzdory nutkání ke zvracení, svalovým křečím a dezorientaci se mu ulevilo. Ať už se stane dál cokoliv, Victory prozatím Kočičákům unikla...
V mžiku bylo po přeskoku. Eisen musel jednou nebo dvakrát zamrkat a zatřást hlavou, aby si pročistil mozek, ale netrvalo dlouho a opět nabyl vlády nad svým tělem, třebaže všechny nervy dosud protestovaly proti nepřirozenému zážitku, při němž byl člověk vržen přes nepředstavitelnou vzálenost skrze říši, do níž vlastně žádný člověk neměl nikdy vstoupit.
"Hlášení," zachraptěl.
Komandérporučíkovi Lise Morganové, navigátorce Victory se podařilo promluvit svěže. "Rozkaz, pane," odpověděla a prsty se jí rozběhly po ovládacím panelu, aby spustila počítačový program, který zanalyzuje okolí a potvrdí, zda se vynořili u cíle cesty. Za chvilku navázala: "Shoda typu a parametrů hvězdy 99,4 procenta. Nezaznamenávám žádné planety. Pásma asteroidů... souhlasí, kapitáne. Soustava Delius... nebo její dvojče."
Eisen zvolna přikývl. "Výborně. Komandére Morganová, nastavte kurs ke stanici Delius. Pane Rollinsi, vzburcujte místní obrané síly a dejte jim vědět, že jsme tady. Opustit přeskoková stanoviště a obnovit běžnou činnost." Odmčel se. "Chci mít loď bojeschopnou co nejdřív. Potom chci kompletní analýzu celé akce od všech bojových úseků. Musíme zjistit, co se to tam, sakra, dělo, než to na nás Kočičáci vytáhnou znovu."
Důstojníci bez otálení potvrdili rozkazy a Eisen ucítil záchvěv hrdosti. Neměli daleko ke zhroucení, ale nějakým zázrakem šlapali dál.
Nakonec to je jediná věc, na které záleží.

KAPITOLA DVACÁTÁ

Velitelský sál, KIS Hvar'kann soustava Ariel

"Lidé se tedy stáhli, Meleku?" Thrakhath si hověl na trůnu a cítil uspokojení. Sice došlo ke ztrátě dvou torpédoborců a několika stíhaček, ale on měl v úmyslu dohlédnout na to, aby ten, kdo za ztráty nese odpovědnost, zaplatil tím nejvyšším trestem. Ale celkem vzato šlo všechno podle plánu. Opicím se dostalo varování, na které dlouho nezapomenou. Na nějaký čas je to přiměje k opatrnosti, a i kdyby si uvědomily, že schopnost Říše maskovat přeskokové body se omezuje jen na mlhoviny, rozhodně se budou téhle soustavě vyhýbat. Základna, na níž Thrakhath shromažďuje císařskou flotilu pro svůj velkolepý úder, tak zůstane v bezpečí.
Nyní bylo na čase pomýšlet na další fázi plánu.
"Ano, lorde princi," odpověděl Melek. "Ustoupili do soustavy Delius. Samozřejmě nelze říci, jak dlouho tam zůstanou..."
"Pak musíme jednat rychle, než se pohnou dál," prohlásil Thrakhath a uhodil do boční opěrky svého trůnu, aby svá slova zdůraznil. "Máme ověřeno, že jedinec jménem Blair stále slouží na té letounové lodi?"
"Ano, lorde princi," potvrdil Melek. "Sledovali jsme během boje jeho hlas v komunikačních kanálech. Dokonale souhlasí s našimi záznamy. Velí tamnímu wingu. Podle posledních zpráv rozvědky mu přeběhlík slouží jako zástupce."
"Skvělé," utrousil Thrakhath a na okamžik vycenil tesáky. "Nejspíš je dobré, že ten člověk unikl našim dřívějším útokům. Máme dokonalou zbraň, kterou proti němu můžeme využít, a v jejím důsledku zůstanou opice demoralizované právě ve chvíli, kdy je náš úder na spadnutí."
"Myslíte tedy, že ta výzva bude na člověka účinkovat? Jejich smysl pro čest není stejný jako náš, lorde princi." Melek se hluboce uklonil, aby dal najevo, že tím nechce vyslovovat pochybnosti o úsudku svého pána.
"Ale ano, myslím, že tahle výzva bude účinkovat," pravil Thrakhath klidně. "Sice jim schází čest, Meleku, ale neschází jim hrdost... a hněv. Vyprovokujeme toho opičáka k pošetilému gestu a současně..."
"Akce Spoušť," pravil Melek.
"Akce Spoušť. A budeme mít drápy na jejich hrdlech jednou provždy." Thrakhath se napřímil. "Předejte rozkazy, Meleku. Svolejte určený operační svaz a připravte přeskok za jeden cyklus."
"Ano, lorde princi." Melek se s další úklonou odporoučel.
Korunní princ Thrakhath se zamyšleně zahleděl do hvězd, které zářily za průhlednou kopulí nad jeho pódiem. Do hvězd, které budou zanedlouho zcela náležet Říši.

Kancelář velitele wingu, TCS Victory soustava Delius

"Přišla jsem na váš rozkaz, pane."
"Pojďte dál, poručíku," řekl Blair a ukázal na židli před svým stolem. "Posaďte se."
Žula si sedla, v očích pohled nacházející se kdesi uprostřed mezi nadějí a ostražitostí. "Děkuji, pane," řekla. "A... včera jste venku předvedli pár pěkných kousků, plukovníku. I když jsem vlastně neměla úplný přehled o tom, co se děje... z řídicího střediska."
Usmál se. "Nemusíte mi tu trousit narážky, poručíku. Já vím, jak je pro vás těžké sedět na střídačce."
"Já jenom... Podívejte, pane, sedět za pultem na lodi není totéž. Já patřím do pilotní kabiny. To je všechno. Jestli mě tam nemůžete pustit, přeřaďte mě k jednotce, kde budu moci začít znovu."
"Naservírovala jste mi to pěkně bez obalu, poručíku," prohlásil. "Dovolte mi, abych vám posloužil stejně. Když vás nezařadím zpátky na letový rozpis, je to proto, že s vámi jsou při létání problémy. Tudíž si můžete být zatraceně jistá, že v mých záznamech ve vaší složce se odrazí moje pochybnosti. Nemyslete si, že přeložení vás dostane zpátky do pilotní kabiny jenom proto, že už nebudu váš velitel."
Tvářila se zachmuřeně a hořce. "Připouštím, že u Locandy se mi to vymklo z ruky. Ale nemyslím si, že by se ta chyba se mnou měla táhnout navěky, plukovníku. Když jsem viděla, jak ti parchanti kolem nás proklouzli, když mi došlo, že v mém domově rozšíří ten mor... to bylo víc, než jsem dokázala zvládnout. Ale není pravděpodobné, že by k tomu došlo znovu." Vzmohla se na pokřivený úsměv.
"Už to... neberete tak osobně. Je to tak?" Nadále mluvil vážně.
"Nejspíš ano, pane," řekla. "Nerada to připouštím. Totiž, přísahala jsem věrnost celé Konfederaci, ne některé planetě. Ale Locanda mi připadala o mnoho skutečnější, když se to na ni řítilo. Viděla jsem ji v duchu: místa, lidi... To byl ten rozdíl."
"Kdyby tomu tak nebylo, nebyla byste člověk," řekl Blair. Chvíli se na ni díval. Zdála se tak malá a tak křehká, než aby mohla být bojovým pilotem. "Problém spočívá v tom, že už jste mi jednou dala slib a nedodržela jste jej. Toužíte po kabině tak moc, abyste se tentokrát dokázala přemoci?"
"To nemohu prokázat, dokud mi nedáte šanci, plukovníku," odpověděla. "Když jsem tam venku, kolem sebe orlíka a v zaměřovači mám Kočičáka... to je jediná doba, kdy se cítím opravdu jako živá."
Blair smutně přikývl. Vzpomněl si, že Anděl kdysi, ještě na Tygřím páru, říkala něco podobného. "Znával jsem... znám někoho, kdo to cítil stejně. Žila proto, aby vybojovala dobrý boj, jak tomu říkala."
"Já žiju pro létání," sdělila mu Žula. "Miluji ten bezvadný pocit... když mě nic nedrží. Vědomí, že mám všechno ve svých rukách, ať už to skončí dobře nebo špatně."
"Jo," přisvědčil Blair a opět přikývl. "Jo, tenhle pocit zná jenom pilot."
"Tak vidíte, plukovníku. Jestli chápete, jak se cítím, musíte také vědět, čím teď procházím. Já nejsem stavěná na povzbuzování ze střídačky nebo k hraní si na dispečera řízení letového provozu. Žádám o zařazení zpět mezi létající personál." odmlčela se. "Prosím..."
"Obvykle nedávám třetí šance, poručíku," řekl zvolna. "Ale včera byste se nám hodila. Příště vás můžeme potřebovat ještě víc. Od této chvíle jste zpátky na rozpisu, Žulo."
"Děkuji, pane."
Pozvedl ruku. "Ale jestli si to ještě jednou pokazíte... pak vám pomáhej samo nebe. Protože já už vám nepomohu."
"Rozumím, plukovníku." Vstala. "Tentokrát toho nebudete litovat."

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Delius

Výhledu z odpočinkové místnosti dominoval rozeklaný, nepravidelný balvan o průměru osmnáct kilometrů. Několik pohybujících se světel značilo průlety člunů a automatických kapsli mezi letounovou lodí a asteroidem. Po třech hodinách od chvíle, kdy Victory srovnala dráhu se stanicí Delius, skončila důkladná prohlídka trupu i vnějších instalací lodi a kapitán schválil vycházky mimo loď pro hlídku, která měla po službě. Nenašlo se sice tolik zájemců, jak by se dalo očekávat - stanice Delius měla pověst jednoho z nejnudnějších míst v celém sektoru - avšak napětí na lodi rozhodně opadávalo s rostoucím vědomím, že se konečně opět nacházejí v přátelském prostoru.
Blair seděl u stolku sám, usrkával skotskou a pozoroval planetku a hvězdné pole za ní. V koutě místnosti Vaquero zlehka probíral struny své staré kytary, které vydávaly tichý truchlivý zvuk. Lodní lékař o den dříve prohlásil poručíka Lopeze za schopného létání a Blair ho vrátil na rozpis. Ale stále uvažoval, jestli se Lopez po oné nakládačce, kterou schytal při první srážce v mlhovině, skutečně plně zotavil.
Zaslechl, jak do místnosti vstoupil Maniak Marshall a zahlaholil na pozdrav. Napůl se na židli obrátil, aby se na majora u baru podíval. Marshall se choval jako obvykle. Sebevědomě, hlučně a se širokým úsměvem si vzal od Roštová sklenici a zamával na pozdrav Žule a Kobře, které seděly spolu u stolku poblíž.
K Blairovu překvapení se Maniak přišoural k jeho stolu. "Plukovníku," kývl na něho.
"Majore," odpověděl Blair. Chviličku vyčkával, a pak pokračoval: "Mohu pro vás něco udělat?"
Maniak očividně zrozpačitěl, a když koktal odpověď, všechna drzost ho opustila. "É... vlastně vám chci říct... chci vám povědět... Mavericku, to, co jste předvedl tam v Arielu, bylo zatraceně působivé. To, jak jste vylákal tu první bandu z pozic... a jak jste zůstal klidný, když Kočičáci vytáhli z rukávu ten svůj trik." Tvářil se nejistě. "Já vím, že nejsme vždycky naladění na stejnou frekvenci... ale napadlo mě, že bych vám měl projevit uznání, když si to zasloužíte."
Blair pozdvihl obočí, "Nu..." Nevěděl jistě, jak má odpovědět. Maniak Marshall ještě nikdy takhle hovor nezačínal.
"Díky za hlas důvěry. Ale chvíli to bylo na pováženou."
"No to jo." souhlasil Marshall. "O tom mi povídejte. Když ten přeskokový bod nechali zmizet... panebože, málem jsem

se pominul. Nikdy mě nenapadlo, že se budu někdy cítit takhle, Mavericku. Nikdy."
"Když se to vezme kolem a kolem, držel jste se docela dobře," uklidňoval ho Blair. "Bez vás a Bleska bychom ten torpédoborec nevyřídili."
"Mohli jsme ho vyřídit sami, kdybyste nás vy a Kobra nechali," prohlásil Maniak, jak se v něm opět projevil starý duch. "Ale... jo, celkem vzato se nám to povedlo." Vyhlédl průzorem ven a pokračoval s kyselým tónem v hlase. "Myslíte si, že seržant Coriolisová má pravdu, když tvrdí, že Kilrathové maskují přeskokové body, Mavericku?"
"Takový je oficiální verdikt," potvrdil Blair. "Při analýze, kterou kapitán nařídil, se našly v údajích senzorů stopy, které odpovídají činnosti maskovacích generátorů. Tak zní i zpráva, kterou nechal poslat na velitelství sektoru."
"Takže si musíme dělat starosti, jenom když se motáme v mlhovině, hm?" Marshall se tvářil vážně. "No, aspoň to je nějaká dobrá zpráva."
"Znamená to také, že příště tam nezůstaneme trčet," podotkl Blair. "Může to sice trvat déle, ale můžeme použít i maskovaný přeskokový bod za předpokladu, že jej máme přesně zakreslený v mapách."
"To má znamenat, že se vrátíme zpátky? Dokončit úkol? Nebo s tou zbraní, o které všichni vykládají?"
"To záleží na hlavounech," řekl Blair. "Já o tom ale pochybuji. Jestli máme vyzkoušet experimentální zbraň za už tak obtížných podmínek, proč si ještě přidělávat další problémy? Samozřejmě, já nejsem admirál. Možná pro to najdou dobrý důvod, ale mně to připadá jako hloupé riziko."
"Doufám, že máte pravdu," prohlásil Maniak. Dlouho si mlčky prohlížel výhled. "Mlhoviny a pásma asteroidů... Budu rád, až je neuvidím. Dejte mi pořádný přímý boj... ale tohle kličkování a plížení a starosti s tím, co vám senzory neukazují, nemám rád."
"Podívejte se na to z té světlejší stránky. Maniaku," poradil mu Blair.
"Ono to má nějakou světlejší stránku?"
"Jistě. Těm mizerům se létání skrz všechno to smetí nelíbí o nic víc než nám."
"Možná ne," připustil Maniak. "Ale mohou si dovolit riskovat víc než my. Přece jen mají devět životů."

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Delius

"BOJOVÝ POPLACH. BOJOVÝ POPLACH! VŠICHNI NA BOJOVÁ STANOVIŠTĚ! OPAKUJI. VŠICHNI NA BOJOVÁ STANOVIŠTĚ!"
Blair se s křeslem otočil k monitoru a naťukal spojení s můstkem. "Tady Blair. Co se děje?"
Na obrazovce se objevil Rollins a za ním pobíhající postavy členů posádky můstku, kteří spěchali na svá místa. Odkudsi mimo obraz se ozýval hlas důstojníka senzorů: "Zachycuji četné cíle, kapitáne. Osm... ne, deset velkých lodí. Čtyři z nich jsou letounovky. Konfigurace... jsou to Kilrathové, pane. O tom není pochyb."
Rollins se obrátil ke kameře. "Máme tu horu problémů, plukovníku," řekl. "Právě nám na monitorech naskákal celý kočičácký operační svaz."
Obraz přeblikl a nahradila jej Eisenova zamračená podoba. "Já to převezmu, poručíku," řekl řízně. "Plukovníku Blaire, blíží se k nám čtyři letounové lodě s doprovodem. Dosud žádné stíhačky, ale můžete se vsadit, že jich vypustí celé hejno, až se dostanou dost blízko."
"To je hodně ošklivá přesila," prohlásil Blair zvolna. "Stanice Delius nemá moc velkou palebnou sílu."
"Ne tak velkou, aby to znamenalo nějaký rozdíl," souhlasil Eisen. "Opouštíme oběžnou dráhu a míříme k nejbližšímu přeskokovému bodu. Nemá smysl nechat se tady odbouchnout."
"A rozkazy pro nás? Pro wing?"
"Připravte se na hromadný vzlet, plukovníku. Nachystejte si orlíky. Možná je budeme potřebovat, aby lodě získaly dostatek času k přesunu do přeskokového bodu." Eisen se tvářil zachmuřeně. "Znovu vyklízíme pole, plukovníku. Je mi líto, ale vypadá to, že nám zase budete krýt ocas."
"Rozumím, pane," řekl Blair.
Eisen se už zase odvrátil od interkomu a vydával rozkazy posádce na můstku. "Navigace! Vypočtěte kurs k nejbližšímu přeskokovému bodu. Kormidelníku, opustit oběžnou dráhu. Plný tah. Střelci ať jsou připravení vyčistit cestu, kdyby smetí příliš zhoustlo..." Interkom zhasl.
Blair stiskl červený spínač, kterým se vyhlašoval poplach před hromadným vzletem. Zaječel nový poplašný signál, následovaný veřejným počítačovým hlášením: "NA VZLETOVÁ STANOVIŠTĚ! NA VZLETOVÁ STANOVIŠTĚ! VŠECHEN PERSONÁL WINGU KOSMOPLÁNŮ NA VZLETOVÁ STANOVIŠTĚ! HROMADNÝ VZLET!"

Letová paluba, TCS Victory soustava Delius

Blair už snad po sté zkontroloval přístroje. Věděl sice, že se zatím nic nezměnilo, ale potřeboval vyvíjet alespoň nějakou činnost. Všechny stíhačky Victory byly v pohotovosti a obsazené osádkou, dokonce i dvě, které mechanici předtím odstavili jako nespolehlivé. Nyní čekali, a to jim připadalo mučivější než jakákoliv bojová situace.
Letounová loď získala před kilrathskými loděmi značný náskok. Klestila si cestu polem asteroidů a její zbraně svými výboji odklízely každý kus kamene dost velký na to, aby mohl loď ohrozit. Císařská plavidla postupovala opatrněji, udržovala sevřenou formaci a zvolna se vlekla za Victory, jako by se jim do útoku nechtělo. Možná se Kilrathové v předchozích srážkách naučili pozemšťany respektovat... anebo pokládali za dost velký triumf to, že loď zahnali od stanice Delius, kde lidé - včetně hrstky příslušníků posádky lodě, kteří se nestačili vrátit z vycházky - zůstali zcela vydáni na milost a nemilost kilrathskému operačnímu svazu.
Blair začínal doufat, že snad nebudou muset odrážet žádný opravdový útok, avšak hrozba zůstávala. Nebudou moci

polevit v ostražitosti, dokud neprovedou přeskok do Tamaya, pokud se jim to podaří.
"Plukovníku, senzory hlásí probíhající vzlety z vedoucí kilrathské letounové lodě." Blair Rollinsovo vyrušení přivítal, třebaže přinášelo neveselé zprávy. "Je to vlajková loď... Hvaťkann. Vypadá to, že se přece jen dočkáte mejdanu."
"Potvrzuji," řekl Blair. "Blair wingu. Na moje znamení zahajte vzletovou sekvenci..."
V tom okmažiku se jeho spojový panel zbláznil. Obraz na vizuálním displeji se rozpadl v kaleidoskop struktur a barev a reproduktory uvnitř přilby pískaly a kvílely. Trvalo několik vteřin, než ten ruch utichl a obrazovka opět ožila. Blair zíral na monitor, jako by mu mohl poskytnout nějaký klíč k tomu, co se právě stalo.
Obrazovku zaplnil výhružný kilrathský obličej, tvář, kterou Blair už tolikrát viděl.
Thrakhath.
Obraz poskočil, znovu se rozzrnil a zase se uklidnil. Blair se na něj zamyšleně díval a uvažoval, co asi ty poruchy způsobuje. Při videopřenosech z lodě na loď počítače kódovaly a dekódovaly informace a poskytovaly automatický překlad cizích jazyků. To, že počítač měl takové potíže s rekonstrukcí Thrakhathova vysílání, znamenalo, že signál musí mít obrovský objem. Kilrathové se očividně snažili přetížit komunikační systémy Victory a zahltit všechny kmitočty, které mohli pozemšťané používat.
Thrakhathův obraz začal mluvit a počítače vypracovávaly překlad kilrathštiny: "Slyšel jsem, že vaše pozemská Bible předpovídá pláč a skřípění zubů. To vám císařská rasa brzy vyplní. Vytrháme vám jazyky a vybereme mozky z hlavy. Naučíte se prosit o vysvobození smrti."
Blair se pokusil přepnout na jiný spojový kanál, avšak Thrakhathův syčící a vyzývavý obraz na monitoru zůstával.
"Stanete se výstražným příkladem pro ostatní rasy v galaxii, vy směšní paviáni. Vaše rasa vytrpí tisícero a více muk. A nemyslete si, že na tom něco změní přítomnost Tygřího srdce mezi vámi. Plukovník Blair skončí jako pouhá hromada vnitřností a jeho kosti ohryžou naše mláďata."
Když Blair uslyšel zmínku o sobě, ztuhl. Nestávalo se často, že by Kilrathové některému ze svých lidských protivníků udělili jméno... což nevyhnutelně znamenalo, že se jedinec, kterého takto "poctili", stal přednostním terčem kilrathských výzev.
"Tygří srdce, ty zaplatíš za krev každého kilrathského šlechtice, kterého jsi vyřídil v boji. Budou se zpívat písně o tvé smrti, o prohře a hanbě, kterou ještě před smrtí poznáš. Už jsi prohrál. Tygří srdce, prohrál jsi u Locandy Čtyři, prohrál jsi v Arielu... prohrál jsi svou družku, kterou jste znali jako Devereauxovou, nebo jako Anděla."
Blair zalapal po dechu. Thrakhaťhův obraz na monitoru pohasl, aby jej nahradila nová scéna...
Scéna z pekla.
Tvořila ji velká místnost, temná, zalitá rudým přísvitem, s ozdobami a ornamenty, které se v těch stínech daly spíš jen tušit než vidět. Uprostřed prázdné komnaty stál hlouček Kilrathů v úboru, ve kterém Blair rozeznal oděv vysoké šlechty. Ti se hluboce uklonili, když vešel Thrakhath se starým Kilrathem, samotným císařem. Když se císař usazoval na svém impozantním trůnu, uvědomil si Blair jakýsi pohyb ve stínech po jedné straně obou postav. Bylo obtížné rozeznat, co se tam vlastně děje. Když však konečně poznal, čeho je svědkem, přál si, aby se o to raději ani nepokoušel.
Na zdi za trůnem viseli v řetězech lidé, muži i ženy v roztrhaných leteckých kombinézách Konfederace. Kolem nich procházeli mohutní kilrathští strážci s nervovými biči a náhodně své oběti bili, aby z nich vymámili výkřiky a sténání.
"Opět byla zmařena nepřátelská hrozba pro samotný náš domovský svět," pravil císař vážně. "Tento ubohý oddíl jejich vojáků byl pochytán na palubě unesené císařské transportní lodě na oběžné dráze kolem samého Kilrahu."
Mezi shromážděnými šlechtici se rozlehly výkřiky - v jejich hlasech i postoji se projevoval šok, vztek a čirá nenávist.
Císař je umlčel prudkým gestem a dal Thrakhathovi znamení, že má promluvit.
"Tento vpád byl činem zoufalství," řekl princ a vycenil tesáky. Přejel mávnutím ruky oběti za trůnem. "Podívejte se na ty ubohé lysé opice. Naprosto svou rasu zklamaly."
Z boučku se ozval vrčivý jásot.
"Učiňte s nimi, co chcete," prohlásil císař.
Na Thrakhathových tesácích se zalesklo rudé světlo. "Tyhle ubožáky nebudeme vyslýchat... ani se jim nedostane smrti válečníků. To je potěr, vhodný jen pro smrt." Princ pohrdavě mávl rukou. "Jenom jedna z nich si zasluhuje, aby se s ní jednalo jako s bojovnicí. Jejich vůdkyně... kterou nazývají... Anděl."
Blairovi se chtělo odvrátit zrak, když dvojice hřmotných kilrathských bojovníků do středu místnosti přímo před Thrakhatha napůl dovlekla a napůl dostrkala známou drobnou postavu. Stejně jako ostatní lidé prošla mučením, z její kombinézy zbývaly rozedrané cáry, tvář, která Blaira pronásledovala ve snu, byla plná podlitin. Na čele měla zaschlou krev a na tváři živou odřeninu, ale stále se zaštiťovala vzdorem. Ať už s ní Kilrathové provedli cokoliv, duch Jeannette Devereauxové zůstával stejně ohnivý a odhodlaný jako předtím.
Při pohledu na onu ženu kilrathští šlechtici ožili. Blair postřehl krvežíznivost v jejich očích i ve způsobu, jímž při posměšcích, kterými zajatkyni častovali, odhalovali drápy a cenili tesáky. Jenom síla Thrakhathovy osobnosti je držela na uzdě, zatímco princ sestoupil z pódia, aby si prohlédl Anděla zblízka.
"Stále vzdorujete, plukovníku Devereauxová?" otázal se princ. "Měla byste už vědět, že to je ubohé a zbytečné gesto. Lov už prakticky skončil a vaše rasa se stala kořistí v našich drápech."
"Nudíte mě, monsieur," řekla mu a vzmohla se na chabý úsměv. "Raději bych se přidala ke svým druhům, než bych poslouchala to vaše chvástání."
"Nepřipojíte se k nim, plukovníku," řekl Thrakhath. "Váš osud bude jiný."
Anděl odpověděla tím, že mu plivla do obličeje. Z hloučku se ozvalo syčení a nadávky a Thrakhathovi se z hrdla vydralo chraplavé zavrčení. Obrátil se ke šlechticům a oslovil je:
"Ta člověčice nedokáže ocenit čest, které se jí dostává. Nejenže je to velká válečnice, ale jejím druhem je muž známý jako Tygří srdce." Obrátil se zpátky k ní a probodl ji vražedným pohledem přimhouřených očí. Krvežíznivý pokřik

Kilrathů sílil. "Zabila jsi během své kariéry mnoho dobrých bojovníků. Zasloužila sis tuto čest."
Princ vysunul drápy. Jediným švihem jí je zarazil hluboko do žaludku a zdvihl ji vysoko do vzduchu. Z rány se valila krev. Zatímco jí z očí vyprchával život, najel záběr v detailu na její tvář. Blairovi připadalo, že v nich vidí poslední prosbu, jako by ho žádala o pomoc... nebo o pomstu.
Potom ji princ pustil a její neživé tělo se zhroutilo na podlahu.
Obrazovku opět zaplnil Thrakhathův obraz. "Nuže, Tygří srdce," řekl. "Dnes vedu své bojovníky do bitvy. Jestli chceš dostát cti, kterou si vysloužila tvoje družka, přijď a bojuj. Jinak se nech označit za ubohého zbabělce, kterým beztak jsi."
Christopher Blair zíral na obrazovku, hlavu plnou vzteku, bolesti a nenávisti. V tu chvíli jediné, po čem toužil, bylo zabíjet...

KAPITOLA DVACÁTÁ PRVNÍ

Můstek TCS Victory soustava Delius

"Nemůžete tu zatracenou věc vypnout, poručíku?" dožadoval se Eisen. Na obrazovce jeho komunikátoru Thrakhathovy divoké rysy dál vyzařovaly nenávist a výzvu. Zpráva se opakovala stále dokola.
"Snažím se, pane," odpověděl Rollins. "Ale není to obvyklé vysílání. Průšvih je v tom, že celý spojový systém zůstal viset ve smyčkách. Moment... myslím, že bych snad svedl nahodit záložní systém... držte mi všichni palce!"
Spojový důstojník naťukal na svém panelu sérii kódů a kilrathská zpráva vzápětí znehybněla. O několik vteřin později ukazovala Eisenova obrazovka opět normálně a nad ní svítila zelená kontrolka, značící, že systém je připraven k použití.
"Děkuji, pane Rollinsi," pravil Eisen. "Podporučíku Dumonte, dejte mi aktualizovaný odečet senzorů. Co tam ti parchanti dělají? É... a Rollinsi, přepojte mě na plukovníka Blaira."
"Je na lince, pane."
Na monitoru se objevila Blairova hlava. Přestože mu tvář zastíral čelní průzor přilby, Eisenovi připadalo, že vyhlíží bledě a přepadle. Sotva potlačované vrčení v jeho hlase se ovšem nedalo přeslechnout. "Připraveni k vzletu, kapitáne," oznámil.
"Ne tak rychle, plukovníku," mírnil ho Eisen. "Stále se teprve snažíme udělat si obrázek o tom, co Kočičáci dělají. Loď je necelých patnáct minut od přeskokového bodu a ještě to můžeme stihnout bez vyslání stíhaček."
"Jestli vyšlou stíhačky oni, budete nás muset poslat ven," odpověděl Blair. "Aspoň na chvilku."
"Podívejte, plukovníku..." Eisen větu nedokončil. Nevěděl, co mu má po Thrakhathově poselství říci. "Možná byste měl pro tentokrát zůstat doma, Blaire. Ať velení převezme Hobbes."
"Ne, pane," pravil Blair úsečně.
"To říkáte jako velitel wingu... anebo jako člověk, který prahne po pomstě?"
"Obojí, pane," odpověděl Blair. Chvilku mlčel, a pak pokračoval. "Podívejte, kapitáne, nebudu nic předstírat... ten parchant mě ťal do živého. Snaží se mě vyprovokovat, abych udělal nějakou pitomost. A lhal bych, kdybych tvrdil, že mu nechci vyhovět... hrozně. Opravdu hrozně. Ale v tomhle případě je naše nejlepší příležitost přistoupit na jeho hru. Dokud si Thrakhath bude myslet, že po něm jdu na jeho výzvu, zbytek jeho stíhaček se bude držet zpátky. Do krevní msty korunního prince se nikdo míchat nebude."
"To se mi nelíbí," namítl Eisen. "Thrakhath na mě nikdy nedělal dojem, že by si zrovna potrpěl na čest, i když s ní Kočičáci hodně nadělají. Co na to říkáte vy, podplukovníku Ralgho? Znáte přece prince lépe než my ostatní."
Hobbesovi chvíli trvalo, než odpověděl, a když se konečně ozval, zněl jeho hlas zastřeně a vzdáleně. "Nemohu... nic říci jistě. Zpráva měla... vyprovokovat nějakou reakci. Nicméně výzva může být docela dobře legitimní. Pokud byl plukovník Blair poctěn vlastním válečnickým jménem, musí ho princ pokládat za nějak důležitého."
Blairův hlas prozrazoval náhlé obavy. "Není vám snad dobře, kámo? Co se děje?"
"É... bolí mé hlava," řekl Hobbes zvolna."Některé z vyšších harmonických složek vysílání byly... drásavé." Odmlčel se. "A pochopitelně je mi líto plukovníka Devereauxové. Byla to statečná bojovnice. A dobrá přítelkyně."
"To byla," přisvědčil Blair. "Kapitáne, co s tím provedeme? Máme se vydat ven a získat pro nás nějaký čas?"
"Nelíbí se mi to, Blaire. Ale nemám moc na vybranou." Eisen se odmlčel, neboť důstojník senzorů zobrazil na hlavním monitoru můstku nové údaje. "Kilrathská vlajková loď jednoznačně vysílá stíhačky. Zatím se formují. Nedokážeme rozeznat, jestli chtějí nějak tvrději dotírat, nebo zda jen hrozí. Vypadá to... už nejméně na jednu peruť. Spíš dvě, jestli ještě pokračují."
"Raději se vydáme ven," řekl Blair a vypnul spojení, aniž čekal na odpověď.
Eisen se v křesle naklonil kupředu. "Bůh buď s vámi, plukovníku," pronesl tiše.

Letová paluba, KIS Hvar'kann soustava Delius

"Lorde princi, dnes rozhodně není nutné, abyste velel osobně. Pilotní kabina stíhačky není místem pro dědice trůnu, když jde o tak bezvýznamnou bitvu."
Thrakhath se zastavil v půli žebříku cestou do kabiny svého Krváku a obrátil se, aby vrhl pohrdavý pohled dolů na Meleka. "Vyslovil jsem výzvu. Chceš mě nyní zadržet? Před našimi válečníky?"
"Ne, lorde princi..." Melek se odmlčel. Tvářil se neklidně. "Ale kdyby se vám něco stalo teď, když máme triumf tak blízko drápů, ztratili bychom všechno, čeho jsme zatím s velkou námahou dosáhli. Osobní výzva je riziko, které jste

nemusel podstupovat. Jiní by Tygří srdce rádi vyřídili za vás."
"Ne! Chceme toho opičáka odříznout od jeho vojáků, a proto ho musíme vy dráždit k nepříčetnosti. Já jsem zabil jeho družku. A on se neobrátí zády k šanci, že mě zabije na oplátku. A potom... bude náš."
"Je to zkušený pilot, lorde princi," varoval ho Melek.
"To dobře vím." Thrakhath vycenil zuby. "Nejsem pošetilec. Meleku. Čest mi velí dostavit se podle výzvy, ale nevyžaduje, abych se obětoval. Můj doprovod zasáhne, kdyby bylo třeba. Je však důležité vyřadit nyní toho plukovníka Blaira ze hry, aby nestál v cestě našim plánům ohledně Behemotu. Teď odejdi. V mé nepřítomnosti přebíráš velení. Nechť lov začne!"

Thunderbolt 300 soustava Delius

Blairův kosmoplán vyskočil z ústí vzletového tunelu do prázdna a s postupně zvyšovaným tahem zamířil ke zbytku Zlaté perutě, který se shromažďoval za zádí Victory. Blair musel sebrat veškerou vůli, aby zůstal soustředěný na přístroje, obrazovku senzorů a na boj před sebou. Nemohl si dovolit zůstávat myšlenkami u Anděla.
"Thunderbolt tři nula nula, motory spuštěny," ohlásil. "Zlatá peruť rozmístěná a připravená."
"Určitě bychom neměli poslat Whittakerovy mládence a děvčata, abv vám tam venku pomohli, plukovníku?" V hlase službu konajícího řídícího létání poručíka Rašada se ozývaly obavy.
"Udržujte je v pohotovosti, poručíku," řekl Blair. "Dám vám vědět, kdybychom je potřebovali."
Byl za tím stejný problém, s jakým se setkali v Arielu. Když letounová loď míří k přeskokovému bodu, příliš velký počet stíhaček ve vesmíru by jenom komplikoval útěk. Blair odvolal původní povel k hromadnému vzletu a dal přednost nasazení osmi stíhaček Zlaté perutě, zatímco ostatní zůstaly v záloze pro případ potřeby. Ale předpokládal, že je nebude potřebovat. Dnes ne. Jediné, co lidé v této chvíli potřebovali, bylo Kilrathy zmást, dokud letounová loď nebude připravena k přeskoku.
Zatím Kočičáci docela pěkně spolupracovali. Jejich stí-hačky udržovaly sevřenou formaci hodně daleko mimo dostřel lodních zbraní. Žádná neprojevovala touhu přiblí-žit se natolik, aby konfederační plavidlo ohrozila.
"Osm minut, " informoval je Rollinsův hlas.
"Na co čekají?" postěžoval si Blesk.
"Možná z tebe mají nahnáno, brácho," odpověděl Maniak.
"Nechtě zbytečných řečí," zavrčel Blair. Cítil stejnou netrpělivost jako Dillon. Kdyby se tak Thrakhath chtěl ukázat se svou stíhačkou před Blairovým záměrným křížem...
"Schovává se snad Tygří srdce mezi ostatními opicemi? " rozezněl reproduktory v jeho přilbě Thrakhathův výsměšný hlas. "A pod děly své lodě? Výzva zněla na utkání v osobním souboji."
Na své obrazovce Blair spatřil, jak se jeden Vaktoth odděluje od ostatních kilrathských strojů, avšak udržuje velký odstup od Victory. Na okamžik si Blair pohrával s myšlenkou, že nařídí peruti zaútočit, avšak dobře věděl, že Kilrath se bude mít před takovým tahem na pozoru. Alespoň prozatím bylo nutné co nejdéle nedovolit, aby se rozvinula skutečná bitva.
Thrakhath si to musel uvědomovat také, protože několik vteřin nato se od formace oddělily dva Vaktothy, následované dalšími dvěma. Všechny čtyři zamířily přímo k letounové lodi. Zlatá peruť se jim nacházela přímo v cestě.
"Už letí!" vykřikla Kobra. "Povolení zaútočit?"
"Na ně," nařídil Blair. "Držte pevně dvojice."
První dva Vaktothy se vřítily do středu konfederační formace, tam se rozlétly do stran a zahájily palbu palubními zbraněmi i řízenými střelami. Kobra a její číslo Vaquero se vrhli po prvním, Maniak a Vagabund si vzali na starost druhý. Blair pozoroval druhou dvojici stíhaček a cítil, jak mu buší srdce. "Hobbesi, vy a Blesk si vezměte toho vlevo," řekl. "Žula a já vyřídíme toho druhého."
"Rozumím," odpověděl Ralgha stále nepřítomným hlasem. Blesk zavýskl, zažehl přídavné spalování a řítil se vstříc přilétající stíhačce.
Blair nemohl starostmi o ostatní ztrácet další čas. Čtvrtý Vaktoth už byl téměř u nich a soustředil palbu na Thunderbolt Žuly. Blair opsal ostrou zatáčku, zrychlil a zahájil palbu z laserů, zatímco Žula se prudce odvalila vlevo, aby chránila oslabené levoboční štíty před dalšími škodami.
Pilot Vaktothu byl dobrý. S palbou na Žulu nepřestával a náhodně přitom kličkoval, aby se vyhnul hlavnímu objemu Blairovy palby a současně nedal vydechnout svému původnímu cíli. Blair zaklel, zaměřil na záď Vaktothu tepelné naváděnou střelu a vychrlil z laserů veškerou energii, jaká jen byla v silách zbraňových systémů. Štíty se zhroutily a lasery se zakously do pancéřování, ale vzápětí se kvůli dobíjení vypnuly.
Jeho protivník si zřejmě uvědomil, že Blair představuje příliš velkou hrozbu, než aby si jej dál nevšímal. Začal se obracet od Žuly, aby si chránil odkrytou záď a zaměřil zbraně na Blaira, ale jakmile se stočil. Žula se do něho bez váhání pustila. Její lasery pokračovaly v Blairem načatém díle a o chviličku později se Vaktoth rozprskl na tisíc vířících úlomků.
"Dobrá rána, poručíku," zvolal Blair. "Je prima mít vás zase u křídla."
"Tam přece patřím, plukovníku," odpověděla.
"Sundejte ze mne někdo toho hájila! Hobbesi! Plukovníku!" Blesk z paniky ochraptěl. "Nemůžu ho setřást!"
Na svém skeneru Blair viděl, jak se Blesk snaží odpoutat od Vaktothu. který napadl, avšak nepřátelký pilot se mu držel těsně za ocasem. Hobbes se sice blížil, avšak pomalu a opatrně, jako by se kilrathský přeběhlík bál přiblížit k bojující dvojici příliš těsně. Blair naklonil Thunderbolt na stranu a zrychloval, ale věděl, že nestihne dorazit k Bleskovi včas na to, aby to k něčemu bylo.
Hobbes zaujal pozici za nepřátelskou stíhačkou a zahájil palbu, ale jeho první vystřely šly vedle. Vaktoth se pustil do

další zteče. Tentokrát na Bleskův letoun pršelo smrtonosné krupobití energetických výbojů i řízených střel, třebaže se mladý pilot snažil z palebného pole Vaktothu uhnout.
Bylo příliš pozdě. Blair zaslechl jeho výkřik, když stroj pohltila ohnivá koule.
Hobbes znovu vypálil, avšak tentokrát se jeho protivník odvalil stranou a akceleroval zpátky ke zbytku kilrathské formace. Na cestě byly další Vaktothy.
" Pár minut do zahájení přeskokové sekvence," oznámil Rollins. "Kapitán chce vědět, jestli nemáme vyslat další stíhačky."
"Negativní." zavrčel Blair. Jeho senzory ukazovaly, že oba další Vaktothy z první vlny byly zničeny. Stíhačky Konfederace se znovu seskupovaly, aby byly připravené čelit další hrozbě. "Hobbesi, bez čísla je z vás sedící kachna. Vraťte se k lodi a přistaňte."
"Měl bych zůstat, příteli. "
Blair chviličku zvažoval, zda nemá Kilratha nechat, aby si vyměnil místo s někým z ostatních pilotů, s někým nevyrovnanějším, méně spolehlivým. Se Žulou, Vaquerem, nebo snad Maniakem. Ale tak, jak se Hobbes dnes choval, nebyl spolehlivější než kdokoliv z nich. Dokonce i Marshall vypadal na to, že se ovládá, zato Ralgha byl zřetelně mimo. A Blesk za to zaplatil. "Ne, Hobbesi. Zabalte to. To je rozkaz."
"Jak poroučíte." Ralghův Thunderbolt se oddělil od ostatních a zamířil k letounové lodi. Další vlně Kilrathů mělo čelit už jen šest konfederačních stíhaček.
Tentokrát se daly do pohybu čtyři císařské stroje, které celou cestu udržovaly těsnou formací. Blair vyčkal, až se octly těsně za hranicí dostřelu, načež dal Zlaté peruti povel, aby se obrátila k nalétávajícím Vaktothům zády a spustila přídavné spalování. Kilrathové je začali proná-sledovat.
"Udržujte kurs," odříkával Blair tiše. Znělo to téměř jako mantra. "Udržujte kurs... Rozchod! Rozchod a zaútočit! Victory, našijte to do nich!"
Konfederační stíhačky se rozdělily, každá dvojice se odpoutala jiným směrem a obloukem se vrhla proti pronásledovatelům. Současně zahájily palbu obranné baterie Victory, které naplnily prostor žhavými výboji nespoutané energie. Dva zásahy v mžiku vyřídily jeden z nepřátelských letounů a druhý utrpěl těžké poškození, když se snažil vyhnout paprskům z lodě a pronásledovat Kobru. Vaquero, který letěl ve dvojici s ní, útočníka dorazil dobře umístěnou střelou.
Maniak se vrhl přímo na cíl se všemi palubními zbraněmi v chodu a minul svého protivníka o pouhé metry dřív, než kilrathský pilot vůbec dokázal zareagovat. Vagabund letěl pomalu a opatrně za ním a jeho lasery sondovaly slábnoucí štíty, až se propálily do kabiny a zabily pilota. Vaktoth se nekontrolovaně řítil dál, dokud jej o několik vteřin později nezničila Victory.
Blair a Žula se mezitím rozdělili, oblétli poslední císařskou stíhačku z opačných stran, a jak se prohnali kolem, osolili trup palbou z laserů. Na rozloučenou Blair ještě vypustil jednu samonaváděcí střelu. Ta několik okamžiků nato zasáhla pravou polovinu křídla Vaktothu. Výbuch sice nepřátelský letoun nezničil, ten však byl viditelně poškozen. Obrátil se na útěk a zanechával za sebou vlečku úlomků a unikajícího vzduchu. Maniak však prchající stíhačku zaskočil a dorazil ji několika dobře mířenými výstřely z laserů.
"Tří minuty," ozval se Rollins.
Blair si prohlížel skenery. Kilrathské stíhačky se stále držely opodál, ale odpočet se začal blížit konci natolik, že začal přemýšlet o návratu zbytku perutě na palubu. Ostatně císařské kosmoplány by si útokem v této chvíli příliš nepomohly. Energetické poruchy, způsobené lodí zahajující přeskok, by se stíhačkami, jež by se nacházely natolik blízko, aby je zachytilo vznikající přeskokové pole, nadělaly příšerné věci.
"Vraťte se, lidi," nařídil. "Maniaku, Vagabunde, vy dva jako první. Nepokazte první přiblížení. Ke druhému už nemusíte mít příležitost. Kobro a Vaquero, vyjděte co nejdřív po nich. Žulo, vy se držte mne."
Nikdo se s ním nepřel, třebaže zaslechl, jak Maniak pro sebe zamumlal nějakou námitku. První dva Thunderbolty se oddělily a zamířily k letounové lodi; druhé dva je následovaly, avšak pomaleji, aby poskytly Marshallovi a Changovi čas dosednou a uvolnit letovou palubu. Čas ubíhal mučivě pomalu, aniž by Kilrathové podnikli něco dalšího. Avšak Blair byl napjatý. Věděl určitě, že je Thrakhath nenechá odletět bez nějaké rány na rozloučenou.
"Dvě minuty," oznámil Rollins konečně. "Maniak a Vagabund jsou na palubě. Vaquero se usadil do paprsku. "
"Řada na vás, Žulo," řekl. "Leťte domů."
"Nedávejte si moc na čas, plukovníku," odpověděla. " Už jsem si na létání s vámi příliš zvykla. "
Opustila ho a Blair zahájil rychlou sérii předepsaných úkonů před vlastním přiblížením a přistáním. Začínalo to vypadat, že Thrakhath přece jen neplánuje žádný poslední nápor...
"Zahájení přeskokové sekvence za devadesát sekund, " řekl Rollins. "Radši už se vraťte, plukovníku."
Když se Blair začal otáčet, zahřměl mu ve sluchátkách Thrakhathův hlas. "Takže jsem měl pravdu, opičáku. Nakonec utíkáš. Nepřijal jsi moji výzvu... I tvoje družka tváří v tvář smrti prokázala větší odvahu. "
"Sedmdesát pět sekund, plukovníku."
Blair se snažil vytěsnit Thrakhathova slova z mysli, avšak Kilrathův výsměšný hlas pokračoval: "Nejspíš jsme se spletli, když jsme ti dali jméno Tygří srdce. Jsi slaboch... zbabělec... zmetek. Nejsi své družky vůbec hoden. " Kilrathův hlas nyní nabyl na hrubosti. "Vychutnával jsem ten pocit, když se mi její krev řinulapo ruce, pozemšťane. Stejně jako jsem vychutnával její maso na oslavě vítězství. "
Ta slova ho zasahovala na úrovni podvědomí a hrozilo, že se ho zmocní slepá zuřivost. Před jeho stíhačkou rostla letounová loď, však Blair ji skrz rudý opar, který mu zastíral zrak, sotva viděl. Chtělo se mu obrátit, přijmout Kilrathovu výzvu, probít se Thrakhathovou obranou a umlčet jeho pošklebky jednou provždy. Ta věc, to zvíře zabilo Anděla a podávalo ji jako chod na jedné z těch barbarských kilrathských rituálních hostin.

"Jste skoro v paprku, plukovníku," mluvil Rollins. "Držte se rovně... rovně... Snižte rychlost! Když nesnížíte rychlost, přeletíte!"
" Proboha, skippere, nenechte se vyprovokovat! " To byl hlas Žuly. "Když přijmete jeho výzvu, zůstanete tady trčet! Thrakhath počká... budete mít příležitost jindy! "
Ta slova pronikla mlhou, která Blairovi zastírala vědomí, a on zastavil dopředný pohyb prudkým brzdným impulsem, který jím trhl jako kopnutí koně. Téměř se vzlykáním bodl prstem do ovládání podvozku, když ho zachytily tažné paprsky. Stíhačka se pomalu, jemně snesla na palubu a dosedla.
Sotva vnímal, že stíhačku odtahují do hangárové oblasti. Dvojice postav ve skafandrech mu otevřela kabinu a pobízela ho ven ještě dřív, než se obnovila normální gravitace a tlak vzduchu. Blair jim ani nepomáhal, ani se nevzpíral. Vedly ho přes volnou plochu dlouhými přískoky, typickými pro nízkou přitažlivost. Tlak vzduchu dospěl na normál ve chvíli, kdy dorazili ke dveřím, a jedna z postav - Blair si matně uvědomoval, že to je Žula. dosud v letecké kombinéze a bojové přilbě - mu pomáhala snímat přilbu, zatímco ho vedly do chodby. Druhý pomocník tápal prsty po západkách své přilby a nakonec si objemný kryt hlavy sundal. Byla to Ráchel Coriolisová.
"PŘESKOKOVÁ SEKVENCE ZAHÁJENA," oznámil počítač bezvyrazně. "JEDNA MINUTA DO PŘESKOKU."
"Vy jste nám nahnal, skippere," řekla Ráchel. "Už jsem myslela, že vezmete roha a zmeškáte přistání."
"Měl jsem to udělat," vypravil ze sebe Blair. "Měl jsem tam zůstat a tu chlupatinu rozstřílet na hadry."
"To je přesně to, co chtěl," pověděla mu Žula. "Kdybyste se nechal zlákat k boji, ani náhodou byste nestihl být zpátky před přeskokem. Myslela jsem, že zrovna vy se nenecháváte unést. Neříkal jste mi to, když jste mě dusil?" Podíval se na ni a zvolna potřásl hlavou. "Možná ano. A možná jsem se mýlil, když jsem to říkal." Odvrátil pohled. "Teď už si nemůžu být jistý ničím."
Když přijel výtah, Blair mávnutím ruky odbyl jejich nabídku pomoci a vstoupil do kabiny. Nastoupily spolu s ním, ale on si ani jedné nevšímal a upřeně se díval před sebe na ovládací panel. Nechtělo se mu mluvit. Cítil se prázdný, zbavený všeho kromě vědomí, že selhal. Vědomí, že Anděl zůstává nepomstěna.

Letová paluba, KIS Hvar'kann soustava Delius

Když Thrakhath vystupoval ze své stíhačky, pozdravila ho čestná stráž, ale on si ve svém hněvu nikoho z nich nevšímal. Díval se, jak se blíží a uklání Melek.
"Lorde princi, letounová loď Konfederace provedla přeskok. Kapitán Toor'vaasu hlásí, že úderný výsadek se probil do základny na asteroidu a obsazuje stanici. Nikde žádné další známky odporu."
Thrakhath udělal přezíravé gesto. "Žádný jsem nečekal," řekl, ani se neobtěžoval potlačovat vzteklé vrčení. "Postarejte se, aby žádná z těch opic nezůstala naživu, až základnu zajistíme."
"Ale, lorde princi, mezi nimi bude spousta vhodných otroků." Melek se tvářil šokované. "Přece nemůžete klanům upřít jejich právo přivézt si domů zajatce..."
"Řekl jsem, že nikdo nezůstane naživu!" štěkl Thrakhath.
Melek ucouvl, jako by ho udeřil. "Jak si přejete, lorde princi," uklonil se znovu.
"Už s těmi opicemi válčíme déle než jednu generaci, Meleku. Ale já jim stále nerozumím. Jak může rozumný tvor, i kdyby postrádal čest, nezareagovat na příležitost k pomstě?" Thrakhath na svého služebníka upřel dlouhý pohled. "Víš jistě, že Blair byl opravdu druhem té, kterou jsme zabili?"
"Tvrdily to zprávy rozvědky, lorde princi. Vycházely přitom z mnoha výslechů zajatých lidských pilotů. V jejich válečnické komunitě to byla očividné široce známá skutečnost."
Thrakhathovi chvíli trvalo, než zkrotil svou zlost a promluvil chladně, jak se slušelo na prince. "Očividně jsou ta lidská zvířata méně civilizovaná, než jsme si mysleli. Ani svých druhů si neváží natolik, aby kvůli nim bojovala." Odmlčel se. "Ale i když Tygří srdce přežil, zbytek našeho plánu bude pokračovat. Ani on nemůže odvrátit osud, který nyní lidi stihne."
"Ano, lorde princi."
"Nařiďte, aby za pozemšťany přeskočila jedna z našich letounových lodí, ale ať ještě počká, aby měli čas se dostatečně vzdálit. Vhodná volba bude Sar'hrai. Dejte novému kapitánovi příležitost, aby se osvědčil. Ať nasadí maskované letouny ke sledování nepřátelské letounové lodě zblízka. Až náš agent provede svůj tah, musíme být připravení."
Thrakhath na okamžik vycenil tesáky. "Svíráme spáry na jejich hrdlech, Meleku. Už před lovci neuniknou."

KAPITOLA DVACÁTÁ DRUHÁ

Letová paluba, TCS Victory soustava Tamayo

Znovu byla letová paluba plná důstojníků i mužstva, kteří se shromáždili, aby se rozloučili se svými druhy. Vyrovnané řady pilotů, mechaniků a posádky lodi... čestná stráž se zbraněmi prkenně vztyčenými k poctě... kaplan sloužící mši za zemřelé a prázdná rakev, čekající u výletového tunelu - měnila se jen jména, nikoliv však chod obřadu nebo emoce. Christopher Blair zvolna vykročil k dočasnému pódiu. Odjakživa tuhle povinnost neměl rád, ale dnes na ní nenáviděl úplně všechno.
"Major Jace Dillon se do boje Konfederace proti Říši nezapojil dobrovolně," spustil Blair zvolna. Zvedl oči, aby si prohlédl přední řady, hlavně piloty Zlaté perutě. Na prchavý okamžik ho napadlo, copak si asi myslí Ralgha. Lituje kilrathský přeběhlík, že mladého lidského pilota v poslední bitvě nevytáhl z průšvihu? Hobbes se od té doby

jednoznačně stáhl do sebe. To byl pocit, který Blair dokonale chápal. "Nicméně Blesk nikdy necouvl, když šlo do tuhého. Své mládí a nezkušenost více než vyrovnal tím, že létal energicky a odvážně, a zahynul v boji s nepřítelem."
Když Blair couvl, aby nechal kaplana vykročit kupředu a dokončit pohřební obřad, nechal pohled upřený na osamělou rakev. Přál si, aby byl mohl říci několik slov i o Andělovi, ale to by nebylo na místě. Přesto když rakev opustila hangárovou palubu, nebo když čestná stráž vypálila své nízkoenergetické salvy, nemyslel na Bleska. A když sklonil hlavu k modlitbě, měl před očima Anděla Devereauxovou.

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Tamayo

Blair seděl sám u stolku pod průzorem a hleděl do prázdné sklenice, jako by to byla křišťálová koule, která mu mohla dát nahlédnout do jiného času a místa. Sotva vnímal okolí, ostatní piloty a členy posádky, kteří si povídali, smáli se a vedli své vlastní životy a jen příležitostně spočinuli pohledem na osamělé, nemluvné postavě svého velitele wingu.
Na stůl dopadl stín a Blair vzhlédl do vědoucích očí Ráchel Coriolisové. Postavila na stůl před něj láhev. "Vypadáte, že byste snesl ještě trochu anestetika," řekla tiše.
Nalil si, napil se a trochu sebou trhl, když ho laciná kořalka zaštípala v ústech a v krku. Ráchel si ho chvíli prohlížela, jako by čekala, jestli promluví. On si místo toho nalil znovu, podržel sklenku před očima a pozoroval tanec odrazů v jantarové tekutině.
"Thrakhath vás ťal do živého, co?" otázala se Ráchel. "Věděl, jaké knoflíky má zmáčknout."
Blair opět neodpověděl. Dlouze, zvolna usrkl, a potom vzhlédl k Ráchel.
"Já vím, jak vám je, plukovníku," řekla ještě tišeji. "Vím, jaké to je ztratit někoho v téhle zatracené válce." Na okamžik zaváhala. "Chcete společnost? Nebo vám stačí flaška?"
Ta slova konečně pronikla jeho obrannou linií. Přejel pohledem z Ráchel na láhev a zase zpátky. "Společnost? Jo." Odsunul láhev. "Jo, hádám, že popovídat si je lepší než chlastat, ale není to snadné."
Usadila se na židli proti němu. "Ne, to není. Ale nemůžete utéci před lidmi a nemůžete hledat útočiště v opici. Takové věci jenom odsouvají nevyhnutelné."
"V hloubi duše jsem vědél, že se nemusí vrátit," vysoukal ze sebe. "Bál jsem se, že je mrtvá. Měl jsem z toho noční můry. Ale vidět to takhle... a ještě slyšet toho hajzla, jak se v tom vyžívá..."
"Tak kopejte do přepážky nebo něco podobného. Dostaňte to ze sebe nějak ven, jasný? Nečekejte, až budete znovu sedět v pilotní kabině. Když se budete snažit vylít si to na Kočičácích... heleďte, já už jsem si to jednou prožila, s někým, na kom mi moc záleželo. Nechtěla bych to prodělávat znovu."
Podíval se jí do očí. "S někým, na kom vám záleželo... Doufám, že si nemyslíte...?"
Ráchel odvrátila pohled stranou. "Nejsem padlá na hlavu, abych vyjela po někom, kdo právě dostal takovou pecku jako vy," prohlásila. "Řekněme... řekněme, že jste chlap, na kterém by mi mohlo záležet... kdyby vás nedrželo něco jiného. A rozhodně bych nechtěla vidět, jak zahazujete svůj život."
"Nosím smůlu, Ráchel," řekl. "Moji přátelé, moji kolegové... Anděl... ti všichni odlétají na svůj poslední let beze mne. Jestli jste chytrá, vyhnete se mi širokým obloukem."
"Ještě nikdo mě nenařkl z toho, že jsem chytrá," řekla s lehounkým náznakem úsměvu. "A myslím si, že je lepší riskovat než se odvrátit... od přítele."

Kancelář velitele wingu, TCS Victory soustava Torgo

"Dobrá, zbývá poslední položka," prohlásil Blair a odklepl další bod na svém osobním záznamníku. "Kapitán říká, že máme zítra čekat nějakou vysoce postavenou návštěvu. Třináct nula nula. Je třeba hodit trochu do pořádku letovou palubu a prostor hangárů a pokusit se z nich udělat něco, co připomíná loď. Maniaku, to dám na starost vám."
Marshall vzhlédl. "Mně? Copak jsem uklízečka?"
Whittaker, Mbutová a kapitán Betz, úřadující velitel Zelené perutě, se zasmáli. Ralgha, který seděl v rohu kanceláře stranou od ostatních, si prohlížel drápy s výrazem připomínajícím znudění.
"Jenom se toho ujměte, Maniaku. Chceme přece udělat dobrý dojem. Teď, když jsme zpátky u velitelství sektoru, musíme předstírat, že jsme u loďstva, místo abychom si hráli na nejpodřadnější piráty galaxie." Blair se rozhlédl po kanceláři. "Ještě někdo máte nějaké náměty?"
Nikdo nepromluvil a Blair řízně přikývl. "V tom případě je to všechno." Vstal spolu s ostatními a díval se, jak pomalu mizí dveřmi ven. Hobbes byl poslední a Blair ho zarazil. "Něco vás trápí, kámo? Posledních pár dní jste hodně zticha."
Ralgha zamyšleně zavrtěl hlavou. "Nic důležitého," zahuhlal.
"Heleďte, jestli vás naštvalo, že jsem vás poslal domů, když to Blesk koupil..."
"Nenaštvalo," řekl Kilrath. Upřel na Blaira pohled, který člověk nedokázal snadno změřit. "Byli jsme dlouhá léta přáteli, vy a já. Mnoha věcem jsme čelili společně. Ale stejně jako vám činí potíže se svěřovat se svou bolestí nad Andělem, tak i já... mám nyní pocity, se kterými se těžko mohu svěřit."
"Její ztráta vás také zasáhla dost tvrdě, že?"
Kilrath dlouho nepromluvil. "Obávám se, že lidé... se jen zřídka stávali mými přáteli. Ona byla jednou z toho mála. Já... je mi líto, že je pryč. A trápí mě, k čemu to může vést."
"Jestli máte starosti o mne, nemusíte," prohlásil Blair. "Už jsem měl sám se sebou dlouhý pohovor, ten den po Bleskově pohřbu. Někdo mi připomněl, že mám odpovědnost, kterou nemohu hodit za hlavu jenom proto, že mě její ztráta bolí. Takže žádnou pitomost neudělám."
Kilrath velice po lidsku pokrčil rameny. "Váš druh se zotavuje rychle," řekl. "Jenže... smrt plukovníka Devereauxové

nemusí být to nejhorší, co ještě uvidíme, než to skončí,"
"Já vím, co tím chcete říci, kámo," opáčil Blair. "Heleďte, co kdybyste si šel trochu odpočinout. Myslím, že pro vás celý tenhle brajgl byl stejné tvrdý jako pro mne." Poplácal Hobbese po rameni. "Jestli vám to pomůže, chtěl bych, abyste věděl, že by byla hrdá, kdyby věděla, že ji považujete za přítelkyni."
Než mohl Ralgha odpovědět, zazněl bzučák u dveří a Blair je otevřel. Venku stál Rollins a za ním Kobra. Ta po Hobbesovi střelila pohrdavým pohledem, když je na odchodu míjel, a potom vešla za Rollinsem do kanceláře.
"Co pro vás dva mohu udělat?" zeptal se Blair, pokynul k židlím u stolu a zaujal své místo.
"Plukovníku," spustila Kobra, "mluvili jsme o tom Thrakhathově vysílání před bitvou v Deliu."
Blair se zamračil. "Co s ním je?"
"Jsme z toho zmatení, plukovníku," prohlásil Rollins. "Celá ta věc je z mého pohledu hodně zvláštní. Hromada úsilí vám doručit výzvu, a potom... no, žádná velká snaha to dotáhnout do konce. Chci tím říct, udělal, co bylo v jeho silách, aby vás nalákal na souboj, ale vezměte si, jak uboze celou operaci vedli. Poskytli nám dopředu spoustu varování, že se blíží, a nechali nás doletět až k přeskokovému bodu, než vypravili něco jako útok. Potom ten signál, spousta chvástání a vyhrůžek. Nesedí mi to."
"Hmmmm..." přikyvoval zvolna Blair. "Máte pravdu. Skoro to vypadá, jako by chtěli mne, ale nestarali se o loď. Kdyby se přiřítili a stříleli vším, co mají, dokud jsme seděli u stanice Delius, mohli si dát Victory k snídani... a mne s ní. Myslíte, že chtěli loď zahnat pryč? Natolik moc, že mě navzdory Thrakhathové výzvě nechali plavat?"
"Může byt, plukovníku," přisvědčil Rollins.
"Otázka je, proč?"
Kobra se naklonila kupředu. "Plukovníku, ještě je tu něco, co by mohlo být důležité. Nevím jistě, co v tom vězí, ale na tom vysílání bylo něco... známého."
"Co to jako má znamenat?"
Pokrčila rameny. "Nedokážu to vyjádřit slovy, pane. Nebylo to nic, co bych slyšela... nebo viděla. Jenom jsem měla... takový pocit. Něčeho známého. Když jsem se na to dívala, tak... tak mě rozbolela hlava."
"Hobbes tvrdil něco podobného," uvažoval Blair. "Rollinsi, můžete mi to nějak osvětlit?"
"Dává mi to sakra zabrat, plukovníku," řekl spojový důstojník. "Rád bych projel nějaké testy na záznamech, které jsme udělali. Víte, to nebyl jen tak obyčejný audio/video signál. Bylo to širokospektrální vysílání, které zablokovalo prakticky všechny kanály. Nejdřív jsem si myslel, že se nás jenom snaží zahltit, aby se zhroutil náš spojový systém. Ale bylo to jako cely ten útok. Nakonec se nic moc nesnažili. Jinak by nás rušili po celou bitvu. Ale musím říci tohle... jestli to jediné, o co se snažili, bylo rozzuřit vás tou výzvou a... vším tím ostatním... pak to bylo, no... přehnané. S kanónem na vrabce."
Kobra se kousla do rtu. "Pane, já vím, že jsme spolu zrovna nevycházeli, a pamatuji si, co jste mi říkal o obviňování. Že chcete důkazy... a já žádné nemám. Ale stejně to musím říct, i kdybyste mě za to měl poslat do ajnclíku. Myslím, že v té odpornosti byl ukrytý nějaký signál. Pro kilrathského agenta."
"To mluvíte samozřejmě o Hobbesovi." zamračil se Blair. "Poručíku..."
"Netvrdím, že to musí být Hobbes, pane," řekla Kobra. "Ale přece víme, že Kočičáci mají uvnitř Konfederace agenty."
Rollins si odkašlal. "Plukovníku, myslím, že byste jí měl popřát sluchu. Kdyby Kočičáci měli na palubě agenta, vysvětlovalo by to mnohé."
"Jako to, že když jsme v úzkých, házejí nám snadné míče," upřesnila Kobra. "Nechali nás uklouznout v Deliu. V Arielu také, když se nad tím zamyslíte. Mohli nechat zmizet všechny přeskokové body, ale druhý pro nás zůstal otevřeny. A ani ho nebránili."
Blair přejížděl pohledem z jednoho na druhého. "Pořád to nic nedokazuje, kromě toho, že máte oba bujnou fantasii," řekl konečně. "Víte přece, jak se natodívámjá. Nelíbí se mi, že Hobbese někdo obviňuje, a vy jste nepřišli s ničím jiným než s teorií o spiknutí." Sklopil pohled ke stolu. "To je nesmíme závažné obvinění..."'
"Sakra, plukovníku, já netvrdím, že to je Hobbes," opakovala Kobra. "Je to sice Kilrath a vy víte, jaký k němu mám vztah, ale to nic nedokazuje." Zasmála se, krátce a nevesele. "Podle toho, co vím, plukovníku, byste kilrathským špiónem mohl být vy sám. Máte v oblibě Kočičáky... nebo aspoň jednoho Kočičáka a velel jste u Locandy IV, když se to všechno popsulo. Já jen tvrdím, že by to vysvětlovalo některé opravdu zvláštní náhodičky. Myslím, že bychom to měli vzít v úvahu."
"Dobře, poručíku, vezmu to v úvahu." Blair se pohodlné opřel. "Řekněme, že se tou záležitostí budete vy dva dál zabývat a dáte mi vědět, kdybyste narazili na něco konkrétního, co bychom mohli použít. A necháte si svá podezření pro sebe. Už jste o tom mluvili s někým jiným?"
"Ne, pane," řekl Rollins. "Chtěl jsem to přednést kapitánovi, ale Kobra chtěla zajít nejdřív za vámi."
"Nechtěla jsem, abyste si myslel, že vás v té věci obcházím za vašimi zády, pane," doplnila Kobra.
"Dobře. Prozatím si to necháme pro sebe. Tak nebudeme nikoho obtěžovat spoustou klevet. Nikoho. Rozuměli jste?"
"Ano, pane," odpověděl Rollins.
Kobra se mu dívala zpříma do očí. "Rozkaz, plukovníku," řekla.
"Dobrá. V tom případě můžete odejít."
Oba zamířili ke dveřím, avšak Blair zvedl ruku. "Pane Rollinsi, mám nějaká hlášení pro kapitána. Mohl byste, prosím vás, chvilku počkat, než je utřídím?"
"Ano, pane," odpověděl Rollins.
Blair počkal, až se za Kobrou zavřou dveře. Potom upřel na Rollinse dlouhý, tvrdý pohled. "Promiňte, poručíku, ale musím se vás na to zeptat. Kolik z toho je váš příspěvek?"
"Pane? Myslím, že tady je spousta věcí k zamyšlení,"

"Kolik z toho pochází od vás?"
Rollins svraštil obočí. "No, poručík Buckleyová se mě přišla zeptat, co si myslím o té bitvě... tedy o tom, jak ji Kilrathové vedli. Měla několik dobrých postřehů..." Odmlčel se a stále se mračil. "Ale obsah signálu ve mně vyvolal jistá podezření už předtím, pane. S tím ona nemá nic společného." Zaváhal. "Kam tím vším míříte, plukovníku?"
Blair se ztěžka posadil. "Kobra mluví přesvědčivě, to jí musím přiznat. A kdybych neměl v Ralghu nar Hhallase naprostou důvěru, nejspíš bych jí byl nakloněn věřit. Jenže ona neví, kolik jsme toho Hobbes a já spolu prodělali. Ani všechna její nenávist mě nepřiměje, abych na něho jen tak pro nic za nic změnil názor."
"Ona říká, že na nikoho neukazuje, pane."
"To je pravda. Ale pomlouvá Ralghu, co jsem na palubě. Obviňuje ho ze všeho možného i nemožného." Blair se odmlčel, nechtělo se mu pokračovat, ale Rollins byl jediný, s kým mohl za daných okolností mluvit. "Nemohu si pomoci, ale musím přemýšlet i o další možnosti, poručíku."
"Pane?"
"Říká se, že Kobra byla deset let kilrathskou otrokyní. Slyšel jste o tom něco od svých zdrojů?"
"É... ne, pane. Vlastně ne. Snad nějaké řeči v odpočinkové místnosti, ale nic spolehlivého."
"Já jsem to slyšel od někoho, komu věřím." prohlásil Blair. Rollins nepotřebuje vědět o Ráchel Coriolisové a jejím příteli z Hermu. "Jde o tohle: kdybych byl kilrathská rozvědka a chtěl bych nasadit do Konfederace špióny, pochybuji, že bych jako agenty použil Kilrathy. Ti by si jen těžko získávali důvěru. Použil bych lidi, otroky, kteří vyrostli v kilrathském pracovním táboře. Podle toho, co jsem slyšel, dokáží s překryvem osobnosti dost divoké věci a vsadím se, že byste dokázal zajistit, aby u výslechu prošli a mohli být,zachráněni a vráceni do prostoru Konfederace."
"Vy myslíte, že ten špión je Kobra?" zatvářil se Rollins nevěřícně. "Sakra, plukovníku, to ona přece přišla s tím, že máme hledat špióna!"
"Jak jste říkal, sám už jste měl o těch kilrathských signálech pochybnosti." Blair se zamračil. "Myslel jste si, že v tom mohou být nějak ukryté jiné signály? Možná mohou - například pokyny. Ale chytrý špión by dokázal odhadnout, kolik už jsme toho mohli zjistit, a nasměroval by naše podezření přijatelným směrem."
"Například na Hobbese." Rollins se mračil. "To je... jak jste to říkal, plukovníku? Teorie spiknutí? Jenže já proti Kobře nemám o nic víc důkazů než proti Hobbesovi. A Kobra... musela by být setsakra dobrá herečka na to, aby předstírala, že Kočičáky tolik nenávidí."
"Je to pěkně vratké, co?" usmál se na něho Blair kysele. "Nechce se mi tomu věřit, poručíku. Ona je bezvadná pilotka a bezvadné číslo. Jenže Hobbes je jeden z nejlepších přátel, jaké jsem kdy měl."
"Proč mi to říkáte, pane?"
"Jenom bych chtěl, abyste... měl oči otevřené. A hlavu také. Vy dva budete hledat důkazy o přítomnosti špióna na palubě. Já se chci jenom ujistit, že se žádný z těch důkazů nepřestěhuje někam, kam nepatří. Například do Ralghovy kabiny."
"Takže vy chcete, abych špehoval Kobru? Je to tak, plukovníku?"
"Já jenom chci, aby ta proslulá rollinsovská paranoia pro změnu pracovala pro naši stranu. Jestli je na palubě špión, musíme to zjistit. Ať už to je Hobbes, Kobra nebo někdo úplně jiný. Jenom se nedopusťte té chyby, abyste se Kobrou nechal kormidlovat špatným směrem." Zdvihl ruku. "A nechci tím říci, že zrovna ona je ten kilrathský agent. Může upřímně a do puntíku věřit všemu, co říká. Ale ta její nenávist... jí pokřivuje vnímání. Spoléhám na to, že se dokážete vyhnout její předpojatosti a dívat se na celou tu nadílku objektivně."
"Já... udělám, co budu moci," řekl Rollins. Znělo to váhavě. "Ale nevím, jestli se mi to bude líbit."
"Myslíte si, že mně ano? Sakra, já mám Kobru přes ten její postoj rád. Navzdory její bigotnosti a nenávisti. V hloubi duše mi vždycky připadala jako někdo, koho stojí za to obdivovat, že je tak houževnatá, aby překonala všechno, čím prošla, a že je zatraceně dobrá letkyně." Zavrtěl hlavou. "Ne, poručíku, mně se to nelíbí o nic víc než vám. Ale musí se to udělat."
"Ano, pane," odpověděl Rollins tiše.

Letová paluba, TCS Victory soustava Torgo

"Čestná stráži, po-ZOR!"
Blair se po Eisenově řízném povelu napřímil. V naškrobené slavnostní uniformě s archaickým mečíkem u boku se cítil trochu nepohodlně. Shromážděná posádka byla všechna oděna ve svých nejlepších uniformách, třebaže v některých případech se to dalo poznat jen s obtížemi. A navzdory Maniakovu úsilí nebylo možné zamaskovat omšelý vzhled Victory samotné. Blair si vzpomněl na svůj vlastní první dojem z ošumělého a opotřebeného vybavení letounové lodě a napadlo ho, jaký dojem si z toho asi odnese admirál.
Přistihl se při úvahách, kdy že si to vlastně na nedostatky letounové lodě zvykl, kdy ji začal považovat za domov... Posádka nastoupila do řad po obou stranách červeného koberce, který rozvinuli ode dveří přepravního člunu. Na letové palubě se vyjímal nepatřičně; zářící, nový; křiklavá cetka hozená do rolnické chatrče.
Dveře se pomalu otevřely a do zorného pole vstoupil admirál Tolwyn. Zastavil se, aby přejel pohledem palubu, než sestoupí po rampě dolů. Následovala ho trojice pobočníků, mezi nimiž se vyjímal Kevin Tolwyn, a zadní voj tvořila dvojice strážných námořní pěchoty. Geoff Tolwyn byl oděn do všední uniformy palubního důstojníka a jediný odznak jeho hodnosti tvořil shluk hvězdiček na klopě.
Eisen mu vykročil vstříc. "Je pro nás pocta a výsada mít vás na palubě, admirále," řekl a řízně zasalutoval.
Tolwyn pozdrav opětoval. "Potěšení je na mé straně, kapitáne," řekl. Jeho bloudící pohled zachytil Blaira. "Plukovníku Blaire, rád vás vidím."

Blair zasalutoval, ale neřekl nic.
Tolwyn se obrátil zpět k Eisenovi: "Tohle je začátek závažného tažení, kapitáne. Konec války je konečně na dohled." Ukázal na druhý člun, který se právě otevíral, aby vyvrhl zbytek jeho štábu a doprovodu.
"Pustíme se do práce, pánové," prohlásil Tolwyn a zamířil k můstku.
Blair se zařadil za admirála. Geoff Tolwyn měl pověst člověka, který umí věci dotáhnout do konce... a Blair doufal, že své pověsti dostojí i teď.

KAPITOLA DVACÁTÁ TŘETÍ

Odpočinková místnost TCS Victory soustava Torgo

"Skotskou," řekl Blair Rostovovi. "A dvojitou."
"Zní to, jako byste měl špatný den, plukovníku." To byla Žula, která přišla k baru za ním. "Netěšíte se snad na večeři s admirálem?"
Blair si vzal od Roštová sklenici, obrátil se k ní a zatvářil se kysele. "Řekněme, že jsou věci, které mám raději - třeba když zůstanu trčet uprostřed palby bez řízených střel a vysadí mi generátory štítů."
Usmála se. "Stejné vám to musí připadat jako rodinná sešlost. Totiž, napřed Maniak a Hobbes a teď admirál Tolwyn. A Thrakhath, když už jsem u toho. Kdo bude další?"
Na okamžik v duchu spatřil Anděla a muselo se to odrazit i na jeho výrazu. Žula se přestala usmívat. "Promiňte..." řekla. "To ode mne bylo hloupé. Měla jsem si uvědomit..."
"To nic," prohlásil Blair a zavrtěl hlavou. "To je nejspíš jen síla zvyku. Vždycky si vzpomenu na lidi, se kterými jsem létal, a ona je na prvním místě seznamu,"
"Já vím," řekla Žula tiše. "S Daviem to bylo totéž. Jednu chvíli jste v pohodě. A během další... Bum! Vzpomínky vás jen tak nepustí."
"Jo." Usrkl. "Podívejte, Žulo, ještě jsem si nenašel chvilku, abych vám poděkoval za to, co jste pro mne udělala v Deliu. Já už jsem se chystal obrátit a pustit se do Thrakhatha. Vy jste mě z toho dokázala vytrhnout. Na to nezapomenu."
"Vy jste pro mne udělal totéž." řekla. "A riskoval jste přitom o hodně víc. Já jsem jenom dávala pozor na svého velitele dvojice." Žula zaváhala. "Anděl - plukovník Devereauxová... povězte mi o ní. Byla u Tajných operací, že?"
Blair si ji prohlížel přimhouřenýma očima. "Myslel jsem, že to není všeobecně známo," řekl zvolna. "Umíte číst myšlenky, anebo si pěstujete některý z Rollinsových zdrojů?"
Zasmála se. "Ani jedno. Jenom... studuji historii. Snažím se vyznat ve věcech a lidech. Například, jak jsem slyšela, jste si s admirálem Tolwynem jednou nebo dvakrát zkřížili cestu."
"Spíš jsme se srazili pěkně čelem," řekl Blair. "Svým způsobem je to dobrý chlapík. Jenom mi dělá trochu potíže vyrovnat se s jeho ambiciózností. Ta ohrožuje životy. A odjakživa byl jako doma v řádech a předpisech.'"
"Takové typy znám," souhlasila Žula. "Zná řády odpředu i pozpátku... jenom neví nic o lidském srdci."
"O tom se s vámi nemohu přít, Žulo," řekl. Vrátil se ve vzpomínkách do oné doby na Tygřím sáru, kdy admirál z letounové lodě udělal vlajkovou loď chatrné eskadry a vyrazil s ní do akce proti obrovské přesile, aby zadržel kilrathskou flotilu, než dorazí konfederační posily. Uprostřed boje odvolal velitele lodi, starého kapitána Thorna, a obvinil ho ze zbabělosti před nepřítelem. Thorn se později do své funkce vrátil, ale nikdo, kdo se starým pánem sloužil, na ten den nikdy úplně nezapomněl.
Nastala krátká chvíle rozpačitého ticha, a pak Žula opět promluvila. "Já... jsem to myslela vážně, že chci slyšet něco o Andělovi. Kdyby vám pomohlo se o ní vypovídat... no, já umím dobře poslouchat."
Blair zaváhal. "Cením si toho, Žulo. Opravdu ano. Ale..." Pokrčil rameny. "Možná jindy. Dneska... se mám s někým sejít."
V tom okamžiku se otevřely dveře a vešla Ráchel Coriolisová. Pozdravila ho radostným zamáváním. Žula přejela pohledem od Ráchel k Blairovi.
"Aha. Promiňte... Nevěděla jsem, že jste to vzal tak hopem." Obrátila se a odkráčela dřív, než dokázal odpovědět.

Admirálova ubikace, TCS Victory soustava Torgo

Admirál Tolwyn se usídlil v několika navzájem propojených prostorách umístěných o jednu palubu níž pod můstkem; jedna z nich se změnila v jídelnu se stolem pro dvanáct osob. Blair dorazil jako první a Tolwyn ho přivítal srdečným úsměvem a podáním ruky.
"A, plukovník," prohlásil hovorně. "Doufejme, že je to naše poslední společná akce."
Blair pocítil záblesk úzkosti. Ta poznámka se dala vykládat několika způsoby a on uvažoval, zda Tolwyn podvědomě nedal najevo své obavy ohledně svého plánu, jak ukončit válku.
Tolwyn se rozhlédl po místnosti. Třebaže byla čistá a přiměřeně útulná, nedaly se přehlédnout vybledlé nátěry, prošoupané koberce či celkové ovzduší stáří a zanedbanosti, které prostupovalo celou loď. "Nikdy se mi ani nesnilo, že nám nezbude než na frontu znovu posílat takovéhle lodě. Bitva o Zemi nás prakticky položila, i když o ní vláda mluví jako o slavném vítězství. Ještě jedno takové vítězství a po lidské rase zůstane jen zapomenutá poznámka pod čarou v dějinách vesmíru!"
Tolwyn na chvíli sklopil pohled. "Kdy to jen skončí," zašeptal. Blair ho upřené pozoroval, překvapený tím jasným důkazem napětí.

"Je to dobrá loď, admirále," řekl tiše. "A Eisen je dobrý kapitán. Jenom jsme poslední dobou neměli moc času ji vyleštit. Kilrathové nás zaměstnávali."
"Jistě." Tolwyn znovu zvedl zrak a s námahou si zachovával zdání vyrovnanosti. "Sledoval jsem vaše operace s jistým zájmem, plukovníku. Slyšel jsem, že jste narazil na našeho starého přítele Thrakhatha."
"Ano, pane," přisvědčil Blair a snažil se, aby se mu nechvěl hlas. Pohlédl stranou a znovu pomyslel na Anděla.
"Bylo mi líto plukovníka Devereauxové, když jsem se o tom doslechl," pokračoval Tolwyn, téměř jako by četl Blairovi myšlenky. "Opravdu škoda. Generál Taggart udělal chybu, když ji nasadil na svůj projekt dřív, než padlo konečné rozhodnutí."
"Kdy jste se dozvěděl, že je mrtvá?" vyzvídal Blair.
"Tuhle informaci vám nemohu poskytnout," pravil Tolwyn tiše. "Lituji. Blaire, musíme mít ohled na bezpečnost svých zdrojů. Byl to materiál jen pro přísně zasvěcené. To snad chápete."
"Co já chápu, pane, je, že vy a generál Taggart jste se se svými projekty předháněli, kdo s koho, a Anděla to skřípło mezi vámi." Blair vrhl po Tolwynovi zlostný pohled. "A teď je řada na nás. Na Victory... a na mně. Co se stane se mnou, je mi už celkem jedno, admirále, ale doufám, že nebudete nutit ostatní lidi, aby zaplatili stejnou cenu jako Anděl jenom proto, abyste dokázal, že ten váš zatracený kanón funguje tak, jak tvrdíte."
"Pořád ten stejný starý Chris Blair," prohlásil Tolwyn klidně. "Jako vždy bojuje s větrnými mlýny. Podívejte, plukovníku, já vím, že se vám moje metody nelíbí, ale faktem je, že umím dovést věci do konce. Do projektu Behemot jsem se zapojil už ve fázi předběžných plánů před deseti lety. Odveleli mě z funkce velitele obrany Konfederace, abych jej dovedl k bojeschopnosti, a postarám se o něj až do konce. A Bůh pomoz každému, kdo mi stojí v cestě, i kdyby to měla být taková živoucí legenda jako vy. Synu, já vím, že se vám nelíbí některé věci, které jsou s tímhle projektem spojené, ale jsme na tom tak, že buď budeme zabíjet, nebo budeme zabiti. Jiná možnost není."
"Jsem všemi deseti pro ukončení války, admirále," řekl Blair. "A jestli to znamená přiznat vám zásluhy - a nepochybně i velké plus ke zvolení příštím presidentem Konfederace - mně to problémy nedělá. Ale nehodlám jen tak stát a dívat se, jak zašlapáváte skvělé lidi do bláta. Například kapitána Eisena. Jaké s ním máte plány? Hodláte uzurpovat velení na téhle lodi stejně, jako jste to udělal na Tygřím sváru?"
"Být vámi, dával bych si pozor na výběr slov, plukovníku," odsekl Tolwyn. "Admirálové už podle definice velení neuzurpují. Kapitán Eisen ve své funkci zůstává... ale já velím celé téhle akci. Tečka." Odvrátil se od Blaira. "Doufal jsem, že po takové době už bychom si mohli vyvinout jistý stupeň vzájemného respektu, plukovníku. Ochotně připouštím, že jsem se ve vás tehdy na začátku vaší kariéry při tom incidentu na Tygřím sváru zmýlil. Možná se teď zase vy mýlíte ve mně. Ale přesto uposlechnete rozkazy jako dobrý voják, ne, Blaire? Bez ohledu na to, kam vás zavedou."
Blair si ta štíhlá elegantní záda se svítajícím porozuměním dlouze prohlížel. "Všechny ty řečičky, co nám předhodil Kevin, o těch výstražných výstřelech... Zamíříme s tím krámem na Kilrah, že? Bez ohledu na to..."
Admirál se obrátil zpět k němu. "A kam byste zamířil vy, kdybyste měl v ruce největší kanón ve vesmíru? Kdy si konečně uvědomíte, plukovníku, že tady hrajeme o konečné vítězství? Myslel bych si, že právě vy to schválíte... po tom, co se stalo Andělovi."
Blair nevěděl, co má odpovědět. Část jeho osobnosti souhlasila s Tolwynem. Po tom, co se stalo Andělovi, netoužil po ničem víc než po odplatě, i kdyby to znamenalo rozbít celý Kilrah na kusy...
Jenže navzdory své zuřivosti si Blair nedokázal představit, že by se účastnil vyhubení celé rasy.
Než se vzmohl na odpověď, zazněl bzučák u dveří. Zatímco Tolwyn vítal kapitána Eisena a prvního důstojníka Victory komandéra Gesslera, přistihl se Blair při úvahách, zda admirál nakonec nemá pravdu. Možná, že nakonec skutečně to jediné, na čem záleží, je zvítězit.
Té noci byl u večeře velice zamlklý.

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Torgo

Když Blair vstoupil do poradní místnosti, panovalo tam napjaté ovzduší. Eisen byl nezvykle odsunut na konec stolu, zatímco na obvyklém kapitánově místě trůnil Tolwyn. Ten pohled vyvolal u Blaira lehounké zamrazení v zádech, protože mu připomněl Tygří spár a kapitána Thorna před mnoha lety.
Přítomni byli i komandér Gessler a podplukovník Ralgha, stejně jako Kevin Tolwyn a další z admirálových pobočníků, komandér Fairfax, který zastupoval zpravodajské oddělení letounové lodě. S očekáváním přihlíželi, jak se admirál usazuje na svém místě a zapíná holografický projektor mapového stolu.
"Pánové," spustil s pyšným úsměvem otce, který ukazuje fotografie svého prvorozeného, "představuji vám nejdokonalejší výdobytek Konfederace - Behemot."
Na obrázku se objevila ošklivá, nemotorná, zavalitá příšernost sudovitého tvaru, vedle níž vypadala jako trpaslík i konfederační bitevní loď, která byla znázorněna vedle jako měřítko. Do obrovského jícnu na jednom konci sudu by se vešlo několik tuctů lodí velikosti Victory. Behemot si klidně mohl činit nárok na největší dosud postavené kosmické plavidlo - přinejmenším z těch, která brázdila vesmír v barvách Konfederace.
"Toto zařízení je výsledkem desetiletého výzkumu a vývoje řady nejlepších vědeckých mozků Konfederace," pokračoval Tolwyn. "Je to zbraň, která tuto válku ukončí jednou provždy."
Pohled se změnil z celkového záběru na počítačové schéma. Tolwyn vytáhl laserové ukazovátko a tenkým světelným paprskem vyznačoval prvky, o kterých mluvil. "Behemot je série spojených supravodivých energetických zesilovačů, která na výstupu soustředí do jediného paprsku pět set miliónů gigawattů. Cíl na konci tohoto paprsku bude zničen... naprosto. Energie uvolněná při zásahu je nesmírná; drtivá. Ani vědci sice nedokáží odhadnout jistě, jestli samotný

energetický paprsek stačí zničit celou planetu, ale shodují se v tom, že výsledné seismické napětí by mělo stačit na to, aby ji roztrhalo na kusy. Zejména když jde o svět už tak vysoce nestabilní jako Kilrah. Když to shrneme, pánové, Behemot dokáže ničit světy a při náležitém nasazení může několika razantními údery vyřadit Kilrathskou říši ze hry."
Někteří z ostatních vydali přiměřené ohromené zvuky, avšak Blair byl zticha. Stále přemýšlel o své zřetelně smíšené reakci na účinnost zbraně.
"Byli bychom raději, kdybychom měli ještě tak rok nebo dva na zkoušky a vývoj," mluvil Tolwyn. "Bohužel mě okolnosti přinutily k rozkazu, aby byla nasazena nyní." Věnoval Blairovi dlouhý tvrdý pohled. "Nacházíme se v nebezpečí, že utrpíme další útoky podobné tomu na Locandu Čtyři, a to pravděpodobně proti strategičtějším cílům."
"Vypadá to na rozsáhlou eskalaci konfliktu, admirále," poznamenal Blair.
"Pravda je taková, plukovníku, že i bez biologických útoků je Konfederace v úzkých." Tolwyn se rozhlédl po místnosti a mluvil nyní tišeji. "Tahle informace samozřejmě není určena ke zveřejnění. Zůstává utajená. Nicméně Kilrathové vítězí prakticky na všech frontách, a kdyby se měl uskutečnit nejhorší pravděpodobný scénář, octli by se v takové pozici, že by za dalších šest měsíců mohli poslat výsadek pozemních vojsk na Zemi. Musíme Behemot použít, pánové. A musíme jej použít teď hned."
Když tu informaci vstřebali, použil znovu ukazovátko. "Vzhledem k urychlenému vývoji jsou ovšem obranné systémy lodě... poněkud nedodělané. Vyskytuje se na ní několik, řekněme... slabých míst... která se nacházejí zde... a zde... kde jsou štíty tenčí a nebyl čas dokončit kýlové nástavby, anebo přidat navíc generátory štítů nebo obranné laserové věže."
"Ta slabá místa mohou přinést vážné potíže, admirále," zhodnotil situaci Blair. "Vypadá to, že by pár dobře umístěných zásahů dokázalo to monstrum vyřídit."
Tolwyn na něho upřel přísný pohled. "Proto byl k ochraně Behemotu vyčleněn váš wing, plukovníku," oznámil. "Očekávám, že budete na slabá místa dávat obzvláštní pozor. Postarejte se, aby vaši lidé věděli, co musí za všech okolností chránit. Aby bylo jasno, plukovníku, pánové. Tahle zbraň je naše poslední naděje. Nesmí k ní proniknout nic, co by ji mohlo ohrozit."
"Ochránit zbraň bude složitý úkol, admirále," ozval se zvolna Hobbes. "Poskytuje... velmi velký cíl."
"Hmmfff." Tolwyn se na Ralghu na chvilku zadíval, jako by se snažil vyzkoumat, jestli to nemyslel sarkasticky. "Plukovníku, vaši lidé dostanou úplné údaje o obraně Behemotu, aby je mohli zanalyzovat. Major Tolwyn vám také pomůže naprogramovat sérii simulací, abyste mohli trénovat ještě před vlastním bojovým nasazením."
"Pane, wing má značný nedostatek lidí. Jakou máme naději, že dostaneme nějakou novou krev, abychom doplnili stavy?"
"Máme zatraceně málo lidí celkově, Blaire," sdělil mu admirál. "Minulý týden tudy proletěly dvé letounové lodě a prakticky vybraly líheň náhradních pilotů na Torgu. Nicméně jsem zařídil, aby vaše bombardovací peruť opustila loď, a nahradí ji druhá peruť bezprostřední ochrany lodě. Victory tentokrát nebude podnikat žádné útočné akce a dalších Hellcatů využijeme k ochraně Behemotu."
Blair se zamračil. Něco mu napovídalo, že za Tolwynovým uhlazeným vysvětlením se skrývají i další problémy, o kterých admirál nechce mluvit. Admirál měl v nejvyšším velení řadu politických nepřátel a bylo pravděpodobné, že kvůli schválení svého projektu Behemot pokládal za nutné šlápnout na nejedno kuří oko. Ne všichni sdíleli jeho víru, že tenhle přerostlý kanón dokáže ukončit válku, a Blair přímo viděl před sebou, jak se Tolwynovi rivalové zapírají patami a odmítají mu poskytnout všechny lodě a lidi, které požadoval. Bylo nanejvýš pravděpodobné, že Victory urval jenom proto, že byla v loďstvu všeobecně pokládána za chudou příbuznou.
To vyvolávalo o celé záležitosti další pochybnosti. Tolwyn byl přesvědčen, že s Behemotem je na cestě k vítězství, ale co vlastně v téhle kritické chvíli opravdu plánuje nejvyšší velení? Jestli nesouhlasí s Tolwynovým hodnocením hrozeb, může se chtít postarat, aby si admirál natloukl ústa.
"A teď k plánu operace. Behemot dnes ráno podstupuje závěrečné zkoušky výkonu. Zítra večer v osmnáct nula nula standardního času opustíme zkušební oblast Torgo a v doprovodu samohybné zbraně zamíříme k přeskokovému bodu do Černé hřívy." Pohlédl na Eisena. "Z vašich hlášení je bezesporu zřejmé, že Ariel je pro polní zkoušky zbraně naprosto nevhodné místo. Naštěstí kapitán Moran s Hermem našel mnohem vhodnější cíl: Loki Šest. V Černé hřívě se nachází přeskokový bod do zmíněné soustavy, takže v soustavě Černá hříva se přesuneme přímo z jednoho přeskokového bodu do druhého a přeskočíme do Lokiho."
Fairfax si odkašlal. "Prozkoumal jsem údaje o průzkumné akci Hermu, které nám poslalo velitelství, Loki Šest je vcelku malá kilrathská základna. Není pravděpodobné, že by byla silně bráněna. Jejím jediným očividným cílem vlastně je sloužit jako předsunutá základna pro záškodníky, kteří prolétají soustavou Ariel." Zatvářil se pochybovačně. "Nejsem si jistý, jaký vzkaz pošleme Kilrathům zničením předsunutého stanoviště. Větší zařízení by bylo lepší. Pokud Říše ztratí jenom nějakou druhořadou základnu, nemusí narážku pochopit."
Tolwyn na něho přísně pohlédl. "Jestli Lokiho nepochopí jako ten správný vzkaz, poskytneme jim k zamyšlení něco většího." Střelil pohledem po Blairovi. "Nejprve jeden krok, pak případně další, pánové. Ale tak či onak, Behemot tuhle válku skončí."
Na mapovém stole nahradila plány samohybné zbraně mapa soustavy Loki. "Od přeskokového bodu poletíme sem... Loki Osm, plynný obr. Behemot bude potřebovat palivo, které můžeme nasbírat v atmosféře plynného obra. Potom se přesuneme na tuto pozici, poblíž Lokiho Šest, a zahájíme palebnou sekvenci. Během operace, pánové, nás bude doprovázet malá eskortní eskadra, složená ze tří torpédoborců. Budeme je používat k průzkumu a k všeobecné podpoře. Victory a její stíhačky pak ponesou hlavní odpovědnost za přímou ochranu Behemotu. Chci, abyste měli v jedné věci jasno. Operace stojí a padá s tím, jak tahle loď dokáže ochránit onu zbraň." Tolwyn se zatvářil vyzývavě. "Nějaké otázky?"

Nebyly žádné a Tolwyn upřel pohled na Hobbese. "Podplukovníku Ralgho, chtěl bych, abyste příštích několik dní pracoval s komandérem Fairfaxem a mým štábem. Vy jste ze všeho, co máme, největší opravdový odborník na kilrathské myšlení. Rád bych, abyste nám pomohl vytvořit několik pravděpodobných modelů toho, jak bude Říše reagovat na zkázu Lokiho Šest a na další opatření, která bychom byli nuceni poniknout, kdyby je to nepřivedlo k jednacímu stolu."
Hobbes sklonil hlavu. "Jak si přejete, admirále," zaduněl jeho hlas. "Musím vás ovšem varovat, že reakce svých... bývalých druhů... nedokáži předvídat jistě. Všechno, čím mohu přispět, bude nutně... přinejlepším nedokonalé."
"To bude stačit, podplukovníku. To bude stačit." Tolwyn se znovu rozhlédl po místnosti a řízně kývl hlavou. "Dobrá. Tohle je přehled situace. Podrobné rozkazy budete všichni dostávat podle potřeby. Zatím můžete odejít."
Blair na odchodu vrhl na Tolwyna poslední rychlý pohled. Admirál si zaujatě prohlížel mapu soustavy Loki, ve tváři výraz očekávání a neskrývané dychtivosti. Blair si nebyl jistý, jestli se mu líbil výraz Tolwynových očí. Sliboval vítězství nebo smrt, ale nic mezi tím. Žádny prostor pro přizpůsobení se okolnostem.

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Torgo

"Oukej," zahlásil Blair do mikrofonu. "To by bylo. Konec simulace."
Od sousedního pultu se po něm podíval Kevin Tolwyn. "To není špatné. To vůbec není špatné. Vaši mládenci a dívky jsou sakra dobří, plukovníku."
"Bývalo líp," zabručel Blair. Znovu zapnul mikrofon. "Kobro, Vagabunde, kdyby to bylo v reálu, byla by šance padesát na padesát, že by ten Vaktoth mezi vámi proklouzl a dostal se k ráně na Behemota. Měli jste kliku, že to počítač zařídil tak, jak to dopadlo, ale příště se budete muset držet blíž, jasné? Parametry obrany jsou v taktické databázi. Prostudujte si je. Nemůžeme si dovolit nechat ta slabá místa bez ochrany."
"Chcete, abychom to projeli znovu?" zeptal se Vagabund.
"Ted ne," řekl mu Blair. "Projedeme si další sadu zítra ráno, až bude na palubě ta nová peruť bezprostřední obrany. Zatím si odpočiňte. A prostudujte si tu databázi. A teď... odchod."
"Začínáte mluvit jako můj strýček," poznamenal Tolwyn s úsměvem. "Neříkejte mi, že vás obrátil na víru."
"To sotva. Vlastně mám spíš pocit, že jsi mi neřekl všechno, Kevine. Admirál prakticky přiznal, že má v plánu tak či onak dovléci tu příšernost ke Kilrahu. Pochybuji, že by přestal, i kdyby mu sám císař nabídl, že podepíše mírovou smlouvu... třeba i Thrakhathovou krví!"
Tolwyn pokrčil rameny. "Řekl jsem vám všechno, co vím, Mavericku. Ale znáte admirála. Neprozradí vlastní levačce, co dělá pravačka, když si bude myslet, že mu to dává nějakou taktickou výhodu."
"Jo..." Blair se odmlčel. Zahleděl se Tolwynovi tvrdě do očí. "Co si o tom myslíš, Kevine? Doopravdy. Měli bychom rozprášit Kilrah, kdybychom měli šanci?"
"Nevím, Mavericku. Opravdu ne." Tolwyn se díval na zem. "Po tom, co jste říkal posledně, jsem o celém projektu začal pochybovat. Na akademii nás učili, že slouží me vyššímu principu, ale takhle ničivá zbraň... Jenže co když jsou zprávy rozvědky pravdivé? Co když stačí málo, abychom ztratili všechno? Jestli je to ‚buď my nebo oni...'" Znovu se Blairovi podíval do očí. "Neříkejte mi, že jste změnil názor."
Blair zavrtěl hlavou. "Nezměnil. Ale nic už není tak jasné jako dřív. Anděl tam daleko umřela a zabil ji Thrakhath. Před výskající hordou... mizerných barbarů. Částí duše bych je rád vyhladil do jednoho. Kevine. Ale jiná část mi říká, že je to špatné." Odmlčel se. "Jsem rád, že spoušť toho krámu zmáčkne admirál. Nevím určitě, jestli bych to já dokázal. A pokud ano, nevěděl bych, jestli jsem to udělal, abych zachránil Konfederaci, nebo abych navýšil skóre za Anděla."
Tolwyn zvolna přikyvoval. "Jo. A dokázal byste potom žít sám se sebou, ať už byste se rozhodl jakkoliv?"

KAPITOLA DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Spojové středisko, TCS Victory soustava Torgo

Vetřelec vstoupil do potemnělé místnosti nehlučně a pohyboval se mezi pulty a počítačovými skříněmi s naprostou jistotou. Sál vnímaný přes objemné zařízení pro noční vidění žhnul přízračným zeleným světlem. Ve spojovém středisku normálně nikdo hlídku nedržel, pouze když byl na lodi vyhlášen bojový poplach, a vetřelec mohl oprávněné předpokládat, že si jeho kradmé výpravy nikdo nevšimne.
Rukama v rukavicích chvilku tápal po ovládacích prvcích na jednom z pultů. Panel ožil. Na obrazovce monitoru zazářila jasná písmena odpovědi počítače na povely vetřelce.
ZADEJTE IDENTIFIKAČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ KÓD.
Vetřelec neohrabaně ťukal do kláves. Za panujících podmínek by bylo snadnější použít hlasový povel, avšak po vytvoření hlasového záznamu bylo obtížnější zahladit stopy...
IDENTIFIKAČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ KÓD SOUHLASÍ. OZNAČTE PROSÍM POŽADOVANOU FUNKCI.
Najít a odklepnout správnou volbu chvilku trvalo. Na opačné straně místnosti ožil další pult.
LASEROVÉ SPOJENÍ PO ÚZKÉM SVAZKU AKTIVOVÁNO. ZADEJTE SOUŘADNICE PŘÍJEMCE.
Vetřelec našel v osobním záznamníku požadovanou informaci a zadal prostřednictvím klávesnice krátký alfanumerický řetězec. Současně s odpovědí počítače se vedle monitoru rozsvítila zelená kontrolka.
SOUŘADNICE PŘEVZATY. PŘIPRAVEN K VYSÍLÁNÍ.
Vetřelec zasunul do štěrbiny pod monitorem malou kazetu a naťukal další povel. Počítač zareagoval.

ODESÍLÁM DATA. KOMPRESE 100:1.
Na monitoru v závratně rychlém sledu přeblikávaly obrazy, záběry zvenčí a plány samohybné zbraně Behemot. O několik vteřin později se na obrazovce rozsvítila nová zpráva:
VYSÍLÁNÍ UKONČENO. DALŠÍ INSTRUKCE?
Vetřelec chvilku zaváhal, a pak zadal další pokyn. Počítač opět rychle zobrazil na monitoru odpověď.
PROBÍHÁ MAZÁNÍ... ZÁZNAMY O VYSÍLÁNI ODSTRANĚNY.
Obrazovka zhasla, vetřelec vypnul pult a zastrčil si záznamník a kazetu do kapsy. Ještě jednou se s pomocí soupravy pro zesílení světla rychle rozhlédl a byl hotov.
Za několik okamžiků už nic v místnosti nenasvědčovalo tomu, že by tudy vetřelec kdy prošel.

Můstek, KIS Sar'hrai soustava Torgo

"Přišla zpráva, můj pane. Od Pozorovatele."
Chantár Tarros nar Poghath se s křeslem obrátil čelem ke spojovému důstojníkovi. "Na mou obrazovku." nařídil. Jeho monitor se rozsvítil sérií obrazů, vysílaných v rychlém sledu z maskované stíhačky, která pronikla obranou lidí kolem Torga. Tarros zamyšleně sledoval rychle se měnící pohledy. Vypadalo to, že plán prince Thrakhatha se odvíjí bezchybně. Kilrathský špeh v konfederačním loďstvu dokončil akci a odeslal čekající stíhačce informaci, kterou princ požadoval. Ta nyní data předávala na Sar'hrai. Letounová loď se brzy vydá na cestu zpět k Thrakhathovi a další fáze operace bude moci začít.
Vysílání skončilo mapami, které identifikovaly hvězdnou soustavu, a operačními plány na vpád Konfederace do ní.
Tarros se naklonil kupředu. "Navigátore, určete kurs k přeskokovému bodu. Spojový důstojníku, až se nám Pozorovatel opět ozve, předejte mu pokyn, ať se tam s námi setká. Pilote, nejvyšší rychlost." Znovu si dovolil se uvolnit.
Vykonali svou povinnost. Princ Thrakhath je dobře odmění, jakmile pozemšťané padnou do jeho pasti.

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Černá hříva

Výhled z odpočinkové místnosti byl působivý; to musel Blair připustit. Jakmile vešel dovnitř, přivábil jeho pohled mohutný obrys Behemotu, který společně s letounovou lodí pomalu letěl soustavou Černá hříva. Jejich tempo bylo pomalé už od opuštění oběžné dráhy kolem Torga - samohybná zbraň očividně neměla ani úplnou sadu motorů - nicméně už provedli přeskok do Černé hřívy a přelétali k dalšímu přeskokovému bodu a k Lokimu VI.
Přistihl se při přání, aby cestu dokázali absovovat v lepším čase. Takovéhle hlemýždí tempo jim všem jenom poskytovalo čas na přemýšlení, příliš mnoho času. Ve vzduchu se vznášel neklid, pocit smíšeného vzrušení a napětí. Netrvalo nijak dlouho, než šeptanda začala přemílat podrobnosti o nové zbrani Konfederace, a pro mnohé lidi na palubě Victory už válka prakticky skončila.
Jak tam Blair stál a prohlížel si monstrózní obrys za průzorem, od stolku poblíž dveří k němu vzhlédl Vaquero.
"Nechcete si koupit vstupenku, pane?"
"Kam?" pohlédl Blair do mužovy rozesmáté tváře. Přinejmenším ten se tvářil potěšené.
"Na slavnostní otevření mé kantýny," prozradil mu Lopez a roztáhl ústa do ještě širšího úsměvu. "Jakmile zmáčkneme spoušť Behemotu, bude to hasta la vista a los gatos, sbohem, kočky. A já mám v plánu podat žádost o propuštění asi tak dvě minuty nato. Už jsem našetřil dost, abych mohl zaplatit zálohu za nějaké útulné místečko..."
"Ještě si moc nezačínejte počítat marži, poručíku," prohlásil Blair tiše. "Ani tohle monstrum nemusí stačit na to, abychom Kilrathy přes noc srazili na kolena."
Odvrátil se a nechal Vaquera, ať se nad jeho slovy mračí. Postřehl, že v odlehlém koutě, stranou od ostatních, spolu sedí Rollins s Kobrou. Přistoupil k nim.
"Tak co... jak vám dneska dupe špionáž?" zeptal se rozpustile. "Už jste dopadli nějakého kilratského agenta?"
Kobra po něm vrhla nepříjemný pohled. "Já vím, že nás neberete vážně, plukovníku."
"Nikoliv, poručíku. To se mýlíte. Beru vás oba velice vážně. Ale už na tom pracujete... jak dlouho? Už přes týden, ne? Já si jenom nejsem jistý, jestli tady vůbec je co najít."
Rollins k němu vzhlédl. "Nebuďte si tak jistý, plukovníku," opáčil. "Přede dvěma dny, poté, co jsme opustili oběžnou dráhu, objevily se v záznamech jednoho z mých spojových počítačů dvě minuty prázdného místa, které si nedokážu vysvětlit. Myslím, že to byla sabotáž."
"Mohla to být také chyba počítače," namítl Blair. "Už jste si mohl všimnout, že systémy na téhle lodi nefungují zrovna jako hodinky." Odmlčel se. "Anebo, pokud to nebyl počítač, možná to má něco společného s admirálem. Mohl nechat poslat zprávu a potom vymazat záznamy."
"Nikdo o žádném vysílám nic neříkal.
"Ani neřekne, poručíku, pokud admirál Tolwyn nařídil, aby to uchovali v tajnosti. Sám jste říkal, poručíku, že nám lampasáci neříkají všechno. A právě admirál si odjakživa nenechal moc koukat do karet." Blair pokrčil rameny. "Trocha stihomamu může být dobrá věc, ale nejdřív musíte vyloučit ostatní možnosti, než začnete vidět sabotáž v každém škobrtnutí počítače nebo pokaždé, když se admirál rozhodne utajit seznam prádla, které si poslal do prádelny."
"Jo. možná," řekl Rollins. "Jenže jsem také analyzoval to původní vysílání. Některé harmonické složky ve zprávě jsou pěkné divoké, plukovníku." Vylovil osobní záznamník a vyvolal soubor na obrazovku. "Podívejte se na tohle... a na tohle."
"Já nejsem odborník na analýzu signálů, poručíku," řekl Blair. "Pro mne je to jen hromada špiček v grafu. Povíte mi, co

to znamená?"
"Ještě to nevím určitě," přiznal Rollins. "Ale už jsem tenhle typ signálu někde viděl... někde mimo normální komunikační využití. Kdybych si tak dokázal vybavit kde..." Zmlkl a zatvářil se omluvně. "Promiňte, plukovníku. Hádám, že bude ještě dlouho trvat, než s tím budu moci vyrukovat. Ale ne kvůli tomu, že by se mi chtělo, nebo že bych neměl za čím jít."
Blair opět pohlédl na Behemot zarámovaný v průzoru. "Musím připustit, že pokud se tu někde potlouká nějaký špión, má určitě zájem o tuhle věc. Ale spíš bych si představoval, že agenta nasadí do admirálova štábu."
"Hobbes se štábem spolupracuje," pravila Kobra klidně. "Nebo jste si toho nevšiml?"
Rollins s rozpačitým výrazem vstal. "Za chvilku mi začíná hlídka. Najdu si vás oba později." Rychle odešel. Blair se usadil na židli, kterou poručík uvolnil.
"Vás to nikdy nepřejde, co, poručíku?" otázal se. "Nekonečná programová smyčka."
"Vy to pořád nechápete, plukovníku," řekla a tvářila se přitom unaveně. "Schází vám k tomu klíč."
"Možná proto, že jste se mi to nikdy nesnažila pořádně vysvětlit," prohlásil bez obalu. "Slepá nenávist není ani moc hezká, ani přesvědčivá."
"Tak jsem zkrátka zapojená," řekla. Než promluvila znovu, rozhostila se dlouhá chvíle ticha. "Určitě už jste ty klepy slyšel. Někteří maníci z Herma rozšířili spoustu historek. Mívala jsem... noční můry. Lidi toho napovídají. Přece sám víte."
"Klepy neříkají vždycky všechno," opáčil Blair.
"Řekla bych, že to, co se donesio mně, bylo... docela přesné. Podívejte, sebrali mě, když mi bylo deset..."
"Kilrathové?"
Přikývla. "Skončila jsem v pracovním táboře pro otroky. Utekla jsem po deseti letech, když tam zaútočila Konfederace. Většina tábora byla při boji zničena. Mohla to být chyba loďstva, mohli to udělat Kočičáci. Nevím. Ale přežilo nás to jenom pár,"
"Muselo to být..."
"Nikdy nemůžete mít představu, jaké to muselo být, plukovníku. Viděla jsem věci..." Zmlkla a otřásla se. Pohled měla prázdný.
"Takže loďstvo vás odtamtud vytáhlo... a vy jste se přihlásila na vojnu?"
"Nejdřív se na mně pár roků vyřádili psychiatři." odpověděla. "Nejdřív dolovali informace... víte, regresní terapie, aby zjistili všechno, co jsem viděla a slyšela, pro případ, že by se v tom vyskytlo něco zajímavého pro rozvědku. Potom začali s léčbou." Odmlčela se. "Ale nedokázali to vymazat všechno. Nedokázali by to bez překryvu osobnosti. A k tomu bych nikdy nesvolila. Jsem přece Laurel Buckleyová, proboha, a když mi to ani Kočičáci nedokázali vzít, vezme mi to můj vlastní druh leda přes mou mrtvolu!"
"Musíte být zatraceně tvrdá, poručíku... když jste po něčem takovém šla bojovat..."'
"To bylo jediné, co jsem kdy chtěla, plukovníku. Šanci zabíjet Kočičáky. A to dělám dodnes."
Mávl rukou k Behemotu. "A co když tahle věc válku ukončí? Co potom?"
Pokrčila rameny. "Nevím. Nenávist ke Kočičákům je jediný způsob, jak si uchovat lidství, který znám." Krátce a ironicky se zasmála; děsivý zvuk, který Blairovi připomněl jásající Kilrathy. "Vlastně, plukovníku, se mi hlavou plíží kousek Kilratha a nemohu ho dostat ven. Každý den cítím, že je o maličko silnější... a jednoho dne ve mně nezůstane už nic lidského."
Neodpověděl jí hned. "Myslím, že si málo věříte, poručíku. Přežila jste hrůzu, jakou by většina lidí přežít nedokázala. Tohle přežijete také. Tím jsem si jistý."
Zatvářila se ponuře. "Doufám, že máte pravdu, plukovníku. Opravdu doufám. Ale... no, možná to nepochopíte, ale já prostě nemohu přestat nenávidět."
Pomyslel na Anděla, na syrové emoce, které jím zmítaly, když mu v uších zněl Thrakhaťhův výsměch. "Možná to chápu, Kobro. Možná bych se na vašem místě dávno zlomil."
Pozdvihl obočí. "Zlomil? Vy? Nedokážu si představit, že byste někomu dopřál to uspokojení, aby vás viděl zlomeného."
Blair jí neřekl, že se mýlí.

Letová paluba, TCS Victory soustava Černá hříva

"ODPOČET DO PŘESKOKU: JEDNA HODINA. PATNÁCT MINUT."
Blair vzhlédl k číselnému displeji pod oknem střediska řízení letového provozu, aby si potvrdil údaj o zbývajícím času. Jak se blížili k přeskokovému bodu do soustavy Loki, aktivita na palubě letounové lodi dosahovala horečnatého vrcholu. Nikdo ve skutečnosti neočekával, že by Kilrathové kolem své ztracené varty v Lokim soustředili významnější obranu, avšak při přípravách se předpokládalo, že je přeskok zavede do bojové zóny. Vzhledem k tomu, jak mnoho záviselo na Behemotu, nechtěl se nikdo dopustit žádné chyby.
Technici připravovali stíhačky k vzletu. Pracovali rychle, avšak s opatrností zrozenou z dlouhé zkušenosti a s ohledem na nebezpečí, která je mohla na letové palubě potkat. Zbrojíři v červených košilích pilně zavěšovali řízené střely a kontrolovali obvody ovládání palby, zatímco technici, odění modře, dohlíželi na plnění palivových nádrží. Motory procházely závěrečnými kontrolami. Rozlehlý prostor hangáru byl jednou velkou scénou zuřivé činnosti a Blair se cítil jako cizinec, když přihlížel, jak se pracovní čety věnují své práci.
Zpoza zádě jednoho Hellcatu se vynořila Ráchel Coriolisová. Kombinézu měla podstatně čistší než obvykle... ruce také. Vypadala vlastně téměř podle předpisů, na hony vzdálena své obvyklé ledabylé neupravenosti.

"Neříkejte ani slovo," zavrčela. "Pokud nechcete, abych vám do nosu zarazila ultrazvukovou sondu číslo tři."
"Slyšel jsem, že vás admirál seřval osobně," poznamenal Blair. "Ale v životě by mě nenapadlo, že to opravdu zabere."
"Nedbalý oděv znamená nedbalou práci," parodovala Tolwynův řízný britský přízvuk. "No, promiňte, ale nemám čas si převlékat unifromu po každé vyměněné součástce, víte?"
Blair pokrčil rameny. "Na řády on si potrpí. Ale mela byste ty výtky brát jako poctu Já sám pokládám za promarněný týden, kdy mě aspoň jednou neseřve a neudělá si u mého jména pár černých teček."
"Po válce si dám za osobní životní cíl odšroubovat všechny pohyblivé díly na lidech, jako je on." Usmívala se, avšak Blair postřehl v jejím tónu osten.
"Schovejte taky jeden šroubovák pro mne, dobře?" řekl, "Ale zatím -jak to vypadá se vzletem?"
"Pro tentokrát docela dobře," odvětila. "Jenom tři stroje neschopné letu." Ráchel zaváhala. "Obávám se. že jeden z nich je Hobbesův, skippere."
"Co má za problém?"
"Když jsme se dali do kontroly jeho počítače, spálil mu proudový náraz polovinu elektroniky. Bude to oprava tak na patnáct hodin."
Blair se zamračil. "Sakra, v takhle nevhodnou dobu. Ale odhaduji, že by jeho orlík měl být hotovy právě včas. A co ty ostatní?"'
"Reese a Calder. Jedna záchytná stíhačka, jeden Hellcat. Je tu sice nepatrná šance, že by Šíp mohl v hodinu H fungovat, ale nespoléhala bych na to."
Udělejte, co půjde," řekl Blair.
"Copak to nedělám vždycky?" ušklíbla se. Když se začal obracet k odchodu, chytila ho za rukáv. "Heleďte... po akci... co byste řekl, kdybychom si dali rande?"
Podíval se jí do očí a četl city, které se za nimi skrývaly. Každý, kdo sloužil na letové palubě, věděl, že každá akce může být ta poslední. "Já... rád bych, Ráchel." vykoktal rozpačitě. "Už... už od té doby, co jsem se dozvěděl o Andělovi, jsem měl pocit, že jste tu pro mne. Hodně... hodně mi to pomohlo."
Někdo na ni zavolal a Ráchel se bez jediného dalšího slova vrátila ke své práci. Blair se díval, jak pospíchá pryč. Vůbec Anděla Devereauxovou nepřipomínala, avšak vzniklo mezi nimi pouto, které bylo svým způsobem stejně pevné jako to, které ho poutalo k Andělovi. Méně vášnivé, méně prudké, ale přinášelo více útěchy a důvěry. Přesně něco takového potřeboval, aby to vyvážilo vření kolem i uvnitř něho.

Můstek, TCS Victory soustava Černá hříva

"Coventry právě přeskočil, pane. Na řadě je Sheffield."
Eisen s úsečným přikývnutím vzal na vědomí hlášení důstojníka senzorů a kriticky si prohlížel taktický displej. Toto bylo období největšího nebezpečí při každé operaci kterékoliv eskadry. Lodě jedna po druhé prováděly přeskok a všichni zúčastnění doufali, že se nevynoří uprostřed nepřátelské flotily, a modlili se, aby se tak nestalo.
Tentokrát nenechávali nic náhodě. Jako první projde přeskokem Coventry, připravený napadnout cokoliv, co bude čekat na opačné straně. Torpédoborec, který jej bude následovat, přeskočí zpět při prvním náznaku potíží, aby varoval zbytek konfederačního svazu.
Coventry má těžké postavení. Eisena napadlo, jak se asi cítí Jason Bondarevskij, když letí v čele této akce. Mluvilo se o něm jako o jednom ze zářných mladých chráněnců admirála Tolwyna, nicméně admirálův patronát se na uchránění oblíbence před nebezpečnou operací očividně nevztahoval.
Eisen se po admirálovi nejistě ohlédl. Tolwyn byl jako ze škatulky, uniformu naškrobenou a nažehlenou, každý vlásek na svém místě. Ale vypadal nervózně. Neustále přecházel sem a tam za stanovištěm důstojníka senzorů. Navzdory jeho výrazu sebedůvěry bylo patrné, že ten člověk má spoustu starostí.
"Sheffield nažhavil přeskokové cívky," oznámil důstojník od senzorů. "Tvoří se přeskokové pole... je tam!"
Tolwyn pohlédl na hodinky implantované do zápěstí. "Zahajte závěrečný odpočet, kapitáne," rozkázal.
Eisenovi se na okamžik zachtělo něco říci. Admirál od chvíle, kdy vstoupil na palubu, zasahoval do rutinního provozu lodi: štěkal povely, ujímal se vedení brífingu a sjížděl členy posádky, kteří zrovna nesplňovali jeho představu ideálního vojáka Konfederace. Zdálo se, že Tolwyn potřebuje ovládat všechno a všechny kolem sebe, jako by jeho osobní zásah byl jediná věc, která dokáže zaručit úspěch operace.
Ale možná měl Tolwyn dobrý důvod si dělat starosti. Eisen se ve svém křesle předklonil a zopakoval admirálův příkaz. Komandér Gessler stiskl spínač, kterým se zahajovala automatická přeskoková sekvence.
"NA PŘESKOKOVÁ STANOVIŠTĚ, NA PŘESKOKOVÁ STANOVIŠTĚ," ozval se počítač. "PĚT MINUT DO ZAHÁJENÍ PŘESKOKOVÉ SEKVENCE,"
Sekundy odtikávaly a stále se neobjevovala žádná známka toho, že by se Sheffield vracel, aby je od přeskoku odradil. Eisen se začal trochu uvolňovat. Možná ta operace nakonec přece jen půjde podle plánu...
"Pamatujte, kapitáne, Behemot bude po celou cestu pět minut za námi," řekl Tolwyn. "Očekávám, že reakční doby budou minimální. Nemůžeme si dovolit selhat. Tentokrát ne."
"Ano, admirále," přisvědčil Eisen. Už to předtím probírali snad desetkrát. Usoudil, že Tolwyn mluví jenom proto, aby odvedl svou pozornost od myšlenek na odtikávající hodiny. Za několik minut v tom budou až po uši.
A už nikdy nic nebude jako dřív.
Letová paluba, TCS Victory soustava Loki
"Pět... čtyři... tři... dva... jedna..."
Přeskokový šok!

Blairovi se při průchodu lodě přeskokem sevřely a zkroutily vnitřnosti. Bez ohledu na to, jak často ten pocit zažíval, nikdy si na něj nezvykl. Fyzická nevolnost sice pomíjela dost rychle, avšak pokaždé ještě zbývala dezorientace, zásadní pocit nepatřičnosti, který ho zanechával zmateného a otupělého.
Zamrkal, potřásl hlavou a snažil se vpravit do normálního uvažování. Všichni piloti prodělali přeskok připoutaní v kabinách svých strojů. To bylo standardní opatření při přeskocích do nepřátelského prostoru. Letovou palubu měli sami pro sebe. Silová pole a gravitační generátory někdy při přeskoku selhávaly, a tak mechanici z obav před katastrofální poruchou letovou palubu vyklízeli. Piloti zde tedy byli sami, seřazení u výletových tunelů a připravení k akci tak, jak jen někdo v popřeskokovém stavu mohl být.
Blairovi se podařilo znovu zaostřit pohled. Automaticky zkontroloval displeje a nastavení ovládacích prvků.
Ve sluchátkách zapraskal hlas. "Přeskok dokončen," oznámil Eisen. "Vítejte v soustavě Loki."
Nastala chvilka ticha. Pak se ozval Rollins. "Podle senzorů je oblast prázdná," oznámil spojový důstojník stále trochu omámeně. "A Coventry tvrdí totéž. Nerad vám kazím radost, dámy a pánové, ale vypadá to na čisto a jasno."
Blair dlouze vydechl, třebaže si sám nebyl jistý, jestli zklamáním nebo úlevou. První překážku mají za sebou, ale ještě zdaleka nejsou hotovi.
Z vysílačky se ozval admirálův hlas. úsečný a precizní: "Plukovníku Blaire, vykliďte vzletová stanoviště. Až do odvolání zůstane všechen personál wingu v bojové pohotovosti."
Blair stále nesouhlasil s admirálovým rozhodnutím pozastavit všechnu letovou činnost z letounové lodě až do chvíle, kdy bude nutné vzlétnout, aby bránili Behemot. Čtyři stíhačky z Coventry a letecký doprovod dalších torpédoborců sice poskytovaly přiměřenou ochranu, jenže Blairovi se nelíbilo, že by měl nechat lidi v pohotovosti celé hodiny bez odpočinku. Lepší by bylo nechat je létat na hlídky a dopřát jim trochu volného času i s tím rizikem, že by wingu pár rukou chybělo, až se věci dají do pohybu. Ale Tolwyn trval na svém.
Začal si rozepínat popruhy a soukat se z kabiny Thunderboltu. Jestli všechno půjde dobře, pomyslel si Blair s nadějí, tahle mezihra záhy skončí. A potom...?
Jelikož celý dosavadní život zasvětil válce, bylo pro něho obtížné si představit, jak bude vypadat mír.

KAPITOLA DVACÁTÁ PÁTÁ

Můstek, TCS Victory soustava Loki

"Panebože, ten násoska má ale žízeň," poznamenal Rollins. "Ještě že nemusíme platit za tankování, když sbíráme vesmírný vodík."
"Hleďte si svého panelu, poručíku," zavrčel Eisen. "A přeřaďte pusu na neutrál."
"Ano, pane," odvětil Rollins spěšně. Tón Eisenova hlasu ho varoval, že to kapitán myslí smrtelně vážně.
Konfederační eskadra od přeskokového bodu zamířila k prvnímu cíli, což byl plynný obr Loki VIII, aniž by se po cestě setkala s jakýmkoliv náznakem odporu Říše. Victory se držela poblíž Behemotu, který nalétl na hyperbolickou dráhu obepínající obrovskou kouli plynu v těsné blízkosti. Torpédoborce se držely poněkud dál, aby poskytovaly výstrahu před jakýmkoliv nepřátelským zásahem, ale nic se nedělo. Samohybná zbraň se mohla ponořit do atmosféry na tak dlouho, aby vrchovatě naplnila vyčerpané nádrže kapalného vodíku, který jí sloužil jako reakční hmota k tomu, aby přesunula svůj těžkopádný trup k cílovému světu.
"Senzory stále hlásí čisto, pane," oznámil důstojník senzorů. "Vypadá to, že máme volnou cestu."
Na spojovém panelu zazářila červená kontrolka a Rollins spustil počítačovou analýzu zbloudilého signálu, který jeho přístroje zachytily. "Kapitáne..." spustil a na chviličku zaváhal. "Pane, mám tady nějaký druh nízkopásmového vysílání. Zdá se, že vychází z jednoho z měsíců plynného obra."
"Co z něho dokážete vyčíst, pane Rollinsi?" vpadl do hovoru admirál Tolwyn dřív, než mohl Eisen odpovědět.
"Nejsem si jistý, pane... é, admirále. Nemyslím, že by to byla loď. Spíš automatický signál... z retranslační stanice nebo senzorové boje bez posádky. Ale silný. Velice silný signál..."
"Máte nějakou představu, čeho se týká?" zeptal se Tolwyn.
"Ne, admirále. Je zašifrovaný. Může to být prakticky cokoliv." Rollins k němu omluvně vzhlédl, ale Tolwyn už se obrátil jinam.
"Podplukovníku Ralgho? Co si myslíte vy?"
Po poruše svého Thunderboltu byl Hobbes vyřazen z letového rozpisu, a tak Tolwyn rozhodl, že by měl spolu s ostatními členy admirálova štábu zaujmout postavení v pozadí můstku. Kilrathský přeběhlík podivně lidským gestem zavrtěl hlavou.
"Promiňte, admirále. Nevím."
"Ale já ano," prohlásil Tolwyn. "Znamená to, že nás zpozorovali. A Kočičáci nám nachystají uvítací výbor."
"Nějaké rozkazy, admirále?" otázal se Eisen. Rollins ho nikdy neslyšel mluvit tak upjatě a formálně.
"Eskadra bude pokračovat jako dosud," nařídil Tolwyn. "Ať Behemot opustí tankovací dráhu a zařadí se do formace. Coventry ať zaujme čelní pozici." Odmlčel se a vypadalo to, jako by chtěl zaujmout hrdinskou pózu. "Buďte bdělí, pánové. A připravení na všechno."

Audienční síň, KIS Hvar'kann soustava Loki

"Lorde princi," pravil Melek, přistoupil k pódiu a hluboce se uklonil. "Dostali jsme zprávu od jedné z hlídkových stanic

u osmé planety. Odhalila lodě pozemšťanů. Jejich pohyby odpovídají operaci doplňování paliva ve volném prostoru a jedno z plavidel je podle všeho ta jejich zbraň Behemot."
Thrakhath se na trůně naklonil kupředu a v očích mu rudě zasvitlo. "Á... už to začíná." Vycenil tesáky. "Vidíš, Meleku, jak dobře si náš agent vedl? Nejenom konstrukční údaje samohybné zbraně, ale i plánovaný postup pozemšťanů. Doplnit palivo u osmé planety a potom přeletět k šesté. Přesně jak se uvádí ve zprávě ze Sar'hrai."
"Ano, lorde princi," přisvědčil Melek. Za svou maskou skrýval chvilkovou netrpělivost. Jak se jejich plán odvíjel, prince stále více naplňoval pocit vlastní důležitosti. Arogance císařského rodu byla jedním z hlavních zdrojů nepřátelství nejvyšších šlechticů Říše vůči němu, a jak se Thrakhathův postoj projevoval stále zřetelněji, Melekovi připadalo čím dál tím obtížnější hrát si na patolízala. "Zdá se, že se zde zanedlouho skutečně dočkáme bitvy."
Thrakhath mu gestem naznačil, že má zmlknout. "Síla konfederačního svazu?" zeptal se.
"Čtyři velké lodě, lorde princi," odvětil Melek. "Plus samotná samohybná zbraň. Jenom jedna letounová loď... Victory. Ty ostatní jsou torpédoborce. Nic, co by podstatně ohrožovalo naše síly,"
"Výborně. Předpokládali, že naše zdejší předsunuté postavení za větší eskadru nestojí." Thrakhath se odmlčel. "Jak pokračují naše přípravy?"
"Už téměř skončily, lorde princi. Lidé zjistí, že se do plánovaného palebného postavení těžko dostanou. Než si uvědomí hrozbu, budou naše síly rozmístěny." Melek se odmlčel. "Ještě je čas, lorde princi, přesunout do bojové oblasti další velké lodě, abychom zajistili, že pozemšťany zničíme."
Princ odmítavě mávl rukou. "Ne, Meleku. Obranou jejich samohybné zbraně nejlépe proniknou stíhačky. Nechceme nepřítele zastrašit příliš velkou, už dálky odhalitelnou ukázkou síly. I kdyby některé z jejich lodí unikly, dostaneme Behemot. A s ním i vítězství ve válce."
"Jak si přejete, lorde princi." Melek se uklonil a vycouval, ale v hloubi duše si přál, aby se mohl dočkat toho, že Thrakhath ztratí něco ze své arogantní sebedůvěry. Potom by princ snad konečně pochopil skutečnou povahu oné nebezpečné hry, kterou hrál s budoucností Říše.

Hotovostní místnost Zlaté perutě, TCS Victory soustava Loki

Překonat meziplanetární vzdálenosti trvalo dlouhé hodiny a wing přešel na mrzutou rutinu čekání. Dvě perutě zůstávaly v pohotovosti ve svých hotovostních místnostech, zatímco druhé dvě se snažily dohnat něco odpočinku, dokud mohly. V hotovostní místnosti Zlaté perutě jich bylo jen šest, když se Hobbes přesunul k admirálovu štábu, ale po čtyřech hodinách nudného čekání na poplach, který nepřicházel, už všem připadalo, že je tam nepříjemný nával. Nikdo už nechtěl s Vagabundem hrát karty a hovor pokulhával. Většinou seděli mlčky, každý pohroužený do vlastních myšlenek.
Blair si nebyl jistý, jak dlouho ještě jeho lidé vydrží čekat.
"Lidi, skoro bych byl radši, kdyby se nás Kočičáci snažili zastavit," ozval se znenadání Maniak Marshall. "Cokoliv je lepší, než tady sedět na prdeli a nemít co dělat."
"Hele, zvykej si," řekl mu Vaquero. "Jestli ten krám Behemot bude fungovat a dočkáme se míru, tak končíme. Už žádné hromadné vzlety, žádné dlouhé hlídky..."
"Tomu uvěřím, až to uvidím," řekla Kobra. "Podle mne budeme muset loďstvo udržovat v pohotovosti bez ohledu na nějakou mírovou smlouvu. Kočičákům nemůžete věřit, že dodrží jakoukoliv dohodu. Jen si vezměte, co se stalo, když jsme s nimi naposled podepsali příměří!"
V tom okamžiku poplašná siréna prervala veškeré hovory. "NA VZLETOVÁ STANOVIŠTĚ," vyzýval počítač. "VŠECHNY STÍHAČKY NA VZLET. HROMADNÝ VZLET."
Piloti Zlaté perutě vyskočili, popadli přilby a rukavice a hrnuli se ven.
"Vřelé díky, Maniaku," prohlásil Blair, když se oba málem srazili ve dveřích. "Vypadá to, jako byste to přivolal."
Marshall se zakřenil. Byl to záhadný úsměv šelmy, podobný tomu, jaký Blair vídával u Paladina. "Copak, pane plukovníku? Raději byste tady seděl a nechával na sobě usazovat prach, než zase jít do palby?"
Blair tu poznámku ignoroval a pospíchal za ostatními chodbou ke vchodu do hangáru. Hned za dveřmi se zastavil u terminálu interkomu a napojil se na můstek. "Tady Blair," ohlásil se, když se na obrazovce objevil Rollins. "Jaký je cvrkot, Rádio?"
Rollins se začervenal. "Počkejte chvilku, plukovníku," řekl.
Vzápětí zaplnila monitor tvář admirála Tolwyna. "Coventry narazil na minu," oznámil. "Začal zaostávat s těžce poškozenými generátory štítů. Vypadá to, že přímo napříč přes náš plánovaný kurs leží kilrathské minové pole, a to se mi ani trochu nelíbí. Posílám proto vaše mládence a děvčata ven, dokud nezjistíme, co pro nás Kočičáci nachystali dál."
"Takže ještě nemáme nic určitého... kromě těch min?" Blair nevěděl, zda má cítit úlevu nebo obavy. Jestli to byl jen falešný poplach, srazí to morálku wingu ještě níž. Ale Hermes po průzkumu nehlásil žádná minová pole na přístupech k Lokimu VI. Blairovi se tak podezřelá náhoda nelíbila. Ne zde a ne v této chvíli.
"Najít hromadu min tak blízko plánované palebné pozici... to se mi ani trochu nelíbí," zazněla Tolwynova slova ozvěnou k Blairově neklidu. "Váš úkol je jednoduchý, plukovníku. Krýt Behemot, dokud nebude připraven zahájit palbu."
"To zní docela prostě, admirále," odpověděl Blair. "Jenže občas ty nejjednodušší úkoly dají nejvíc zabrat."
Tolwyn přerušil spojení. Blair zvedl odloženou výstroj a obrátil se zpět k ruchu v hangáru. Čtyři Thunderbolty už najížděly na místa před svými vzletovými tunely, zatímco čtyři Šípy z perutě Denise Mbutová stály na místech na opačné straně. Až obé nachystané perutě vzlétnou, začnou přípravy na vzlet dalších dvou: stíhačky pro bezprostřední obranu. Do té doby budou jejich piloti, vyrušení z tolik potřebného odpočinku, připravení letět.
Přiběhla k němu Ráchel Coriolisová. "Raději sedlejte, plukovníku, nebo zmeškáte mejdan," řekla.

Usmál se. "To by mi přece nemohli udělat. Neslyšela jste to? Já jsem Tygří srdce. Bez Tygřího srdce nemůže začít žádný mejdan."
Tvářila se vážně. "Dávej tam na sebe pozor," řekla tiše. "Nerada bych... aby se nevrátil ještě někdo, na kom mi záleží,"
"Vrátím se. Teď, když mám kvůli čemu se vracet, už mě znovu nevytočí." Obrátil se a pospíchal ke své stíhačce.
Při chůzi přes rozlehlou kovovou palubu si nasadil přilbu a rukavice.

Kosmoplán Vůdce Stopařů soustava Loki

Kapitán letky Graldak nar Sutaghi sledoval obrazovky senzorů a přál si, aby v jeho přetlakových rukavicích bylo místo na to, aby mohl vzrušeným očekáváním vysunout drápy. Pozemšťané nalezli minové pole a začínali vysílat stíhačky. Vše probíhalo tak, jak předpokládal princ Thrakhath. Miny rozložené napříč jejich předpokládaným kursem poutaly na několik kritických minut veškerou jejich pozornost, a to byla pro maskované stíhačky, číhající v záloze, dokonalá příležitost zahájit ničivý útok.
Velká skvrna na jeho obrazovce musí být hlavní cil, ona samohybná zbraň. Právě se úplně zastavila, zatímco letounová loď se přiblížila k okraji minového pole a začala vysílat stíhačky. V této chvíli byl Behemot ve skutečnosti blíž čekajícím kilrathským letounům než nepřátelské letounové lodi.
Nadešel čas udeřit.
"Smečko Stopařů, tady je vůdce," řekl nahlas. "Připravte se na můj povel vypnout maskování a zaútočit. Tři... dva... jedna... signál! Útok! Útok! Útok!" Současně vypnul maskovací zařízení Strachy a zapnul štít a zbraňové systémy. Srazil připustí paliva na doraz kupředu a ucítil, jak stíhačka poskočila. Predátor, vrhající se na kořist.
"Všem stíhačkám. Soustřeďte útok na samohybnou zbraň," zavelel Graldak. "Vzpomeňte si na brífing... zaútočte na slabá místa."
"A nepřátelské stíhačky?" zeptal se kdosi.
"Nedovolte jim, aby vám překážely," řekl Graldak. "Ale nenechávajíc se zatáhnout do osobních soubojů, dokud nedosáhneme hlavního cíle akce." Pod objemnou leteckou přilbou cenil tesáky. Graldak toužil mít první fázi za sebou, aby jeho uskupení mohlo napadnout konfederační stíhače. Při boji v Locandě ho dopalovalo, že se musí vyhýbat boji a létat maskovaný. Tentokrát opicím ukáží, jak bojují válečníci.
A dnes nebyla vyhlášena žádná omezení, na žádné stíhačky nebylo zakázáno útočit. Každý nepřátelský pilot, který chtěl bojovat, byl dnes legitimní kořistí pro lovce, dokonce i Tygří srdce nebo ten kilrathský odpadlík.
Kilrathská útočná skupina o síle čtyř perutí se řítila přímo k olbřímímu trupu nepřátelského ničitele planet. Graldakovi zpívala krev v žilách.

Thunderbolt 300 soustava Loki

"Cíle. Cíle! Cíle!"
Když Rollins odříkával výstrahu, Blairovy oči instiktivně sjely k obrazovce senzorů. Monitor se náhle hemžil červenooranžovými tečkami, jež představovaly nepřátelské stíhačky. Čtyři zřetelná hejna kilrathských kosmoplánů rozmístěná zhruba na povrchu polokoule. Jenže byla blízko, příliš blízko... daleko uvnitř hranic dosahu konfederačních senzorů. A na opačné straně Behemotu než Victory.
Takže maskované Strachy. Číhaly v záloze, než eskadra Konfederace prolétne kolem, a udeřily až nyní, kdy minové pole zastavilo její postup a Behemot byl na chvíli nekrytý a zranitelný.
Kilrathové museli vědět o významu zbraně i o lidském plánu útoku. Bylo nabíledni, že pověsti o možném špiónovy, který předává tajemství Říši, jsou víc než pouhá spekulace.
Blair tu myšlenku odsunul stranou. Na takové starosti je dost času později. Právě teď se Kilrathové rychle blíží k Behemotu.
"Červená a Bílá peruti!" křikl. "Čelem vzad a co nejrychleji napadněte nepřítele!" To sice pošle stíhačky bezprostřední obrany rovnou do akce, ale neposkytne to příliš velkou ochranu samohybné zbrani samotné. "Modrá peruti, Zlatá peruti, za mnou!"
Ostře sklonil stroj, zaměřil příď na vzdálený obrys Behemotu a otevřel připustí na plný výkon. S planoucím přídavným spalováním se Blair řítil přímo k obří zbrani. Ostatní se hnali za ním, celkem třináct strojů. Blair koutkem mysli přemítal nad otázkou, jestli má ten počet letounů nějaký význam nebo ne. Že by zlé znamení?
"Skippere... " vytrhla ho z rozjímání Denise Mbutová. "Nemyslíte, že...?"
"Rádiový klid!" štěkl. "Leťte za mnou, sakra!"
A hnali se stále dál, dokud mu samohybná zbraň nevyplnila celé čelní sklo a dokud nerozeznal jednotlivé nástavby a výstupky na trupu gigantického zařízení. Řítili se přímo ke kovovému povrchu, když tu Blair pruce přitáhl a prosvištěl necelých padesát metrů od Behemotu. Na tváři se mu objevil bláznivý úšklebek, když si představil reakce ostatních stíhačů za sebou.
" Uíííííí! To je jízda!" zavýskl Marshall a Blair ho za porušení rádiového klidu ani nekáral. Reakci toho člověka dokonale chápal. Jemu samotnému se chtělo výskat.
Místo toho se přinutil přemýšlet o bitvě jako o celku. "Hlídací pse, Hlídací pse, tady je Velitel stráže," zavolal na spojovacím kanálu. "Ozvěte se Hlídací pse."
Na jeho volání opět odpověděl Tolwyn místo Rollinse.
"Sakra, Blaire, už ať jste tam!" vyštěkl. "Máte chránit Behemot!"
"Jsme u něj, admirále," odpověděl Blair. "Ale hodila by se nám nějaká podpora torpédoborců. I Coventry, jestli na tom

není moc zle."
"Zamítá se, " odpověděl Tolwyn. "Právě jsme zpozorovali flotilu kilrathských velkých lodí, která letí k nám. Je sice na hranici dosahu senzorů, ale rychle se blíží. Sheffield se přesouvá, aby je zdržel. A Ajax se snaží vyčistit cestu minovým polem."
"To nikdy nedokáže," prohlásil Blair. "Přece víte, jakou máte šanci zpozorovat každou minu, když sedíte v něčem tak velkém jako je torpédoborec."
"Coventry vysílá stíhačky, ale je ve špatném stavu. A Bondarevskij byl zraněn... " Admirál se snažil, aby nad sebou neztratil kontrolu. Zarazil se a očividně se nutil do klidu, než opět promluvil. "Prostě dělejte svou práci, Blaire. Tolwyn konec."
Kanál zmlkl a Blair v duchu zaklel. Tolwyn se tak upnul na hledání cesty kolem těch min nebo mezi nimi, že zahazoval nejcennější aktiva ve chvíli, kdy je nejvíc potřebuje.
Potlačil tu myšlenku. Tolwyn si tuhle bitvu vybojuje podle svého. Pro Blaira je nyní podstatná jen role wingu kosmoplánů v tom všem.
Konfederační stíhačky, stále klouzající těsně nad zakřiveným trupem Behemotu, se mihly kolem přetlakové části trupu, kde leželo řídicí středisko a ubikace posádky. Za ní ležela bojová zóna, kde už dvě perutě Hellcatů dávaly Strachám pocítit svou přítomnost. Blair ostře přitáhl, když jeho senzory zachytily boj, a prudce stoupal od samohybné zbraně. Jeho manévr položil obě perutě, Šípy i Thunderbolty mezi Kilrathy a jejich cíl. Jediné, co jim ještě zbývalo, bylo dokázat, že ten tah byl k něčemu dobrý...

Kosmoplán Vůdce Stopařů soustava Loki

Když Graldak spatřil, jak se stíhačky lidí formují nedaleko trupu samohybné zbraně, zavrčel kilrathskou kletbu. Neočekával, že opice budou létat tak bezohledně blízko povrchu obří zbraně. Byl to troufalý tah. Tah válečníka. Poznával v něm rukopis toho, kterému Thrakhath přezdíval Tygří srdce, téhož jedince, který málem porazil útočný svaz u Locandy IV. Tenhle opičák věděl, jak bojovat...
"Nuže, Tygří srdce," pronesl do vysílačky. "Stavíš se mi do cesty? Ujišťuji tě, že v ní nebudeš stát dlouho."
Hlavním cílem byl sice Behemot, to však nevylučovalo smetení jakéhokoliv odporu, který se bude snažit jeho zteč zastavit. Se všemi zbraněmi odjištěnými Graldak zapnul zaměřovači počítač a nasměroval Strachu přímo proti konfederačním stíhačkám.

Thunderbolt 300 soustava Loki

"Támhle letí!"
V okamžiku, kdy Žula varovně vykřikla, Blair postřehl, že vedoucí Stracha akceleruje k nim. Kilrathské stíhačky už neletěly ve volné formaci, nýbrž utvořily klín za svým velitelem. Udržovaly těsnější formaci než obvykle, pravděpodobně v naději, že prorazí lidskou obranu a dostanou se k Behemotu díky prosté početní převaze a soustředěné palebné síle. Letmý pohled na obrazovku senzorů odhalil, že ostatní kilrathské letouny jsou zcela zaměstnané. Dvě perutě Hellcatů na sebe vázaly většinu nepřátel, zatímco ostatní pronásledovala letka z Coventry. Torpédoborec sám se vlekl blíž. Tolwyn se v odhadu situace na palubě lodi zřejmě mýlil...
"Semkněte se," nařídil Blair. Tohle byly momentálně jediné kilrathské lodě, které mohly napadnout Behemot, avšak pokud se lidé nebudou muset obrátit proti nějaké neočekávané císařské formaci, o svou výhodu přijdou. "Zformujte se podle mne."
Jenže Kočičáci se přihnali příliš rychle. Kolem Blaira se mihl Šíp s divoce střílejícími lasery, avšak tři Strachy zasypaly stíhačku soustředěnou palbou. Blair se pokusil přispěchat Šípu na pomoc, ale bylo příliš pozdě. Štíty konfederačního kosmoplánu selhaly a kilrathské lasery se během několika vteřin prodraly pancířem a trupem do reaktoru. Šíp vybuchl v divokém záblesku energie.
Až tehdy si Blair uvědomil, že to byl kosmoplán Denise Mbutové.
Nyní se vedoucí stroj octl téměř nad ním a zbytek klínu se držel těsně za vůdcem. Blair usadil na vedoucí Strachu záměrný kříž a zahájil palbu. Několik kilrathských letounů začalo jeho střelbu opětovat, avšak odkudsi se vynořili Kobra a Vaquero, aby je napadli z boku, a Kilrathové ve spěchu, se kterým se obrátili proti nové hrozbě, nestihli víc, než Blairovi jen poškrábat štíty.
Blair nepřestával střílet a vedl svůj kosmoplán v půlpřemetu, aby držel krok s nepřátelskou formací, když ho míjela. Prsty mu jen tančily po ovladačích zbraní, když navolil dvojici neřízených střel. Byly to obyčejné rakety bez jakýchkoliv důmyslných naváděcích systémů obvyklých u jiných zbraní lidského arzenálu, avšak v dané situaci byly přesně to, co Blair potřeboval. Kdyby odpálil střely jakéhokoliv jiného typu, mohlo by je množství dostupných cílů zmást. A Blair chtěl dostat vůdce.
Znovu nahodil přídavné spalování a zamířil přímo do úhlu nepřátelského klínu. Zaměřovači mřížka se usadila na vedoucí Straše a rozsvítila se a Blairovy prsty stiskly ovladač. Obě střely sjely po vodicích kolejnicích téměř současně a řítily se přímo na kilrathský letoun. Blairův protivník si v posledním možném okamžiku uvědomil, co se děje. Strhl stroj stranou, ale už bylo příliš pozdě. Střely vybuchly a Kilrathovy štíty začaly divoce kolísat.
Blair zaměřil lasery a zahájil palbu.
Kilrathský pilot pokračoval v manévru, ještě když se mu ze zádě trhaly kusy pancíře. Stracha měnila kurs, ale už ne proto, aby unikla. Srovnala let na vektoru jen o málo odlišném od původního směru letu... přímo na Behemot.
Blair si šokované uvědomil, že novým kursem pilot míří se stíhačkou přímo na jeden nechráněný kryt generátoru štítů,

který Tolwyn označil za slabé místo v obraně samohybné zbraně. Kilrathský pilot se rozhodl něco ze své smrti vytěžit... Stracha se rozpadla, avšak setrvačností se řítící kusy trosek pokračovaly v letu v původním kursu a zasypaly povrch Behemotu. Z trupu obřího plavidla vytryskla vlna explozí, O chviličku později dva blízké kilrathské letouny odpálily salvu střel, aby využily výhody hroutících se štítů samohybné zbraně. Žula a Maniak oba Kočičáky vyřídili, ale škoda už byla nadělaná.
Blair viděl, jak se exploze šíří a mohutní a jak se od Behemotu oddělují záchranná pouzdra a čluny. Ostře přitáhl stroj a uličkou kilrathských Strach zamířil pryč, neboť věděl, že musí svou křehkou stíhačku dostat co nejdál od ničitele planet, odsouzeného k zániku.
Když nastal závěrečný výbuch, oslepil Blairovy senzory a vnější kamery. Chvilku letěl naslepo a cítil, jak mu do letounu bubnují vířící úlomky kovu a zbloudilé výstřely nepřátelských stíhaček. Na spojovém kanálu se ozývaly kilratské posměšky a jásání jako démonická kakofonie nenávisti a rozjaření.
Bylo po Behemotu...
Kilrathské stíhačky se všude obracely na ústup. Odpor lidí byl houževnatý a zničením samohybné zbraně beztak jejich úkol skončil. Když se Kilrathové začali stahovat směrem ke svým velkým lodím, Blair nařídil wingu, aby se shromáždil poblíž Victory. S návrhem, aby pronásledovali ustupujícího nepřítele, nepřišel nikdo.
Na obrazovce Blairova komunikátoru se objevil Tolwynův obličej. "Nařizuji flotile, aby se stáhla," řekl a ve tváři měl zřetelně vryté šok a bolest. "Ajax bude nepřátelskou flotilu co nejdéle zdržovat. Přistaňte se stíhačkami, plukovníku." Admirálovi poklesla ramena. "Vypadá to, že jsme ztratili poslední šanci."

KAPITOLA DVACÁTÁ ŠESTÁ

Letová paluba, TCS Victory soustava Černá hříva

Ustup ze soustavy Loki stál wing pět dalších pilotů a torpédoborec Ajax byl zničen při pokusu zadržet nepřítele, aby se zbytek eskadry mohl stáhnout přeskokovým bodem pryč. Vyvést konfederační eskadru z pasti u Lokiho VI přesto mohlo stále být pokládáno za svého druhu vítězství... nebýt ztráty Behemotu.
Poslední naděje lidstva... tak byl Behemot označován. Nyní byl pryč. A byl to právě Christopher Blair, kdo nesplnil svoji povinnost ochránit zbraň před kilrathským útokem.
Ta hořká myšlenka Blaira hnětla, když stál na letové palubě mezi ostatními vyššími důstojníky lodě. Selhal on... ale následky toho selhání právě nyní nesl admirál Tolwyn. Rozkazy přišly dva dny poté, co eskadra ustoupila do soustavy Černá hříva. Přivezl je rychlý kurýrní člun, který odvezl Tolwynovu zprávu na velitelství sektoru a obratem se vrátil, Tolwyn byl zbaven velení někdejšího projektu Behemot. Měl na Victory stáhnout svou vlajku a neprodleně se vrátit do Torga, aby stanul před vyšetřovací komisí, která posoudí, jak celou operaci vedl.
Victory zatím měla zůstat tam, kde byla, dokončit opravy proveditelné v polních podmínkách a vyčkat příletu nového velitele eskadry. Nikdo na palubě nevěděl jistě, co to věští.
Když Tolwyn vstoupil na letovou palubu se svým štábem za sebou, byl oblečen stejně dokonale jako vždy, avšak v jeho držení těla byla patrná porážka. Ani se nezatvářil překvapeně, že shromáždění, které ho přišlo vyprovodit, je menší a méně působivé než při jeho příletu. Jeho hvězda padla a on s ní. A Tolwyn si té skutečnosti byl dobře vědom.
Zastavil se, aby opětoval Eisenovo řízné zasalutování.
"Předávám vám velení," řekl Tolwyn.
"Přebírám velení," odpověděl kapitán tiše.
"Mám povolení opustit loď?" otázal se Tolwyn.
"Povolení uděleno, admirále." Eisen zasalutoval podruhé.
"Ještě několik varovných slov," řekl Tolwyn, když opětoval druhé zasalutování. "Kočičáci přesně věděli, kam a kdy máme namířeno. Dokonce věděli přesně, kam mají udeřit." Odmlčel se a kyselým pohledem přejel důstojníky shromážděné za Eisenem. Jeho pohled jako by se zastavil na Blairovi. "Myslím, že máte děravou loď, kapitáne."
"Se vší úctou, pane," odvětil Eisen upjatě, "takové nařčení svých lidí odmítám. Všichni do jednoho sloužili této lodi i Konfederaci se ctí. V bitvě neexistují žádné záruky, admirále. Ani jisté vítězství, bez ohledu na to, jak strašlivou zbraň máte."
Tolwyn se tvářil ponuře. "Kilrathové mají teď vítězství dostatečně jisté, kapitáne. Doufám, že vaše posádka se ctí v nadcházejících bojích vystačí. Od nynějška už bude pouze hůř a hůř."
Odvrátil se a bez dalšího slova odkráčel ke člunu. Když vystoupil po rampě, obrátil se, aby se naposledy rozhlédl po letové palubě a Blair měl znovu pocit, že si admirálův pohled mezi ostatními vybral jeho. Potom Tolwyn nastoupil do plavidla a dveře se za ním zavřely. Shromáždění důstojníci a mužstvo poodstoupili a člun spustil motory.
Když člun vyjel na otevřenou palubu za oponou silového pole, zvolna se vznesl a zamířil do černého prázdna, byla už hangárová oblast prázdná.

Můstek, TCS Victory soustava Černá hříva

"Kapitáne, zachytili jsme loď procházející přeskokovým bodem z Torga. Vypadá to na velký kousek..."'
"Na hlavní monitor," nařídil Eisen a naklonil se v křesle kupředu. Obrazovka ukázala počítačem zvětšený výhled do volného prostoru, v němž nebyla vidět žádná známka po přeskokovém bodu nebo po poruchách způsobených procházející lodí, které zachycovaly senzory.

Od Tolwynova odletu uplynuly čtyři dny a ten čas začínal těžce doléhat na morálku posádky Victory i ostatních nešťastných lodí eskadry Behemot. Nechat se zahnat na ústup, ztratit samohybnou zbraň - o Ajaxu nemluvě - bylo samo o sobě dost zlé. Ale čekat zde bez užitku, bez jediné zprávy o válce odjinud... to bylo ještě horší.
Na obrazovce se vyloupla loď o maličko větší než Vicřory, avšak podobného uspořádání. Byl to jeden z posledních modelů eskortní letounové lodi, avšak štíhlé moderní obrysy plavidla kazila poškození z bojů.
"Ježíšikriste," zamumlal kdosi. "Vypadá to, jako by jí seškvařili polovinu letové paluby."
"Zachycuji kód odpovídače," řekl po chvilce Rollins. "Je to Orel. Kapitán Chalfonte."
"Potvrzuji," dodal chviličku nato důstojník senzorů.
"Dostáváme zprávu," ohlásil Rollins. "Posílají k nám člun. Žádné podrobnosti, pane. Jenom... posílají člun. Máme se připravit na jeho přílet a čekat na další komunikaci."
Eisen přikývl. "Dobrá. Upozorněte řízení letového provozu, že budeme přijímat člun. Pane Gesslere, můstek je váš. Kdyby se dělo něco dalšího, budu v poradní místnosti velení."

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Černá hříva

"Victory, Victory, tady je člun Armstrong. Žádáme o povolení k přistání a o sdělení přibližovacího vektoru."
"Člune Armstrong, máte povolení přistát," odpověděl Blair. Vzal si službu řídícího létání jako další způsob, jak se zaměstnat, aby nemusel přemýšlet o nedávných událostech. Dal jednomu z techniků znamení, aby zapnul přibližovací návěstidlo letounové lodi.
Člun sklouzl nízko nad letovou palubu a nechal se zachytit vlečnými paprsky a vtáhnout dovnitř. Blair sledoval přistání, a když zavalité malé plavidlo dosedlo, vydal stručné povely k zapnutí silových polí, napuštění vzduchu a obnovení gravitace v oblasti hangáru. Dva z techniků za ním se začali dohadovat o možných důvodech návštěvy člunu z Orlu, avšak Blair je umlčel rychlým pohledem.
Dveře člunu se otevřely a na vrcholu rampy se objevila osamělá podsaditá postava. Blair s očima dokořán přihlížel, jak se muž rozhlíží po hangárové palubě a souhlasně přikyvuje prošedivělou hlavou. U úpatí rampy se objevila Ráchel Coriolisová se záznamníkem, do kterého se měl podepsat pilot člunu, avšak málem jej upustila, když si všimla výložek na mužově ošumělé letecké kombinéze.
Nestávalo se často, že by letovou palubu letounové lodi poctil návštěvou armádní generál.
Blair neztrácel čas a rozběhl se na letovou palubu, aby se připojil k Ráchel. Než dorazil ke člunu, generál James Taggart už sestoupil na palubu a vzal záznamník vrchnímu mechanikovi z ruky. S úsměvem se podepsal a podal jí jej zpět.
"Tady to je, ďouče, všechno podle protokolu," pronesl generál a jeho skotské nářečí zaznělo jako milá připomínka lepších dní. Postřehl Blaira a jeho úsměv se ještě rozšířil.
"Jen nespěchej, střihoune! Nejsem tak starý, aby ses musel zrovna přetrhnout, když mě chceš ještě vidět, než zaklepu bačkorama!"
"Paladine!" vyhrkl Blair a zasalutoval člověku, který býval jeho prvním velitelem perutě na starém Tygřím sváru.
"Ehm... generále..."
"Pro staré kámoše vždycky Paladin, střihoune," opáčil Taggart, nedbale opětoval zasalutování a pak srdečně potřásl Blairovi rukou. "Rád tě zas vidím."
"Proč nám někdo nedal vědět, že na člunu jste vy?" vyzvídal Blair. "Byli bychom se postarali o náležité uvítání."
Pomyslel na kontrast mezi Taggartovým příletem a Tolwynovým příchodem před pouhými dvěma týdny.
"Ale, střihoune, já se nemůžu otravovat se všemi těmi parádičkami. To už bys mohl vědět. S práčičkou, se kterou jsem tady, na takové opičky nemám čas."
"S práčičkou?"
"Jo, střihoune." Paladin si pohladil prošedivělý plnovous a upřel na Blaira ocelově pevný pohled. "S práčičkou dát do pořádku zmatek, který nadělal starý Geoff v Lokim. Jenom doufám, že na to není už moc pozdě." Generál se na Blaira znovu usmál. "Takže jestli ti to nevadí, střihoune, potřebuju co nejdřív mluvit s kapitánem Eisenem. Ale brzo si budu chtít popovídat i s tebou."
Generál Taggart svižně odmašíroval ke dveřím a nechal Blaira stát za sebou. Ten si vyměnil pohled s Ráchel.
"To byl generál Taggart?" zeptala se, když Paladinova široká záda zmizela za dveřmi.
Blair přikývl. "Osobně a v životní velikosti."
"Panebože," prohlásila žena tiše. "Lituju každého Kilratha, který se mu postaví do cesty..."'
"V posledním, který to zkusil, zůstala díra o velikosti Paladina," souhlasil Blair. "Jenom by mě zajímalo, co dělá, sakra, tady...?"

Ubikace velitele wingu, TCS Victory soustava Černá hříva

Bzučák u dveří vydával rozčilující zvuk a Blair spustil nohy přes okraj palandy a řekl "Vstupte" jenom proto, aby jej umlčel. Nepřekvapilo ho, když za otevřenými dveřmi spatřil Paladina. "Pojďte dál, generále," vyzval ho formálně.
Tagart pozdvihl jedno obočí. "Tak už zase generál? To sis dal závazek, že se ke mně budeš chovat pořád tak formálně, střihoune?"
Blair unaveně pokrčil rameny. "Víš, je těžké na tebe pořád myslet jako na Paladina. Už je to dávno."
"Ale byly to krásné dny, střihoune," prohlásil Paladin a přešel těsnou kabinu, aby se uhnízdil na jediné židli. "Přál bych si. abych mohl být pořád na frontě s vámi mladými střihouny a doučaty, místo abych pilotoval mizerný stůl."
"Také bych si přál, abys tu byl s námi," řekl Blair. "Mít navíc pár takových pilotů, jako byli ve staré parte, mohli jsme

minulý týden zachránit Behemot."
"Takový kýbl šroubků," zašklebil se Paladin. "Starý Geoff si opravdu myslel, že ta jeho příšera k něčemu bude. Vždycky věřil, že čím větší, tím lepší."
"Předpokládám, že ty máš lepší řešení. Kevin říkal, že jste v Tajných operacích něco upekli." Blair si nemohl pomoci, aby ve své poznámce nedal najevo něco ze své zlosti.
Taggart si ho prohlížel. "Slyšel jsem, že... ses doslechl o Andělovi," odpověděl spíš na Blairův tón než na jeho otázku. "A navíc od Thrakhatha."
"Jo, doslechl, ty parchante."
"Je mi líto, žes to musel zjistit takhle."
"Jak dlouho to víš?" vyzvídal Blair.
Paladin neodpověděl hned. "Od... Věděl jsem to ještě předtím, než jsme ztratili Concordii," přiznal.
Blair cítil, jak se v něm vzmáhá vztek a pěsti se mu zaťaly náhlou touhou toho člověka uhodit. "Ty hajzle," zavrčel. "Když jsem se tě ptal, lhal jsi mi do očí."
"Střihoune, musel jsem to udělat. Měl jsem své rozkazy..."
"A všechny ty akce, které jsme spolu odlétali - ty neznamenaly nic, co?" dotíral Blair. "Křídlo na křídle, tys mě chránil..."
"Nechápeš, že když jsem ti to neřekl, dělal jsem to samé?" opáčil Paladin. "Hele, střihoune... vzpomeň si, cos málem provedl, když ses o tom všem dověděl. Chránil jsem tě zase... před tebou samým."
Blair odvrátil pohled a zadíval se na holoprojektor vedle svého lůžka. Od chvíle, kdy se dozvěděl, že je mrtvá, si ten vzkaz nepřehrával, ale až příliš často jej slýchal ve svých snech. "Víš, co pro mne znamenala."
"Jo, střihoune, to já dobře vím." Taggart se odmlčel. "Ale vedeme válku, synu. Všichni jsme ztratili někoho blízkého. Nejsi žádná výjimka."
"Jo, jasně," řekl Blair. "Tyhle obvyklé řeči jsem už párkrát slyšel. Ale opakováním se to nelepší."
Paladin pokrčil rameny. "Nejspíš ne. Ale skutečností zůstává, že jsme ti o Andělovi povědět nemohli. Až do teď. Pokud jsme nechtěli zruinovat práci, kterou před smrtí udělala."
Blair neodpověděl, nicméně se znovu podíval Taggartovi do očí.
"Její poslední úkol byl součástí mého projektu, střihoune. Možná ne tak velkolepého jako starý Geoff a jeho Behemot, ale je to taky způsob, jak jednou provždy skoncovat tuhle válku. A je na tobě, Chrisi Blaire, abys dokončil, co Anděl začala."

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Černá hříva

Stejně jako jeho přílet byl i brífing, který Paladin uspořádal dalšího rána, záležitostí úzkého kruhu lidí. Obecenstvo netvořili žádní pobočníci a lodní důstojníci, nýbrž pouze Blair a Eisen. Generál neztrácel čas zbytečnými úvody nebo sebechválou.
"Musíme toho spoustu probrat a máme na to zatraceně málo času." Blair si už dávno všiml, že se Paladinův přízvuk ztrácí, když se Taggart soustředí na důležité záležitosti, a dnes tomu bylo nejinak. "Když došlo na to, aby velení rozhodlo o reakci na kilrathské biologické zbraně, Tajné operace prohrály ve prospěch admirála Tolwyna, ale, stejně jako on, máme za sebou několik let práce. Je to výstřel do tmy, to připouštím, ale může to fungovat. Musí."
Blair na Eisenově tváři postřehl výraz znechucení. Po Behemotu byl další výstřel do tmy to poslední, po čem všichni toužili.
"O seismické nestabilitě Kilrahu jste se už dozvěděli," pokračoval Paladin. "Ta byla ústředním bodem celého projektu Behemot s tím, že i kdyby ta zbraň nedokázala odpravit planetu sama, aspoň by jí při zaměření na správný cíl dokázala natolik otřást, že se rozpadne na kusy. Náš projekt rozpracovává tutéž koncepci z jiného úhlu. Takového, který odpovídá filosofii Tajných operací,"
Naťukal na klávesnici před sebou příslušný kód, mapový stůl ožil a do vzduchu mezi třemi muži se promítl obraz předmětu o tvaru torpéda. "To je puma Temblor," řekl tiše Taggart. "Vyvinul ji doktor Philip Severin, jeden ze špičkových vědců Konfederace. Už nějaký čas ji zkoušíme... vlastně skoro deset let."
Celkový pohled vystřídaly plány. To vyvolalo nepříjemné vzpomínky na Tolwynovu přednášku o Behemotu a Blair se rozpačitě zavrtěl. Eisenova tvář nad holografickým obrazem nesla přísně neutrální výraz.
"Puma využívá seismické rezonance," pokračoval Taggart. "Když vybuchne na správném místě, na vhodné křižovatce tektonických zlomů, způsobí sérii otřesů, které budou nabývat na intenzitě, až se celý Kilrah doslova rozpadne na kusy." Paladin rozhodil rukama. "Ta zbraň se bohužel nedá použít pro efektní demonstrace síly na zapadlých světech. Víme jen o hrstce planet, na kterých bude Temblor fungovat, a Kilrah je na čelním místě toho seznamu. Nejvyšší velení chtělo něco, co bude moci postupně gradovat, a proto se postavilo za admirála Tolwyna a za Behemot."
Blair se zamračil. "Celou dobu říkám, že jsem proti..."
"Střihoune," prohlásil Taggart přísně, "nic by se mi nelíbilo víc, než najít řešení, které by nepřineslo civilní oběti. Jenže je prostá skutečnost, že žádné takové po ruce nemáme." Odmlčel se. "Právě teď musíme Říši zastavit natrvalo. Nejenom porazit, ale porazit definitivně. Císařská hierarchie je tak centralizovaná, tak srostlá s představou Kilrahu jako jádra celé jejich kultury, že zničení planety zbytek Říše zastaví. I kdyby se vyskytlo několik vojevůdců, kteří budou chtít bojovat dál, ostatní kilrathské světy se rozpadnou na klany, frakce a odštěpenecké skupiny a ty mezi sebou začnou bojovat o nastolení nové rovnováhy. To je naše jediná naděje, jak válku rychle ukončit."
Eisen na něho pohlédl. "Hlavouni si přece mysleli, že je možná nějaká dohoda," poznamenal. "Chtěli, aby Tolwyn demonstroval Behemot a přiměl Kilrathy zasednout k jednacímu stolu."

"Jo, v to se doufalo," připustil Paladin zvolna. "I když byste měli vědět, že admirál neměl rozhodně v plánu po Lokim přestat. Věděl stejně dobře jako já, že Thrakhath a jeho císař nepřestanou bojovat, dokud budou vidět sebemenší šanci na vítězství. A rovnováha sil, jejich biologické zbraně proti našemu Behemotu, by znamenala, že výhoda počtu a strategických pozic je stále na straně Říše."
"To zní, jako bychom nikdy neměli na vybranou," ozval se Blair tiše.
"Neměli, střihoune." Paladin se tvářil nevesele. "Faktem je, že kdyby se starý Geoff rozhodl přestat, byl jsem připraven vypravit útok Temblorem na Kilrah na vlastní zodpovědnost."
"Cože?" Eisen se zatvářil šokované. "Stál byste před polním soudem, než byste řekl švec!"
"To je pravda," připustil Paladin. "Ale moje kariéra proti konci téhle zatracené války moc neznamená. Doufali jsme, že se Kočičáci doslechnou o útoku Behemotu na Loki a soustředí tam jádro záložní flotily, aby mu zabránili. Přemluvil jsem kapitána Chalfonta, abychom se s Orlem vydali do prostoru Říše a svrhli Temblor na Kilrah, zatímco Kočičáci budou pronásledovat Behemot. Jenže podle všeho byli o krok před námi. Thrakhath už měl u Loki v pohotovosti úderný svaz a na zálohy ani nesáhl. Orel se zapletl do potíží ještě dřív, než jsme se vůbec dostali někam blízko Kilrahu. Museli jsme toho nechat a s těžkými škodami ustoupit."
"Takže je po všem," poznamenal Blair hořce.
"Ne, ještě není," odporoval Taggart. "Právě proto jsem tady. Teď, když Behemot zklamal, velitelství sektoru schválilo svržení Tembloru. Tentokrát nás loďstvo bude podporovat, až do toho půjdeme. Když dokážeme proniknout obranou, která Orla zahnala, a protlačit skrz ni pár stíhaček, stále ještě můžeme pumu svrhnout a planetu zničit."
"To nevypadá ani jako výstřel do tmy," prohlásil Blair. "To vypadá jako vůbec žádný výstřel. Flotila až na Kilrah nepronikne a cokoliv menšího než flotila Kilrathové vyřídí dřív, než řeknete ‚na, čiči'!"
"Nebuď si tak jistý, střihoune," pravil Paladin s tím svým úsměvem. "Taj-op do toho nejdou tak naslepo. Peruť stíhaček ve skutečnosti dokáže víc než celá flotila... díky Jeannette Devereauxové."
"Co s tím má Anděl společného?" mračil se stále Blair.
"Její poslední úkol, střihoune, ji vedl ke Kilrahu na ukořistěné kilrathské nákladní lodi plné užitečných věciček." Navzdory téměř škádlivému tónu se díval smrtelně vážně. "Víš, nám bylo docela jasné, že si cestu na Kilrah těžko vyboxujeme hrubou silou. A tak jsme si připravili... nenápadnější cestičku." Provedl cosi na klávesnici a objevily se nové plány. Blair je poznal. Už kdysi viděl, jak se nad stejnými plány rozplývá Ráchel.
"Excalibur?" pozdvihl obočí.
"Jo. Orel jich nese celou peruť, první operační jednotku.
Mají omezenou schopnost přeskoku a maskovací zařízení - což znamená, že mohou tajně proniknout do soustavy Kilrahu, splnit úkol a doufejme, že i vytratit se, až bude po všem." Taggart zvedl ruku, aby zarazil námitky, které se Blair už už chystal vznést. "Vyslechni mě, střihoune. Chceš říct, že tvoje stíhačka nemá dolet na to, aby zvládla přeskoky a let až ke Kilrahu. To je pravda. Jenže Anděl měla za úkol prozkoumat jeden přeskokový bod, o kterém jsme předtím nevěděli, a cestou ke Kilrahu udělat pár zastávek." Nad stolem se objevila mapa znázorňující soustavu Kilrah. "Tady... tady... a ještě tady. Asteroidy... a to poslední je vnější měsíc Kilrahu, který si to označení sotva zaslouží. A v každém z nich Anděl a její posádka vyhloubili tajné skladiště. Dost velké na to, aby se tam vešla peruť kosmoplánů, ale dobře zamaskované. V každém jsou náhradní řízené střely, palivo a dílna. A tady..." ukázal na maličký druhý měsíc Kilrahu, "...v tomhle skladišti leží dvě pumy Temblor s plnou výstrojí a připravené k naložení."
"Chcete říci, že už jsou tam?" podivil se Blair. "Ale Andělini lidé byli zajati. Vyslýcháni. Kilrathové už to touhle dobou mohli všechno najít..."
Taggart zavtěl hlavou. "Ne, střihoune. Nezapomeň, že to byli lidi z Taj-op. Přizpůsobení tak, aby v okamžiku, kdy budou chyceni, zapomněli na celou operaci. Ani Thrakhathovo mučení z nich nemohlo nic dostat."
"Takže ta skladiště tam pořád jsou," pronesl Blair zvolna. "Jenom... čekají."
"Jo. Čekají," řekl Paladin. "Anděl odvedla dobrou práci. Ty pumy jsou velké, střihoune, tak velké, že jakmile si na mašinu jednu zavěsíš, nemůžeš už vzít žádné jiné střely. Uložit je tam bylo nejlepší řešení. Vlétnete do soustavy plně vyzbrojení, takže se budete moci vypořádat se všemi hlídkami, na které cestou narazíte. Ale pumový nálet bude na krátkou vzdálenost. Tím se minimalizuje pravděpodobnost katastrofy. I když ztratíte cestou tam pár letounů, ty zbylé pořád mohou vyzvednout pumy a dokončit úkol."
"Když jsou ukryté, jak je najdeme?" otázal se Blair. "Odpovídače?"
Paladin přikývl. "Jo. Odpovídají ve velmi vysokém pásmu a jen na určitý tázací signál. Věř mi, střihoune, udělali jsme všechno pro to, aby to vyšlo."
"Víte určitě, že plukovník Devereauxová stihla zřídit všechna tři skladiště?" zeptal se Eisen.
"Stihla," odpověděl Paladin tiše. "Podařilo se jí vyslat šifrovanou zprávu, než Kočičáci obsadili loď. Průzkumná loď umístěná v Oortově oblaku ji zachytila a oznámila nám to." Odmlčel se. "Odtud jsme se také dozvěděli o jejím zajetí... i o popravě. Kočičáci to pak pustili do svého propagandistického vysílání..."'
"A vy si opravdu myslíte, že ten plán může vyjít?" zeptal se Blair tiše, aby změnil téma. Na Andělinu smrt se mu myslet nechtělo. Teď ne.
"Jo, střihoune, vyjde. Protože musí."

Důstojnická ubikace, TCS Victory soustava Černá hříva

"Protože musí." Výjev na obrazovce byl příliš malý, než aby se daly rozeznat detaily, avšak hlasy byly dostatečně zřetelné. Byl to dobrý nápad, rozmístit kamery tam, kde mohly zachytit důležité porady.
Když se účastníci brífingu rozešli, špión vypnul monitor. Hrozba pro Kilrah podle všeho neskončila ani zkázou

Behemotu. Tuto možnost Thrakhathovy pokyny nezahrnovaly a poblíž nebudou čekat žádné lodě, které by zachytily další vysílání.
Jestli má špión prince upozornit na toto nové nebezpečí, bude to vyžadovat vskutku pečlivé přípravy. Ale je třeba to učinit...
Pro slávu Kilrahu!

KAPITOLA DVACÁTÁ SEDMÁ

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Černá hříva

"To je poslední, plukovníku. Osm Excaliburů, všechny bojeschopné."
Blair pozoroval letovou palubu průhlednou stěnou řídicího střediska a prohlížel si tvary poslední z nových stíhaček, která se zvolna zastavovala v hangárové oblasti. Na Paladinův rozkaz Excalibury z Orla nahradily Thunderbolty Zlaté perutě. Rozhodně vyhlížely působivě. Blair doufal, že několik dní hlídek poskytne pilotům šanci zvyknout si na ně, než se vydají do akce podle Paladinova bláznivého plánu útoku na Kilrah. "Doufám, že budou takové, jak se o nich povídá," řekl tiše.
"Věřte mi, skippere, to jsou nejnašlapanější mašiny, jaké kdy vláčely trysky po letounových lodích," prohlásila Ráchel Coriolisová. Jak tak meditovala o nových kosmoplánech, rozhostil se jí po tváři výraz čirého potěšení. "Tyhle krásky jsou hotový sen mechaniků. Konečně můžu opravdu ukázat co ve mně je."
"No, já nevím, seržante," pohlédl Blair na její uchvácený výraz a usmál se. "Na mě děláte dobrý dojem od samého začátku."
"Jo, ale to jste ještě ani zdaleka neviděl všechno," řekla a blýskla po něm úsměvem v odpověď. Přistoupila blíž k němu a ztlumila hlas. "Možná to není podle protokolu, udělat první krok vůči důstojníkovi a tak... ale co kdybychom se někdy později sešli a já vám ten zbytek ukážu? Dřív nebo později se oba musíme zbavit přízraků. Zjistit, jestli naše součástky budou pasovat někam jinam... jestli víte, co tím myslím?"
Blair zaváhal a pohlédl jí do tmavých očí. Nemohl popřít, že ho Ráchel přitahuje, že ho přitahuje její klidná síla a neuctivý humor. Dosud mu to sice připadalo příliš jako zrada Anděla...
Jenže Anděl je pryč a právě ona by byla první, kdo by po něm chtěl, aby posbíral střípky svého života a žil dál. Ráchel už mu pomohla s tím prvním, nejtěžším krokem k tomu, aby se s tím vyrovnal. Připadalo mu jaksi správné, aby po té cestě z temnot, kterou mu pomohla najít, šli spolu dál.
"Vy si myslíte, že by naše součástky do sebe mohly zapadat, seržante?" zeptal se a jeho úsměv se ještě rozšířil.
"To nikdy nevíte, dokud to neodzkoušíte," prohlásila. "Co dneska večer?"
"Dneska večer," souhlasil tiše.
Málem ho překvapilo, jak silné emoce se za těmi prostými slovy skrývají.

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Černá hříva

"Měl byste minutku, plukovníku? Než budu muset na hlídku?"
Blair vzhlédl k poručíku Rollinsovi a krátce přikývl. "Jistě. Přitáhěte si židli." Při pohledu na ustaraný výraz mladičkého spojového důstojníka zaváhal. "Co máte na srdci, poručíku?"
Rollins se posadil a tvářil se přitom neklidně. "Myslím, že jsem konečně narazil na něco solidního, plukovníku. V té věci... kterou jsme s Kobrou sledovali."
"A to?"
"Vypátral jsem, kde už jsem to harmonické schéma viděl," sdělil mu Rollins. "Jednou nebo dvakrát je použili v psychiatrii. Překryvy osobnosti..." Rollins zaváhal. "Někdy máte pacienta, u kterého chcete být schopen přepínat z náhradní osobnosti na originál a zpátky. To se využívá při terapiích, kdy se problémová osobnost překryje požadovaným vzorcem chování, ale doktoři chtějí mít možnost vrátit se k původní totožnosti, aby objevili kořeny problémů."
"Jo, o tom jsem slyšel. Myslíte, že je to náš případ?"
"Jestli mám pravdu, pak Kilrathové mohli využít toho Thrakhathova vysílání jako nosného signálu ke spouštěcí osobnosti. Když je odvysílali, přepnulo to kilrathského agenta na palubě na jinou osobnost." Rollins zaváhal. "Jestli má Kobra pravdu, obnovilo by to u Hobbese původní osobnost, která byla dosud překrytá tím, co jsme celou dobu znali. Anebo..."
"Anebo co?" naléhal Blair.
"Přemýšlel jsem... o tom, co jste říkal. O Kobře. Ta přiznala, že jí na tom signálu připadá něco známého, ale neřekla co. Ale přimělo mě to k zamyšlení. Co když ten signál měl probudit implantovanou osobnost v ní... něco, co jí naprogramovali Kilrathové, aby pro ně pracovala jako špión. Kruci, ona si toho ani nemusí být vědoma, jestli to provedli dost důmyslně."
Blair pohlédl do své sklenky. "Jenže zase nemáme žádný skutečný důkaz," řekl. "Můžeme vymýšlet teorie tak dlouho, až se Slunce promění v novu, ale bez pádného důkazu..."
"Já vím, pane," řekl Rollins, hryzal si ret a tvářil se ustaraně. "Ale... sakra, já už nevím, co si mám myslet, nebo komu mám věřit. Myslím, že jsem rozeznal další část Thrakhathova vysílání, která nese nízkofrekvenční skrytou zprávu, ale vypadá to na pěkně starý kód. Už dávno se nepoužívá a v aktuálních záznamech jej nemáme. Ještě se snažím jej

rekonstruovat. Možná potom budeme vědět víc. Ale co mám dělat do té doby? Povědět o tom Kobře? jestli je tím špiónem ona..."'
"Nechte si to pro sebe, poručíku," poradil mu Blair. Jeho zápěstní implantát zapípal, "Sakra. Mám poradu s Paladinem a kapitánem." Vstal, "Pracujte dál na tom signálu, poručíku. Rozlouskněte jej rychle, protože musíme zjistit, jestli nám skutečně unikají informace - a to dřív, než spustíme novou operaci generála Taggarta."

Letová paluba, TCS Victory soustava Černá hříva

Poručík Laurel Buckleyová si prohlížela štíhlé tvary Excaliburů a obdivně tiše hvízdla. "Lidi, to je krásná věcička," řekla tiše. Už se těšila, až si nový stroj vyzkouší, i když jen na rutinní hlídce.
"To bych řekla," prohlásila vrchní seržant Coriolisová a vzhlédla z místa, kde klečela a kontrolovala zámkový mechanismus příďové podvozkové nohy. "Tohle je krásná mašinka."
"Kde je Ski, seržante?" zeptala se Kobra. Technik první třídy Glazowski byl normálně vedoucím mechanikem jejího letounu, ale nebyl zrovna nikde v dohledu.
"Musela jsem všechny vedoucí mechaniky letounů Zlaté perutě poslat na rychlokurs údržby a krmení těhle nádher," sdělila jí Ráchel. "Já jsem jediná, kdo na ně má momentálně oprávnění. Nebojte se, až se vrátíte, už to bude mít za sebou." Rozhlédla se. "Kdo letí s vámi?"
"Vaquero," odpověděla Kobra. "Až na to, že se zpozdil jako obvykle." Přistoupila k žebříku do kabiny. "Vsadím se, že se zpozdí i na otevření vlastní kantýny."
"Nechám ho vyvolat z řídicího střediska," slíbila Ráchel. "Budete potřebovat pomoct s prikurtováním?"
"Ne. Řekla bych, že máte už tak dost práce."
"To bych řekla. Mám mít na každého orlíka pět mechaniků. Dneska mám na to, abych vás oba dostala ven, jenom tři." Mechanička se zatvářila znechuceně. "Mám dojem, že rozpis mých hlídek je den ode dne řidší."
"No, já dokážu projít předepsaný sled úkonů docela dobře sama. Jenom mi nezapomeňte poslat někoho, kdo mi ukáže, že mám povolení k vzletu, až přijde čas!"
Ráchel se zahihňala a odklusala. Buckleyová se u paty žebříku zastavila a naklonila hlavu ke straně. Na druhé straně Excaliburů se něco pohybovalo... nebo spíš někdo.
Odložila přilbu a rukavice na křídlo a vklouzla pod trup, aby se podívala. Podle toho, co Ráchel právě říkala, by v tomhle koutě hangáru neměli pracovat žádní mechanici...
Když se napřímila, něco ji udeřilo do žaludku a srazilo ji to zpátky na trup tak silně, že se uhodila do hlavy. Když s ní zatřásla, aby se pokusila zahnat mlhu před očima a zvonění v uších, uvědomila si, že cítí bolest v břiše. Prsty, kterými si na to místo sáhla, odtáhla lepkavé krví.
Když se zhroutila na palubu, na okamžik se jí vidění rozjasnilo. Mohutná postava, která stála nad ní, jako by vystoupila z jejích nejhorších nočních můr.
"Hobbesi..." zalapala po dechu. Potom ji obestřela tma.

Středisko řízení letového provozu, TCS Victory soustava Černá hříva

Ráchel Coriolisová vešla do řídicího střediska a sklesla na nejbližší volné sedadlo. "Bože, jak já se těším do pelechu," řekla. Potlačila úsměv, když si vzpomněla, co si domluvila s Blairem. Pochybovala, že by toho dnes v noci mnoho naspali. "Mašiny jsou celé vaše, kapitáne. Ráda jsem se jich zbavila."
Poručík Ion Radescu, službu konající řídící letového provozu, se na ni ušklíbl. "Ale jděte, Ráchel, přece vím, jak je milujete. Jaký by vůbec byl život bez stíhaček, na kterých byste pracovala, he?"
"O hodně čistější," odsekla a opětovala jeho úsměv. Po odletu admirála Tolwyna se vrátila ke starému způsobu oblékání.
Radescu se uchechtl a obrátil se ke svému pultu. "Oukej, chlapci a děvčata, začneme s přehlídkou." Stiskl spínač mikrofonu. "Roji Slídičů, tady je řídící létání. Kontrola spojení,"
"Tady Slídič dva," ozval se Vaquero. "Chytám vás bezvadně."
Nastala chvilka ticha, než se z reproduktoru ozval Kobřin hlas: "Signál zřetelný."
Řídící létání se zamračil. "Slídiči jedna, nemám od vás nic na videu. Hlásí vám systém nějakou poruchu?"
Opět chvilkové ticho. "Negativní."
"Ten zatracený krám by měl fungovat," prohlásila Ráchel a přistoupila k Radescuovu pultu. "Ti orlíci jsou tak noví, že jsou ještě cítit čerstvým nátěrem."
"Nechcete se na to podívat?" zeptal se Radescu.
"Tohle na stažení z provozu nestačí," vysvětlila mu Ráchel. "Dokud funguje audio, není žádný problém." Odmlčela se. "Mrknu se na to, až se vrátí."
"Fajn, seržante," přikývl řídící létání. "Roji Slídičů, máte povolení k vzletu."
Stíhačky na letové palubě pod nimi zarolovaly do postavení u výletových tunelů. Na Radescuově panelu se rozsvítily zelené kontrolky. "Vzlétněte, až budete připraveni," zavelel.
A oba Excalibury se vyřítily do vesmírného prostoru.
Ráchel se obrátila k odchodu. "Jdu do sebe hodit hrnek něčeho horkého a potom si zkontroluju své studenty v brífingové místnosti tři," oznámila přes rameno. "Houkněte na mě, kdybyste něco potřeboval..."
Vtom se rozječel interkom. "Řídící, tady box dvanáct." křičel z reproduktoru chraplavý hlas. "Právě jsem tady dole našel Kobru. Je zraněná... hodně ošklivě!"

"Kobru?" ozvali se Ráchel i Radescu jednohlasně.
"Co se, sakra... ?" dodal řídící létání. "Ráchel, jděte tam dolů a zjistěte co se děje." To už na interkomu vyťukával novou kombinaci. "Můstku, tady řízení letového provozu. Máme problém..."

Poradní místnost velení, TCS Victory soustava Černá hříva

"Takže naším úkolem bude vyhnout se boji, pokud nebude naprosto nevyhnutený. Necháme zbytek flotily, ať ty zatracené číči důkladně zaměstná, a potom vklouzneme zadním vchodem do jejich prostoru, k přeskokovému bodu na Kilrah. Tam, střihoune, odstartuje tvoje peruť."
Když Paladin skončil, Blair přikývl. "S trochou štěstí se Excalibury zamaskují dřív, než si nás tam Kočičáci všimnou, a doletíme k přeskokovému bodu, aniž by nás zpozorovali. Pěkně to máte naplánované, generále."
Taggart se zakřenil. "Další kvalitní produkt plánovacího týmu Taj-op," prohlásil. "Jenom pamatuj, střihoune, že maskovací zařízení není dělané na krátkou vzdálenost. Schová tě před senzory, ale neudělá tě neviditelným."
"Ale stejně nejsem moc nadšený, že posíláme stíhačky takhle naslepo," promluvil Eisen poprvé od chvíle, kdy brífing začal. "Nebudou mít žádnou podporu... a jestli narazí na potíže dřív, než doplní palivo, nemusí být schop-né dobít přeskokové generátory a bezpečně se vrátit. Jestli to opravdu jsou zadní vrátka ke Kilrahu, nebylo by lepší, abychom letěli s nimi?"
"Nevíme, jak silně bude ten přeskokový bod bráněný," řekl Paladin. "Stíhačky se před přeskokem samozřejmě budou muset odmaskovat a budou odhaleny, jakmile se v soustavě objeví. Ale když se hned zamaskují, mohou uniknout všem uvítacím výborům okolo. Když tam pošlete letounovku, bude to, jako když píchnete do sršního hnízda,"
"Oceňuji vaši starost, kapitáne," dodal Blair a podíval se Eisenovi do očí. "Ale skutečnost je taková, že šance dostat se zpátky jsou v obou případech mizivé. Já to beru jako jednosměrnou akci... pouze pro dobrovolníky. Pokud se dokážeme dostat zpátky, bude to skvělé. Ale nikdo z nás si nebude dělat žádné iluze."
"Střihoune..." spustil Paladin, ale přerušilo ho kvílení poplašné sirény.
"Mimořádná událost na letové palubě." Hlas v reproduktoru patřil Rollinsovi, ale byl téměř k nepoznání, jak byl zahlcen emocemi. "Máme problém na letové palubě!"
"Blaire, jděte tam," zasípěl Eisen, odstrčil židli a vyskočil na nohy. "Já budu na můstku..."
"Už jdu," odvětil Blair na půli cesty ke dveřím. Paladin navzdory svému věku a objemu se držel těsně za ním. Uháněli k výtahu a úplně zapomněli předstírat důstojnickou důstojnost.
Ve dveřích na hangárovou palubu se setkali s Ráchel. "Box dvanáct," oznámila jim zachmuřeně. Oba muži nečekali na vysvětlení a hnali se podél řady boxů pro stíhačky k prázdnému místu, vyhrazenému pro Excalibur přidělený poručíku Buckleyové.
Kobra ležela u zadní stěny boxu, napůl zakrytá stojanem se zkušebními přístroji. Na palubě, kudy ji odvlekli do mezery, byly šmouhy od krve a kolem ní se rozlévala větší kaluž. Někdo se jí snažil stáhnout rány provizorním obvazem, ale ten krvácení nezastavil. Blair si klekl vedle ní a obvaz nadzdvihl, aby prozkoumal zranění. Přes žaludek se táhly čtyři hluboké řezné rány a pohled na ně přiměl Blaira odvrátit pohled, třebaže byl ostřílený veterán.
Takové páravé řezy už kdysi viděl, po pozemních bojích na Muspelheimu před deseti lety. Takové rány zanechávaly jen kilrathské drápy.
Blair se snažil nevšímat si dávivého nutkání, které se v něm vzmáhalo. Kobřina víčka se zachvěla a otevřela.
"Plukovníku..." zasípěla.
"Hobbes?" zeptal se, třebaže odpověď znal.
"On... mě uhodil. Nevím proč..."
"Já ano," ozval se temně Paladin. Zvedl holokazetu. "Tohle mu muselo vypadnout, když ji sem vlekl."
Taggart stiskl tlačítko a ve vzduchu nad Kobrou se zformoval malý holografický obraz. Blairovi chvilku trvalo, než tu scénu poznal. Byl to pohled do poradní místnosti velení, zabrané pod velkým úhlem shora. Tři přítomné postavy patřily Eisenovi, Paladinovi a Blairovi.
"To je puma Temblor," řekl Paladinův obraz. "Vyvinul ji doktor Philip Severin, jeden ze špičkových vědců Konfederace. Už nějaký čas ji zkoušíme... vlastně skoro deset let."
Taggart kazetu vypnul. "Brífing..."
"Celou tu dobu," vrtěl Blair pomalu hlavou. "Celou tu dobu nás měl napíchnuté..."
Vrátila se Ráchel a za ní přiběhl tým zdravotníků. Paladin ustoupil stranou, aby jim udělal místo na práci, zatímco Blair choval její hlavu ramena v náručí. "Odneseme vás na ošetřovnu," řekl jí.
"Pro mě... už je pozdě," lapala po dechu. "Dostaňte Hobbese. Ještě máte čas..."
Téměř cítil, jak z ní vyprchává život, současně s tím, jak se jí z očí vytrácelo vědomí. Jeden ze zdravotníků zavrtěl hlavou: "Je to zlé, pane," řekl. "Zemřela."
Blair zlehka položil její hlavu na palubu a vstal. "Co je s Hobbesem?" zeptal se Ráchel hluchým a chraplavým hlasem. "Máte ponětí, kde je?"
"Vzal si Kobřinu stíhačku," odpověděla. "Vzlétl před pár minutami s Vaquerem. Musel mít nahrávku jejího hlasu, aby odpověděl na kontrolu spojení."
K ústí boxu doběhla Žula. Zarazila se při pohledu na Kobru, a pak upřela oči na Blaira. "Slídič jedna se právě odchýlil od hlídkové trasy," oznámila a ztěžka přitom oddechovala. "Vypálil po Vaquerovi, když se ho snažil zastavit." Odmlčela se. "Stíhačka míří maximální rychlostí k přeskokovému bodu do Freyi. Vaquero ji pronásleduje."
Blair pohlédl na Paladina. "I bez toho hologramu jim Hobbes může povědět o tom plánu. O skladištích..."
Taggart přikývl. "Jestli se dostane skrz přeskokový bod, je všechno v hajzlu, střihoune."

"Ne, ještě není," opáčil Blair. Podíval se po Ráchel. "Které Excalibury jsou připravené na pohotovost pět?"
"Tři nula čtyřka," odpověděla. "Maniakův orlík."
"Připravte ho na vzletovou čáru. A doneste mi kombinézu a výstroj." Obrátil se k Žule. "Vy zaběhněte na řídicí středisko. Nařidte Vaquerovi, ať nepřestává v pronásledování. Ať toho parchanta za každou cenu zastaví, nebo aspoň zdrží, než je dohoním."
Pohlédl dolů na Kobru a zamrkal, aby zahnal slzy zármutku i vzteku. "Měla jste pravdu," procedil skrze zaťaté zuby. "Byl to Hobbes..."
Obrátil se a zamířil k Maniakovu kosmoplánů, zachmuřený a odhodlaný. Hobbes je zradil... a nyní je přeběhlíka třeba zastavit, než zničí všechno.

Excalibur 304 soustava Černá hříva

"Victory, Victory, potřebuji pomoc! Krouží kolem mne!" Blair potichu zaklel. I při skvělém zrychlení Excaliburů bude trvat ještě tři minuty, než Vaquera a Hobbese dohoní. Hispánskému pilotovi se podařilo Ralghu napadnout a zaměstnat, ale byl to nerovný souboj. Hobbes vždycky býval vynikající pilot, jenže Blair nečekal, že ho uvidí při měření sil s jedním ze svých druhů.
Na senzorové obrazovce viděl, jak Hobbes opisuje táhlý přemet zpět k Lopezovi. Vaquero už měl poškozené motory a dělalo mu potíže přizpůsobovat se Kilrathovým ma-névrům.
"Zase se blíží--- " řekl Lopez. "Střílím... " Na senzorech se objevila menší skvrnka. Vaquero odpálil střelu. Podle toho, jaké křivky opisovala při pronásledování Ralghovy stíhačky, to musel být samonaváděcí model. Hobbes se ji pokusil kličkováním setřást, ale zasáhla levoboční štít. Lopez zavýskl a snesl se střemhlav naproti Ralghovi. Blair téměř viděl, jak jeho lasery chrlí oheň.
"Skvěle!" vykřikl Lopez. "Tahle je za Kobru! Připrav se dát vesmíru sbohem, Hobbesi. "
"Obávám se, že dnes ne," odvětil Ralgha vyrovnaně.
Kilrathský stíhač odpálil salvu střel. Ty v rychlém sledu zasáhly cíl.
"Cristos... Rozpadám se!" zaječel Vaquero. "Adios, amigos..."
A byl pryč.
"Skončíš v pekle, Hobbesi," zavrčel Blair. "Pošlu tě do horoucích pekel."
"To jste vy... příteli?" zeptal se Hobbes. Na chvilku mluvil zase jako staré Blairovo číslo, plný starostlivosti a ochoty pomoci. "Bude moudřejší, když se vrátíte, plukovníku. Než se s vámi budu nucen vypořádat stejně. "
"Vypořádej se s tímhle... příteli!" zařval Blair. Právě se k Ralghovu Excaliburů přiblížil na maximální dostřel a vyslal za ním dávku z laserů. Jenže Hobbes to předvídal a výstřely jen škrábly jeho štíty.
Ralgha se obrátil, jako by se chystal k útěku. Blair zaťal ruce do řídicí páky. Jestli se Hobbes rozhodne zapnout maskování, ještě může uniknout...
Jenže maskovací zařízení spotřebovávalo spoustu energie, a to by ho zpomalilo. Příliš velké zpoždění by poskytlo Victory dost času na to, aby do oblasti vyslala víc stíhaček, a protože Hobbes, jestliže chtěl varoval kilrathskou flotilu, mohl mířit pouze k přeskokovému bodu do Freyi, nebylo by ho tak obtížné najít.
Ralghův stroj se náhle vzepjal a provedl klasický Immelmanův překrut, který Blaira málem překvapil. Znovu zaklel, když kličkoval v Kilrathové palbě. Ze všech lidí především on měl předvídat Hobbesovy uskoky. Jenže ten nelétal svým obvyklým způsobem. Na jeho stylu bylo cosi odlišného, dravějšího a agresivnějšího. Létal spíš jako Kilrathové, s nimiž se Blair obvykle utkával v boji.
Když se Hobbes mihl kolem něho dozadu, Blair přejel pohledem senzorové odečty stavu druhého Excaliburů.
Vaquero poškodil pancéřování, dobrá. Kdyby levoboční štít vysadil, Ralgha by byl zranitelný, ale určitě si této slabiny byl dobře vědom. Vyplýtval také všechny své střely na to, aby dostal Lopeze, čímž poskytl Blairovi významnou výhodu.
Když se Blair otočil, aby Kilratha následoval, ten začal také opisovat zatáčku. Blair ho nechal dokončit oblouk, a pak znenadání spustil přídavné spalování naplno a vyřítil se přímo proti druhé stíhačce. Byl si jistý, že takový tah by od něho Hobbes nikdy neočekával. Palba z laserů se mu zakusovala do čelních štítů ale on si jí nevšímal, ani když se rozezněl poplašný signál generátoru štítů. Jeho štíty selhávaly...
Ralgha přestal střílet, protože jeho zbraně potřebovaly dobít. Kilrath strhl svůj stroj ostře stranou a snažil se nevystavovat Blairovu výstřelnému úhlu levý bok. Obě stíhačky se nyní octly blízko sebe a Blair musel rychle snížit rychlost, aby Hobbese nepředlétl.
Pozemšťan si dovolil pochmurný úsměv a zaměřil na cíl dvojici tepelně naváděných střel. Když Ralgha dokončil zatáčku a vystavil Blairovi záď, ten střely odpálil a začal střílet ze všech paprskových zbraní, které měl.
"Působivé, příteli," ozval se Hobbes, když ho salva zasáhla. "Působivé... obávám se, že jste mě předčil... Nyní už nikdy neuvidím znovu Kilrah."
Střely vybuchly téměř současně ve chvíli, kdy záďové štíty Excaliburů vysadily. Stíhačka se rozpadla na kusy.
Blair měl pocit, že zaslechl Hobbese, jak volá jeho jméno, než ohnivá koule pohltila Kilrathů v kosmoplán.
"Tady Excalibur tři nula čtyři," řekl a vlastní hlas mu v uších zněl hluše. Při vědomí, že Ralgha je pryč, necítil vůbec nic, ani smutek, ani uspokojení. "Hobbes... už není. Vracím se."

KAPITOLA DVACÁTÁ OSMÁ

Ubikace příslušníků wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Černá hříva

Blair vyťukal bezpečnostní kód, kterým odemkl dveře, a rychle vstoupil dovnitř. Byl rád, že na chodbě nebyl nikdo, kdo by ho viděl vcházet, kdo by se vyptával, anebo kdo by trousil poznámky. Nemyslel si, že by právě nyní dokázal snést něčí přítomnost, a zejména pak ne zde, v ubikaci, která patřila Ralghovi nar Hhallasovi. Dveře se za ním zasunuly a světla se automaticky rozsvítila. Byla nastavena na kalné červenavé šero, které měl Hobbes rád jako připomínku hvězdy Kilrahu třídy K6.
Připomínka Ralghova domova...
Ralgha... Hobbes... Blaira překvapilo, když si uvědomil, jak hluboko šla tahle rána. Dokonce hlouběji než smrt Anděla. Ralghu nar Hhallase znal, létal s ním a měl ho rád jako bratra po větší část oněch dlouhých patnácti let. Když ostatní vznášeli pochybnosti, Blair pevně trval ve své víře v Hobbese, v jedinou bytost, které by věřil až do trpkého konce... i po něm. Ale Hobbes ho zradil, zradil je všechny. A vědomí té zrady bolelo tak, jak Blaira nebolelo ještě nic.
Obrátil se k ovládacímu panelu kabiny vedle dveří a nastavil normální pozemské osvětlení a nižší teplotu a vlhkost, než jaké dával přednost Ralgha. Ty změny mu pomohly odsunout stranou horké myšlenky na Hobbese, ale ke skutečnému duševnímu klidu měl hodně daleko.
Paladin nepochybně bude chtít důkladně pročesat Ralghovo vlastnictví, aby našel nějaké stopy týkající se Kilrathovy zrady. Blair neměl v úmyslu překážet žádným zájmům Tajných operací. Ale jednou z jeho povinností ve funkci velitele wingu bylo vypořádat pozůstalost každého pilota, který zahynul pod jeho velením, a třebaže nesmírně toužil tuto povinnost na někoho přenést, cítil, že sejí musí zhostit sám. Může alespoň provést letmou inventuru Ralghova majetku, ačkoliv neměl tušení, kde skončí, až jej Paladin probere. Osobní majetek se obvykle vracel rodině, ale jakou rodinu zanechal Hobbes?
Přeběhl ve společnosti služebníka jménem Kirha. Byl ten služebník další agent? Nebo to myslel upřímně? Blair si nebyl ani jistý, jestli ten druhý Kilrath je ještě naživu. Naposledy se doslechl, že Kirha složil přísahu věrnosti pozemskému pilotovi lanu "Lovci" St. Johnovi, ale to bylo už před řadou let. Blair o Lovci už dlouho neslyšel.
Nu, když nic jiného, může vždycky vrátit Ralghovu pozůstalost Říši, až válka skončí - pokud kdy skončí. Snad má Hobbes někde ještě nějakou rodinu. Tvrdil sice, že všichni zemřeli ještě před jeho přeběhnutím, ale to mohla být další lež.
Blair smutně zavrtěl hlavou. Už nevěděl, co má pokládat za pravdu... jak co se týkalo Hobbese, tak i co se týkalo čehokoliv jiného.
Jeho pohled přilákala úzká krabička ležící na palandě. Blair k ní přistoupil a zvedl ji. Byl to holografický projektor, hodně podobný tomu, který mu poslala Anděl. Blair se zvědavě posadil na okraj lůžka a stiskl spínač.
Před ním se objevil Hobbesův obraz v životní velikosti.
"Plukovníku Blaire," pravila holografická postava známým Ralghovým hlasem. "Vracím se na svůj domovský svět, avšak můj obdiv k vám mě nutí své činy vysvětlit.
Musíte pochopit, že bytost, kterou jste znal jako Hobbese, je konstrukce, výsledek experimentu s překryvem osobnosti, který už dávno zahájila císařská tajná služba na pokyn prince Thrakhatha. Skutečného Ralghu nar Hhallase jste nikdy nepotkal, ani jste se nestal jeho přítelem, neboť byl a je oddán službě Říši. Jenom vykonstruovaná osobnost se mohla stát vaším druhem a přítelem. Svého pravého já jsem si naprosto nebyl vědom až do okamžiku vysílání zprávy prince Thrakhatha onoho dne v Deliu, té zprávy, v níž vám byl udělen kilrathský titul Tygří srdce. Ve spojení se signálem ukrytým v onom vysílání bylo sousloví ‚Tygří srdce' spouštěčem, který probudil mou pravou osobnost, po tolik let skrytou. Ve zprávě byl ukryt vzkaz s princovými pokyny pro mne, které jsem od toho dne plnil. Jakmile se ve mně obnovila osobnost Ralghy nar Hhallase, nemohl jsem jednat jinak, než jsem jednal. Tudíž, příteli, vy sice máte tygří srdce, ale já jsem Tygří srdce."
Kilrath se na dlouho odmlčel. Tvářil se tak, jak Blair na jeho vážných a přísných rysech dosud neviděl. Jako někdo, kým zmítají protichůdné pocity. "Kilrathové se nevzdávají, příteli, ani nezrazují jednou věnovanou důvěru. A přesto, abych byl věrný své rase a poslušný své povinnosti, byl jsem nucen vás zradit. Přestože už nejsem ta bytost, kterou jste kdysi pojmenoval Hobbes a se kterou jste se spřátelil, když jsem byl sám mezi cizinci, uchovávám si úplné vzpomínky na to, co si Ralgha myslel a co dělal. Pamatuji si, jaký jste byl a jaký jste, plukovníku, a vím, že jste válečník hodný úcty. Kdybych byl mohl vykonat svou povinnost, aniž bych vás zradil, udělal bych to, ale nebylo to možné. A jestli se ještě setkáme... nebudeme mít na vybranou nic jiného, než vykonávat své povinnosti... se ctí. Doufám, plukovníku Christophere Blaire, že se nikdy nestřetneme v boji. Ale pokud ano, pozdravím vás jako bojovníka... a budu vás oplakávat jako navždy ztraceného přítele."
Hologram zablikal a zhasl a zanechal Blaira v malé kabině opět samotného s hořkými myšlenkami jako jedinou společností. Zůstal tam dlouho nehnutě sedět, dokud kdosi nezazvonil u dveří.
Odložil projektor. "Vstupte," řekl chraptivě.
Byl to Maniak. "Napadlo mě, že bych vás mohl najít tady. Kapitán volal na řídicí středisko a ptal se po definitivním operačním plánu té generálovy akce." Marshall se rozhlédl po kabině, očividně zvědavý. "Uklízíte Kočičákovy věci, co?"
Blair zavrtěl hlavou. "Ještě ne," řekl. "Jenom... dělám soupis. Než kapitán začne s vyšetřováním..."
"Jo," pokýval hlavou Maniak. "Nejspíš budou muset prohlídnout všechno, co? Copak jsem vám celé ty roky říkal o důvěřování Kočičákům?"
Blair na něho beze slova hleděl. Na to se nedalo nic říci.
"Škoda, že Kobra musela umřít, aby se jí dalo za pravdu," podotkl Maniak.
Blair se vymrštil z palandy, chytil ho za límec a napřáhl ruku k úderu. Vztek v něm překypěl a jediné, po čem toužil, bylo

vymlátit Maniakovi z obličeje ten výsměšný úšklebek.
"Klid, klid," ozval se Marshall. "Neměl byste se pouštět do něčeho, co nemůžete dokončit, plukovníku. Víte přece, že si nemůžete dovolit ztratit další čísla. Teď ne."
Blair nechal ruku sklesnout a pustil Marshallův límec. Major o krok ustoupil a uhlazoval si pomačkanou uniformu.
"Pro jednou máte pravdu," řekl Blair zvolna.
"Opravdu?"
"Jo. Jo, zbylo nás zatraceně málo, majore. Včera dva Excalibury zničené a jeden poškozený. Ve Zlaté peruti jsme zbyli jen čtyři." Blair o několik kroků ustoupil, oči upřené Marshallovi do tváře. "Nejraději bych vás na místě uzemnil. Maniaku, a čert vzal následky. Ale myslím, že bych vás měl raději u křídla, až se dostaneme na Kilrah."
Maniak odfrkl. "Jo, to zrovna. Nikdy jste si nemyslel, že bych za něco stál. Proč byste mě měl chtít tentokrát?"
"To je prosté," prozradil mu Blair. "Z téhle akce se pravděpodobně nikdo z nás nevrátí, ale počítám, že jste příliš arogantní a příliš hloupý, než abyste na to bral ohled. Takže se možná dočkám toho potěšení, že uvidím, jak se usmažíte, než tu zatracenou akci budeme mít za sebou."
Marshall na něho pochybovačně hleděl, jako by si nebyl jistý, nakolik to Blair myslí vážně. "Vy jste cvok, člověče," řekl.
Blair mu neodpověděl. Vytáhl z kapsy záznamník, začal sepisovat pozůstalost a Marshalla nebral na vědomí, až druhý muž znovu odfrkl a odešel.
Když byl Maniak pryč, Blair interkomem sdělil Eisenovi jméno počítačového souboru, do kterého štáb wingu uložil detailní propracování Paladinova plánu útoku. Potom dokončil práci, kterou v Ralghově kabině měl, a odešel. Zamkl za sebou dveře a opatřil je úřední pečetí, aby odradil neoprávněné návštěvníky.
Měl však před sebou ještě další nepříjemné povinnosti. Ta příští ho zavedla z chodby jednolůžkových místností vyšších důstojníků wingu do bloku dvoulůžkových kabin, přidělených Zlaté peruti. Zastavil se přede dveřmi opatřenými jmenovkou POR. WINSTON CHANG - POR. MITCHELL LOPEZ a odložil prázdný nákladový modul, který sebral po cestě.
Dotkl se bzučáku u dveří a ustoupil. Chvilku trvalo, než se otevřely. Uvnitř bylo zhasnuto, ale na jednom z úzkých lůžek seděla postava.
"Pojďte dál," řekl Vagabund. Dnes z jeho obvyklých nevážných způsobů mnoho nezbývalo. Zašilhal do světla. "A, plukovník. Co pro vás mohu udělat?"
Blair kopnutím poslal dovnitř nákladový modul, vešel dovnitř a zavřel za sebou dveře. "Promiňte, že vás ruším, poručíku," řekl rozpačitě. Přál si, aby mohl i tuto část práce udělat beze svědků jako v Ralghově ubikaci. "Jenom... jsem přišel zabalit Vaquerovy věci. Člun se ještě dneska vrací zpátky na Orla a mne napadlo, že by s sebou mohli odvézt do Torga pozůstalosti, když už tam přeskakují..."
"Pro případ, že nám by se to už nepovedlo," dokončil Chang myšlenku za něho. Trochu zvýšil hlas. "Světla."
Počítač zvýšil intenzitu osvětlení. Na světle bylo vidět, že se poručík tváří sklesle.
"Nepropadejte malomyslnosti, Vagabunde," řekl Blair tiše. "Já vím, jak se cítíte... Ta věc zamávala s námi se všemi. Ale musíme se vzchopit. Vzmužit se."
"Klišé týdne," poznamenal Vagabund. Ukázal na jednu ze skříněk u zadní stěny. "Ta je Vaquerova. Byla Vaquerova." Čínský pilot chvíli mlčel, a pak dodal: "Bydlelo se s ním dobře. A na takového mladíčka byl i dobrý pilot."
Blair přikývl, přistoupil ke skříňce a otevřel ji univerzálním klíčem. Bez ladu a skladu tam byla naházená spousta věcí, Mitchell Lopez za tu krátkou dobu na palubě Victory očividně nashromáždil slušný majeteček.
"Povězte mi něco, plukovníku." ozval se za Blairem Vagabund. "Kolují zvěsti, že i po Behemotu ještě můžeme Kočičákům zasadit pořádnou ránu. Je to pravda?"
Blair se po něm ohlédl a přikývl. "Jo. Můžeme... sice je to rána do tmy a sakra naslepo, ale přece jen rána."
"To je dobře," přikývl krátce Chang. "Dobře. Protože chci pár těch parchantů dostat."
"Určitě? Pokud si vzpomínám, patřil jste k těm, kteří o nasazení Behemotu pochybovali. A nová akce má také za cíl vyřídit Kilrah. Žádné okolky, kličky..."
Vagabund pokrčil rameny. "Už mě takové starosti přešly, plukovníku. Sakra, ten kluk neměl takhle umřít. Měl jít do výslužby, otevřít si svou kantýnu. Měl to všechno naplánované a ten parchant Hobbes ho zabil. A Kobru taky. Jedna věc je ztrácet kámoše pod palbou, ale tohle... tohle prostě není správné."
Blair na něho upřel pevný pohled. "Já vám rozumím, Vagabunde. Já se na to dívám stejně, a nejenom na tomhle turnusu. Jenže nesmíte dovolit, aby vás to žralo." Ukázal na skříňku. "Víte, jak já nenávidím tenhle rituál? Já jako Vaquerův velitel budu posílat vyrozumění jeho rodině... víte, takové to, že mají cítit hrdost na svého syna a na to, jak zahynul. Co jim mám říci? Že se ukázalo, že můj nejlepší přítel je zrádce a zákeřně ho zabil? Že jsem tomu mohl zabránit, kdybych nebyl tak tvrdošíjně přesvědčený, že Hobbes je slušňák?" Zavrtěl hlavou.
Vagabund pokrčil rameny a vzdychl. "Víte, myslíval jsem si, že si dokážu udržet odstup od toho všeho. Že budu chladnokrevný profesionál ve službě a dvorní šašek peruti v odpočinkové místnosti. Ale právě tady na Victory mi poprvé začalo připadat, že zapouštím kořeny. Získal jsem přátele... opravdové přátele... Kobru, Vaquera, Bestii Jagra. Teď jsou pryč a jediné, co bych ještě chtěl, je dočkat se konce... takového či onakého."
Blair neodpověděl hned. Vagabundova slova udeřila na známou strunu. "Útok na Kilrah nejspíš bude jednosměrný výlet. Changu," řekl nakonec. "Má to být akce výhradně pro dobrovolníky. Chystal jsem se vás od toho zrazovat, protože jste měl značné výhrady proti bombardování civilních cílů. Teď... sakra, ani v celé Zlaté peruti nemám dost pilotů. Jestli do toho opravdu chcete jít, budu rád, když vás tam budu mít. Ale jestli si nejste jistý, řeknete to rovnou, abych mohl naverbovat někoho z ostatních oddílů, kdo má hotové přeškolení na Excalibur."
Vagabund zavrtěl hlavou. "Nedělejte si starosti. Jdu do toho."

"Je prima vědět, že se můžete spolehnout... na lidi." Blair se obrátil zpět ke skříňce a spatřil Vaquerovu drahocennou starou kytaru. Zvedl ji a přejel palcem jednu strunu po druhé. "Tu jeho rodina nejspíš bude chtít..." řekl tiše. Potom s dalším přívalem hněvu pokračoval. "To prostě není fér, Changu. Ten kluk neměl nikdy být pilotem."
"Ale byl," opáčil Vagabund. "A dobrým. Bude nám chybět, než to všechno skončí."
Společně vyklidili skříňku a zabalili Vaquerovy věci do nákladového modulu. Když byli hotovi, Blair napsal průvodní lístek a nechal modul venku přede dveřmi, aby se o něj později postarala pracovní četa. Z nedalekého skladiště vyzvedl další modul a zamířil ke své poslední zastávce. Věděl, že ta bude ze všech nejtěžší.
Kobra bydlela se Žulou a poručík na Blairův signál otevřela dveře. Spatřila nákladový modul a přikývla. "Kobřiny věci, že?"
"Jo." vešel za ní dovnitř. "É... vy jste ji znala docela dobře, že ano?"
"Nejspíš stejně dobře jako všichni ostatní," odpověděla. "Laurel moc přátel neměla."
"Asi ne." Blair pohlédl stranou. "Vlastně mám poslat její majetek rodině, napsat jim vyrozumění... taková obvyklá rutina. Jenže já ani nevím, jestli nějakou rodinu měla. V jejích záznamech jsou značné mezery."
"My jsme byli jediná rodina, kterou měla," řekla tiše Žula.
"Na rodinu jsem se k ní nechoval moc dobře," poznamenal Blair s pohledem stále upřeným stranou. "Věřil jsem Hobbesovi, ne jí..."
"Měl jste své důvody," odpověděla. "Tím, že se budete obviňovat z toho, co se stalo, Kobru zpátky nepřivedete. Ani Vaquera,"
"Asi máte pravdu. Já už ani nevím. Připadá mi, že cokoliv, co jsem udělal od chvíle, kdy jsem vstoupil na tuhle loď, bylo špatně. Začínám o sobě ve všem pochybovat."
Žula na chvilku zaváhala, než zareagovala, a živým pohledem zapátrala v jeho tváři. "Ve všem? Znamená to snad, že ten váš románek s tou malou kolomaznicí skončil?"
"Co má tohle znamenat?" ohradil se. Stále se cítil mizerně z toho, že předchozího večera zrušil svou schůzku s Ráchel, ale za takových okolností neměl náladu scházet se s nikým.
Odvrátila oči. "Jen jsem myslela... mohl jste si vybrat o hodně líp, víte?"
"Ne, nevím," řekl Blair. "Ráchel je moje dobrá přítelkyně... víc než přítelkyně." Upřeně se na ni díval. "Já vím, že jste si myslela, že by mohlo něco být mezi námi dvěma. Promiňte, jestli jsem ve vás vyvolal špatnou představu o tom, co cítím."
"A co cítíte?" vyzvídala.
"Ve vás vidím také dobrou přítelkyni, Žulo. Hergot, nejspíš vám po Deliu vděčím za život. Za jiných okolností by to mezi námi opravdu mohlo zajít dál."
"Za jiných okolností... ?"
"Vy to nechápete? Ráchel není pilot. Vy ano. A po Andělovi... se bojím, že bych další vztah s pilotkou nezvládl. Zvlášť když to může koupit přímo vedle mého křídla." Odmlčel se. "Pravda je, že teď by to nebylo fér vůči ani jedné z vás. Až napadneme Kilrah, je pravděpodobné, že se nikdo z nás nevrátí. Takže každý románek, do kterého bych se teď zapletl, by byl rozhodně krátkodobý."
"Možná, že je to to jediné, co zbývá nám všem," řekla tiše Žula. "Jestli v nadcházejícím boji podlehneme, nezbude čas nikomu."
Blair přikývl. "To je pravda. Podívejte... je mi to líto. Nechtěl jsem vám ublížit."
"Jsem dospělá," sdělila mu. "Dokážu se s odmítnutím vyrovnat. Ale nelíbí se mi, že mám vyklidit pole nějaké mechaničce, která smrdí jako syntetické mazadlo a místo make-upu používá vazelínu."
Odvrátil pohled s pocitem bezmoci. "Jestli vám to nějak pomůže, pochybuji, že bychom se já a ona teď dostali někam dál."
Žula se dívala chladně. "Dělejte si, co chcete, letče," řekla. "Mně je to jedno. A jak jste říkal, tahle operace pro nás nejspíš bude poslední, ne? Pro všechny."
"Ta akce je pro dobrovolníky, Žulo. Nemusíte letět. Možná byste udělala lépe, kdybyste zůstala na lodi."
Zavrtěla hlavou. "Zrovna vy jste mi vždycky říkal, že nemám stavět osobní pocity nad povinnost, a podle toho se teď taky zařídím. Jdu do toho, jasné? Zkuste mi v tom zabránit." Žula se odmlčela. "Ale musím vás varovat, plukovníku. Pokusím se držet osobní pocity na uzdě, ale nic vám nezaručuji. A vybrat si za číslo někoho, komu jste právě dal kopačky, nemusí být právě dobrý nápad. Jestli jste pochopil, jak to myslím... pane."
Na to Blair neměl odpověď. Nechal Žulu sbalit Kobřiny věci a zamířil zpátky do své kanceláře, aby se věnoval přemýšlení.
Někdy je snadnější postavit se nepřáteli než jednat s lidmi, na kterých člověku nejvíc záleží.

Odpočinková místnost wingu kosmoplánů, TCS Victory soustava Freya

Letounová loď provedla přeskok z Černé hřívy do soustavy Freya, kde se podle rozkazu nejvyššího velení shromáždil úderný svaz k útoku, který měl krýt nálet na Kilrah. Průzorem v odpočinkové místnosti Blair viděl několik lodí konfederační flotily. Některé byly tak blízko, že dokázal rozeznat jejich tvary a konfigurace, jiné tak daleko, že byly na pozadí hvězdného pole patrné jen jako pohyblivá světélka.
Byl to mohutný svaz, ale ani zdaleka nedosahoval síly flotily, která zadržela Kilrathy u Země. Přesto mělo jít o rozhodující úder lidí, o knockout, který ukončí válku.
Blair sledoval lodě za oknem a pochyboval.
"Vypadáš, jako by se ti hodila nějaká společnost," ozvala se za ním Ráchel Coriolisová.

Blair se obrátil. "Ráchel... myslel jsem, že budeš až do sedmnácti hodin ve službě."
"Mám jenom přestávku," sdělila mu. "Před zítřejším přeskokem do Hyperionu toho musíme ještě hodně stihnout, takže jsem si odskočila něco zakousnout a potom pojedu dvojitou směnu." Vzmohla se na unavený úsměv. "No tak, pozveš děvče sednout, nebo co?"
"Jistě, jistě," ujišťoval ji spěšně. "Prosím. Promiň..."
Ráchel se zasmála. "Takže drsný a tvrdý pilot se nám pod tlakem rozsejpá." posadila se na židli naproti němu a ustaraně podmračenýma očima zapátrala v jeho tváři. "Co se děje? Jde... o Hobbese?"
Zavrtěl hlavou. "Ne... vlastně ne. Vlastně... jde o nás."
"O nás? Jako o nás dva?"
"Jo. Hele, Ráchel, začal jsem dnes přemýšlet o některých věcech a něco mi došlo. Včera jsem byl naladěný na pěknou malou sváděcí scénu. Večeře. Hudba. Rozhovor, který povede... k lecčemu." Odvrátil pohled stranou. "Po tom, co se stalo..."
"Vždyť já jsem to včera pochopila. Chápu to i teď. Ještě pořád máme čas se sejít."
"Možná bylo lepší, že se nám to nevyvedlo," vedl umíněně dál svou. "Možná bude lepší, když se na to teď nebudeme snažit tlačit..."'
"Chceš mě snad pustit k vodě?" Její výraz kolísal mezi zklamáním a hněvem. "Myslela jsem..."
"Podívej, Ráchel, Bůh ví, kde budu zítra touhle dobou. I kdyby se nám podařilo splnit úkol, nemá smysl sázet na to, že se vrátíme. Není fér si s tebou něco začínat, když v tom nebudu moci pokračovat. Nechci, abys musela projít tím, čím jsem prošel já... s Andělem."
"Piloti..." zavrtěla hlavou. "Raději nabourají a uhoří, než by se někde uvázali. Hele. Chrisi, já už jsem tím prošla, pamatuješ? Já vím, jaké to je. A také vím, že když budeme pořád odkládat svůj život kvůli něčemu, co se může přihodit zítra, nakonec nám zásoba zítřků dojde. Nebudeme mít za čím se ohlížet, na co vzpomínat, kromě války, boje a zabíjení. Já chci vzpomínat i na něco jiného... ať už to je jedna noc nebo celá věčnost. Ty ne?"
"Myslíš to opravdu vážně? Chceš do toho jít, i když víš, že to může skončit jedinou nocí?"
Zadívala se mu do očí a přikývla. "Budu raději, když spolu prožijeme jednu noc. Zvlášť když druhá možnost je... neprožít spolu nikdy nic."
"Tvoje směna..."
"Končí o půlnoci. Večeři a hudbu klidné vynechám, když na mne budeš čekat, až přijdu..."
"Takže o půlnoci." Vstala zároveň s ním a dlouze se políbili. "O půlnoci..."

KAPITOLA DVACÁTÁ DEVÁTÁ

Excalibur 300 soustava Hyperion

Přetížení vtisklo Blaira do sedadla, jak se Excalibur vyřítil do volného prostoru. Spustil motory a zatočil ostře doleva, k neviditelnému přeskokovému bodu, který ho zavede k nepřátelskému domovskému světu.
Ke skutečnému srdci tygra, pomyslel si líně.
"Excalibur tři nula nula je venku, motory spuštěny," řekl Blair nahlas. "Letko Lancelot, zformujte se podle mne a pokračujte podle plánu."
Ostatní tři piloti potvrdili příjem povelu a shlukli se kolem něj. Čtyři bojové kosmoplány Excalibur, které mají napadnout domovský svět Říše. Stále to vypadalo jako čiré šílenství. Tentokrát to však byla skutečně poslední šance lidstva na vítězství.
"Letko Lancelot, Letko Lancelot, tady je Kulatý stůl," zapraskal na komunikačním kanálu Eisenův hlas. "Hodně štěstí vám všem... a dobrý lov."
Blair neodpověděl. Místo toho zkontroloval výkon a zásoby energie a oslovil ostatní piloty. "Přejít na maskování... teď!" nařídil a zapnul vlastní maskovací systém. Nemělo to žádný jiný viditelný účinek než prudký nárůst odebíraného výkonu kosmoplánů. Když stíhačku zahalil závoj, byly zbraně a štíty k ničemu, avšak bylo prakticky nemožné ji odhalit. I ostatní Excalibury zmizely. Octl se sám v nekonečné noci.
Překontroloval vzdálenost k přeskokovému bodu a dotázal se počítače na předpokládaný čas příletu. Deset minut...
Načasování této fáze operace bylo kriticky důležité. Bitevní flotila Konfederace přeskočila do soustavy Hyperion z blízké Freyi a napadla místní kilrathskou posádku sérií úderů letounů i velkých lodí. Během téměř jednoho týdne bojových operací zůstávala Victory v záloze a držela se na okraji dění, Kilrathové dostali veškerou příležitost přesunout do soustavy své síly, a skutečně do ní nahustili tolik lodí, že se flotila Konfederace octla ve vážné nevýhodě. To všechno však bylo součástí plánu přimět Kočičáky, aby oslabili obranu domovského světa, a odvést pozornost od Kilrahu. Ale ten boj stál pozemšťany mnoho a bylo pravděpodobné, že bude ještě hůř.
Dnes admirál velící flotile poslal zprávu generálu Taggartovi na palubu Victory. Nedalo se zaručit, že flotila ještě vydrží bojovat déle než několik hodin. Pak se budou muset odpoutat od nepřítele, nebo padnout. Paladin vydal rozkaz. Útok konečně začal.
Letounová loď se přiblížila k přeskokovému bodu, na oko proto, aby posílila operační skupinu soustředěnou kolem Hermu a Nepřemožitelného, které v oné oblasti už několik hodin sváděly tuhé boje. Podle zpráv rozvědky Kilrathové o průzkumu pozemšťanů kolem Hyperionu nic netušili, a tudíž si mysleli, že Konfederace o přeskokovém bodu ke Kilrahu neví. Ale lidé museli dávat pozor, aby neodkryli karty příliš brzy.
S ohledem na to se málem dostali do potíží, když se od nepřátelské flotily oddělil eskortní torpédoborec a zamířil k

přeskokovému bodu, avšak Eisen situaci obrátil v jejich prospěch, když předstíral, že nepřátelskou loď pronásleduje. Loď prošla přeskokovým bodem před necelou půlhodinou a právě tento přeskok se stal hlavním důvodem, proč Blair tak starostlivě sledoval časový odpočet.
Jestli eskortní loď odlétla na Kilrah, aby přivolala další posily, nezbývalo lidem než doufat, že poblíž druhé strany přeskokového bodu nebude nikdo číhat. Jinak by se mohli octnout až po uši v problémech, ještě než se akce pořádně rozvinula.
Znovu zkontroloval předpokládaný čas příletu. Tři minuty...

Audienční síň, KIS Hvar'kann soustava Kilrah

"Zpráva z eskortního torpédoborec Ghordax, lorde princi. Od flotily v Hyperionu."
Thrakhath otočil křeslo od obrazovky, nad kterou rozjímal, aby mohl shlédnout dolů na Meleka. "Co hlásí?"
"Bitva se vyvíjí dobře, lorde princi," oznámil Melek. "Pozemšťané už nemohou dlouho vydržet."
"Není tedy třeba žádných dalších posil?"
"Ne, lorde princi. Žádných."
"Dobře," pravil Thrakhath. "Nepřeji si žádné další narušení našeho soustředění sil. Máme nějakou zprávu od náčelníků zásobování o časovém plánu odletu Velké flotily?"
"Šest osmic hodin, lorde princi. Tou dobou budou naloženy všechny protiplanetární střely a flotila může opustit oběžnou dráhu kdykoliv po tom okamžiku."
"Výborně. Brzy se vydáme na cestu k domovskému světu pozemšťanů. Tentokrát náš útok neodvrátí," Thrakhath otočil křeslo zpět k obrazovce a ukázal na ni. Zachycovala pohled na orbitální loděnice u Kilrahu, na velké lodě shluknuté kolem orbitálních skladišť a na hejna menších plavidel hemžících se mezi nimi. Velká flotila se připravovala na poslední velké tažení. "Vítězství, Meleku," pokračoval princ. "Voní sladce, ne?"
"Ano, lorde princi," odpověděl Melek, jak se na poslušného služebníka slušelo.
"Ještě mi však jedna věc chybí," mluvil dál Thrakhath, téměř jen pro sebe. "Mohu jen doufat, že budu mít poslední příležitost střetnout se v boji s Tygřím srdcem. To by jen završilo náš triumf..."
Thrakhath se opět zabral do studia obrazovky, v očích vítězný přísvit.

Excalibur 300 soustava Kilrah

Blair byl po překoku malátný, nicméně přinutil své tělo, aby uposlechlo jeho vůle a přepnul tok energie z přeskokového pohonu na maskovací zařízení. Zvýšil tah motorů, zamířil pryč od přeskokového bodu a nasadil kurs dovnitř soustavy, k domovskému světu Kilrathů.
Na obrazovce senzorů mrkla další tečka za jeho zádí a po několika vteřinách opět zhasla. To byl Vagabund, který při této operaci sloužil jako Blairovo číslo. Za ním postupně následovali Maniak a Žula, podle všeho nepozorovaně. V bezprostřední blízkosti se nenacházely žádné kilrathské lodě, třebaže eskortní torpédoborec, který ze soustavy Hyperion přeskočil před nimi a nyní také směřoval ke Kilrahu, byl patrný na samé hranici dosahu senzorů. Pokud přece jen zpozoroval něco podezřelého, snad nedokáže zareagovat dřív, než budou lodě Konfederace daleko odsud.
Blairův komunikátor ožil Paladinovým obrazem. Starý válečník ho varoval, že jak se budou stíhačky blížit k cíli, na všech čtyřech se periodicky budou spouštět průběžné instruktáže. Tento záznam, určený Blairovi, byl laděný osobně. Taggart se na něho usmál: "Střihoune, sice jsme to během čekání na zahájení akce probrali už ikskrát, ale zopakuju ti to ještě jednou. Jelikož tohle vidíš, provedl jsi úspěšně přeskok a nacházíš se teď v soustavě Kilrahu." Obrazovka ukázala mapu hvězdné soustavy Kilrah s jasně vyznačenými orientačními body. "Váš první úkol, teď když jste tam, je zastavit se v prvním skladišti na asteroidu. Tam najdete zásobu paliva, náhradních dílů, střel a všeho, co budete potřebovat, abyste se dostali na ten vnější měsíc Kilrahu." Značka prvního skladiště pohasla a rozsvítila se druhá, která označovala vzdálenější asteroid. "Kdyby to první místo nebylo dostupné, střihoune, tady máte druhou možnost. Ale pamatuj si, že když si nebudete moci nechat jedno ze skladišť do foroty, nebudou vaši orlíci mít dost paliva na to, abyste se po splnění úkolu dostali skrz přeskokový bod. Druhé skladiště má posloužit při zpáteční cestě... ale já dobře vím, že uděláte, co budete muset, když na tom bude záviset úspěch akce."
Na obrazovce se znovu objevila Paladinova tvář. "Hodně štěstí, střihoune. Budete ho potřebovat."
Obrazovka pohasla.
Blair nastavil kurs k bližšímu skladišti. Věděl, že ostatní udělají totéž. Udržovali naprostý rádiový klid, aby snížili riziko, že je Kilrathové objeví. Jejich jedinou nadějí bylo překvapení... překvapení, pilotní zdatnost a prosté ryzí štěstí.
Doufal, že to bude stačit.

Excalibur 302 soustava Kilrah

Výstražný signál zapípal, aby upoutal pozornost, a poručík Winston Chang přejel pohledem panel senzorů. Vpředu se cosi objevilo, vlastním pohonem opatřený cil, který na obrazovce jantarově žhnul, zatímco se počítač snažil rozeznat, zda je to přítel nebo nepřítel. Chvilku nato se barva změnila na červenooranžovou. Takže nepřítel... ne, dva nepřátelé, dvojice stíhacích Darketu, očividně na běžné hlídce.
Vagabund neslyšně zamumlal starou čínskou kletbu a vypnul motory. Oba Darkety byly přímo před ním a pouhých pár set kilometrů za nimi se vznášel velký asteroid, ve kterém bylo vyhloubeno první skladiště. Aby se lidé dostali ke svému cíli, byly do vysílaček Excaliburů naprogramovány zhuštěné signály, jež aktivovaly odpovídače ve skladišti.

Dokud se ty dva Darkety motaly poblíž, lidé zůstávali trčet na místě. Skladiště mohlo stejně dobře být třeba u Siria. Mezitím tu bylo ještě další nebezpečí. Jestli se Kilrathové dostanou dost blízko, mohou konfederační letouny uvidět, ať jsou maskované nebo ne.
Obě lehké stíhačky opisovaly pozvolnou elegantní zatáčku. Vagabund je ostražitě sledoval a hledal v jejich chování jakékoliv známky toho, že objevily některý z konfederačních kosmoplánů. Přemítal o ostatních. Jejich původní sevřená formace se cestou k asteroidu roztáhla a on už si nebyl jistý, kde který z jeho druhů může být.
Darkety proletí blízko něho... příliš blízko. Vagabund zase spustil motory a začal se odvalovat pryč, ale už bylo pozdě. Oba kilrathské letouny náhle nabraly rychlost a zatočily přímo k němu. Se zapnutým maskováním neměl žádné štíty. Pár ran by ho vyřídilo.
Vypnul maskování, přepojil energii do zbraní a generátorů štítů a ostrým trhnutím řídicí páky se vrátil do původního kursu. Možná, že když ty dva dost rychle vyřídí, nebudou mít čas přivolat pomoc.
Jeden z Darketu zahájil palbu právě v okamžiku, kdy se Changovi na ukazateli stavu rozsvítila zelená kontrolka. Lasery bušily do štítů, ale bez účinku. Vagabund opětoval palbu z laserů, a jak se vzdálenost mezi nimi rychle zkracovala, přidal i dvě infračervené naváděné střely. Štíty Darketu se pod těžkými zásahy zhroutily a vzápětí se Changovy paprsky prodraly pancířem a přivedly k výbuchu střely podvěšené pod křídlem kilratského stroje. Chang byl dost blízko na to, aby vlétl do ohnivé koule výbuchu a uvolněná energie a odletující úlomky přetížily jeho štíty.
V tom okamžiku zasáhl do boje druhý Darket. Vagabund se ani nemusel dívat na panel hlášení škod, aby věděl, že ztrácí pancíř kolem reaktoru. Zoufale se znažil kličkovat, ale řízení reagovalo loudavě.
Porušil rádiový klid. "Nemohu ho setřást! Vystřeluji se!" A těsně předtím, než Darket znovu vypálil, připojil ještě poslední prosbu: "Nevzdávejte to, plukovníku. Musíte je dostat... za nás všechny, kteří jsme to nestihli!"
Bouchl do spouště vystřelovací soustavy a modlil se, aby už nebylo pozdě.

Excalibur 300 soustava Kilrah

Blair spatřil, jak Vagabundův Excalibur zmizel v zuřivých plamenech. Vykřikl vztekem i zármutkem. Poslední slova čínského pilota mu zněla ozvěnou v hlavě a Blair složil mlčenlivý chmurný slib, že Changovo poslední úsilí nevyjde naprázdno.
Potom se na jeho senzorech objevil Maniakův stroj, který se vyhoupl zpoza rozpínající se ohnivé koule. Blair Excalibur spatřil o chviličku později, když Maniak zahájil palbu a probil štíty Darketu. Stíhačka vybuchla.
Jeho uspokojení však žilo jen krátce. Vzápětí prolomila rádiový klid Žula. "Máme potíže, mládenci," oznámila. "Míří k nám."
Zpoza obrysu asteroidu se vynořily dva další Darkety a zvolna nabíraly rychlost směrem k nim. Blairův komunikační monitor zachytil vysílání z jednoho z nich. Povolávaly pomoc.
"Letko Lancelot, odpoutejte se z boje," nařídil ostře. "Znovu zamaskovat a zamířit k záložnímu místu setkání."
Dopalovalo ho, že musí utíkat, ale neměl příliš na vybranou. Třebaže by si Excalibury s těmi dvěma stíhačkami dokázaly snadno poradit, nemohli počítat s tím, že by v tomto skladišti stihli doplnit palivo a výzbroj dřív, než se tu objeví další hejno kilrathských strojů. Při důkladné obhlídce asteroidu Kočičáci skladiště objeví, a kdyby zaskočili lidi uvnitř, byla by to katastrofa.
Spustil přídavné spalování a nastavil nový kurs. Hlavou mu táhlo Paladinovo varování. Když je toto skladiště nepřístupné a druhé vybrané, čeká pozemšťany cesta na Kilrah bez návratu.
Pokud se tak daleko dostanou.

Audienční síň, KIS Hvar'kann soustava Kilrah

Audienční síň byla prázdná až na korunního prince, který seděl zamyšleně na trůně. K úpatí pódia přispěchal Melek a hluboce se uklonil. Při služebníkově příchodu Thrakhath zvedl hlavu.
"Nařídil jsem, aby mě nikdo nevyrušoval," zahřměl princ.
"Naléhavá zpráva, lorde princi," sdělil mu Melek. "Jedna z našich hlídek ohlásila střetnutí s konfederačními stíhačkami. Zde, v naší soustavě... a unikly za pomoci maskovací techniky."
"Opičí lodě... zde?" Thrakhath se napřímil a v očích mu zaplál hněv. "Maskované... takže špehové, kteří sbírají zprávy o naší flotile."
"To nejsme schopni určit, lorde princi," řekl Melek. "Ale... zachytili jsme výměnu zpráv mezi nimi. A naše počítače identifikovaly hlas jejich zřejmého velitele." Odmlčel se. "Byl to... ten jménem Blair. Tygří srdce."
"Ten..." Thrakhath zvolna vstal a vypjal se do plné výše. "Ten by nepřiletěl na pouhou výzvědnou akci. Že by... mohli by lidé plánovat nějaký úder? Třeba mají v plánu napadnout naši flotilu, dokud nakládá výzbroj... aby zabránili našemu útoku dřív, než opustíme oběžnou dráhu."
"Je to možné, lorde princi. Ale nemůžeme si být jisti." Melek zaváhal. "Křižník Chirach objevil v jednom asteroidu nedaleko místa střetnutí ukryté skladiště... ale obávám se, že je ti hlupáci vybombardovali, místo aby je prozkoumali."
"Předpokládám, že Chirach už má nového kapitána."
"Ano, lorde princi. Takového, který není tak... impulsivní."
"Musíme dobře dohlédnout na obranu, Meleku. Nevěřím, že by pozemšťané byli schopni nás vážně ohrozit, ale i pouhých několik protilodních střel vypuštěných do takto nahloučené flotily by přineslo... nepříjemné zdržení. Nařiďte, aby stíhací hlídky u orbitálních loděnic byly zdvojeny." Thrakhath se odmlčel. "A postarejte se, aby můj osobní letoun a peruť byly připraveny k vzletu na pokyn. Jestli sem přilétl Tygří srdce, chci ho dostat sám."

Melek se znovu uklonil. "Jak poroučíte, lorde princi." Vycouval a zanechal Thrakhatha v prázdné síni samotného. Zdálo se, že opice jsou odolnější, než císařův vnuk kdy předpokládal. Melek uvažoval, jaká další překvapení mohou lidé ještě mít v zásobě.

Skladiště Taj-op č. 3 soustava Kilrah

Dostali se dál, než se Blair kdy odvažoval doufat. Tři Excalibury nalezly záložní skladiště a zůstaly v něm tak dlouho, než doplnily palivo a nahradily střely, jimiž Maniak zničil Darket, který dostal Vagabunda. Odsud pronikly hlouběji do soustavy až k vnějšímu měsíci kilrathského domovského světa a do posledního skladiště.
Stejně jako předchozí zařízení bylo i toto skladiště pouhá komora, hrubě vytesaná do pevné horniny důlními lasery. Uzávěrové silové pole udržovalo ve vnitřních prostorách ovzduší, takže Blair se svými dvěma piloty mohli pracovat, aniž by jim překážely objemné skafandry. Avšak vybavení bylo primitivní a práce byla i tak dost obtížná. Ani téměř beztížné podmínky jim příliš nepomáhaly. Třebaže věci neměly prakticky žádnou tíhu, zachovávaly si setrvačnou hmotnost a žádný z nich tří neměl s prací v takových podmínkách zkušenost. Museli byt opatrní a obezřelí ve chvíli, kdy jim všechny instinkty velely, aby si pospíšili, aby co nejrychleji dokončili práci a vrátili se do vesmírného prostoru. Cuchalo jim to nervy.
Nicméně práci dokončili. Střely zavěšené pod Blairovým Excaliburem vyměnili za jednu ze dvou mohutných pum Temblor, uložených ve skladišti. Blair rozhodl, že druhou pumu pod další stíhačku podvěšovat nebudou. Původně doufal, že pumami vybaví dvě stíhačky, přičemž každou bude krýt jedno číslo s plnou protiletounovou výzbrojí, jenže Vagabundova smrt jeho plány změnila. Stíhačka bez řízených střel v souboji neměla mnoho šancí a jeden doprovodný letoun nemohl doufat, že zvládne krýt dva bombardéry naráz. Pokud se první zteč nepovede - a pokud někdo přežije, aby se mohl vrátit do skladiště - může to případně zkusit později. V dané chvíli však Blair měl za to, že doprovod dvou stíhaček mu poskytne větší šanci na to, aby nálet dopadl úspěšně.
Když měli pumu naloženou, naplnili palivové nádrže a projeli závěrečné testy palubních systémů.
"Opravdu si myslíte, že to vyjde?" zeptala se Žula, když končili. "Nebo to děláme jen proto, abychom něco dělali?"
"Vyjde to," prohlásil Blair. "Musíme se postarat, aby to vyšlo." Stále měl na paměti poslední Vagabundovo vysílání. Tolik lidí zahynulo, aby se oni dostali až sem, počínaje Andělem. Blair byl rozhodnut, že se postará, aby jejich oběti byly k něčemu dobré.
"Byl bych o hodně šťastnější, kdyby tu Vagabund byl s námi," ozval se Marshall. "Sice v kabině ničím neoslňoval, ale byl na něj spoleh. Vsadím se, že nám bude brzo zatraceně chybět."
"Mně už chybí," zavrčel Blair. "A nejenom proto, že byl dobré číslo." Postřehl v Maniakově obličeji provinilý výraz. "Heleďte... chybí nám všem, stejně jako nám chybí všichni, kdo to koupili. Někde jsem četl, že ty nejtěžší okamžiky vydolují z člověka to nejlepší," Blair se podíval stranou. "O tom já ale nic nevím. Já vím jen tolik: musíme dokončit úkol. Protože když jej nedokončíme, nikdo nepřijde, aby po nás zvedl štafetu. Takže... ze sebe vydejte všechno, co ve vás je. To je všechno, co po vás mohu chtít."
Odvrátil se a zasunul kazetu do přenosného počítače, který používali při zkouškách. Rozsvítila se velká obrazovka a na ty tři z ní shlédl Paladin s vážným výrazem.
"Tohle je poslední instruktáž, střihoune," oslovil je Taggartův obraz. "Teď už jste naložili pumy a chystáte se k závěrečné fázi akce. Modlím se, abyste ji dokázali dotáhnout do konce. Jestli to nedokážete, pak už nevím, kdo by mohl."
Paladina nahradila družicová fotografie části povrchu Kilrahu: dlouhý rozeklaný kaňon uprostřed kamenité pouštní krajiny. "Díváte se na svůj cíl, hluboký přirozený kaňon, který je skoro míli hluboký. Vytvořil se podél jednoho z nejaktivnějších geologických zlomů na planetě." Fotografii nahradila počítačem zpracovaná mapa. "Pokud jsou naše výpočty správné, je kritický tento bod poblíž severního konce kaňonu. V tom bodě se sbíhají tři zlomy, a pokud Teblor vybuchne tam, mělo by to spustit řetězovou reakci otřesů, které Kilrah zničí."
Opět se objevil Taggart. "Posaď to tam jasně a úhledně, střihoune. Přesné souřadnice už máte předem naprogramované v navigačních počítačích. K vlastní zteči ale budete muset sestoupit do atmosféry, do samotného kaňonu, a svrhnout pumu na cíl z malé výšky. Jelikož ke zvládnutí letu v atmosféře velkou rychlostí budete potřebovat štíty, budete muset poslední úsek zvládnout bez maskování. Bude to nebezpečné... ale když budete rychlí a tvrdí, máte šanci."
Generál se odmlčel a Blair měl pocit, že jeho staré oči hledí skrz obrazovku přímo na něho. "Už to máte skoro za sebou, střihoune. Ty a tví lidé jste pro tu práci ti nejlepší a já vím, že na vás Konfederace bude hrdá. Modlím se za vás za všechny. Hodně štěstí."
Obrazovka pohasla a Blair se obrátil zpátky k ostatním. "Dobrá, je čas sedlat. Máme pro císaře nadílku a budík odtikává."

Excalibur 300 soustava Kilrah

Kilrah byl špinavá oranžovohnědá koule, která zaplnila Blairovo zorné pole a viditelně se nadouvala, jak se k ní kosmoplány Konfederace řítily na plný tah. Blair znovu přejel očima přístrojovou desku, překontroloval všechny systémy a modlil se, aby se teď, když je závěrečný útok tak blízko, nic nepokazilo.
Trupové teploměry začínaly registrovat tření v řídké vnější atmosféře. Zanedlouho bude muset zapnout štíty, anebo drasticky snížit rychlost klesání. Blair počkal, až se v kabině udělalo znatelné horko a až potah trupu začal lehounce žhnout, a teprve potom definitivně vypnul maskování a zapnul generátory štítů.

Tři konfederační stíhačky se se svištěním řítily střemhlav houstnoucí atmosférou pod kalným světlem červenooranžového slunce Kilrahu vstříc závěrečnému dostaveníčku se smrtí.

KAPITOLA TŘICÁTÁ

Audienční síň, KIS Hvar'kann soustava Kilrah

"Lorde princi, pozemní obrana zpozorovala tři vetřelce. Konfederační stíhačky, které odpovídají popisu těch ze včerejšího střetu."
Thrakhath vstal z trůnu a sestoupil z pódia. "Pozemní obrana?" otázal se zlověstně. "Jsou snad všichni kapitáni mých lodí slepí?"
"Ne, lorde princi," odpověděl Melek a hlas se mu maličko zatřásl. "Ale ti lidé... vstupují do atmosféry. Odmaskovali se téměř přímo pod naší současnou oběžnou dráhou a klesají velkou rychlostí."
"Pošlete nahoru všechny dostupné záchytné stíhačky, Meleku." zavelel Thrakhath už na cestě ke dveřím. "Včetně mé osobní perutě. Ukážeme jim, že si nemohou dovolit tak drze znečistit náš domovský svět!"

Excalibur 300 Kilrah

"Výška osmdesát kilometrů... dvě stě deset kilometrů k cíli," oznámil Blair po spojovém kanálu. Teď už nebylo potřeba udržovat rádiový klid. Kilrathové už konfederační stíhačky nepochybně objevili. "Maniaku, přesuňte se do čela. Budete mi čistit cestu. A vy, Žulo, mi hlídejte záda. Kočičáci proti nám pošlou všechno, co jen budou mít."
"Potvrzuji," odpověděla Žula.
"Máte to mít," ozval se vzápětí Marshall. Jeho stíhačka se prosmýkla před Blairovu, aby se ujala vedoucí pozice. Ještě se v ní ani pořádně nesrovnala a vpředu se objevily první cíle. "Máme tu bandity," řekl Blair. "Vypadá to na atmosférické stroje - pozemní záchytné stíhačky."
"Malina," utrousil Maniak. Přídavné spalování jeho Excaliburů naskočilo a Marshall se vyřítil kupředu. Jak se blížil k nepřátelským letadlům, jeho lasery zahájily palbu.
Konvenční atmosférické bojové stroje nebyly tak dobře vyzbrojené jako kosmoplány, ale byly ve svém živlu ryché a obratné. Marshallovy kanóny prostřílely skrz čelní stroje uličku, avšak ostatní se rozestoupily, vrhly se na něho z obou stran a zasypávaly ho těžkou palbou. Maniak, zachycený křížovou palbou čtyř letadel najednou, se odvalil doleva, aby se soustředil na jednu hrozbu. Blair smýkl Excaliburem ostře doprava a začal střílet na zbývající dvojici. Jeho lasery zasáhly bližší cil a zuřivá energie paprsků jej roztrhala na kusy.
Druhá stíhačka se vyhoupla vzhůru a s velkým zrychlením upalovala z boje. Pilot očividně usoudil, že dnes nemá náladu na hrdinskou smrt...
"Před námi je těch parchantů ještě víc, plukovníku," oznámil Marshall, když se zbavil svého posledního protivníka a zaujal znovu místo ve formaci. "Vypadá to, jako bychom tu nebyli vítaní."
"Dokud to budou jen konvenční letadla, neměli bychom mít větší problémy," řekl Blair. "Ale dávejte pořád pozor. Můžete se vsadit, že co nejdřív nasadí těžší kalibr..."
"Cíle! Cíle! Cíle!" zarecitovála Žula. "Zachycuji šest... osm cílů na pravoboku. Přilétají i oběžné dráhy!"
Na Blairových senzorech je dosud vidět nebylo, což znamenalo, že se nacházejí na nejzazší hranici dosahu. "Hlídejte je, Žulo," nařídil. Vypořádat se s celou perutí kosmoplánů by bylo o hodně těžší než vypořádat se s letadly vpředu, ale dokud lidé poletí kupředu, budou Kočičáci muset obtížně dotahovat jejich náskok.
Stoupavým letem se jim postavila do cesty druhá vlna záchytných stíhaček, osm výkonných proudových strojů v sevřené formaci. Rozešly se v okamžiku, kdy Maniak zahájil palbu, rozptýlily se, obloukem se slétly na pozemšťany a napadly je řízenými střelami a paprskovými zbraněmi. Maniak a Blair byli opět nuceni se jim postavit, a když byli útočníci zničeni nebo zahnáni na útěk, Blair si uvědomil, v čem spočívá nepřátelská strategie. Pokaždé, když se lidé zapletli do manévrového souboje, byť krátkého, kosmoplány o kus zkrátily jejich náskok...

Excalibur 303 Kilrah

Výbuch střely, která těsně minula, otřásl stíhačkou poručíka Robin Petersové a ta musela zápasit s řídicí pákou, aby udržela vládu nad strojem. Uplynuly už celé roky od doby, kdy naposledy bojovala v planetární atmosféře, kde platily jiné zákony, než na jaké byla zvyklá z bojů ve volném vesmíru. Kolem se šířily rázové vlny... a štíty oslabovala energie, kterou absorbovaly z tření při manévrech ve vysokých rychlostech.
"Střílejí," ohlásila Žula. "Jeden Vaktoth... a Krvák, oba na bojový dostřel. Další Vaktothy se rychle blíží za nimi."
"Krvák... Thrakathova osobní stíhačka." Blairův hlas zněl chmurně. "Do hajzlu se vším!"
Přikývla. Zprávy rozvědky o princově osobním kosmoplánu, kterému Konfederace přidělila kódový název Krvák, nasvědčovaly tomu, že to bude zatraceně tvrdý protivník. "Nevím, jestli toho parchanta dokážu dostat, skippere," řekla. "Nemáte nějaké skvělé nápady?"
"Přejít na přídavné spalování, " zavelel Blair. "Podíváme se, jestli jim dokážeme utéci."
Zapojila dodatečný výkon, avšak Vaktoth jí stačil... dokonce se stále přibližoval. Vybuchla další střela, tentokrát blíž.
"Nejde to, skippere," řekla. "Vypadá to, že budeme muset bojovat..."
Do zadních štítů zabušila palba kilrathských laserů a každým zásahem odčerpávala energii. Se zaklením přitáhla stroj do

prudkého půlpřemetu a vypálila po jednom ze dvou pronásledovatelů z laserů i salvu čtyř střel. Obě stíhačky měly s bojem v atmosféře stejné potíže jako ona a oslabené štíty jejího cíle se pod náporem jejího útoku zhroutily. Vaktoth vybuchl ve spršku trosek a Žula vydala vítězoslavné zavýsknutí.
To jí odumřelo na rtech, když Krvák zahájil palbu. Pokusila se uhnout, ale lasery jí stále bušily do štítů. Ty už povolovaly... a na cestě už byla dvojice infračerveně naváděných střel.
"Dostal mě, skippere," vykřikla. "Nedokážu... uhnout. Nezapomeňte... mohla jsem vás milo..."
Nežila už ani tak dlouho, aby mohla větu dokončit.

Excalibur 300 Kilrah

"Žulo!" vykřikl Blair, ale už bylo pozdě. Zadní Excalibur se rozlétl v oslnivou kouli plamenů a Robin Petersová byla pryč.
Ve sluchátkách mu zapraskal nový hlas: "Tak skončíš i ty, Tygří srdce." Blair ten chraplavý syčivý hlas poznal. Thrakhath... "Jsi opovážlivý blázen, když ses s takovou hrstkou vydal na můj domovský svět. Před nedávném jsi neměl odvahu se mnou bojovat. Tentokrát neunikneš. Vítej na Kilrahu, Tygří srdce... a přivítej se se smrtí!"
"Kaňon na dohled vpředu, plukovníku," ohlásil Marshall. "Já zapadnu za vás a vezmu si na starost příští tanec. Vy se dostaňte na místo a udělejte svou práci!"
Blair zaváhal. Thrakhath ho znovu vyzval na souboj... a on se mu opět nemohl postavit a bojovat. Stálo ho to veškeré sebeovládání, než se skřípěním zubů potvrdil Marshallovo volání.
Maniak provedl těsný Immelmanův překrut; půlpřemetem se vyhoupl vzhůru, převrátil se zpátky na břicho a za-Nmířil zpátky proti přilétajícím kilrathským stíhačkám. Thrakhathův Krvák byl stále daleko před ostatními, ale dvě další se rychle blížily.
Blair před sebou spatřil kaňon, dlouhou rozeklanou jizvu na povrchu Kilrahu. Tam ležel jeho cíl, na opačném konci hlubokého zářezu...
"Hlídejte si ocas, plukovníku," zařval náhle Maniak. "Nevím, jestli vás zvládnu krýt!"
Panel senzorů Blairovi prozradil, co se děje. Thrakhath si Maniakova Excaliburu naprosto nevšímal a odmítl se nechat zatáhnout do souboje. Místo toho se prořítil kolem Marshalla a lidského pilota teď tísnily oba dotáhnuvší se Vaktothy.
Blair nahlas zaklel. Proti dvěma těžkým stíhačkám Maniak dlouho nevydrží...
A pro Thrakhathův Krvák nebyl nedostatečně vyzbrojený Excalibur rovnocenným soupeřem.
Když kilrathský princ zahájil palbu, Blair strhl stroj ostře doleva od kaňonu. Výboje laserů ho o hodný kus minuly, avšak Krvák ho následoval do zatáčky a tvrdohlavě se držel za jeho ocasem. Všechny výhody nyní ležely na Thrakhathově straně.
Blair si jen letmo uvědomil výbuch napravo nahoře. Monitor mu prozradil, že to byl jeden z Vaktothů bojujících s Maniakem. Marshallovi se nějak podařilo zlikvidovat jednoho z protivníků, ale druhý stále tvrdě dotíral. Jenže pro tuto chvíli si Blair nemohl dovolit myslet na něho. Zapnul naplno přídavné spalování a snažil se vystoupat mimo dostřel Thrakhathovy stíhačky. U zadních štítů vybuchla kilrathská řízená střela a úroveň energie začala divoce kolísat.
A Thrakhath se stále držel za ním.
"Držte se, plukovníku! Už letím!" zaječel Maniak hlasitě a téměř jásavě. Marshall strhl stroj od svého protivníka a řítil se střemhlav na Thrakhatha bez ohledu na to, že Vaktoth zezadu bičuje jeho štíty jedním výbojem čisté energie za druhým.
Marshall odpálil dvě střely, potom dvě další. Neochvějně mířil na cíl a nenechával se vyvést z míry hrozbou za sebou.
"Štíty selhávají," řekl téměř věcně, když odpálil střely. "Vypadá to, že od teď jedete na vlastni pěst, plukovníku. Ať to stálo cokoliv, jsem hrdý na to, že jsem létal s vámi..."
A potom i jeho stíhačka zmizela a na jejím místě zůstal rozpínající se oblak ohně, kouře a víncích úlomků. Blair měl za to, že zahlédl, jak z exploze vylétá záchranné pouzdro Excaliburů a jeho motory se je snaží urychlit na první kosmickou rychlost, ale nebyl si tím jistý. A i kdyby se Maniakovi nějak podařilo přežít ten výbuch, v tomto boji už žádnou roli hrát nebude.
Blair zůstal sám.
Smýkl Excaliburem do těsné levé zatáčky a vypálil z laserů v okamžiku, kdy u Thrakhathových štítů vybuchly první dvě Marshallovy střely. Krvák prolétl blízko Blairova letounu a Blair pokračoval v utažené zatáčce, aby stále mířil na kilrathskou stíhačku. Do princových zadních štítů udeřily zbývající střely a Blair znovu stiskl spoušť. Paprsky se prodraly oslabenými štíty a zakously se do pancéřování.
"Proklínám té, opičáku!" zavrčel Thrakhath. "Dnes jsi vyhrál, Tygří srdce. Ale to ti tvou družku nevrátí... ani to neuchrání tvůj druh od pomsty Říše. To přísahám!"
Krvákem zacloumaly výbuchy, letoun se ve vzduchu zakymácel a zřítil se. Blair přihlížel, jak se Thrakhath zoufale snaží stroj ovládnout, viděl, jak se příď letounu začíná zvedat, když se princi podařil poslední mistrovský manévr. Ale už bylo pozdě. Krvák se zabořil do červeně osvětlené pouštní krajiny a se zahřměním vychrlil sloup ohně.
Nad Blairem kroužilo několik dalších stíhaček, ale zdálo se, že jejich piloty ohromila ztráta vůdce. Blair obrátil kosmoplán zpět ke kaňonu a přidal plyn. Nejspíš bylo právě na čase zahájit zteč, než se Kilrathové vzpamatují...
Vklouzl do klikaté rokle se strmými stěnami. Proplétat se tím zářezem v poušti vyžadovalo všechny jeho schopnosti. Na průhledovém displeji se plynule snižoval údaj vzdálenosti k naprogramovaným souřadnicím shozu a Blairův palec se napjatě vznášel nad spínačem, který zpod trupu jeho letounu uvolní pumu Temblor.
Část jeho osobnosti se štítila toho, co musí udělat. Zničit celou planetu, vojáky i civilisty. Kdysi by o takovém zoufalém posledním pokusu hazardního hráče ani neuvažoval. Co ho tedy vedlo k tomuto okamžiku? Byla to jenom

pomstychtivost? Po Thrakhathově smrti se cítil podivně prázdně, bez jakýchkoliv pocitů, jako by smrt Anděla nic neznamenala. S Hobbesem to bylo stejné. Pomsta je konec konců neplodná věc. Blair může pobít třeba všechy Kilrathy do jednoho, tady i v nejzazších končinách Říše, ale na faktech to nic nezmění. Anděl, Kobra, Vaquero a všichni ostatní budou stále mrtví a jeho život bude stále prázdný.
Měl pocit, jako by v duchu byli všichni s ním. Vagabund... Žula... a dokonce Maniak, který se nakonec přece jen povznesl nad odvěké soupeření a obětoval život, aby Blair mohl dokončit úkol. Blair nicméně věděl, že z dlou-hodobého hlediska není správné použít tu pumu ve jménu těch, kteří zemřeli.
Ukazatel vzdálenosti k cíli stále odpočítával...
Blair pomyslel na ty, kteří nezemřeli. Paladin a Eisen, admirál Tolwyn a jeho synovec. Ráchel Coriolisová, která se smířila se skutečností, že se Blair nikdy nemusí vrátit, a přesto se ho odvážila milovat. Na těch záleží. Kdyby válka pokračovala, nakonec by zaplatili tutéž cenu jako ti, kteří už odešli. Představil si Victory polámanou a rozdrcenou stejně, jako byla Concordia, když ji viděl naposled, představil si, jak se smrtelné nemoci šíří po Zemi stejně jako po Locandě IV. Boj s Kilrathy se vedl na život a na smrt.
Zabij, nebo budeš zabit. Ne kvůli pomstě. Ne z nenávisti. Prostě proto, aby lidský druh přežil.
Zaskřípěl zuby a sledoval, jak se vzdálenost stále zkracuje. Cíl se rychle blížil. Teď nebo nikdy...
Stiskl palcem spoušť, a když se puma oddělila, strhl řídicí páku k sobě a spustil přídavné spalování. Excalibur vystřelil vzhůru, a jak zrychloval, atmosféra kolem jen sviště la. Jeden Vaktoth, který ho následoval do kaňonu, zahájil palbu, když Blair přitáhl. Kilrathský pilot ho napodobil, ale v tom okamžiku puma Temblor vybuchla a tlaková vlna odhodila císařský letoun na stěnu úzkého údolí. Jeho výbuch zanikl v mohutnější explozi pumy.
Blair také musel zápasit s řízením, když ho výbuch dostihl. Zadní štíty vysadily a on měl za to, že cítí, jak na záď stíhačky dopadají vymrštěné úlomky. Neměl jak zjistit, nakolik má stroj poškozený, avšak jak pokračoval ve strmém stoupání, aby se vyhrabal do bezpečí vesmírného prostoru, řízení šlo ztuha a reagovalo pomalu.
Vzadu pod ním síla pumy uvolnila nashromážděnou seismickou energii na jedné z hlavních zlomových linií. Účinky se šířily a šířily, až se celý kaňon roztřásl nevídaně zuřivým zemětřesením.
* * *
Blair bezprostřední účinek pumy neviděl. Nějaký čas trvalo, než první otřesy podnítily druhotné efekty, které se šířily paprskovitě od centra podél všech protínajících se zlomových linií. Než se otřesy rozšířily po celé planetě a zapříčinily zřícení kilrathských staveb v hlavních seismicky aktivních oblastech, byl už Excalibur na oběžné dráze. Jako jedna z prvních budov se obětí stal císařský palác. Celá obrovská stavba se zhroutila do sebe a rozdrtila císaře a jeho dvůr dřív, než stačili zareagovat na tu hrůzu, která stravovala jejich svět.
Nyní se vzdouvala země i v oblastech hodně vzdálených od geologických zlomů, jak se nastřádaná energie tektonických napětí celého světa uvolnila najednou. Do atmosféry stoupaly sloupy prachu a v kůře planety se otevíraly obrovské trhliny. Když Blair konečně vypnul motory a podíval se dolů na planetu, spatřil, jak Kilrah znetvořují zuřivé oranžové šrámy, které se šíří po povrchu glóbu. Kilrathský domovský svět se mu rozpadával před očima...
A pak se to stalo. Jádro planety otřesené děsivými silami, jež uvolnila puma Temblor, vybuchlo a odvrhlo obrovské kusy pláště a kůry. Velké kusy Kilrahu se prodraly orbitálními loděnicemi a rozdrtily shromážděnou moc kilrathské Velké flotily. Jen několik lodí - těch, které měly spuštěný pohon a mohly manévrovat - uniklo zkáze domovského světa. Blairovi se podařilo vyhnout se největším kusům trosek, avšak menší úlomky jeho Excalibur notně potloukly. A když se Kilrah rozpadl ve shluk asteriodů, motory stíhačky definitivně vysadily. Nyní se volně vznášela... lapená ve zničené soustavě.
Christopher Blair sklesl do svého anti-g sedadla a zavřel oči. Byl vyčerpaný a necítil už ani hněv, ani strach, ani naději. Věděl, že zde zemře spolu s planetou a s říší, které jeho puma smetla.
Blair, sotva při vědomí, nepostřehl kilrathskou letounovou loď, která se proplétala poletujícími troskami k jeho volně se vznášející stíhačce. Tažné paprsky Excalibur zachytily a přitáhly jej na letovou palubu. Až příliš pozdě si uvědomil, že jeho smrt nebude tak rychlá a lehká, jak doufal. Přece jen stane ještě jednou tváří v tvář nepříteli.

Audienční síň, KIS Hvar'kann soustava Kilrah

Kilrathské stráže ve zdobném brnění císařské gardy vytáhly Blaira z kabiny pošramoceného Excaliburů a pažbami a nervovými biči ho hnaly bludištěm kalně osvětlených chodeb. Blair, který se ještě ani nestihl vzpamatovat z ran, které postihly jeho letoun a vrávoral vyčerpáním, se neustále snažil zůstat upjatě vzpřímený. Připomněl si poslední obrazy Anděla, hrdost, která z ní vyzařovala i po mučení a věznění. To nejmenší, co mohl udělat, bylo nyní ji napodobit.
Přivedli ho do otevřeného prostoru audienční síně a postrkovali ho kupředu, až stanul pod vyvýšeným pódiem, které dominovalo jednomu konci. Vedle trůnu stál mohutný Kilrath a sledoval ho temnýma, tlapou zastíněnýma očima, které neprozrazovaly nic.
Matně si uvědomoval přítomnost dalších kilrathských válečníků v hale, kteří postávali ve stínech a nenávistně syčeli, avšak jeho pozornost se plně upínala k oné výrazné postavě.
"Tygří srdce," oslovil ho Kilrath angličtinou s těžkým přízvukem, tónem soudce, který se chystá vyřknout rozsudek. "Jsem Melek. Princ Thrakhath byl můj pán."
Blair mlčel a díval se do hlubokých temných tůní Melekových očí.
"V hloubi svých kostí si tě přeji zabít..." Melek ta slova nechal chvíli viset v ovzduší síně. Ze stínů doléhalo souhlasné mumlání a syčivé kletby.
"Tak to udělej," ozval se Blair. "Skoncuj to. Váš svět vám to nevrátí."

"A co je rasa bez domovského světa?" vyslovil Melek otázku. "Nic... prach ve větru." Odmlčel se. "Porazil jsi nás, Tygří srdce. Srazil jsi Říši na kolena jediným úderem. Thrakhath byl hlupák, když podcenil to, čeho jste vy lidé schopni, ale on i jeho prokletý děd už za svou hloupost zaplatili."
Blair na něho zamžoural a kdesi hluboko v něm zasvitla jiskřička naděje. Neodvažoval se ji rozdmýchávat ze strachu, že by mohla být lichá.
"Avšak vy pozemšťané jste se dnes dopustili jiné hlouposti," pokračoval Melek. "Protože Říše nyní padne... a mezi Konfederací a nepřáteli, kteří obtěžovali naše vzdálené pohraniční kraje, už nestojí nic. Oni mají sílu, před kterou se měl na pozoru i Thrakhath. Budete vy lidé, kteří jste se sotva udrželi proti nám, mít sílu se jim postavit, až přijdou?"
Blair opět našel hlas. "Když budeme napadeni, budeme bojovat." řekl. "Stejně jako proti vám."
Melek sestoupil z pódia a jeho obličej se ocitl pouhých několik palců od Blairova. "Když je domovský svět pryč a císař mrtev, zbytek Říše se rozpadne. Nastanou občanské války, jednotlivé frakce budou bojovat o moc, podřízené rasy svrhnou naši nadvládu. Chaos. A nepřátelé čekají, aby využili naší slabosti..." Ztišil hlas, až Blair musel napínat sluch ze všech sil, aby rozeznal slova. "Snad jediná naděje pro obě naše rasy je čelit budoucnosti společně. Kilrathská rasa podlehla přílišné zkaženosti, stala se otrokem krvežíznivosti a zla plynoucího z velké moci. Těžce jsme zato zaplatili..."
Ustoupil a znovu zesílil hlas. "Zabít Tygří srdce, jediného válečníka, který byl natolik velký, aby pokořil Říši, by mi nepřineslo žádnou čest." Melek se na dlouhou chvíli zadíval na Blaira, jako by hledal vůli pokračovat. "Máte drápy na našich hrdlech. Přijmou vaši lidé naši... kapitulaci? Rasa nesmí vymřít, ani když to znamená položit svůj osud do rukou nepřátel."
Blair zvolna přikývl. "Mír teď potřebujeme oba. Jestli jste ochotní tuhle válku skončit, myslím, že zjistíte, že nebudeme žádat víc, než jste ochotní dát." Odmlčel se. "A možná, že jednoho dne, až bude po válce a nenávist pomine, budeme se ty a já moci setkat... jako přátelé."
"Přátelé..."' Melek se nad tou možností zamyslel. "Snad to bude možné. Předneseš naši nabídku svým nadřízeným? Pomůžeš nám ukončit boj?"
Blair přikývl, třebaže to pro něho znamenalo vynaložit téměř větší úsilí, než dokázal zvládnout. Jak strach a adrenalin odplouvaly pryč, cítil, jak mu únava vysává síly. "Udělám to," řekl. "Uděláme to..."'
Potom ho obestřela temnota. Ani necítil, že dopadl na hladkou a tvrdou podlahu.

EPILOG

Dopravní člun Ciudad de Buenos Aires Sluneční soustava

"Naše hlavní zpráva se týká historické události ze soustavy Torgo, kde delegáti Kilrathské říše podepsali mírovou smlouvu, která ukončila válku.
Na obrazovce novinodispleje se objevil záběr do velkého sálu na velitelství sektoru. Kolem vyvýšeného stupně pod průhlednou kopulí se shromáždil velký zástup, většinou uniformovaných příslušníků Ozbrojených sil Konfederace. Ceremonie se konala v noci a nad hlavami delegátů jasně zářily tisíce hvězd.
Blair postřehl Paladina usazeného na význačném místě mezi zástupci lidí, a nedaleko sedícího admirála Tolwyna. Vyšetřovací tribunál shledal, že admirál na ztrátě Behemotu nenese vinu a vrátil ho do aktivní služby právě včas na to, aby se mohl zúčastnit zdlouhavého vyjednávání, Blair byl přesvědčen, že si Tolwyn zaslouží hrát roli v závěrečném triumfu. Třebaže se stylem a motivací toho člověka nesouhlasil, admirál Geoff Tolwyn byl po celou válku ústřední postavou odporu Konfederace a bylo jen správné, že se dočkal jejího úplného konce. Mezi houfem pobočníků a asistentů se nacházel i jeho synovec Kevin a u stolu bylo vidět i Eisenovy tmavé, výrazné rysy. Jediný, koho Blair poznával mezi Kilrathy, byl Melek, avšak nákladné oblečení dalších kilrathských delegátů dávalo zřetelně najevo, že představují průřez nejvýznamnějších přeživších šlechticů a vojenských vůdců.
Barbara Milesová pokračovala v komentáři k obrazovému záznamu: "Kilrathské rozhodnutí požádat o mír po neuvěřitelném náletu, který vedl ke zničení domovské planety Říše Kilrahu, přivítal lidmi obývaný vesmír s nadšenými oslavami. Po měsících mírových rozhovorů o definitivním uspořádání vztahů se počáteční příměří konečně změnilo v trvalý mír, když Kilrathové přijali Toržskou dohodu."
V záběru se opět objevila hlava a ramena Barbary Milesové. "PZK se pokusil kontaktovat pilota, který podnikl nálet na Kilrah, aby zjistil jeho reakci na mírovou smlouvu, avšak plukovník Christopher Blair nebyl k dosažení. Další podrobné zprávy o podepsání mírové dohody budou následovat později v této Infodávce..."
Blair vypnul novinodisplej a vyhlédl z průzoru vedle sebe. Dopravní člun zahájil sestup a právě překročil terminátor, takže modrobílý srpek planety zalévalo vycházející slunce.
Země...
Zasvětil celý život v dospělosti její obraně a nyní ten dlouhý boj skončil. A navzdory Melekovým obavám z další mimozemské říše za kilrathskou oblastí, která hrozila dalšími válkami, Blair věděl, že jeho válečnické dny jsou sečteny. Po zasloužené dovolené měl opustit službu, aby mohl začít novou kariéru. Bude sloužit v diplomatickém týmu, který zanedlouho začne proměňovat abstraktní mírovou smlouvu s Říší v konkrétní funkční realitu. Od této chvíle bude Christopher Blair bojovníkem míru, který bude svádět nový druh bitev, aby zajistil, že všichni jeho padlí kamarádi - Anděl a Žula, Vaquero, Lovec a Ledňáček, Kobra a Blesk a všichni ostatní, ba i Hobbes - nezahynuli nadarmo.
Byla to hrozivá výzva, avšak Blair jí nebude čelit sám.
Pospíchala uličkou, protože na čelní přepážce zasvítila výstraha, aby se cestující připoutali. Blair se jí podíval do očí a oba se na sebe usmáli.

"Co uděláš jako první, až budeme dole?" zeptal se, když jí pomáhal zapnout bezpečnostní pásy.
Ráchel Coriolisová ho vzala za ruku. "Ráda bych se prošla po mořském břehu," řekla. "Bosky po mokrém písku... a nikde v dohledu žádné přepážky, plechové podlahy nebo náhradní díly."
"To zní lákavě," opáčil Blair, uvelebil se v sedadle a zavřel oči. Ostatní byli stále s ním, v jeho mysli, ale už se nebouřili, ani mu nic nevyčítali. Oni - i on - konečně nalezli klid.